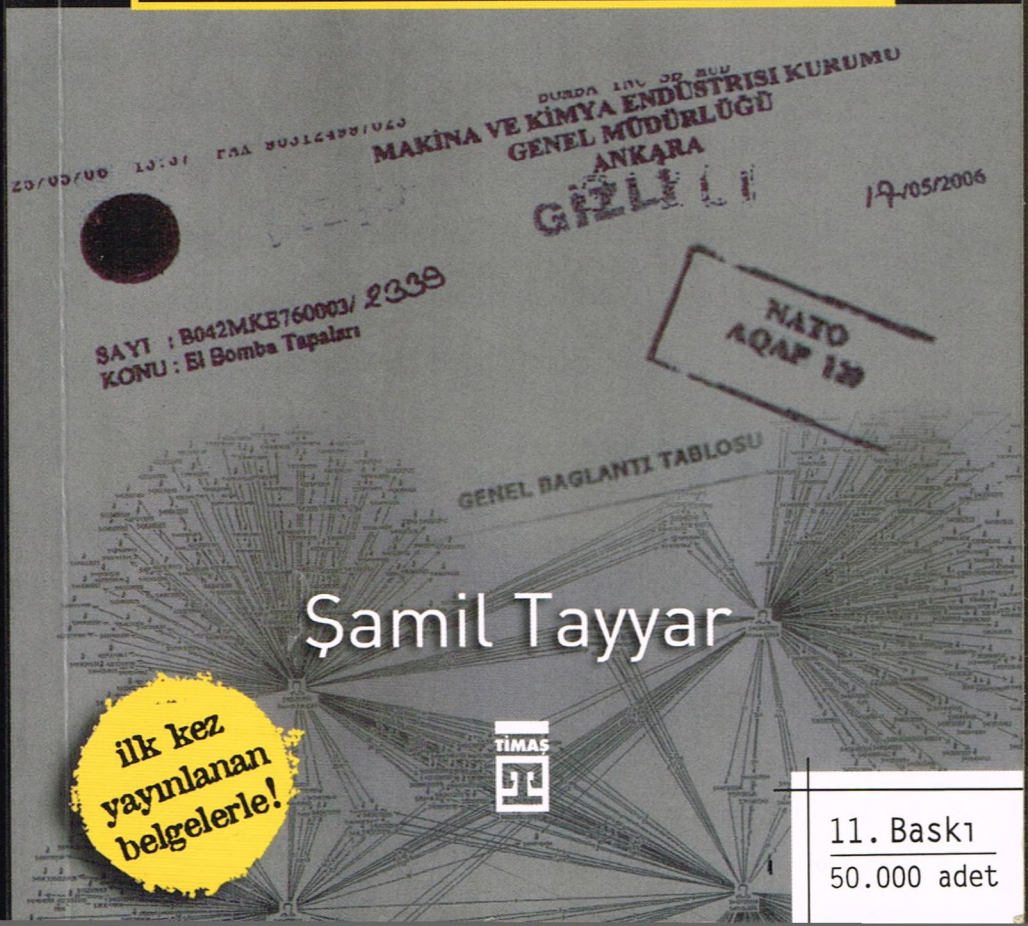
OPERASYON ERGENEKON

GİZLİ BELGELERDE KARANLIK İLİŞKİLER



Şamil Tayyar

ilk kez yayınlanan belgelerle!

TİMAŞ

11. Baskı
50.000 adet

Şamil Tayyar OPERASYON ERGENEKON

operasyon ergenekon

gizli belgelerde karanlık ilişkiler

ŞAMİL TAYYAR

operasyon ergenekon

gizli belgelerde karanlık ilişkiler

ŞAMİL TAYYAR

Bu kitap
***Emine Eroğlu**'nun yayın yönetmenliğinde,*
***Selman Kayabaşı**'nın editörlüğünde*
yayına hazırlandı.
Kapak tasarımı ***Ravza Kızıltuğ,***
mizanpajı ***Sibel Yalçın,***
redaksiyonu ***Nutiye Yılmaz***
tarafından yapıldı.
İlk dokuz baskı 2008 Mart ayında toplam 30.000 adet,
10. baskı olarak 2008 Nisan ayında 10.000 adet,
11. baskı olarak 2008 Nisan ayında 10.000 adet
yayımlandı.
Kitabın Uluslararası Seri Numarası
(ISBN) : 978-975-263-713-9
Baskı ve cilt:
Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17
Çobançeşme-Yenibosna-İstanbul
Tel: (0212) 451 70 70

T İ M A Ş Y A Y I N L A R I

***İrtibat** : Alaykõşkü Cad. No: 11*
Cağaloğlu / İstanbul
***Telefon** : (0212) 511 24 24*
***Faks** : (0212) 512 40 00*

www.timas.com.tr
timas@timas.com.tr

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK
SERTİFİKA NO: 1206-34-003089
TİMAŞ YAYINLARI/1790
AKTÜEL SİYASET PERDE ARKASI/41

©Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Yayınları'na aittir.
İzinsiz yayınlanamaz.Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

operasyon ergenekon

ŞAMİL TAYYAR

gizli belgelerde karanlık ilişkiler

TİMAŞ YAYINLARI
İSTANBUL 2008

ŞAMİL TAYYAR

1965 yılında Gaziantep'in İslâhiye İlçesinde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini İslâhiye'de tamamladı. 1986 yılında Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'ni bitirdi. Gazeteciliğe 1985 yılında henüz öğrenciyken Milliyet Gazetesi'nde başladı. 23 yıllık meslek hayatının 17 yılı Milliyet ve Sabah gazetelerinde geçti. Şu anda Star Gazetesi'nin Ankara Temsilcisi olan Şamil Tayyar, aynı gazetede köşe yazarı olarak günlük makaleler yazıyor.

İlk kitabı "Refah-Yol Tutanakları" 1997 yılında yayınlandı. Cumhuriyet tarihinin ilk gizli Bakanlar Kurulu tutanakları, bu kitapla kamuoyuna duyurulmuş oldu. "5 N 1 Kamyon" isimli ikinci kitabı 2006 yılında piyasaya çıktı. "Operasyon Ergenekon", Şamil Tayyar'ın üçüncü kitabıdır.

İçindekiler

ÖNSÖZ ■ 7
SARIKIZ'IN MEKTUBU ■ 13
ŞEMDİNLİ TUZAĞI ■ 49
İLK CİNAYET: RAHİP SANTORO ■ 62
ÇETE OPERASYONLARI SAUNADA BAŞLADI ■ 65
CUMHURİYET OYUNU ■ 70
VATANSEVERLER'İN AYAK İZİ ■ 117
İLK BÜYÜK DARBE: ATABEYLER ■ 123
DİYARBAKIR PROVASI ■ 143
HABLEMİTOĞLU CEZASI ■ 145
MALİYE'DE DERİN HESAP ■ 147
ÇETELER HORTLADI ■ 150
HRANT DİNK'TE ÇUVALLADILAR ■ 152
MALATYA VAHŞETİ ■ 170
ÜMRANİYE ÇÖPLÜĞÜ ■ 192
600 KİLO PATLAYICI MESAJ MIYDI? ■ 232
ALTIN VURUŞ ERGENEKON ■ 235
DAĞLICA İNTİKAMI ■ 267
İSTİHBARATTA GÜÇ DENGESİ ■ 286
FOTOĞRAFIN ASLI ■ 289
İŞTE O TELEFON GÖRÜŞMELERİ ■ 291

ÖNSÖZ

6 Aralık 1997 tarihi, kendi iradesi dışında gelişse de Recep Tayyip Erdoğan için önemli bir kırılma noktasının yaşandığı gündü. Gerçi o güne kadar Refah Partisi İl Başkanlığı ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı dönemlerinde, uzun soluklu siyasi yolculuğu için kendisine kitlesel destek sağlamıştı ama başbakanlığa giden yolda kilometre taşları eksikti. İşte o gün, Siirt'te halka Türk milliyetçiliğinin öncü isimlerinden Ziya Gökalp'ın şu dizelerini okudu: "Minareler süngü, kubbeler miğfer, camiler kışlamız, müminler asker..."

Bazen "hayır olduğu düşünülen şeyde şer, şer olacağı düşünülen şeyde hayır vardır" derler, tıpkı öyle oldu. Erdoğan, eski TCK'nın o meşhur 312. maddesinden yargılandı. İsnat edilen suç, halkı dil ve din farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etmekti. Cezası kesinleşince Pınarhisar Cezaevi'nde yaklaşık 4 ay mahkûm hayatı yaşayan Erdoğan için o günler, yeni siyasi projeler geliştirdiği günler oldu. Çünkü eş zamanlı olarak yıllardır hizmet verdiği Refah Partisi de sona gelmişti. 16 Ocak 1998'de Anayasa Mahkemesi, RP için kapatma kararı verdi.

Kapatma kararı sürpriz değildi elbette. Sürpriz olan testinin yeni haliydi, çatlamıştı bir kere. Partiyi kapatanlara beddualar ediliyordu ama diğer taraftan yanlışlar sorgulanıyor, geleceğe daha farklı bir perspektiften bakmak isteniyordu. Aynı gün ASKİ'nin

spor tesislerinde kalabalık bir toplantı yapıldı. Dediler ki; "Partinin kapatılması hukuksuzdur ama böyle devam edemeyiz."

Belki de ilk kez bu kadar güçlü şekilde Recep Tayyip Erdoğan'ın isminin telaffuz edildiği bir toplantı oldu. Genel talep; güçlü genel başkan ve yeni politikalar...

Daha sonraki süreçte yaşananlar hiç de beklendiği gibi şeyler değildi: Refah'ın yerine Fazilet Partisi kuruldu. Yine yola İsmail Alptekin ve Recai Kutan gibi emanetçilerle devam edildi. Yine söz sahibi Necmettin Erbakan'dı.

Partiye yeni istikamet vermek isteyenler Abdullah Gül'le başlattıkları genel başkanlık yarışıyla yeniden yapılandırma çabalarına ağırlık verse de Erbakan'ın gücünü bu yapı içinde dizginlemek mümkün değildi. 15 Aralık 2000 günü Anayasa Mahkemesi'nin Fazilet Partisi'ni kapatması, yenilikçi hareket için bir nevi bulunmaz fırsattı. Yıllarca "hain" damgasını yemekten ürkenler, ilk kez "yeni parti" düşüncesini haykırarak farklı çatı altında toplanmaya başladılar. 14 Ağustos 2001 günü Adalet ve Kalkınma Partisi kuruldu. İki gün sonra 121 üyeli Kurucular Kurulu toplanıp Erdoğan'ı genel başkanlığa seçtiler.

Partiyi kuranlar ilk genel seçimde tek başlarına iktidara geleceklerine inanıyordu. Tabandan esen rüzgârlar, bu iddiayı doğrular gibiydi. Anketlerden çıkan sonuçlar da AK Parti'nin şansını ortaya koyuyordu.

O süreçte iktidarda Bülent Ecevit başkanlığındaki 57. koalisyon hükümeti vardı. Ecevit ve ortakları Yılmaz ile Bahçeli, AK Parti'ye fazla şans tanımadılar ya da öyle görünmeyi tercih ettiler. Kimi spekülatif anketlerde de AK Parti, dipte gösterildi.

Zihnî bulanıklığın sürdüğü bu dönemde, MHP Lideri Bahçeli'nin 2002 Temmuz başında sürpriz bir şekilde "3 Kasım'da erken seçim" çağrısı yapmasıyla, er meydanında güreş tutmak için tarihi fırsat doğmuş oldu. Ne var ki, şartlar koalisyon ortakları için pek elverişli değildi. 2001 krizinden yeni çıkmış Türkiye'yi

ayağa kaldırmak için bir dizi ameliyatın yapıldığı ve hastanın nekahet döneminde bulunduğu sırada alınan bu erken seçim kararı, koalisyonun dikişlerini patlattı.

3 Kasım 2002 tarihi yaklaştıkça, "Meclis'te üç parti olur; AK Parti, CHP ve DYP" yorumları, "Meclis'te sadece AK Parti ve CHP olur" düşüncesine dönüşmeye başladı. Bu yorumlar, koalisyon ortaklarının tasfiyesi, muhalefetin tsunami gibi üzerlerine çökmesi sonucunu öngörüyordu.

"Birileri" için tehlike ufukta görünmüştü!

Yüksek Seçim Kurulu, Recep Tayyip Erdoğan'ın İstanbul milletvekili adaylığını kabul etmedi. Boş kalan sıraya Kemal Unakıtan ismi yerleştirildi. Bu karar, Türk siyasetinde bir ilke yol açtı. 3 Kasım'dan sonra Abdullah Gül, başbakanlık koltuğuna oturdu. Bir nevi çift başlı görüntü vardı; bir tarafta genel başkan, diğer tarafta ayrı bir başbakan...

Tepkili kesimde şu yorumlar daha sıkça dile getirilir oldu: "Göreceksiniz böyle devam edemezler, yakında birbirlerine düşerler." Aslında bu yorum, suni olarak yaratılan çift başlı görüntüden medet ummaktan öte anlam taşımıyordu. Gelişmeler, istedikleri gibi olmadı. Erdoğan ve Gül, "Görün, birkaç gün içinde birbirlerine girerler" diyenleri çatlatırcasına kavgasız ve gürültüsüz yollarına devam ettiler.

Müesses nizam, yeni strateji geliştirdi: Bu hükümet bir şekilde yıpranacak. Erdoğan dışarıda kalırsa parti yine gücünü korur, olan sadece Gül'e olur. Onun için Erdoğan da elini taşın altına koysun. Derken CHP Genel Başkanı Deniz Baykal yüksek sesle konuşmaya başladı, gazetelere demeçler verir oldu: "Recep Tayyip Erdoğan gelsin aday olsun, mağduriyet rolünü bırakın. Hangi ili istiyorsa oradan seçime gidebiliriz."

Kamuoyunda "Bu da nerden çıktı" diye sorular birbirini izlerken, bir de baktık, Siirt'te bir grup köylünün seçim sandığına gitmemesi bu ildeki seçimlerinin iptalini doğurmuştu!

9 Mart 2003 günü yapılan Siirt seçiminde Erdoğan milletvekili seçilerek meclise girdi. Artık o aynı zamanda yeni başbakandı. 59. hükümeti kurdu. Abdullah Gül, hiç beklemedikleri şekilde emaneti teslim etti. Bu arada devreye giren dönemin Yargıtay Başsavcısı Sabih Kanadoğlu'nun, Erdoğan'ın genel başkanlığına tedbir konulması ve milletvekili adayı olamayacağı yönündeki girişimlerinin sonuçsuz kaldığını hatırlatalım.

Erdoğan'ın elini taşın altına koyması iktidarı yıpratmak yerine daha da güçlendirmişti. Daha birkaç gün önce (1 Mart) meclise takılan yetki tezkeresinin farklı versiyonu olan yeni tezkere meclisten geçirilmişti. Erdoğan ile Gül arasında çatışma yaşanmıyor, başta AB reform süreci olmak üzere hükümet icraatları tam gaz gidiyordu.

Bu plan da tutmamıştı.

İşte bu noktada müesses nizamın kafası iyice karıştı. Siyasi atraksiyonlardan sonuç alınmamıştı. Tam bir hayal kırıklığı yaşanıyordu. O tarihte bir general, doğum günü için kendisine hediye almak isteyen eşinin "İstediğin özel bir şey var mı?" sorusuna şu cevabı veriyordu: "Recep Tayyip Erdoğan'ı başbakanlıktan düşürebilir misin?"

O hanımın böyle bir gücü yoktu ama o gücü kendinde görenler vardı. Hem Erdoğan'ı hazmedemiyorlardı, hem AB sürecinden rahatsızlardı. İki temel konudaki karşıtlık, müesses nizamın derin dehlizlerinde yeni senaryoları ateşledi.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin üst yönetimi de bir hayli karışıktı. 2003–2004 yıllarında AK Parti'nin henüz iktidardaki o ilk döneminde, "Sarıkız" ve "Ayışığı" adı verilen iki ayrı darbe planı yapıldı. Komuta kademesinin topluca istifası, sadece Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök'ün istifaya zorlanması ve "muhtıra" verilmesi gibi seçeneklerin de değerlendirildiği o dönem, sıkıntılı geçti.

Darbeci paşaların 2004 yılında doğal ömürlerini tamamlayarak TSK'dan ayrılmasıyla başlayan normalleşme süreci, Türk de-

mokrasisi için daha güvenli bir ortam oluşturmaya başladı. Ancak, AK Parti ve AB düşmanlığı eksenindeki muhalefet, "darbe" ve "muhtıra" umutları suya düşünce, 2005'den itibaren yeraltına inmeye başladı. Daha doğrusu, Susurluk'tan sonra zayıflayan ve ideolojisini kaybeden yeraltı dünyası, antibiyotiklere karşı direncini geliştiren mikroplar gibi farklı bir konseptle boy göstermeye başladı.

Geçmişte; dar anlamda "menfaat şebekesi" gibi gözüken ve "vatanseverlik" kamuflajı zayıf olan gayri nizami bu teşekküller, bu kez "Bayrak" ve "Atatürk" gibi Türk toplumunun kutsal değerleri üzerinden yeniden hortladılar.

Özleri aynı ama sunum teknikleri biraz daha kutsiydi.

O nedenle geçmişten farklı olarak kendilerine içeriden ve dışarıdan daha büyük destek buldular.

İşte bu kitap; son 5 yılda menfaat ağları çözülen, Türkiye'nin yeni vizyonunda kendisine yer bulamayan ve küresel rolünden ürken, halkın giderek artan gücünden rahatsız olan yerli ve yabancı işbirlikçilerin yeraltındaki derin mücadelesinin kısa özetidir. Bu kitabı, "makale" formatında yazdım. O nedenle bu çalışmaya kitap formatında "uzun makale" de denebilir.

Bu süreçte zamanlarından çaldığım sevgili eşim Halide Hanım ve çocuklarım Sera ile Bora'ya gösterdikleri sabırdan dolayı çok teşekkür ederim.

Star Gazetesi'nin değerli muhabirleri Zafer Kütük ve Lütfi Kaplan ile bilgisayar uzmanı çalışma arkadaşımız İdil Gönen'in değerli katkılarını asla unutamam.

Kitabın yayınlanmasında emeği geçen TİMAŞ Yayınları'nın değerli yöneticilerine ve çalışanlarına teşekkürü borç biliyorum.

Umarım, Türkiye'nin demokratikleşme çabasına bizim de küçük bir katkımız olmuştur.

Şamil Tayyar
Şubat 2008

SARIKIZ'IN MEKTUBU

2006 yılında başbakanlığa imzasız bir mektup ulaştı. Mektuptaki satırlar okundukça gönderenin yakın tarihte emekli olan üst rütbeli bir subay olduğu anlaşılıyordu. Mektup imzasız olduğu için başlangıçta ciddiye alınmak istenmedi ancak iddialar, yakın tarihte yaşanan hadiselerle pazılın parçaları gibi kurgulandığında ortaya çıkan fotoğraf ürkütücüydü.

Mektupta yazılanların gerçeklik payı çok yüksek gibiydi.

Mektubun ilk satırları şöyleydi: "Özellikle son dönemde Türkiye Cumhuriyeti 59. hükümet üyeleri ve icraatları aleyhinde yürütülen psikolojik harekât kapsamında sistematik bir biçimde yıpratıcı ve yıkıcı çalışmalar başlatılmaktadır."

İddia çok vahimdi!

Son yıllarda art arda çorap söküğü gibi ortaya çıkarılan çeteler, tesadüfî olarak ortaya çıkmış değildi. Peki, söz konusu psikolojik harekât kim veya kimler tarafından yapılmaktaydı? Emekli subay mektubunda bunları anlatıyor: "Çekirdek kadrosunu bir kısım Türk Silahlı Kuvvetleri mensubunun oluşturduğu, emekli askerî personel ile bazı sivil şahısları da kapsayan ve etki alanları oldukça geniş organizasyon tarafından yapılmaktadır."

Psikolojik harekâtın hedefi ise mektupta şöyle tarif ediliyor: "Kitle iletişim araçlarını etkin kullanarak hükümet üyelerini kamuoyunda küçük düşürerek, inanırlık ve güvenirliklerini zedele-

yecek tarzda doğruluğu ispatlanmamış haberleri yaymaktır. Bu sayede ülkede kriz ortamı oluşturarak, mevcut rejim için öncelikli tehdit kabul ettikleri ve irticanın temsilcisi olarak gördükleri AKP hükümetini etkisiz hale getirmeyi amaçlamaktadırlar."

Mektuba devam ettikçe anlıyoruz ki, yazan subay da bu harekâtın içindeymiş: "Başlıca görevi Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni korumak ve kollamak olan TSK gibi bir kurumun mensubu olmakla gurur duyuyorum. Yetiştirilme tarzım ve aldığım eğitim gereği, anti laik oluşumların zararlılığına ve ülkemizi geri götüreceğine inanmaktayım. Bu nedenle de yukarıda bahsettiğim illegal organizasyon tarafından şahsıma yapılan görev teklifini düşünmeksizin seve seve kabul ettim."

Sonra?

Emekli subay devam ediyor: "Bugüne kadarki süreç içinde yürütülen psikolojik harekât çerçevesinde planlanan görevlerde aktif olarak yer aldım. Söz konusu psikolojik harekât eylem planlarından AKP hükümetine karşı düzenlenen operasyonun adı SARIKIZ olarak belirlenmişti. Plana göre; öncelikle AKP'nin önde gelen isimleri hakkında kapsamlı bir fişleme çalışması yapıldı. Maddi çıkar amaçlı çetelerin yasa dışı faaliyetlerine göz yumularak fişleme çalışmaları esnasında kendilerinden azami derecede istifade edildi. Sonuçta tespit edilen çeteler sayesinde yıpranan TSK oldu."

Kareler yerli yerine oturmaya başlamıştı. Son dönemde hortlayan çeteler ve hükümet aleyhindeki kampanya, bir merkezden yönetiliyordu.

Medyanın rolü

Bu süreçte medyaya da rol biçilmişti. Plancılar, medya desteği olmadan başarıya ulaşabileceklerine inanmıyorlardı. Özellikle yüksek tirajlı ve etkin gazetelerde kalem sallayan yazarlarla irtibat kurulması, planın önemli bir unsuruydu.

Gerisini komutandan dinleyelim: "Bilahare basın ve yayın organlarının kontrol altına alınması maksadıyla geniş okuyucu

kitlesine sahip, kilit haberleşmeci konumundaki yazarlarla irtibata geçildi. Kimi çeşitli vaatlerle, kimileri ise üstü kapalı tehditlerle ikna edilen yazarlar kanalıyla, 'AKP, TSK'yı yıpratmak için sinsice planlar yapıyor; AKP Türkiye'yi sonu belli olmayan karanlık bir yola doğru sürüklüyor' tarzındaki temalar işlenerek, kamuoyunun menfi yönde etkilenmesi amaçlandı."

Sadece medya mensupları mı? Toplumu etkileyebilecek güce sahip herkes. Sivil toplum kuruluşlarının da en az medya kadar etkili olduğu hesabı yapılmıştı.

Mektuba devam edelim: "Kilit haberleşmeci deyince; tavır, davranış ve sözleriyle geniş kitleleri etkileyerek harekete geçirebilecek pozisyondaki kişiler akla gelir. Politikacılar, sanatçılar, işadamları, aşiret liderleri kilit haberleşmecilere örnek verilebilir. Bu bağlamda; ülkemizde ve dünya çapında tanınmış sanatçıların, müzik eğlence programları esnasında, istenilen mesajların eğlendirme tekniğiyle hedef kitlelere iletilmesi yönündeki çalışmalar sürekli faaliyet olarak devam ettirilmektedir."

Başka?

Şu satırlar çok önemli: "Rektörlerle görüşülerek öğrencilerin hükümet aleyhinde eylemlerde bulunulmasına çalışıldı. Bu kapsamda basına yansıyan 10 Eylül 2003 tarihindeki Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman ile rektörlerin yaptığı görüşmenin haricinde yapılan gizli görüşmelerle de, 2 Mart 2005 ve 27 Şubat 2006 tarihlerinde Ankara Üniversitesi'nde Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in maruz kaldığı durum ile benzeri hadiselerin temelleri atıldı."

Mektubu okudukça psikolojik harekâtın ne denli büyük organizasyon olduğunu daha iyi anlıyoruz: "Sendikaların hükümet aleyhindeki tutum ve davranışlarının desteklenmesi hususu benimsendi. Görsel psikolojik harekât ürünlerinin (afiş, bildiri, billboard) hazırlanarak uygun yer ve zamanlarda kullanılması kararlaştırıldı. Sivil toplum örgütlerinin yönlendirilerek hükümet aleyhinde kampanyalar düzenlenmesi teşvik edildi. Tüm bu faaliyetlerin eş zamanlı olarak yürütülmesi öngörüldü."

Bu mektubu neden yazdı?

Buraya kadar tamam. Psikolojik harekâtın tam göbeğinde yer almış bu emekli subay, sahip olduğu bu gizli bilgileri neden başbakanlıkla paylaşma ihtiyacı duymuş olabilir?

Gerekçesini şöyle tarif ediyor: "Laik rejimi koruma adına yaptığımız ifade edilen bu operasyonun aslında bazı şaibeli kişilerin önünü açma amaçlı ve TSK içindeki bir grubun menfaatleri doğrultusunda yaptıkları bir harekât olduğunu, dolayısıyla TSK'ne ve cumhuriyetimize zarar verdiğini fark etmiş olmam beni hayal kırıklığına uğrattı. Bu nedenle de birçok konuda aynı görüşleri paylaşmasak bile sizi bahse konu organizasyon hakkında bilgilendirme sorumluluğunu ve mecburiyetini kendimde hissediyorum."

İddiasına göre; bu mektubun yazılmasına, kimi şaibeli isimlerin rejim kaygısının ardına gizledikleri kişisel menfaatlerini, "rejim sorunu" gibi pazarlaması yol açmıştı.

Büyük hedef Recep Tayyip Erdoğan

Mektupta, planın nasıl yürürlüğe konduğuna ilişkin bazı çarpıcı örneklere de yer veriliyor. Tek tek düşünüldüğünde "tesadüfî" veya "münferit" olarak görülebilecek olayların, mektubu okudukça Türkiye'nin boynuna geçirilmek istenen uzun zincirin halkalarından olduğunu anlıyoruz.

İşte mektuptan birkaç örnek: "Kemal Unakıtan'la ilgili yolsuzluk iddialarının basın yayın organlarında sıkça yer alarak gündemin ilk sırasına oturtulması, Bülent Arınç, Ali Babacan ve Hüseyin Çelik gibi isimlerle ilgili sansasyonel haber ve bilgi üretilerek hükümetin yanlış politika ve eylemler içinde olduğu izlenimi verilmeye çalışılması; Turhan Çömez gibi isimlerden faydalanılarak, AKP içinde ikilik varmış havasının yaratılmasından bahsedilerek o sayede sözde yolsuzluklar, kadrolaşma, tarikat bağlantıları, ihalelere fesat karıştırma gibi haberlerle vatandaşların kafasında AKP yönetimine karşı soru işaretleri oluşması sağlanmıştır."

Hedefteki isimler, sadece bakanlar değildi. Büyük hedef, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'dı. Emekli subayın iddiasına göre, Er-

doğan, Yıldırım Akbulut gibi toplumda küçük düşürülecek (!) ve zamanla tasfiye edilecekti. Elbette, Akbulut'un toplumda küçük düştüğü iddiasına katılmıyorum ama yapılan benzetme ilginçti.

Devam edelim: "Bu konuyla ilgili her gün gazete ve televizyonlarda birçok haberin yer alması, hazırlanan planın uygulamaya konduğunun açık bir göstergesidir. Ayrıca bir dönem nasıl ki hakkında üretilen fıkra ve karikatürlerle eski başbakanlarımızdan Yıldırım Akbulut halkın gözünde küçük düşürülerek güvenirliliğini yitirdiyse, bugün de aynı senaryo benzer şekilde işlenmekte, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın oldukça masum gözüken karikatürleriyle toplum önündeki imajı zedelenmeye çalışılmaktadır. RTE'nin Merkez Bankası atamaları hakkında 19 Mart 2006 tarihinde yaptığı 'Bir zamanlar zenci beyaz ayrımı yapanlar bugün lanetle anılıyorsa, onlar da (başörtüsünü sorun olarak getirenler) tarih önünde lanetle anılacak' şeklindeki açıklamasına binaen, 23 Mart 2006 tarihli Tempo dergisinin kapağına konu olan 'Türkiye'nin Zencileri' başlıklı resim bu hususta yapılan çalışmalardan birisidir."

Bir başka iddia ise şöyleydi: "Yakın dönemde orta öğretim kurumlarında meydana gelen şiddet olaylarının gazetelere yansıma biçimleri değerlendirildiğinde, psikolojik harbin unsurlarından kişileri yıpratma amaçlı haberlerden faydalanıldığı açıkça görülecektir. Yapılan haberlerle amaçlanan, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'i zor durumda bırakmak ve halkın gözündeki imajını zedelemektir."

Sonra şu uyarı yapılıyor: "Gelişen tüm bu hadiseler tesadüften ibaret olmayıp deneyimli psikolojik harekât uzmanlarınca detaylı ve sistematik bir planlama sonucu oluşturulan psikolojik harekât kampanyasının uygulamaya konulmasının birer ürünüdür."

Emekli komutandan hükümete reçete

Mektubun bu kısmına kadar durum tespiti yapan ve örnekler veren emekli subay, son bölümde "Bana göre bu konuda alınacak tedbirlerden bazıları şunlar olabilir" diyerek ayrıca yol gösteriyor.

Üç maddelik reçete aynen şöyle:

– Atılacak her adımın ve söylenecek her sözün ne şekilde aleyhinizde kullanılabileceğinin çok iyi hesaplanması yeterli olmayacaktır. Askerler konuşamazlar ama sizler konuşma avantajına sahip bulunmaktasınız. Konuşmalarınızı iyi ayarlayıp onların psikolojik harekâtlarını boşa çıkartabilir, kamuoyunu lehinize çevirerek yapılmak istenenlere meydan vermeyebilirsiniz.

– Kamuoyunda; millet tarafından seçilerek göreve gelen hükümet yetkililerinin, atama yoluyla görevlendirilmiş kişilerden çekindikleri izlenimini verecek davranışlardan kaçınmaları, demokrasi ve hukukun her şeyin önünde olduğunun vurgulanması önem arz etmektedir. Şemdinli davasını baskı altına alıp hakkın yerini bulmasını engellemek, kuvvetin her zaman hukuka galip geleceğini şuur altına kazıyacaktır. Çünkü hükümet Şemdinli'nin ardından yapılan açıklamalarda 'sonuna kadar gidileceğini' deklare etmişti.

– Siyasi otoriteden asla ödün verilmemesi, verilecek her tavizin yeni tavizler getireceğinin unutulmaması gibi tedbirlerle, sizlerin seçilmişler olarak Atatürk ilke ve inkılaplarına, hukukun üstünlüğüne dayanarak ayakta kalmanız gerekmektedir.

Ayrık otlarını temizleyin

"Sakın taviz vermeyin" diyordu emekli subay. Hükümete, Atatürk ilkeleri ve hukukun üstünlüğüne sarılarak ayakta kalabileceklerini söylüyordu. Mektubu sona erdiren cümleler ise bir nefis muhasebesinden ibaretti. Emekli subay, böyle bir mektubu neden yazdığını yeniden izah etme ihtiyacı duymuştu.

İşte o son cümleler: "Böyle bir yazıyı kaleme almadan önce çok tereddüt ettim. Basın yoluyla vatandaşlarımıza ve kamuoyuna yansımasının TSK ile onun şerefli personeline zarar vereceği endişesi beni bu düşünceden alıkoydu. Fakat TSK içindeki bu şebekenin deşifresinin nasıl ülke ve TSK'ni korumak olduğuna inanıyorsam, geleceğimizi karanlık günlere sürükleyecek oyunla-

ra, mensubu bulunduğum kurumun alet olmaması için her ne kadar içime sinmese de bu hususta bir şeyler yapma iktidarına sahip kişiler olarak sizleri bilgilendirmenin en uygun çözüm olacağına karar verdim. Eğer gerçekten görevinizin bilincinde ve ülkesini seven biriyseniz, sizden bu konularda daha dikkatli ve uyanık olmanızı, TSK içindeki bu ayrık otlarının temizlenerek kurumun izzet ve onurunun korunması için gelişebilecek olumsuzlukları zamanında fark ederek gerektiğinde ön almanızı temenni ediyorum."

Mektuptaki bu mesajlar ilgililerce ayrıntılı olarak değerlendirildi. Tehlikenin yüzü çok net şekilde ortaya çıkmasa da bir hayalet gibi silueti belirmişti. Ne var ki, mektubun son bölümündeki "Karanlık günler" uyarısının ne anlama geldiği pek anlaşılamadı.

Ta ki, Eski Deniz Kuvvetleri Komutanı emekli Oramiral Özden Örnek'e ait olduğu öne sürülen günlükler medyaya sızana kadar...

Mektubun Şifreleri

Emekli subayın başbakanlığa gönderdiği mektupta ilk dikkati çeken "SARIKIZ" ismiydi. Değişik kaynaklardan hükümete yönelik yürütülen psikolojik harekâta ve darbe söylentilerine ilişkin sürekli bilgi akışı vardı. O nedenle "SARIKIZ" ismine aşinaydılar ama bir subayın bu kod adını tescil edercesine telaffuz etmesi önemliydi.

Üstelik o tarihte, SARIKIZ'ı topluma kazandıran (!) Özden Örnek Paşa'nın günlükleri ortalığa dökülmemişti. Psikolojik harekâtın nirengi noktaları ise medya, sendikalar, üniversiteler ve diğer sivil toplum kuruluşlarıydı. Satır aralarına sıkıştırılan örnekler ise çarpıcıydı. Mesela, 10 Eylül 2003 günü dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman'ın YÖK Başkanı Prof. Dr. Kemal Gürüz ve rektörleri davet ederek görüşmesi. Bu görüşmenin gürültüsü bir hayli fazla oldu. Daha da ötesi bu görüşme kurumlar arası çatışmaların miladı gibiydi.

"YÖK konusunu hiç konuşmadık. İçeride müzik sohbeti yaptık" diyerek müstehzi tavırla açıklamalarda bulunan YÖK Başkanı Gürüz ve rektörler, toplantının içeriğini gizli tutmaya çalışsalar da bu mümkün olmadı. 11 Eylül 2003 tarihli Radikal Gazetesi'nde söz konusu görüşmeye ilişkin şu haber yer aldı: "Rektörlerle görüşen Orgeneral Yalman, YÖK'ü MGK'ya taşıyacak."

Haber şöyle devam ediyordu:

"Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman, YÖK Başkanı Prof. Kemal Gürüz'le birlikte bazı rektörleri davet ederek YÖK taslağı konusunda görüştü. Alınan bilgiye göre Yalman, konuyu MGK toplantısına taşıyacağını belirterek, rektörlere 'Açılış törenlerini değerlendirin, mesaj verin' önerisinde bulundu. Rektörlerin, 'Taslak, üniversiteleri siyasallaştırma amacını güdüyor. Üniversitelerarası Kurul büyük çaba içinde' dediği ve Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'i eleştirdiği öğrenildi. Gürüz ise toplantıdan sonra 'YÖK konusu konuşulmadı' dedi."

Ortada bir gariplik vardı. Bir kuvvet komutanı, YÖK Başkanı ve rektörleri toplayarak YÖK taslağını ele alıp hükümetin eğitim politikasını masaya yatırıyor, rektörleri üniversite açılışlarında hükümete yönelik siyasi mesajlar vermeye çalışıyordu. Ancak muz cumhuriyetlerinde rastlanacak türden bir hadiseydi bu.

Günlükler çıkınca anlıyoruz ki, meğer Yalman, mektupta sözü edilen psikolojik harekâtın mimarlarındanmış.

Genelkurmay sahiplenmek zorunda kaldı

Bu arada ilginç bir gelişme oldu. Genelkurmay Başkanlığı, Yalman Paşa'nın bu siyasi girişiminin kamuoyunda yoğun tepkilere yol açması üzerine yazılı bir açıklama yaparak Paşa'yı sahiplenme ihtiyacı hissetti.

Açıklamada, görüşmenin Genelkurmay'ın bilgisi dâhilinde yapıldığı bildirildi. Ayrıca "Milli eğitim sistemimize ilişkin gelişmelerin Türk Silahlı Kuvvetleri'nce de dikkatle ve yakinen izlenmesi doğaldır. TSK'nin bu kurumda 20 yılı aşkın bir zaman-

dır temsilcisi vardır. YÖK yasa taslağı devletin ilgili bütün kurum-kuruluşlarınca dikkatle incelenmelidir" denildi.

Bu açıklama ilk bakışta doğal bir açıklama gibi gözükse de dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök'ün hassasiyetleri bilindiği için biraz sürpriz oldu. Çünkü Özkök Paşa, askerin siyasete bulaşmasını istemiyordu.

En azından kamuoyundaki yaygın kanaat, bu yöndeydi. Nedeni çok sonra anlaşılacaktı. Günlükler gösterdi ki, Özkök Paşa, biraz da zorunluluktan böyle bir açıklamaya izin vermişti. İddia o ki, Yalman'ın rektörlerle görüşmesinden Özkök Paşa'nın haberi yoktu. Nitekim bu hadiselerin yaşandığı sırada Deniz Kuvvetleri Komutanlığı makamında henüz birinci ayını yeni geride bırakan Oramiral Özden Örnek'e ait olduğu iddia edilen günlüklerde bu iddiayı teyit eden çok önemli notlar vardı.

2003 yılı Ağustos sonunda görevi devralan Özden Paşa, Yalman başta olmak üzere diğer kuvvet komutanlarıyla yaptığı ilk temasların ardından, kuvvet komutanlığındaki ilk notu günlüğüne şöyle düşüyor: "Anladım ki bundan sonra bahriye işlerinden çok siyasi işleri konuşmaya başlayacağız."

Paşa'yı böyle düşünmeye sevk eden şey o dönemde komuta kademesinde yaşanan hareketlilikle, Yalman ve Eruygur Paşa'nın başını çektiği siyasi atraksiyonlardı.

Edep uyarısı

Sonra?

Üniversite açılış törenleri birer birer siyaset kürsülerine dönüştü. 22 Eylül 2003 günü ders başı yapılan ODTÜ'de Rektör Prof. Dr. Ural Akbulut, tıpkı Yalman'ın dediği gibi mesaj verdi: "YÖK kanunu böyle çıkarsa, o günü Türk bilim tarihi için kara gün ilan ederiz."

İstanbul Teknik Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Gülsüm Sağlamer de aynı gün benzer bir mesajla çıktı ortaya: "Üniversiteler

olarak kimsenin emrine girmedik, girmeyeceğiz." Üniversitenin açılış töreninde bu mesajla sahne alan rektör, konuşmasında hükümeti boy hedefi haline getirmişti.

Belki bilerek belki bilmeyerek dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer de koroya katılanlardandı. Aynı günlerde Cumhuriyet Üniversitesi'nin açılışında konuşurken son dönemde gerici hareketlerin tırmanışa geçtiğini, üniversitelerin siyasalaştırılmasından kaygı duyduğunu anlatıp durdu.

İşte tam bu noktada Başbakan Erdoğan, Kastamonu'dan tartışmalara kitabın ortasından daldı: "Yapılanlar edepsizliktir."

"Edepsiz" lafı, bir siyasetçi, hele bir başbakan için ağza alınacak bir söz değildir. Ama insanın çileden çıktığı anlar vardır. Olup bitenler de "edep" sınırları içinde görülebilecek türden sayılamazdı.

Derin tahrikler

Mektupta dikkat çekilen bir konu ise Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in 2 Mart 2005 ve 27 Şubat 2006 tarihlerinde Ankara Üniversitesi'nde karşılaştığı protestolardı. Emekli subaya göre, bu protestolar derin tahriklerdi. Belki protestocu gençlerin bir kısmı masumdu. Ama iddia o ki, onları yönlendiren el, derin eldi.

SARIKIZ'ı ne zaman tanıdık?

Başbakanlığa gelen bu mektupta çok önemli bilgiler vardı ama Başbakan Erdoğan, o bilgilerin büyük kısmına çok önceden vâkıftı. Erdoğan, Sarıkız'ı 2004 yılında Emniyet tarafından kendisine ulaştırılan "istihbarat notundan" öğrendi. Ancak gelen bilgilerin doğruluğu konusunda şüpheleri vardı ve kafası karışıktı.

Kamuoyu ise Sarıkız'ı, bu mektupla eş zamanlı olarak Hasan Cemal'in 23 Mayıs 2006 tarihli yazısıyla tanıdı. Daha doğrusu bazı generallerin karargâhta sanal olarak yarattıkları Sarıkız'dan bu yazı sayesinde haberdar olduk. Ancak, bunun bir darbe planının ismi olduğunu günlükler ortaya çıkınca fark ettik. O tarihe

kadar Sarıkız'a vehmedilen önemi kavramakta yetersiz kaldık. Daha çok, Cumhurbaşkanlığı seçimine yönelik bir komplo veya AK Parti'yi seçime zorlama projesi sandık. Tarihe kayıt düşülecek nitelikteki bu önemli yazının başlığı,"Sarıkız Operasyonu, derin komplo!" idi.

Cemal'in Dünya Ekonomik Forumu'nu izlemek üzere gittiği Şarm El Şeyh'ten kaleme aldığı bu yazının bir kısmı şöyle:

"Başbakan Erdoğan, yakın çevresi ve bazı bakanlarla AKP'li milletvekillerinin buraya gelmesiyle birlikte konu ister istemez Türkiye'ye, o iğrenç cinayete, Danıştay saldırısına kaydı. Dinlediklerimden bir an aklıma takıldı, acaba Ankara'da yaşananlara Sarıkız operasyonu diye bir isim takılabilir mi diye...

Veyahut: Derin komplo! Bilemiyorum. Ama Ankara'da, daha şimdiden bir yıl sonraki Cumhurbaşkanı seçimi konusunda bazı odakların psikolojik savaş düğmesine bastıkları söylenebilir. Anlatılanlarda, yaşananlarda inandırıcılık payı var.

Katilin kimliği... Bağlantıları...

Yakalanan emekli yüzbaşının kimliği, ideolojik yapısı ve bağlantıları... Kalbine bıçak saplayarak intihar etmeye kalkıştığının açıklanması, yani hayli kuşkulu bir intihar yöntemi...

Kulağıma eğilip şöyle diyor: 'Oyun büyük! AKP'ye karşı kurulmak isteniyor. Kendi istediklerini Çankaya'ya göndermek istiyorlar'

Çankaya konusunda AKP'nin yolu kesilmek isteniyorsa, bunun için psikolojik savaş düğmesine basılmışsa, diyelim Sarıkız operasyonları, derin komplolar gündemdeyse ne olacaktı? Türkiye 'darbe'ye mi götürülmek isteniyordu? Kriz ortamını derinleştirerek AKP'yi 'erken seçim'e zorlamak mı? Tayyip Erdoğan'ı Çankaya konusunda pek fazla istemediği bir 'uzlaşma'ya itmek mi? Darbeyse nasıl bir darbe? Açık darbe! Yoksa 28 Şubat gibi post modern mi? Sohbetlerden çıkardığım kadarıyla birincisinden çok, ikincisi daha akla yatkın, günümüze uygun geliyordu. Böyle bir psikolojik darbenin hedefi ise açıktı:

AKP Grubunu çatlatmak! ..."

Cemal, Vatan'a ışık tuttu

Hasan Cemal'in bu yazısını dikkatle takip edip olup bitenleri "Sarıkız" ekseninde tanımlayan gazete ise sadece Vatan'dı.

Bir gün sonra, 24 Mayıs 2006 tarihli Vatan Gazetesi'nde yayınlanan şu haber önemliydi: "Cumhuriyet gazetesine ve Danıştay'a yönelik saldırıların 'AKP'ye karşı psikolojik savaş' olduğu ve AKP'nin 'derin komplo' diye nitelendirdiği bu psikolojik savaşa, düğmeye basanların 'Sarıkız Operasyonu' ismi verdiği iddia edildi."

Aynı gazetede, psikolojik harekâta "Sarıkız" kodunun verilmesini kimin kararlaştırdığı sorusuna cevap aranırken şu değerlendirme yapıldı:

"Ankara'da AKP çevrelerinden sızan haberlere göre, çete 'Sarıkız' operasyonlarıyla siyasi istikrarsızlık yaratmayı amaçlıyor. Derin komplonun ana hedefi; kriz havasını ağırlaştırarak AKP'yi erken seçime zorlamak ve Çankaya'ya kendi istedikleri bir ismi yollamak..."

Anlaşılan, 2006 yılı içinde başbakanlığa gönderilen emekli subaya ait mektuptaki iddialar, Cumhuriyet ve Danıştay saldırılarının ardından AK Parti'de daha ciddiye alınmış, Sarıkız'ı konuşmaya başlamışlar. 2006 yılı Mayıs ayı içinde Sarıkız'la tanışıklığın bir süre sonra unutkanlığa dönüştüğünü görüyoruz. Ta ki, Özden Örnek'e ait olduğu iddia edilen günlüklerin tarafımdan kamuoyuna mal edilmesine kadar.

Günlüğün sırrı

Özden Örnek Paşa'ya ait olduğu öne sürülen günlüklere ilişkin ilk bilgiyi 13 Mart 2007 günü ilk kez kamuoyuna taşıyan kişiydim. O günlükleri, "Günlüğün Sırrı" başlıklı makaleyle kamuoyuna tanıttım. Yazıda, o günlüğe nasıl ulaştığıma ilişkin notları da ekledim:

"... 15 bölüm halinde yayınlanan günlükte gündemi sarsacak çok önemli iddialar var. Meraklıları 'www. denizcilersitesi.com' ad-

resinden ulaşabilir. Eğer bu günlük hayaliyse, Özden Paşa, gereğini yapacaktır.

İşte başlıklar:

– Sarıkız operasyonu.

– Galiba geçen yıl ki Genelkurmay Başkanı oğulları ile ilgili olarak bedel ödüyordum.

– Yazılan bir ihbar mektubundan bu kadar geniş bir yolsuzluk ağı çıkmıştı.

– AB'den nasıl kurtulacağız?

– Org. Kıvrıkoğlu, Hilmi Özkök'e onu hiçe sayar gibi muamele ediyor her fikrini tersliyor ve bazen de onunla alay ediyordu.

– Salim Dervişoğlu'nun Güneri Civaoğlu ile konuşmaları, Sedat Ergin'e tavsiyeleri.

– Mustafa Özkan, Aydın Doğan'ın 2.5 milyar dolar riski olduğunu ve hükümet ne derse yapmak zorunda olduğunu söyledi,

– 1999 şubat ayında Amerikalılar Abdullah Öcalan'ı kaçırıp bize verdiklerinde Mesut Yılmaz herkese haber verir diye daha önceden haber vermemişler ve Ecevit hükümetine zamanında vermişler.

– Ferit Şahenk'e 'yayınlarınız hükümet yanlısı dikkatli olun' dedim.

– Aydın Doğan'ın yanında M. Ali Yılmaz ve Fikret Bila vardı.

– Murat Yetkin'in ziyareti.

– Fikret Bila elinde Yaşar Paşa'ya yazdığım mektubun kopyası olduğunu söyledi.

– Tuncay Özkan'ın ziyareti.

– Şener Eruygur'un planları.

– Cüneyd Zapsu'nun ziyareti...'"

Günlükteki Sarıkız

Günlükle deşifre olan ve maskesi düşen Sarıkız'ın, AK Parti'yi seçime zorlama veya Cumhurbaşkanlığı seçimini yönlendir-

me çabasından öte bir anlamı varmış meğer. Ciddi ciddi darbe planları yapılmış ve adı bile konmuş.

Neden Sarıkız? Nasıl bir Sarıkız?

Günlüğe 6 Aralık 2003 günü düşülen şu nota bir göz atalım:

"Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur'un isteği üzerine Jandarma Sosyal Tesisleri'ne gittik. Kara Kuvvetleri Komutanı ve JANGENKK çarşamba günkü toplantıdan sonra çok rahatsız olmuşlar ve bu arada Kur'an kursları ile ilgili yönetmelik düzeltmesi yayınlanınca hepimiz de rahatsız olduk. Bilhassa bu hafta bütçe komisyonunda bir AKP milletvekili tekkelerin açılmasını isteyince hepimiz çok rahatsız olduk. Derhal toplandık.

Aytaç Yalman: Ben bu işten çok rahatsız oldum ve kendime göre şöyle bir plan yaptım. Aralık ayında bunların, cumhurbaşkanının Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile görüşmesini bekleyip eğer ocak ayı içinde bir hareket olmazsa istifa edeceğim.

Hepimiz buna itiraz ettik.

Şener Eruygur: Buna gerek yok. Kabul etmiyoruz. Daha yapacağımız çok şey var.

A.Y'nın bazı rahatsızlıkları vardı. Kendini rahatlatmadan takıntıdan kurtulamayacaktı. Bu nedenle de pazar günü tüm or'ları kahvaltıya davet etmişti. Buna neden, or'lardan birinin vermiş olduğu bir cevaptı. Hepimiz A.Y'nın istifasını kabul etmedik. Ve kendimize göre bir eylem planı yapmaya karar verdik. Önce basını ele geçirmeye çalışacaktık. Bu nedenle ben M.Ö'yü (Mustafa Özkan) davet edecektim.

Sonra rektörlerle temas edip öğrencileri sokağa dökecektik. Sendikalar ile aynı şekilde hareket edecektik. Sokaklara afiş astıracaktık. Derneklerle temas edip onları hükümet aleyhine teşvik edecektik. Bütün bu olayları yurt çapında yapacaktık.

Yukarıdakiler Sarıkız olarak anılacaktı."

Emekli subayın mektubunu ilk okuduklarında içindeki iddialara gülüp geçenler, bu günlükle karşılaştıklarında ne kadar saf olduklarını düşündüler. Çünkü mektupla günlük tıpa tıp örtüşüyordu!

Tekke sözü nereden çıktı?

O meçhul günlükteki iddiaya bakarsak, komutanları rahatsız eden gelişmelerden biri, AK Partili bir milletvekilinin TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda söylediği iddia edilen "Tekkeler açılsın" sözüydü. 2003 yılı aralık başında medyadaki tartışma konularından biri de buydu. Ancak tartışma konusu, günlüğe yansıdığı gibi Plan ve Bütçe Komisyonu'nda değil Dışişleri Komisyonu'nda yaşanmıştı. Bazı gazetelere yansıyan haberlere göre; AK Parti Mardin Milletvekili Nihat Erin, Dışişleri Komisyonu'nun basına kapalı bölümünde AB İlerleme Raporu görüşülürken 1925 yılında kanunla kapatılan tekkelerin açılması yönünde öneride bulunmuştu!

"Tekke" tartışması büyüyünce dönemin Dışişleri Komisyonu Başkanı AK Partili Mehmet Dülger, 5 Aralık 2003 günü meclis-te düzenlediği basın toplantısıyla, iddiaları yalanladı. Dedi ki; "Nihat Erin'in sözleri arasında 'Tekkeler açılsın' sözü geçmedi.

Ne demişti Erin?

Dülger şöyle açıkladı: "Türkiye'de yasa dışı yollardan medrese eğitimi yapılıyor, buna mutlaka bir çare bulmamız lazım."

Erin'in ifadelerini böyle özetleyen Dülger, kişisel kanaatlerini ise şöyle özetledi: "Böyle şeylere zemin vermemiz imkânsız. Türkiye Cumhuriyeti'nin temeline yönelecek bir ifadeye izin vermemiz mümkün değil. Bu benim AK Parti milletvekili olmamım da ötesindedir. Yürek ister cumhuriyeti karşısına almak. Cumhuriyet bizim yüreğimizdedir, ilkeleriyle beraber. Gereği neyse onu yaparız."

Belki bugün için çok "hamaset dolu" bir ifade gibi gözüken Dülger'in bu açıklamaları, günün konjonktürel şartları içinde belki de gerekliydi. AK Parti henüz iktidardaydı ve sürekli niyet sorgulaması yapılıyordu.

Başka bir yönüyle değerlendirdiğimizde, komutanların, bu rahatsızlıklarını sadece günlüklere not düşmeyip ilgili yerlere nokta

mesajlarla aktarmış oldukları izlenimini edindim. Dülger'in açıklamasını, bu minvalde değerlendirmek daha gerçekçi olabilir.

Anadolu İhtilali'ne karşı hareket

3 Kasım 2002 seçimlerinden sonra AK Parti'li günler başladı. Sabah Gazetesi'nin 4 Kasım günü "Anadolu İhtilali" şeklinde attığı manşet, aslında işin özetiydi.

"Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" diyerek cumhuriyeti kuran Atatürk'ün bu vasiyetini görmezden gelen siyasi ve bürokratik elit kesim, tıpkı 1950'de olduğu gibi büyük bir hezimete uğruyordu.

Böyle bir yenilgi, öyle kolayca sineye çekilecek türden değildi. O nedenledir ki, 3 Kasım sonrası kamusal alanda köşe kapmaca oyunu başladı. Siyasi iktidarın attığı her adım, bir tartışma konusuydu. Sürekli "gizli ajanda"dan söz ediliyor, her icraatın rejimi değiştirmeye yönelik bir senaryonun parçası olduğu iddia ediliyordu.

İktidar ise her defasında canhıraş bir şekilde "Yahu nereden çıkardınız?" diyerek Atatürk ilkelerine sıkça vurgu yapma ihtiyacı hissediyordu. Özellikle, ilk 45 gün içinde tartışmaya açılan üç kritik konu, müesses nizam açısından Türkiye'yi 1. Dünya Savaşı'na sokan iki Alman gemisi Goben ve Braslau gibi algılanmıştı.

1-Kur'an Kursu Yönetmeliği.

2-Dönemin Milli Eğitim Bakanı Erkan Mumcu'nun hazırladığı YÖK Reformu.

3-BM'nin 11 Kasım 2002 tarihinde sunduğu Kıbrıs Annan Planı.

Tepkiler öylesine yoğunlaştı ki, hükümet, Kur'an Kursu Yönetmeliği ve YÖK reformundan geri adım atmak zorunda kaldı. Ama AB sürecinin en kritik eşiklerinden biri olarak görülen Kıbrıs'ta direndi. Adada oylamanın yapıldığı Nisan 2004'e kadar bu konudaki kararlı tavrını devam ettirdi.

Bu süreçte yaşanan tartışmaların zihinlerde bıraktığı izler ise öyle kolay kolay silinecek türden değildi. YÖK Başkanı Kemal Gürüz'ün "Bu kanunun demokratiklikle ilgisi yoktur. Baştan beri söylüyorum, niyet başka, amaç başka" sözleri, dikkat çekiciydi. Marmara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Tunç Erem'in şu açıklaması daha vahimdi: "Hükümetin açıkladığı Acil Eylem Planı'ndan rahatsızlık duyduk. Bunun, üniversiteleri ele geçirme planı olmasından korkuyoruz." Rektörün "Ele geçirme" sözcüğü, kendi içinde gizli bir şekilde "düşman" kavramını da barındırıyordu. AK Parti düşman saflarındaydı ve üniversiteyi ele geçirecekti!

Bu süreçten komutanlar da kaygılıydı! Özellikle, hükümetin Kıbrıs politikasına aşırı tepkiliydiler. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin ilk Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ın koltuğunu Mehmet Ali Talat'a bıraktığı sürecin başlaması ve Annan Planı'nın referanduma götürülmesi, müesses nizam ile siyasi iktidar arasındaki örtülü savaşı daha da kızıştırdı.

Komutanlar arasında trafik yoğunlaştı. Çankaya ile irtibat kuruldu. Komutanlar, dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ile paralel düşünüyorlardı. Aralarında güven sorunu yoktu. AK Parti'ye karşı ortak eylem planı geliştirdiler.

Genelkurmay'da pişirilen eylem planı

22 Eylül 2003 günü Genelkurmay Karargâhı'nda toplantı vardı. Gündemdeki ana konu, 1 Ekim'deki TBMM'nin açılış töreniydi. İlk kez eşi başörtülü bir meclis başkanı (Bülent Arınç) ev sahibiydi. Şu karar alındı: Arınç, karşılamada türbanlı eşiyle birlikte olursa, komutanlar töreni protesto edecekti. Karargâhtan ayrıldıktan sonra, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman, Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Özden Örnek ve Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral İbrahim Fırtına, Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur'un makam odasına geçerek ayrı bir değerlendirme toplantısı yaptılar.

Çünkü onlar, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök'ü siyasi iktidara yakın görüyorlardı. O toplantıdan şu kararlar çıktı:

– AK Parti hükümetini devirmek için hazırlanan eylem planı, bir hafta içinde Genelkurmay Başkanı'na takdim edilecek.

– Eylem Planı'nı incelemesi ve kararını vermesi için kendisine süre tanınacak, daha sonra niyeti ve görüşleri sorulacak.

– Eğer kendileriyle aynı görüşleri paylaşıyorsa birlikte hareket edilecek.

– Aksi halde "Yoldan çekil, biz devam edeceğiz" mesajı verilecek.

4 komutan ant içti

Bu eylem planı üzerinde ısrar edilmesi ve sonuna kadar takibi konusunda Aytaç Yalman ile Şener Eruygur öne çıkıyordu. Özellikle Yalman, YÖK reformuna tepki olarak rektörlerle yaptığı görüşmeleri ballandıra ballandıra anlatıyor, AK Parti'ye karşı daha agresif olmak gerektiğini söylüyordu. Eruygur da Yalman'dan geri kalmıyordu. Toplantı bittiğinde sürprizi Fırtına yaptı. Ayağa kalkarak komutan arkadaşlarına şöyle seslendi: "Haydi, el sıkışalım."4 kuvvet komutanı, maça çıkan sporcular gibi ellerini üst üste koyarak bir nevi ant içtiler.

Grubun sözcüsü Yalman

Dört kuvvet komutanının özel toplantısından çıkan bir başka karar daha vardı. Eylem Planı'nı Özkök Paşa'ya, aralarındaki en üst düzey komutan olarak Yalman götürecekti. Yalman, iki gün içinde planı Özkök'e götürdü. Ancak Özkök, Yalman ve arkadaşlarıyla aynı fikirde değildi. İlk tepkisi şöyle oldu: "Bu da nereden çıktı?"

Yalman, uzun uzun AK Parti iktidarının bir "şeriat devleti" kurmak istediğini anlattı. Eğer şimdiden bir tedbir alınmazsa, çok geç kalınmış olabilirdi!

Özkök, "Hayır" deyip itiraz etti: "Yanlış işleri olabilir ama ben bu iktidarın bir şeriat devleti kurma fikrinde olduğuna inanmıyorum. Ancak yaptıkları bazı yanlış işleri önlemek için tedbir almak gerekebilir, o konuda hem fikirim."

Bu cevaptan, Yalman gibi diğer üç komutan da memnun kalmamıştı. Ama tepkilerini Genelkurmay Başkanı'na hissettirmiş olmanın da önemli bir adım olduğunu düşündüler. Örnek, Yalman'a şöyle dedi: "Bizimle hem fikir olmak veya olmamak onun bileceği şey. Eğer böyle devam ederse istifam çantadadır. Vermeye hemen hazırım."

Eruygur ve Fırtına da benzer tepkilerde bulundular. Komuta kademesindeki bu hareketlilik dalga dalga aşağıya doğru yayılıyordu. Kimi emekli subaylar da sürece müdahil olma hesapları yapıyordu. Ancak içlerinde sağduyulu olanları da vardı. Emekli Orgeneral Edip Başer, 2003 yılı Eylül ayında bazı komutan arkadaşlarını ziyaret ederek "sağduyu" çağrısında bulundu. Başer Paşa'nın düşünceleri özetle şöyleydi: "Hassasiyetlerinizi hükümete iletin. Ne düşünüyorsanız oturun konuşun. Hükümetle diyalog kurmazsanız doğacak husumet herkese zarar verir."

İmam Hatip Zirvesi

Kısa süre sonra...

Erkan Mumcu'nun Milli Eğitim Bakanı olarak görev yaptığı Abdullah Gül başkanlığındaki 58. hükümet döneminde başlatılan ancak tepkiler üzerine geri çekilen YÖK reformu, Tayyip Erdoğan başkanlığındaki 59. hükümetin Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik tarafından yeniden incelemeye alınmıştı. Kapsamlı bir çalışmaydı. İçinde meslek liselerinin katsayı sorununa ilişkin çözüm önerisi vardı. Türkiye'de "meslek lisesi" deyince akla İmam Hatip Liseleri geldiği için bu çalışma, kimi çevrelerde "İmam Hatip Yasası" olarak adlandırıldı.

Tıpkı askeri karargâhlarda olduğu gibi...

7 Ekim 2003 günü yurt gezisinde bulunan bazı komutanlar akşam yemeğinde bir araya geldiler. Hilmi Özkök ortada, sağında Aytaç Yalman, solunda Özden Örnek vardı.

Örnek: "Bu yasa kabul edilemez bir teşebbüstür. Böyle giderse bu imam hatiplileri ileride harp okullarına bile aldırmak isteyebilirler."

Özkök: "Beni çiğnemeden, benim üzerimden geçmeden bunu çıkaramazlar ama sizler de konuyu abartıyorsunuz. İtiraz etmek iyi ama bir öneri hazırlamamız ve diğer meslek okullarının üniversiteye girişleri için önlerini tıkamamız lazım. İmam Hatip Lisesi'nde öğrenciler normal liseye ek olarak din dersleri okuyor. Bu nedenle onların üniversiteye girmesi normal ama bu kadar imam hatibe gerek yok. Gerektiğini kadarını bırakalım, diğerlerini normal liseye dönüştürelim."

Yalman: "Eğer gerekli tedbirleri almazsak durum daha vahim noktalara gidebilir. Onlar çok da masum değiller."

Akşam yemeği, bu sohbet yüzünden gerilmişti. Özkök, iki komutanı, iki komutan da Özkök'ü ikna etmeyi başaramamıştı. Özellikle Yalman ve Örnek, söylene söylene evlerinin yolunu tuttular: "Bunları nasıl söyler? Dini düşüncelerle yetiştirilmiş bir olayı sebep sonuç ilişkisi yerine yüce yaratanın neden olması ile açıklayan bir kafa yapısı nasıl bir öğrenim görür? Üniversiteler yozlaşmaz mı?"

Yemek, herkesin uykusunu kaçırmıştı. Ertesi gün (8 Ekim) Yalman ile Örnek, sabah kahvaltıdan önce bir araya geldiler. Özkök'ün cevabını yeniden mütalaa ettiler. İkisi de şaşkındı! Bu kanunla ilgili ayrı ayrı çalışma yapıp sonra birleştirmeyi, ardından da Genelkurmay Başkanı'na seçenekli olarak sunmayı kararlaştırdılar. Derken, kahvaltı zamanı geldi çattı. Özkök de kahvaltıdaydı. Yorgun gözüküyordu: "Dün gece uyuyamadım, bu kanun beni tedirgin etti."

Genelkurmay Başkanı'nın bu sözleri, komutanları bir nebze olsun rahatlatmıştı! "Sonunda huzurunu kaçırmayı başardık ya" dercesine yüzlerinde oluşan tebessümle birbirlerine baktılar.

Ama topu sahada tutmak istiyorlardı. Hurşit Tolon devreye girdi: "Gazetelerde imam hatiplerle ilgili haberleri gördünüz mü?"

Bu soru, diğer komutanların katılımıyla sağanağa dönüştü. Özkök, iyice gerilmişti. Kahvaltı bitiminde komutanlar, dar alanda paslaşmalarını sürdürdüler. Özkök'le bu işlerin sürmeyeceğini düşünüyorlardı. Kendi aralarında şu yorumları yaptılar: "Genelkurmay başkanı cesur biri değil. Hükümete karşı zaman kazanmaya çalışıyor, bizi oyalıyor. Arada sırada yaptığı ufak çıkışlar danışıklı dövüş olabilir. Hükümetle adeta gizli anlaşması var gibi davranıyor. Halk nazarında zemin kaybediyoruz, gözden düşüyoruz, güven kaybediyoruz. Sanki bizi askıda tutmak ve yumuşatmak gibi bir misyonu var."

Sonra, şu üç soruya cevap arıyorlar:

– Hilmi Özkök, hükümetin adamı mı?

– Dinci mi?

– Bizi oyalıyor mu?

Toplu istifa

Komutanların bu yurt gezisinde yaşanan görüş ayrılıkları, Erzurum ve Diyarbakır ayağında "toplu istifa" noktasına doğru sürüklenmeye başladı. Erzurum'a giderken uçakta Özden Örnek, Aytaç Yalman'a yanaştı: "Eğer komutan bizimle aynı fikirde olmazsa onu da aramıza alarak beşimiz birden istifa edelim. İstifa etmek istemezse zorlarız."

Yalman, "Neden olmasın? Umarım iş bu noktaya gelmez. Çünkü daha önce atacağımız adımlar var" dedi.

Örnek: "Ne gibi?"

Yalman'ın kafasında, istifa öncesi üç adım vardı:

– Genelkurmay'da brifing vererek durumu basına açıklamak.

– Cumhurbaşkanına durumu ileterek hükümete uyarmasını sağlamak.

– Genelkurmay Başkanı tarafından hükümete uyarı mektubu verilmesi.

Bu plan, Örnek'in de kafasına yattı. "İstifa" seçeneğini rafa kaldırdılar. Ama moral açısından iyi bir sevideydiler. 2003 yılı Ağustos ayında oluşan komuta kademesinin bu konuda daha duyarlı olduğu ve Özkök'ün yalnız kaldığı yorumlarını yapıyorlardı.

2003 Ağustos'un emekli olan Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Cumhur Asparuk ile Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Bülent Alpkaya'nın, emeklilik gününe kadar Özkök'e destek verdiğini düşünüyorlardı. Nitekim Aytaç Yalman'ın 2003 yılı başında AK Parti iktidarının durdurulmasına ilişkin hazırladığı mektuba Özkök'ün sert cevap vermesi, o tarihteki komuta kademesinde gördüğü desteğe bağlanıyordu.

Başbuğ üzerinden İmam-Hatip Lisesi mesajı

13 Ekim 2003 günü Genelkurmay Karargahı'nda ikinci başkan Orgeneral İlker Başbuğ'un brifingi vardı. Brifingin konusu Irak'taki gelişmelerdi. Yalman ve Eruygur gibi paşalar ise Başbuğ'dan imam hatip liseleri ile ilgili sert açıklama yapmasını da bekliyordu. Sanıyorum, bu beklenti yüzünden olsa gerek, Başbuğ'un brifing sonunda soruları cevaplandırırken bu konuya da değinmesi kararlaştırıldı.

Ya böyle bir soru yöneltilmezse?

Onun da altyapısı oluşturuldu. Dolaylı olarak böyle bir sorunun sorulması sağlandı. Başbuğ, toplantı sonunda gazetecilerin sorularını yanıtlarken, Irak'tan farklı olarak böyle bir soru ile karşılaşacaklarını tahmin ettiklerini, ancak konunun farklı olması nedeniyle soruyu yanıtlamamalarının farklı yorumlara neden olabileceğini değerlendirdiklerini söyledi.

Yani hazırlıklıydı, konuşacaktı. Şöyle dedi: "Hükümet, asıl amacının ne olduğu anlaşılmayan konuları öne çıkarıyor. İHL mezunlarının neden kendi alanları dışında yönlendirilmeye çalışıldığını anlamakta güçlük çekiyoruz."

Üniversiteler ve YÖK dâhil eğitim sisteminin ciddi sorunları

olduğunu ancak bu sorunun uzlaşı içinde çözümünü desteklediklerini anlatan Başbuğ, devam etti: "Daha önce YÖK Yasa Tasarısı üzerindeki tartışmalar sırasında tüm kurum ve kuruluşların görüşlerinin alınarak uzlaşı içinde düzenlemeler yapılması gereğini dile getirmiştik. Daha sonra tasarı üzerinde Üniversitelerarası Kurul ile hükümetin uzlaşı içine girmeleri ümitleri arttırdı. Ancak ilgili kurum ve kuruluşlar çalışırken bu tasarının Bakanlar Kurulu'nda kabul edilerek TBMM'ye sunulması, uzlaşı ümitlerini azalttı."

Başbuğ, tasarının anayasanın ilgili maddeleriyle uyumlu olduğu konusunda ciddi endişeleri bulunduğunu belirtirken, imam hatiplerle ilgili rakamlar vermeye başladı: "2003 yılında normal lise mezunlarının ancak yüzde 8.2 civarı üniversiteye girdi, bu da ciddi sorun yaratıyor. Diyanet'in hizmetlerini sürdürmesi için 5 bin 500 civarında kadro ihtiyacı var. İmam hatip mezunlarının yaklaşık 2 bini yüksek öğrenime devam ediyor. İkisinin toplamı abartılı bir ihtiyaçla 10 bini ancak bulabilir. Buna karşın 25 bin imam hatip mezunu bulunuyor. Bu rakam neden artırılmak isteniyor merak ediyoruz."

Normal lise mezunlarına göre meslek lisesi mezunlarının devlete 5–6 misli pahalıya mal olduğunu söyleyen Başbuğ, şöyle devam etti: "İmam hatip mezunların neden kendi alanları dışında yönlendirilmeye çalışıldığını anlamakta güçlük çekiyoruz. Esas önemli olan ciddi sorunların ciddi şekilde sergilenip çözüm bulunmasıdır."

Başbuğ, çözüm olarak da şu öneriyi dile getirdi: "1973 yılında kabul edilen Milli Eğitim Temel Yasası'nın 32'nci maddesi ile Tevhid-i Tedrisat Yasası'na uygun çözümler üretilmesinden yanayız. Yasanın 32'nci maddesinin gerekçesi ve dönemin ilgili komisyonlarının raporları dikkate alındığında, 'imam hatip mezunlarının kendi alanlarında yüksek öğretime devamı' öngörülmektedir. Dileğim aklıselimin galip gelmesidir."

Paşalar çok sevindi

Genelkurmay İkinci Başkanı'nın bu açıklaması, en çok kuvvet komutanlarını sevindirmişti. Onlar, Genelkurmay Başkanı'na

yaptıkları "imam hatip" baskısının sonuç verdiğini düşünüyorlardı. Açıklama öncesi ve sonrası birbirlerini arayarak kutladılar. "Zorla olsa da Genelkurmay'a açıklamayı yaptırdık" dediler.

AB karşıtı çalışma programı

Komuta kademesi, yaklaşan KKTC Cumhurbaşkanlığı seçimleri, Annan Planı referandumu, Türkiye'deki yerel seçimler ve hızlandırılan AB reformlarıyla AB'den müzakere tarihi alma ihtimaline karşı tedbirli olunması düşüncesindeydi. Bazı komutanlar, bu sürecin kesintiye uğratılması için daha aktif politikalar izlenmesi ve tavır alınması gerektiğini savunuyordu.

Çünkü kritik tercihlerin yapılacağı günlere doğru hızla ilerliyorduk. 19 Nisan 2004'de yerel seçimler, 24 Nisan 2004'te KKTC'de Annan Planı Referandumu, 17 Aralık 2004'te AB'nin müzakere tarihi için yapacağı toplantı ve 17 Nisan 2005'te KKTC Cumhurbaşkanlığı seçimi vardı.

Ancak, Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök, komutanlarla farklı davranmaya devam ediyordu. Zaman zaman komuta kademesindeki çatlağın kamuoyuna yansımaması için sessizliğe gömülüyordu. Kızılcık şerbeti misali...

Nitekim 1 Mart 2003 tarihli tezkere bunun en çarpıcı örneklerinden biridir. Amerikan askerlerin Türkiye'de konuşlanması ve Irak'a Kuzey'den cephe açılmasını içeren tezkere üzerinde AK Parti'de ciddi görüş ayrılıkları vardı. Abdullah Gül, başbakandı. Parti yönetiminde, bu tezkerenin meclisten geçmesi için Genelkurmay'ın yapacağı bir açıklamanın önemli tesiri olacağı düşüncesi hâkimdi.

Özkök Paşa da 1 Mart Tezkeresi'nin meclisten geçmesi gerektiğine inanıyordu. Ne var ki, hükümetin beklediği destek jestini yapmadı, yapamadı. Aksine, oylama öncesi Milliyet Gazetesi'nde Fikret Bila imzasıyla komutanların tezkereye karşı olduklarını anlatan bir komutanın görüşleri yayınlandı. Bila, bu komutanın ismini açıklamamıştı. Şu ana kadar ismi açıklanmadı ama o ko-

mutanın kimliği konusunda hep "Aytaç Yalman" tahmini yapıldı. Benim de kanaatim o yöndedir.

Özkök Paşa, oylamadan 4 gün sonra 5 Mart'ta tezkere lehinde görüş bildirdi ama çok geç kalınmıştı. Komuta kademesindeki görüş ayrılıkları, yukarıda sözünü ettiğimiz AB süreci ve diğer kritik seçimlerle ilgili olarak da ortaya çıktı. Özkök'ü by-pass eden komutanlar şu program üzerinde işe koyuldular:

– AB'nin Türkiye'yi istemediği tezi iyi işlenmeli.

– Hükümetin AB kozu elinden alınarak iç siyasete mahkum edilmeli.

– Ordunun siyasetteki etkinliği arttırılarak hükümetin korkutulması sağlanmalı.

– Bu amaçla sert açıklamalar yapılmalı ve gerekirse her şeyin yapılabileceği mesajı verilmeli.

– Kıbrıs'ta yeni çözüm önerisi reddettirilmeli.

– Kıbrıs muhalefetinin (Mehmet Ali Talat) seçimleri kazanması önlenmeli.

– Mahalli seçimlerde AK Parti'nin yenilgiye uğratılması için alternatif cephe oluşturulmalı. Özellikle İstanbul ve Ankara'da kaybetmeleri sağlanmalı.

Bu öneriler doğrultusunda çalışma programı yapıldı. Yalman koordinatörlüğünde yürütülen bu çalışmalar daha sonra birleştirildi.

Hilmi Özkök çok kırıldı

Bu gelişmelerden Genelkurmay Başkanı çok rahatsızdı. Özkök Paşa, telefonu çevirip Yalman'ı aradı: "Sizleri (diğer kuvvet komutanlarını da kast ederek) aradığımda hepinizi benden habersiz olarak senin odanda toplanmış bir durumda buldum. Benden habersiz toplanmanıza da üzüldüm."

Yalman: "Bizler muhtelif zamanlarda çay içmek, sohbet etmek için toplanıyoruz. Bu ilk değil. Bugüne kadar kaç kere toplandık. Bu sefer de istek Özden'den (Örnek) geldi. Son gelişme-

leri, Kıbrıs, AB gelişme raporunu hep beraber değerlendirelim istedi. Biz de bunun üstüne toplandık. Bunda yanlış bir taraf görmüyorum. Eğer size karşı bir hareket içinde olduğumuzu zannediyorsanız yanılıyorsunuz. Zira böyle bir iş herhalde resmi dairelerde olmaz. Onun için de endişenizi anlamadım."

Özkök: "Yine de bana haber verseydiniz ben de gelirdim. Niye benimle bu konuları paylaşmıyorsunuz?"

Yalman (Ses tonu yükselterek): "O zaman size söyleyeceklerim var. 312 kişi 'Onbaşı bile olamayacakları general yapıyorlar' diye bir gazetede haber yayınlandığında mahkemeye veriyor ve siz buna katılmıyorsunuz. Herkes bize Genelkurmay Başkanı AK Parti'den mi yoksa TSK'dan değil mi diye soruyor. Cevap vermekte güçlük çekiyoruz. Neden bizimle beraber siz de mahkemeye vermediniz?"

Özkök: "Genelkurmay başkanının o kadar bir gizemi olsun. Ben sizlerin de kuvvet komutanlarının da vermesini tasvip etmedim. Bir gazetede küçücük bir köşede yer alan bir haber şimdi büyüdü, tasvip eden var, etmeyen var."

Yalman: "Bunu nasıl söylersiniz? Zaten halk üzerinde itibarımız gittikçe zayıflıyor. Siz kalkmış neler söylüyorsunuz? Bu yakıştırmayı TSK'da kim kabullenebilir ki? Bizimle olmamanız bizleri çok üzdü. Diğer bir konu, 'Sizlerle konuşmak istiyorum, benimle toplanın' diyorsunuz ama bugüne kadar hiçbir şeyi bizle paylaşmadınız. Biz yayınladığınız bildirileri gazetelerden öğrendik. Bizdeki intibaımız 'siz bizimle bu konuları paylaşmak istemiyorsunuz' şeklindedir. Size söylemek istemezdim ama geçen yıl size en fazla desteği kim verdi? Şöyle bir düşünün."

Özkök: "Tabii ki sen verdin ve sana çok müteşekkirim."

Yalman: "O halde nasıl olur da böyle bir şeyi bizim hakkımızda düşünürsünüz?"

Özkök: "Bu meseleyi daha fazla büyütmenin kimseye faydası yok. Ama bu meseleleri de abartmayalım. Özel bir çalışma yapıyoruz. Yakında birlikte değerlendiririz."

Bu uzun görüşme sonunda iş tatlıya bağlandı ama bu geçici bir süre içindi.

Muhtıra Planı

Aytaç Yalman, Genelkurmay Başkanı ile yaptığı bu görüşmeden sonra İkinci Başkan Orgeneral İlker Başbuğ'u aradı. Kafasına takılan soru, Özkök Paşa'nın sözünü ettiği "özel çalışma" idi. Acaba, o özel çalışmada neler vardı?

İlker Paşa'nın bu soruya cevabına ilişkin farklı rivayetler var. Özden Örnek'e ait olduğu iddia edilen günlükte, Yalman, İlker Paşa'nın şu cevabı verdiğini söylüyor: "Biz de bir grup kurduk. Komutan (Özkök) sizinkileri okudu. Grup bizim ve sizin önerilerinizi birleştirerek bir öneri hazırlayacak ve bunları sizlere göndereceğiz. Sonra bu konuyu askeri şuraya getirerek tartışıp herkesin fikrini alacağız. Bilahare de sonucu cumhurbaşkanına götüreceğiz. Sonra da başbakanı buraya davet ederek kendisiyle bu konuyu görüşeceğiz. Bizim planımız bu şekilde. Yani sonuçta bir nevi muhtıra olacak."

Çok vahim bir iddia. Çıkan sonuç şu: Hükümete muhtıra verilecek.

İşin ilginç tarafı, muhtıra çok demokratik bir ortamda hazırlanıyor! Biri Genelkurmay, diğeri kuvvet komutanlarınca yürütülen iki ayrı grup çalışmasından çıkan metinler askeri şurada değerlendirildikten sonra tek metin haline getiriliyor, önce bilgilendirmek üzere Cumhurbaşkanı Sezer'e sunuluyor, sonra Başbakan Erdoğan Genelkurmay'a davet edilerek muhtıra mektubu veriliyor!

Bu iddia, Nokta Dergisi'nde yayınlandıktan sonra ne Başbuğ'dan ne de Yalman'dan herhangi bir açıklama yapılmadığını eklemek isterim.

Darbe planı

1 Aralık 2003 günü grup çalışmalarını değerlendirmek üzere Genelkurmay karargâhında özel gündemle toplantı düzenlendi.

Toplantıdaki genel kanaat şu yöndeydi: Hükümet, dine dayalı bir rejimi getirmeye çalışıyor, onun için anayasayı değiştirecek, bunun için de özgürlüklerden yararlanıyor!

Ne yapılmalıydı?

Öneriler, üstü kapalı ve kademeli şekilde "askeri darbe" içeriyordu.

Aytaç Yalman: "Ben çok rahatsızım ve devlet elden gidiyor. Bir an önce bir sıkıyönetim içine girilmeli."

Özden Örnek: "Madem ki hepimiz bu hükümetin Anayasa'ya aykırı hareket ettiğine eminiz, o halde 35. madde gereğince Anayasa'yı da korumak bizim görevimizdir. Eğer bir eylem planı yapılacaksa bu planın ne maksatla yapılacağının bilinmesi lazım."

Hilmi Özkök: "Her ikiniz de açık konuşmadınız ama istediğiniz şey olamaz ve bize çok zemin kaybettirir. Yapacağımız başka şeyler var."

Kimse "askeri darbenin" adını söylemiyordu ama telaffuz edilen oydu aslında. Özkök, çok açık tavır koymuştu: Darbe olmaz, unutun onu.

Başka ne yapılabilirdi!

Özden Örnek: "Bu hükümete alternatif yaratılabilir mi?"

Hilmi Özkök: "Bu bizim işimiz değil."

İbrahim Fırtına ve Şener Eruygur da devreye girdiler. Onların önerileri de arkadaşlarından farklı değildi. Kuvvet komutanları bastırdıkça, Özkök direniyordu. Toplantıdan bir sonuç çıkmadan dağıldılar. Son söz için askeri şura beklendi.

Hilmi Özkök Şûra'ya da direndi

Tarih 3 Aralık 2003.

Yüksek Askeri Şura'nın yıl içindeki ikinci toplantısı. Neredeyse her komutan söz alıp AK Parti iktidarının icraatlarını değerlendirdi, kendince çözüm önerdi. Özden Örnek'e ait olduğu iddia edilen günlükte, şura konuşmaları şöyle yer aldı:

Faruk Cömert: "AKP yerel seçimleri kazanırsa amacına ulaşabilmek için batıya daha fazla taviz verebilir, dolayısı ile haklarımızı da kaybedebiliriz."

Yener Karahanoğlu: "Onlar nasıl tam demokrasiyi kullanıyorsa biz de onlara demokrasi ile mukabele etmeliyiz. Yani azınlık olarak çoğunluğa hükmedemeyeceklerini anlatmalıyız."

Fevzi Türkeri: "Devletin bütünlüğü tehlikededir. Bu takdimi seçimden sonra başbakana anlatmanın bir yararı yok. Doğu ve Güneydoğu'da bölücülük hız kazanmıştır. Ülkemiz süratle bölünmeye gitmektedir. Şimdiden tedbir alınmalıdır. Basın, TÜSİAD, sermaye sahiplerini toplayıp bu iktidarın yaptıklarını anlatalım. Onları tarafımıza çekmeye çalışalım. Eylem planında çok zorluklarla karşılaşacağız. Toplum iktidarın yaptıklarına pembe gözlüklerle bakmaktadır. Yerel seçimlerden önce bu işlerin böyle gitmeyeceğini anlatalım."

İlker Başbuğ: "Tablo kötü ama umutsuz olmaya gerek yok. Mart ayındaki seçimler önemli. Stratejimizin büyük kısmı seçimlerden önce yapılmalı. Aksi halde işimiz zorlaşacaktır. Eylem planımızın tek zorluğu acaba toplum bu konuyu ne kadar biliyor? En önemli nokta bu... Halkın desteğini almaksızın bir eylem planı yapmak önemli değil. 28 Şubat konjonktürü farklıydı, halk daha hazır değil."

Hurşit Tolon: "Bu iktidar ne olduğunu ortaya koydu. Ancak takiyyeye başvuruyor. Arkasında ABD ve AB var. Bunlar Ortadoğu'yu 1915'te yaptıkları gibi şekillendirmek istiyorlar. Bu hükümetten öncelikli tehdit bölücülük, sonra irticadır. Seçimden önce ikaz etmeksek önümüze aşamayacağımız bir engel çıkacaktır. Halk bize sırtını çevirmez. Bu hükümet ulusal onurumuz ile oynamaktadır. Onur kırıcı bir durumdayız. Üniter yapımıza zarar verilmektedir. Bu iktidarın alternatif var mı? Şu anda yok gibi görünüyor. Muhalefete bu konu anlatılmalıdır."

Şener Eruygur: "Söylenecekler söylendi. Sadece bir iki konuyu ilave etmek istiyorum. Her şey elden gidiyor. Örneğin emni-

yet, jandarma ile yarışıyor ve onu kötüleyerek yükselmeye çalışıyor. Ayrıca Web sayfası açmışlar ve başbakanı övüyorlar."

Yaşar Büyükanıt: "Ortaya konan stratejinin bazı gerekli parametrelerin ilavesi ile gözden geçirilmesi uygundur. Vahim bir tablo. ABD ve AB, ülkemize Ortadoğu'da yeni bir rol biçmeye çalışmaktadır... Eylem planında tedbirleri sıralamak kolay ama uygulanabilir olmalıdır. Kamuoyu desteği için en önemli kaldıraç basın yayındır. Bunu kullanmalıyız."

İbrahim Fırtına: "Eylem planının amacı anayasayı korumaktır. Takdimde TSK'nın eylem planını tek başına yapamayacağını belirtmek bir zafiyettir. Bu cümleler, kayıtlardan çıkarılmalıdır. Cumhurbaşkanı ile müşterek hareket şart. Parlamento, cumhurbaşkanı tarafından feshedilmelidir. Yeniden anayasa yapılmalı ve bu anayasa kendini koruyacak her türlü imkân konulmalıdır. Bu hükümetle olmaz. Hukuki şartlar müsaittir. Gereken yapılmalıdır. Cumhurbaşkanının yetkileri vardır."

Özden Örnek: "Burada bulunan herkes aynı fikirde. Bu bence en önemli konuydu. TSK zaman ile zemin kaybetmektedir. Bu ifadeyi halk desteği anlamında söylüyorum... Askerin söylediği yapılır ama bunun nedeni vardır. Zira askerin elinde silahı vardır ve bu silah askere bazı manevra yetenekleri verir. Silahımız bizim caydırıcılığımızdır. Bu nedenle 'ben silahımı kullanmayacağım' diye açıklamalar yapmamalıyız. AKP'nin attığı her adıma aynı şiddette ama çok kararlı olarak cevap vermeliyiz. Ben bunların bölüneceğine inanmıyorum ve bundan sonraki seçimi de kazanacaklardır. O zaman geç olacaktır."

Aytaç Yalman: "Söylenecekler söylendi, kendimi suçlu hissediyorum. Zamanı boşuna geçirdik. Benim önerim hemen ve gecikmesiz eylem planına başlamak. Seçimden önce muhtıra vermeliyiz."

Hilmi Özkök: "Teşekkür ederim, herkesin aynı fikirde olması güzel. Ben yüzde 80'ni ile aynı fikirdeyim. Ama katılmadığım noktalar var. Açık konuştuğunuz için hepinize teşekkür ederim.

Muhtıra vermeye niyetim yok. Bu hükümet gitmelidir. Demokratik yollardan bu işi halledeceğiz. Yapabileceğimiz birçok şeyin de olduğuna inanıyorum."

Toplantıya ilişkin bu kadar ayrıntılı diyalogun yer aldığı günlüğe düşülen şu not da dikkat çekiciydi:

"Tarihi nitelikte bir toplantıydı. Bir yıldır ilk defa yapılıyordu. Genelkurmay Başkanı'na aynı fikirde olunmadığı mesajı verildi. O da kendinin yalnız olduğunu anladı."

Günlük yayınlandıktan sonra burada ismi geçen hiçbir komutan, "tekzip" niteliğinde açıklama yapmadı. Tek itiraz, Özden Örnek'ten geldi. O da, "Bu günlük bana ait değil" dedi.

Bu diyaloglardan anlıyoruz ki, Özkök dışında herkes, siyasi iktidara karşı eylem planının yürürlüğe girmesinden yanaydı. Bu kadar aceleci olunması talebinin gerisinde ise 2004 yılının Mart ayında yapılacak yerel seçimlerdi.

Onlara göre, hemen harekete geçilmezse AK Parti ikinci zaferini kazanmış olacak ve eylem planını için geç kalınacaktı!

MİT'in uyarısı Yalman'ı kopardı

"Sarıkız" ve "Ayışığı" adı verilen darbe planları yapılıyordu ama hesaba katılmayan başka faktörler de vardı: Emniyet İstihbaratı ve Milli İstihbarat Teşkilatı...

Komuta kademesinde anayasal sınırları aşan hesaplar ve bu yöndeki girişimler adım adım izleniyordu. Tıpkı, BBG evi gibi...

MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun, 2004 yılı Ocak ayında Aytaç Yalman'ın kapısını çaldı. İki noktada uyarıda bulundu:

– Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur yasa dışı yanlış işler yapıyor. Bütün hareketleri biliniyor.

– Genelkurmay Başkanı ile kuvvet komutanları arasındaki görüş ayrılığı ve çatışma, sır değil, herkes tarafından biliniyor.

Buradaki "herkes" ifadesinden maksat, siyasi otoriteydi. Yani, Başbakan ve yakın kurmayları, komuta kademesindeki gelişme-

lerden haberdardı. Veya MİT Müsteşarı, komutanlara "yem" atmıştı. Ama benim kişisel kanaatim, komuta kademesinde hareketlilik ile ilgili ayrıntılı istihbarat notları, sürekli başbakana iletiliyordu. Yalman ile Atasagun arasındaki bu görüşme, evdeki tüm hesapları alt üst etti. Atasagun ilave olarak ne gibi bilgiler verdi bilinmiyor, ancak Yalman, bu görüşmeden sonra oyunun dışına çıkmaya başladı. Şener Eruygur ve İbrahim Fırtına ile arasına mesafe koydu.

1 Şubat 2004 günü ev ziyaretine gelen Örnek'e MİT Müsteşarı'nın ziyareti hakkında bilgi veren Yalman, şöyle konuştu: "Bu nedenle artık kendimize bir çeki düzen verip ülkeyi bir maceraya götürmek yerine devamlı ve kararlı bir tutum sergilemeyi ama açık konuşmayı tercih ederim, zannederim sen de benim gibi düşünüyorsun."

Yalman, Eruygur ve Fırtına için de "İfrata kaçıyorlar, davranışlarını tasvip etmiyorum" dedi.

10 Mart'ta darbe

MİT Müsteşarı Atasagun'un "Yasa dışına çıkıyor" dediği Eruygur Paşa'nın, siyasileri ve kritik görevdeki bürokratları dinlettiği iddiası çok yaygındı. Sadece Emniyet İstihbarat ve MİT değil, Jandarma da ileri teknoloji telekulaklara sahipti.

Yalman ve Örnek'in yavaş yavaş darbe senaryosundan uzaklaşmaya başlaması üzerine, Eruygur daha aktif rol üstlenmeye başlamıştı. Eruygur, Jandarma Genel Komutanlığı'nda topladığı komutanlara, siyasilere ve bürokratlara ait ses kayıtlarını dinleterek, hemen harekete geçilmesi için telkinlerde bulunuyordu.

Hem Eruygur hem Fırtına'nın kafasındaki darbe tarihi, 10 Mart 2004 günüydü. Düne kadar en sert komutanlardan olan Yalman, bu kez darbe planının önündeki en büyük engeldi. Yalman ısrarla komutanlara, "Sakın" diyordu. Örnek de ona hak veriyordu.

İki komutanın değerlendirmelerinde öne çıkan yaklaşım şöyleydi:

– İhtilal olacaksa bunu, 12 Eylül öncesinde olduğu gibi halk istemelidir.

– Ülke ekonomisinde payı artan yabancı sermaye, ihtilal ortamında kaçar ve dışarıdan kredi bulunamazsa ekonomi çökebilir.

– Daha önce darbelere destek veren ABD, şimdi AK Parti'ye destek veriyor.

– Komuta kademesinde görüş ayrılıkları varken yapılacak darbe faciaya yol açabilir.

Ancak, bu yaklaşım, karşı cephede sıcak karşılanmıyordu. Örnek, bir ara formül buldu: Askeri darbe, 2004 yılı Aralık ayından önce yapılmamalı ve bu arada darbenin alt yapısı oluşturulmalıydı.

Nasıl olacaktı?

18 Nisan 2004 günü Kıbrıs'ta yapılacak Annan Planı referandumu, bunun için tarihi bir zemin oluşturabilirdi! Bu öneriye, zamanla Fırtına da yanaştı. Fırtına, şu öneride bulundu: "Kıbrıs'ta herkesi Annan Planı aleyhinde sokağa dökelim. Bu gösterileri hükümet aleyhine kullanalım."

Ama Eruygur, ısrarla "Darbe yapalım" diyordu. Kimi zaman Fırtına da Eruygur'a destek veren çıkışlar yapıyordu. Diğer taraftan Kıbrıs referandumuna paralel olarak yaklaşan yerel seçimler, komutanların "darbe" veya "muhtıra" planlarına ilişkin takvim sıkışması yaratmıştı.

Beytepe zirvesi

28 Şubat 2004 günü Özden Örnek'in evinde, 29 Şubat 2004 günü de Jandarma'nın Beytepe'deki tesislerinde komutanlar bir araya geldi. Beytepe'deki zirvenin farklı olarak bir de sivil konuğu vardı: MHP'li TBMM eski Başkanı Ömer İzgi.

Gerçi, İzgi, bu iddia günlüklerde yer alınca tekzip etti ama nedense kimse inandırıcı bulmadı. Başta partisi MHP...

Ayrıca, İzgi'nin askerlerle ilişkisinin çok iyi olduğu bilinir. Hatta komuta kademesindeki terfilere ilişkin devreye girdiği dö-

nemler de olmuştur. Bizzat kendisinden dinlemiştim. TBMM Başkanlığı döneminde, Hilmi Özkök'ten önce Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun Genelkurmay Başkanlığı'ndaki görev süresinin uzatılması için aktif olarak rol oynamış, DSP'yi de ikna etmişti ama koalisyon ortakları ANAP ile partisi MHP pek oralı olmamıştı.

İzgi'nin bu planı tutsaydı, Özkök, emekliye ayrılmış olacaktı. Özkök ile bir türlü yıldızı barışmayan, Kıvrıkoğlu ekibinden Yalman ve Eruygur'la sıkı dostlukları bulunan İzgi'nin böyle bir toplantıya katılması ve "Yerel seçimlerden önce ne yapacaksanız yapın" demesi, kimse için sürpriz sayılmazdı.

Bu toplantılar da komutanların kafa karışıklığını gidermeye yetmedi.

Genç subaylar darbe istemedi

Aytaç Yalman, nihai karar için, diğer komutanlardan habersiz ordu içinde nabız yoklamaya karar verdi. Tüm ordu birliklerini dolaşan Yalman, şu izlenimlerle döndü: "Herkes durumdan rahatsız ve gidişi beğenmiyor. Ama hiç kimse bu gidişin darbe ile düzeltilmesini istemiyor. Sivillerin tepki göstermesi ve ordunun da bu tepkilere destek vermesini istiyorlar."

Yalman, bu gözlemlerini kuvvet komutanlarıyla da paylaştı. Yeni strateji, "darbe" değil "toplumsal muhalefeti" desteklemekti. Bu karardan en çok Eruygur rahatsız oldu. Kıbrıs'taki referandum sonuçlarının alınmaya başladığı 18 Nisan akşamı komutan arkadaşlarına evinde davet veren Eruygur, Genelkurmay Başkanı ayrıldıktan sonra şöyle dedi: "Çok erken çözüldük, daha direnmeliydik."

Bu sözler, tüm umutlarını darbeye bağlayan Eruygur'un tükenişiydi. Ağustos ayında emekli olunca herkes rahatlamıştı.

Özkök nasıl rahatladı?

Aslında sıkıntılı süreç, AK Parti'nin iktidara geldiği 3 Kasım 2002 seçimlerinden önceki Ağustos Şûrası'ndan sonra başladı.

O tarihte Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu idi. MHP'li Ömer İzgi ve DSP'li Hüsamettin Özkan'ın Kıvrıkoğlu'nun görev süresinin uzatılması konusundaki girişimleri sonuçsuz kalınca, operasyon Şûra'da yapıldı.

Hilmi Özkök, 2002 yılı Ağustos ayında Genelkurmay Başkanlığı koltuğuna oturdu. Ancak, beklemediği bir sürprizle karşılaştı. Kıvrıkoğlu, giderayak Özkök'ün elini kolunu bağladı.

Tarihte ilk kez bir Jandarma Genel Komutanı'nı (Orgeneral Aytaç Yalman) Kara Kuvvetleri Komutanı olarak atadı. Daha kıdemli olduğu için bu göreve gelmesi beklenen 2. Ordu Komutanı Orgeneral Edip Başer, emekli oldu. Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Şener Eruygur da Yalman'dan boşalan koltuğa oturtuldu.

Komuta kademesi şöyle oldu: Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök, Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman, Deniz Kuvvetleri Komutanı Bülent Alpkaya, Hava Kuvvetleri Komutanı Cumhur Asparuk, Jandarma Genel Komutanı Şener Eruygur...

Özkök, yeni görevinde daha önce birlikte çalıştıkları Alpkaya ve Asparuk ile daha iyi anlaştı. Kıvrıkoğlu ekibinden Yalman ve Eruygur'la yıldızları hiç barışmadı.

Ne var ki, 2003 yılı Ağustos Şûrası'ndan sonra Özkök yalnız kaldı. Bülent Alpkaya'nın yerine Özden Örnek, Cumhur Asparuk'un yerine İbrahim Fırtına atanınca, tepedeki denge "**bire karşı dört**" oldu.

"**Sarıkız**" ve "**Ayışığı**" isimleri verilen darbe projeleri, işte o dönemde pişirildi. Bugün daha iyi anlıyoruz ki, Özkök, bu paşalara karşı tek başına direnmiş. Nefesinin tükenmek üzere olduğu o günlerde, imdadına 2004 yılındaki Ağustos Şûrası yetişti.

Görev süreleri dolan Aytaç Yalman ve Şener Eruygur emekli oldu. Darbe projelerinde isimleri sıkça geçen bu iki ismin emekliliği, Özden Örnek ve İbrahim Fırtına'yı da sakinleştirdi. Onlar da yanlışlarının farkına varmaya başladı.

2005 yılı Ağustos ayında bu iki paşanın da emekli olup yerlerine Oramiral Yener Karahanoğlu (Deniz Kuvvetleri Komutanı) ve Orgeneral Faruk Cömert'in (Hava Kuvvetleri Komutanı) atanmasıyla yapı tümden değişti.

Bu arada AK Parti, iktidarda kök salmaya başladı. Yerel seçimlerde oyunu 7 puan arttırdı, Annan Planı'nı KKTC'de oylamaya sundu, AB sürecine direnen Rauf Denktaşlı yılların son bulmasına pozitif katkıda bulundu.

Hal böyle olunca; 2003–2004 yıllarındaki darbe senaryoları, 2005 yılından itibaren derin dondurucuya atıldı. Bu yeni konsept "sessizlik" anlamına gelmiyordu. Kimileri yer altına inerek faaliyetlerine devam ettiler, Susurluk'la kutsal ittifak kurdular. Kimileri sokak gösterilerini organize etti.

Tehlikeli oyun, Hakkâri'den Edirne'ye bir başka çirkin yüzüyle sahne alıyordu. Devletin içinde cirit atan ancak Susurluk skandalından sonra sessizliğe gömülen 60'a yakın hücre tipi yapılar için eylem zamanıydı.

2005'den itibaren çeteler yeniden hortladı.

ŞEMDİNLİ TUZAĞI

2005 yılında ivme kazandırılan derin oyunun sahne aldığı merkezlerden biri Hakkâri bölgesiydi. 1 yıl içinde Hakkâri ve ilçelerinde terör eylemleri giderek tırmandırıldı. TBMM Şemdinli Komisyonu'nun tespitlerine göre; 2005 yılı içinde Hakkâri ve ilçelerinde 22 olay meydana geldi, bu olaylar sonucunda 13 asker şehit olurken 1 vatandaş hayatını kaybetti, 31 asker, 7 polis ve 32 vatandaş yaralandı.

Hafızalarda iz bırakan ve soru işaretleri oluşturan eylemler serisi ise, 29 Temmuz günü başladı. O gün Hakkâri şehir meydanında patlatılan bir araçta iki astsubay feci şekilde hayatını kaybetti. 5 Ağustos'ta Şemdinli İlçe Jandarma Komutanlığı Askeri Gazinosu geçiş noktasına konan parça tesirli ve zaman ayarlı bombanın patlaması sonucu, 5 asker parçalanarak şehit oldu. Art arda meydana gelen bu iki patlamada 7 askerin şehit olması, bölgede tansiyonu arttırmaya başladı. 1 Eylül günü bazı sivil toplum örgütlerinin düzenlediği Dünya Barış Günü etkinliğinde patlatılan bir bomba, bölgede nasıl bir tehlikeli oyun oynandığını çarpıcı bir şekilde ortaya koydu.

PKK güvenlik güçlerine yönelik eylemlerine ilave olarak sivillere yönelik eylemlerle halkı devlete karşı isyan noktasına getirmek mi istiyordu, yoksa durumdan vazife çıkaran kimi kamu görevlileri aynı yöntemle intikam peşine mi düşmüştü? Ya da

Şemdinli'de yakılan kaos ateşinin alev alev tüm yurda yayılması ve terör üzerinden iktidarın yıpratılması mı planlanıyordu? Cevabı bulunması gereken sorular bunlardı. 17 kişinin yaralandığı 1 Eylül'deki bu saldırıdan sonra zihin karışıklığına yol açan eylemler birbirini izledi.

Şemdinli'de 28 Ekim günü Emniyet Müdürlüğü önüne konan bir bomba patladı. Ölen yoktu ancak maddi hasar büyüktü.

1 Kasım'da Şemdinli İlçe Jandarma Komutanlığı ile askeri gazino yakınına park eden 65 AV 223 plakalı araçta çok büyük bir patlama meydana geldi. 6 asker, 3 polis ve 16 vatandaş yaralandı. Bir asker gözlerini kaybetti. Bu eylem, ilçede büyük infial yarattı. Bir de şaşkınlık...

Artan olaylar karşısında güvenlik tedbirlerinin yoğunlaştırıldığı bir dönemde, hele kritik mevzilerin termal kameralarla sürekli kontrol edildiği o eylem yerine 150 kilogram patlayıcı nasıl taşınmıştı?

Bir "gizli el" devreye mi girmişti?

Askerî gazino boştu!

Şemdinli'deki yaygın iddiaya göre; bu eylem, intikam eylemiydi!

Nitekim 9 Kasım arbedesinde yaralanarak hastaneye kaldırılan Kerim Kaçar'ın, 10 gün sonra İnsan Hakları Komisyonu'na yaptığı şu açıklama tüyler ürperticiydi:

"Bayramdan önce meydana gelen ve 67 işyerinin zarar gördüğü ve çok sayıda kişinin yaralandığı gece ben çarşı içinde Fenerbahçe- Schalke 04 maçını izlemekteydim. Dakika 63 idi. Çok şiddetli bir patlama sesi geldi. Çıktığımızda o korkunç patlamanın meydana geldiğini gördüm. Ancak daha maç başlamadan önce patlamanın meydana geldiği caddeden geçerken askeri gazinonun bomboş olduğunu görmüştüm. Oysa bu gazino her zaman için bu saatlerde, hele hele maç günlerinde tıklım tıklım olurdu. Kaldı ki gazinoda dev ekran bir televizyon da bulunmak-

taydı. Aklıma askeri kesimin bu patlamadan haberdar olabileceği kuşkusu geldi. Aynı zamanda patlama yerinin görüş alanında olan evlerde ikamet eden askeri personelin de o gece aileleriyle birlikte başka yerlere misafir gitmiş olmalarını da manidar buldum. Dolayısıyla ben bayram öncesi gerçekleştirilen eylemin de bu şahıslar tarafından gerçekleştirildiğini düşünüyorum."

Kaçar'ın "bu şahıslar" dediği, 9 Kasım'daki Umut Kitapevi'ne yönelik bombalama eyleminin sanıkları astsubaylar Ali Kaya, Özcan İldeniz ve itirafçı Veysel Ateş'ti. Ne var ki, 1 Kasım'daki bu bombalama eylemi ortada kaldı. Devlet, topu PKK'ya attı. PKK, eylemi üstlenmedi. Bölge halkı ise derin devletten şüphelendi. Ortada bir gerçek vardı; Şemdinli için için kaynıyordu. Bu kaynama, ileride daha büyük olayların habercisi gibiydi. Ama tedbir alınmadı.

Umut Kitapevi son halka

Derken 9 Kasım olayları patladı.

Kamuoyunun "Şemdinli Davası" olarak bildiği, Hakkâri'nin Şemdinli ilçesinde 9 Kasım 2005 günü patlayan bomba sonrası gelişmeler, bir doktora tezi olacak kadar mercek altına yatırılması gereken yakın tarihin en önemli gelişmelerinden biridir.

Eski PKK'lı Seferi Yılmaz'a ait Özipek Pasajı'ndaki Umut Kitapevi'nin bombalanması sonucu Mehmet Zahir Korkmaz hayatını kaybederken, olayı vahim hale getiren, patlamadan ziyade bombayı attığı öne sürülen kişilerin kimliğiydi.

Bombayı attığı iddia edilen itirafçı Veysel Ateş'in patlamanın hemen ardından koşarak sığındığı jandarmaya ait 30 AK 933 plakalı Renault marka araçtaki krokiler, silahlar ve mühimmat zihinleri allak bullak etmişti.

Savcı Harun Ayık ve CHP Hakkâri Milletvekili Esat Canan'ın otomobilde keşif yaptığı sırada bir uzman çavuşun (Tanju Çavuş olduğu iddia ediliyor) 1 kişinin ölümü ve 4 kişinin yaralanmasına yol açan silahlı eylemi, işi çığırından çıkarmıştı.

Kimine göre, "derin devlet" suçüstü yakalanmıştı. Bu iddia, bir anda Şemdinli'yi galeyana getirmeye yetti. Otomobilde bulunan üç kişinin linç edilmesi güçlükle önlendi. Ertesi gün (10 Kasım) şehirdeki gösterilerin dozu daha da arttı, meydanlar bir anda eylem alanına dönüştü. Asker ve polise ait kontrol noktaları yerle bir edilirken, lojmanlara da taciz ateşi açıldı. Hatta bir polis memuru, DYP Genel Başkanı Mehmet Ağar'ı telefonla arayarak şöyle dedi: "Müdürüm kurşun yağmuru altındayız, bize sahip çıkın."

Telefonun edildiği polis noktasındaki görevlilerin, başarılı bir operasyonla kurtarılmasında, bu telefonun önemli rol oynadığı hep konuşuldu. Tırmanan gösteriler, güvenlik tedbirlerinin yoğunlaştırılması sonucunu doğurdu. Yüksekova-Şemdinli karayolu trafiğe kapatıldı, ilçeye giriş ve çıkışlar bir süre yasaklandı.

Yurdun en uç köşesinde meydana gelen bu hadise, tüm Türkiye'yi derinden sarstı. Danimarka'dan yayın yapan ROJ TV'nin de bölgeden yaptığı canlı yayınlar, olayların Avrupa'daki etkisini daha da arttırdı.

Bir süre sonra (15 Kasım) Türkiye Büyük Millet Meclisi de devreye girdi ve Şemdinli olaylarını mercek altına aldı. Meclis Araştırma Komisyonu, olayla ilgili tüm tarafların görüşlerine başvurdu.

O telefon görüşmeleri

Kamuoyu da Şemdinli'deki gelişmeleri yakından izledi ve adeta ikiye bölündü:

1-PKK, bölge halkını devlete karşı kışkırtmak için böyle bir eylem planladı ve suçu askerin üzerine attı.

2-Derin devlet intikam duygusuyla hareket etti ve istikrarı bozmak istedi.

İlk görüşü öne sürenlerin en ciddi argumanı, ROJ TV'nin olaydan hemen sonra canlı yayına geçmesi ve terör örgütü mensuplarının 9–15 Kasım 2005 tarihleri arasında kendi aralarında yaptıkları telefon görüşmeleriydi. Hürriyet Gazetesi'nin 12 -13

Mart 2006 tarihli nüshalarında bu telefon görüşmelerine yer verildi. Hürriyet'e göre; 15 Kasım 2005 günü gerçekleştiği belirtilen o görüşmelerin birinde iki PKK'lı arasında şu konuşma geçiyor:

X: Dört şehit var. Bir tane uzman çavuş var yaralanmış.

102: İyi o zaman uzman çavuşu neden öldürmemişler?

X: Uzman çavuşu yakalamışlar.

102: Tamam da öldürmemişler mi?

X: Öldürmemişler daha.

102: Sen Apo'ya da söyle onu öldürün, onu öldürün.

X: Ya bir tane de polis var.

102: Ya ikisini de öldürsünler, öldürsünler.

10 Kasım 2005 tarihli bir başka telefon görüşmesi

102: Kepenk kapatma var mı? Dükkânlar kendilerini kapatmışlar mı?

X: Evet, dükkânlar kapalı.

102: Bana bak kontrol edin kim dükkânını açarsa onu üç gün içinde cezalandırın.

X: Açık olmasın ha?

102: Evet üç gün içinde yani DEHAP size ne söylemişse ona göre hareket edin.

Böyle bir telefon görüşmesi var mı yok mu, bunu ispat etmek mümkün değil. Şu kadarını söyleyebiliriz: bu görüşmelerin gerçekten olup olmadığını araştıran kişiler, çalışmalarında her hangi bir sonuca varamadılar. O zaman şu soruyu sormak gerekiyor: acaba bu telefon görüşmeleri, eylemdeki "derin" izleri kapatmak için uydurulmuş "hayalî görüşmeler" olabilir mi?

Derin şüphe

Bir an için, doğruluğu kabul edilse bile, terör örgütü olarak PKK'nın böyle bir atmosferi kullanmaya çalışmasından doğal ne olabilir?

Şemdinli eyleminin bir derin operasyon olduğunu düşünenler ise olay yerinde yakalanan ve linçten kurtulan astsubay Ali Kaya ile Özcan İldeniz'in varlığını, araçta ele geçirilen kroki ve silahları en önemli delil olarak gösterdiler.

Nitekim Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya'nın hazırladığı 100 sayfalık Şemdinli iddianamesinde, Hakkâri İl Jandarma Komutanı Erhan Kubat'ın Ali Kaya ve Özcan İldeniz'i Yüksekova ve Şemdinli ilçelerini kapsayan bölgede bulunan örgüt mensupları hakkında bilgi elde etmek, istihbari ve operasyonel faaliyetlerde bulunmak amacıyla 9 Kasım 2005 tarihinden itibaren görevlendirdiği, polis bölgesinde yapılacak bu çalışmayla ilgili mülki amirleri ve polisi bilgilendirmediği ifade ediliyordu.

Ancak, Kaya ve İldeniz, savunmalarında tersini söylüyordu. Emirle Şemdinli ilçe merkezine geldiklerini ve burada görevli oldukları iddiasındaydılar. Eğer, durum, astsubayların dediği gibi ise ortada daha vahim bir durum vardı. Çünkü iddianamede "Emir veren kanunlara aykırı hareket etmiştir" deniliyordu.

Peki, kimdi bu emir verenler?

Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya'nın olay yaratan iddianamesinden satırbaşları:

– Yine ilgili genelge gereği polis sorumluluk bölgesinde suç önleyici teknik izleme ve dinlemenin yapılmasının adli makamlardan talep edilmesinin kanuna aykırı bir durum ortaya çıkarttığı, bu açıklamalarla Hakkâri İl Jandarma Komutanı Albay Erhan Kubat'ın Hakkâri Dağ Komando Tugayı'na, Şemdinli İlçe Jandarma Komutanlığı'na ve Yüksekova İlçe Jandarma Komutanlığı'na 8 Kasım 2005 tarihinde yazdığı görevlendirme yazısıyla güvenlik güçleri arasındaki koordinasyonun gereğinin yerine getirilmediği görülmüştür.

– Hakkâri İl Jandarma Komutanı Albay Erhan Kubat'ın sıralı amirleri Hakkâri Dağ ve Komando Tugay Komutanı Erdal Öztürk ve Van Asayiş Kolordu Komutanı Selahattin Uğurlu'dur. Askeri hiyerarşinin yapısı gereği ve EMAYSA direktifleri gereğince, astın üstten habersizce onun bilgisi, izni, emri olmadıkça

herhangi bir iş ve işlem yapamayacağı genel bir kural olarak düşünülürse, halen Hakkâri Dağ Tugay Komutanı Erdal Öztürk ile Van Asayiş Kolordu Komutanı Selahattin Uğurlu'nun bu tür yasaya aykırı olarak yapılan istihbarat çalışmasından bilgisinin olmadığı düşünülemez.

– Erhan Kubat, Erdal Öztürk ile Selahattin Uğurlu görevini kötüye kullanarak yasal olmayan istihbarat faaliyetinde bulunmuştur.

Sarıkaya'nın büyük cesareti

Savcı Ferhat Sarıkaya'nın hazırladığı iddianamede çok önemli iddialar vardı. İşin özü şuydu: 9 Kasım eylemi, iki astsubay ve bir itirafçı tarafından "intikam" duygusuyla gerçekleştirildi!

İddianameye göre olayın seyri şöyle gelişti:

– Şüphelilerin (Ali Kaya, Özcan İldeniz, Veysel Ateş) bulunduğu araç olay günü (9 Kasım 2005) Özipek Pasajı yakınlarına park edildi. Araçta bulunan Veysel Ateş, Özipek Pasajı'ndaki Umut Kitapevi'nin çevresinde gerekli araştırma ve keşif yaptıktan sonra elinde bulunan 2 adet Alman yapımı el bombasını kitapevine attı.

– Olay yerinde yakalanan Ali Kaya ile Özcan İldeniz, 16 Temmuz 2004 tarihinden itibaren Hakkâri İl Jandarma İstihbarat Şube Müdürlüğü'nde astsubay olarak görev yapıyorlardı.

– Veysel Ateş ise Hakkâri'de yaşıyordu. 1988 yılında PKK terör örgütüne katılmış, Hakkâri, Yüksekova, Çukurca, Şemdinli ve Beytüşşebap bölgesinde örgütsel faaliyetlerde bulunmuş, 27 Temmuz 1991 tarihinde örgütten kaçmış, 29 Nisan1997 tarihinde Habur Sınır Kapısı'ndan Türkiye'ye giriş yaparak güvenlik güçlerine teslim olmuş, tutuklanarak cezaevine konulmuştu. 2000 yılında naklen geldiği Şemdinli Cezaevi'nde üç ay kaldıktan sonra Hakkâri Kapalı Cezaevi'ne nakledilmiş, 2003 yılından itibaren de Hakkâri İl Jandarma Alay Komutanlığı İstihbarat Şube Müdürlüğü tarafından haber elemanı (itirafçı) olarak kayda alınmıştı.

– Seferi Yılmaz da PKK'lı "Sabri" kod isimli Ali Kısıkyol ile işbirliği içindeydi. Şemdinli'de vergilendirme, eylem, istihbarat, birlik keşifleri ve sınır kaçakçılığı konusunda örgüte yardım etme ve örgüt adına para alma konusunda Şemdinli sorumlusuydu. O nedenle Yılmaz ve Kısıkyol arasındaki görüşme trafiği kontrol altındaydı.

– 4 Kasım 2005 günü saat 16:32 sıralarında Seferi Yılmaz'ı arayan Ali Kısıkyol, Almanya'dan göndereceği paket için adres isteyince Yılmaz, Şemdinli'deki kitapevinin adresini verdi. Askeri istihbarat elemanları, içinde daha sonra MP3 ve bir kalem bulunan paketin Kandil'e gönderileceğini düşünerek, Yılmaz'ı takibe aldı, ev ve iş yerinin krokisini çizdiler.

– Hakkâri İl Jandarma Alay Komutanı Erhan Kubat, Kaya ve İldeniz'in 8 Kasım 2005 günü görevlendirildiğini söylemesine rağmen resmi görevlendirmenin suç tarihi olan 9 Kasım 2005 günü sabah saat 08:00'de yapıldığı anlaşıldı.

– Buna rağmen Kaya, İldeniz ve Ateş'in, 30 AK 933 plakalı araçla olaydan iki gün önce 7 Kasım 2005 günü Şemdinli'ye gittiği tespit edildi.

– Olay günü araçta çıkan silahlardan biri Uzman Çavuş Uğur Özdemir'e ait. Ancak resmi kayıtlara göre Uzman Çavuş Uğur Yıldırım'a teslim edilmiş görünüyor.

– Ali Kaya ifadesinde, araçlarında 2 adet MKE yapımı el bombası bulunduğunu, zimmetlerinde ve birliklerinde Alman malı el bombasının olmadığını, kalabalık bir grubun araçtaki MKE yapımı bombaları Alman yapımı bombalarla değiştirdiğini söyledi.

– Savcı Sarıkaya, bu ifadeyi gerçekçi bulmadı. İddianamede, "Terör örgütünün aynı tipte Alman yapımı 4 adet el bombasını temin ettikten sonra iki tanesini kitapevine atması, diğer iki tanesini de jandarmaya ait aracın ilçeye geleceğini, araçta MKE yapımı el bombası bulunabileceğini varsayarak bunları değiştirmek amacıyla muhafaza etmesi ve patlamanın gerçekleşmesini müteakip şüpheli Ali Kaya'nın savunduğu şekilde MKE el bom-

balarının araç içinden karmaşa ve karışıklık ortamında terör örgütü mensupları veya yandaşlarınca değiştirmeleri gerekeceği, bu varsayımın ise dosyadaki delil kapsamına göre gerçekleşmesinin uzak olduğu anlaşılmaktadır" görüşüne yer verdi.

Karşı darbe mi?

Sarıkaya'nın hazırladığı bu iddianame büyük gürültü kopardı. Savcıyı kahraman gibi görenler de vardı, kasıtlı davranmakla suçlayanlar da... Hatta kimileri boynuna "hain" yaftası bile astı.

Astsubaylar Ali Kaya ile Özcan İldeniz ve Veysel Ateş hakkında "Devletin Birliğini ve Ülke Bütünlüğünü Bozmaya Yönelik Eylemde Bulunmak, Adam Öldürmek ve Adam Öldürmeye Teşebbüs Etmek, Suç İşlemek İçin Anlaşmak" suçlarından ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası istemiyle Van Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açan savcının; bu iddialarının ötesinde, dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'la ilgili ifadeleri, tartışmaların nirengi noktasıydı.

İddianamede; Büyükanıt'ın "Suç İşlemek İçin Örgüt Kurmak, Görevi Kötüye Kullanmak ve Sahte Belge Düzenlemek" ile "Adil Yargılamayı Etkilemeye Teşebbüs" suçlarından yargılanması istenirken, soruşturma evrakının Genelkurmay Başkanlığı Askeri Savcılığı'na gönderilmek üzere tefrik[1] edildiği belirtildi.

Genelkurmay sert bir açıklama yaptı. Savcı Karakaya'nın hüküm kurmak için kasıtlı olarak Büyükanıt'ın sözlerinin bir bölümünü iddianameye aldığı ifade edildi. CHP Genel Başkanı Deniz Baykal ise iddianameyi, "Orduya karşı darbe girişimi" olarak değerlendirdi.

Kaymakam'ın PKK iddiası

Şemdinli'deki kamu yöneticileri, 9 Kasım'daki bombalama eylemiyle ilgili olarak Şemdinli halkından farklı düşünüyordu. Hem Şemdinli Kaymakamı Mustafa Cihat Feslihan hem

1 Terfik etmek: ayırmak.

Şemdinli Savcısı Harun Ayık'ın sıcağı sıcağına yaptığı ilk değerlendirmelerde, eylem, PKK işiydi! Gözaltına alınan Astsubaylar Ali Kaya, Özcan İldeniz ve itirafçı Veysel Ateş'in bu eylemle bağlantılı olduğunu düşünmüyorlardı.

Kaymakam, "Bu olaylar kamu personeli olmakla birlikte kontrolsüz veya hukuk dışı yöntemleri seçen güçler tarafından gerçekleştirilmiş olabilir mi?" sorusuna şu karşılığı verdi: "Bize gelen bilgi eylemin PKK tarafından yapıldığıdır. Bu açıklamaları yapacak makam savcılık makamıdır."

Savcı da iyi çocukları korudu

Şemdinli Savcısı Harun Ayık da komisyona yaptığı ilk açıklamasında, bombalama eylemini bu üç şüphelinin gerçekleştirdiği iddiasına ihtimal vermeyenlerdendi. Şöyle dedi:

"Halk sakinleşirse dışarı çıkıp çalışabilir, tanıkları belki olay yerinde dahi dinleyebiliriz. İlk başta güvenliğin sağlanmasını bekliyoruz. Pasaj içinde ve araç üzerinde inceleme yaptık. Araç jandarmaya aittir. Bombalı patlamaya sebep oldukları iddia edilen 3 kişi jandarma istihbarat görevlisidir ve görev amaçlı Şemdinli'ye gelmişlerdir. Henüz ifadelerini almış değiliz. Bu şahıslardan gözaltında olanın bombayı atıp atmadığı dahi henüz belli değildir. Araç pasajdan 70 m. uzaktadır. Muhtemelen bunlar atmadılar. Nasıl tutuklayalım? Şahsın bombayı attığını gören yok. İkinci saldırıyı yapanın kimliği ise bellidir. Üç kişiden ikisinin kimliği hakkında ise bir bilgim olmadığı gibi bu kişilerin görevlendirildiğine dair de bilgim yok. Bu konu zaten acil de değil. İleride bakarız. Bu üç şahsın üçü de şüpheli konumundadır. Sadece biri gözaltındadır. Aslında bu olayda yoğunlaşmış bir şüphe de yoktur. Şüpheli bile denemez aslında. Vatandaşın çok ufak bir iddiası var. Kaldı ki dosyada bir delil yok."

Bomba eyleminden sonra aynı gün silahlı eyleme kalkışan Tanju Çavuş'un ifadesi alınmamıştı. Komisyon üyeleri "Neden?" diye sordular. Savcı, "Biz ikinci olayı gerçekleştiren kişinin kim-

liğini bilmiyoruz" dedi. Heyet üyeleri, "Az önce bu şahsın kimliğini bildiğinizi söylediniz. Bu çelişki değil midir?" deyince, savcı, "Bu halkın iddialarıdır" şeklinde cevap verdi.

Bir garip dava süreci

İddialar özetle böyleydi. Peki, sonuçta ne oldu?

Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi, 19 Haziran 2006 günü Astsubaylar Ali Kaya ve Özcan İldeniz'i "Adam öldürmek, çete kurmak ve adam öldürmeye teşebbüs etmek" suçlarından 39 yıl 5 ay 10 gün hapis cezasına çarptırdı. Mahkeme, sanıklara "çete kurmaktan" 1 yıl 11 ay 10'ar gün, Mehmet Zahir Korkmaz'ı öldürmekten 25'er yıl, Seferi Yılmaz'ı öldürmeye teşebbüsten 12'şer yıl ve Metin Korkmaz'ı yaralamaktan da 6'şar yıl ağır hapis cezası verdi.

Mahkeme, "çete" cezasını oy çokluğuyla, diğer cezaları ise oybirliğiyle aldı. Hâkim Sinan Sivri, sanıkların "basit çete" suçu yerine Savcı Ferhat Sarıkaya'nın hazırladığı iddianame doğrultusunda Türk Ceza Yasası'nın 302'nci maddesinde yer alan "devletin birliği ve ülke bütünlüğünü bozmak"tan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almalarını isteyerek karşı oy kullandı.

Sanık avukatı Mahmut Güler, karar duruşmasında, 16 Haziran'da Batman'da Abdurrahman Yeşilyurt adlı bir PKK'lının teslim olduğunu, bu kişinin Şemdinli'deki patlamanın PKK tarafından gerçekleştirildiğine dair ifade verdiğini öne sürerek, Yeşilyurt'un tanık olarak dinlenmesini istedi. Mahkeme bu talebi reddetti.

Yargıtay 9. Ceza Dairesi, 16 Mayıs 2007 günü davayı bozdu ve yargılamanın Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi değil askeri mahkeme tarafından yapılması gerektiğine hükmetti.

Hapis cezası kararını veren Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi, Yargıtay'ın bu kararına direnmeyip görevsizlik kararına uydu ve dosyayı Van Asayiş Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi'ne gönderdi.

İz bırakan olaylar

Bu kitabın raflarda olduğu sıralarda muhtemelen askeri mahkemenin kararı da çıkacaktır. Ancak nasıl bir karar ortaya çıkarsa çıksın, dava sürecinde yaşanan bazı hadiseler kamu vicdanında derin izler bırakmıştır.

Şemdinli sürecinde iz bırakan noktalar:

– Şemdinli Kaymakamı Mustafa Cihat Feslihan, 9 Kasım'daki bombalama eyleminin hemen ardından "Bize gelen bilgi, eylemi PKK'nın yaptığı yönünde" dedi.

– Şemdinli Savcısı Harun Ayık, kaymakam gibi aynı şekilde ilk açıklamasında "Muhtemelen onlar atmadı" diyerek Astsubaylar Ali Kaya, Özcan İldeniz ve Veysel Ateş'i bombalama eylemiyle ilişkilendirmedi.

– 1 kişinin ölümü, 4 kişinin yaralanmasına yol açan 9 Kasım'daki ikinci silahlı eylemi gerçekleştirdiği iddia edilen Tanju Çavuş'un ifadesi hemen alınmadı.

– Şemdinli davası iddianamesini hazırlayan Savcı Ferhat Sarıkaya, önce görevden alındı sonra (Nisan 2006) meslekten ihraç edildi. Karar, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nda 1'e karşı 6 oyla kabul edildi. Karşı tek oyun sahibi Adalet Bakanlığı Müsteşarı Fahri Kasırga oldu.

– Çıkardığı "Karanlık İlişkiler" adlı kitabıyla Savcı Ferhat Sarıkaya'ya destek veren Savcı Gültekin Avcı, görev süresinin dolmasına en az 2 yıl olmasına rağmen İzmir'den Kars'a gönderildi.

– Ferhat Sarıkaya'nın hazırladığı Şemdinli iddianamesini kabul eden Van Cumhuriyet Başsavcısı Kemal Kaçan görevden alınarak Trabzon Ağır Ceza Mahkemesi üyeliğine atandı.

– TBMM Şemdinli Komisyonu'ndaki açıklamalarıyla Ferhat Sarıkaya'nın hazırladığı iddianameye destek veren Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun görevden alındı.

– Şemdinli davasını karara bağlayarak sanıklara 39 yılı aşkın hapis cezası veren Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İlhan

Kaya Bakırköy'e (düz hakim), aynı mahkemenin diğer üyeleri Muharrem Ballı Ordu'ya, Ferhat Erbaş Bursa'ya atandı.

– Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'ne yapılan itirazları karara bağlayan Van 4. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Mahir Merdun İstanbul Kartal'a (düz hakim) olarak atanırken, heyet üyeleri Vahit Baltacı ve Sinan Sivri'nin yeni görev yeri Adana oldu.

– Van Başsavcı Vekili İbrahim Özer, Trabzon'a atanan Başsavcı Kemal Kaçan'dan bir süre sonra kendini Kocaeli'nde buldu.

– Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Nuri Ok, Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Astsubaylar Ali Kaya ve Özcan İldeniz'i "Adam öldürmek, çete kurmak ve adam öldürmeye teşebbüs etmek" suçlarından 39 yıl 5 ay 10 gün hapis cezasına çarptırdığı kararı, temyiz duruşması için Yargıtay 1. Ceza Dairesi'ne gönderdi. Oysa bu dosyanın iddianame esas alınarak "Terör ve devlete karşı suçlara bakmakla görevli" 9. Ceza Dairesi'ne gönderilmesi gerekiyordu.

– Yargıtay Başsavcılığı, daha sonra hazırladığı tebliğnamede ise Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi kararının "usul eksikliği, eksik soruşturma ve esastan" bozulmasını istedi. Başsavcılık, yargılamanın DGM yerine kurulan özel yetkili Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde değil, Hakkâri Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılması gerektiğini belirterek, sanıklarla ilgili "çete kurmak" suçlamasına itiraz etti.

– Başsavcılığın bu itirazlarını reddeden Yargıtay 1. Ceza Dairesi, işlenen suçun niteliğinin altı çizilerek görevsizlik kararı verip dosyayı 9. Ceza Dairesi'ne gönderdi.

– Yargıtay 9. Ceza Dairesi, davayı bozdu ve yargılamanın askeri mahkemede yapılmasına hükmetti.

– Son sürpriz: dava karara bağlanmadan sanık astsubaylar tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Son soru: 9 Kasım 2005 tarihine kadar 1 yıl içinde meydana gelen 22 bombalama eylemi, iki astsubay ve bir itirafçının yargılanmaya başlamasıyla birlikte bıçak gibi kesildi. Peki neden?

İLK CİNAYET: RAHİP SANTORO

5 Şubat 2006 günü, Santa Maria Katolik Kilisesi'nin Rahibi Andrea Santoro silahlı saldırı sonucu hayatını kaybetti. Fail, 16 yaşındaki O.A. çıktı. İki gün sonra da yakalandı.

Bu son olay, bir nevi bardağı taşıran son damla oldu. O güne kadar münferit hadiseler gibi algılanıp üzerinde pek ciddiyetle durulmayan olaylar zinciri, Santoro cinayetinden sonra gözlerin Trabzon'a çevrilmesine yol açtı.

Rahip Santoro'yu öldüren lise öğrencisi 16 yaşındaki O.A'nın yakalanmasından sonra, medyaya yansıyan ilk haberlerde, bu silahlı eylem "tarikat cinayeti" gibi sunuldu. İlk açıklamalarda hep bu mesaj işlendi. Zanlının ilk ifadesi olarak, "Karikatür olaylarından etkilendim" sözü yansıdı basına. Güya, bu liseli genç, Danimarka'da Hz. Muhammed'e yönelik hakaret içeren karikatürlerle ilgili yayınlar Türk medyasında işlenmeye başlayınca çok etkilenmiş ve intikam duygusuyla gidip Rahip Santoro'yu öldürmüş!

Nitekim lise öğrencisi bu genci gözaltındayken ziyaret eden Avukat Mahya Usta'nın ilk açıklamaları da bu yöndeydi:

"O.A. cinayeti bana anlattı. İsmini vermediği aşırı dinci bir örgüt var. Bu örgütün Trabzon şubesi var. Bunların bir araya toplandıkları bir ev varmış. Bu çocuk da bu eve gidip geliyormuş. Bu grup, Danimarka'da patlak veren karikatür krizinden sonra Ra-

hip Andrea Santoro'yu hedef göstermiş. 'Bu işi sen yap. Yaşın küçük az ceza ile kurtulursun' demişler. O.A. da gidip rahibi öldürmüş."

Zanlının ağabeyi Alparslan A'nın da "Kardeşim para için bu işi yapmaz, bir tarikattan etkilenmiş olabilir" şeklindeki açıklaması, o günlerin tozlu konjonktüründe bu tezi güçlendirdi.

Bir anda "tarikat cinayeti" tezi, dalga dalga yayıldı. Resmi makamlardan ise farklı mesajlar geldi. Trabzon Cumhuriyet Başsavcısı Burhan Çobanoğlu, cinayet sonrası ilk açıklamasında, Santoro cinayetini, tek başına gerçekleştirilmiş 'adi suç' olarak niteledi. Trabzon Valisi Hüseyin Yavuzdemir, bu gencin ailesinin ilgisizliği yüzünden zamanının büyük bölümünü sokaklarda geçirdiğini, bu nedenle art niyetli kişilerin kontrolüne girmiş olabileceğini söylemekle yetindi.

Baba Muharrem Hikmet A'ya göre ise cinayetin nedeni "psikolojik" olabilirdi. Şöyle dedi: "Diğer çocuklarım gibi O.A'yı da harçlıksız bırakmadım, bu nedenle para için cinayet işlemesi mümkün değil. Oğlum için yazılanlar yanlış. Oğlum tinerci değil, sigara bile içmez. Ancak gençlik çağı sorunları yaşıyordu, bunun için psikolojik destek alıyordu."

Kim azmettirdi?

Kuşkusuz, 16 yaşındaki bir gencin medyadaki bir habere tepki göstererek cinayet işleyeceğini düşünmek, en son ihtimallerden biri olsa gerek. İşin gerisinde bir azmettiricinin olduğu muhakkak. Peki, bu gencin eline silahı kim verdi? Liseli gencin emniyetteki ilk ifadesinde, bu soruya yanıt bulabilecek ipuçlarına ulaşma fırsatı doğar gibi oldu ama hüsranla sonuçlandı.

O.A'nın ifadesi aynen şöyle:

"Dayı İnternet Kafe'de yaklaşık bir aydır bir kişiyle MSN'den yazıştım. Geçtiğimiz hafta bana, Hüseyin adında birinin yanıma geleceğini ve benimle tanışacağını söyledi. Ben de 'internet kafede buluşalım' dedim. Birkaç gün sonra adını Hüseyin olarak

söyleyen bir kişi geldi. Bir süre konuştuk. Bana bir poşet içinde bir silah verdi. Rahibi öldürmemi söyledi.

Olayın olduğu gün kiliseye gittim. Bahçede 2 kişi vardı. Rahip ile fotoğraf çektirdiler. Daha sonra rahip kiliseye girdi. 2 kişi de bahçede dolaşıyordu. Yanlarına yaklaşıp, (Silah sesi duyduğunuzda kaçın, başınız belaya girmesin) dedim. Sonra kiliseye girdim. Rahip kapının biraz uzağındaydı. Silahı çıkarıp iki el ateş ettim. Sonra hızla çıktım ve silahı boş araziye attıktan sonra eve gittim.

Olayı anneme anlattım. Bana inanmadı. Akşam televizyonda haberleri izlerken rahibin öldürüldüğünü öğrendi. Önce ağabeyimi sonra da babamı çağırdı. Babam geldiğinde olayı bir kez de ona anlattım. Babam gidip silahı aldı. O gece evde bekledik. Ertesi gün de babam ile birlikte Emniyet'e gittik."

Sorgudan sonra Trabzon Nöbetçi 1. Sulh Ceza Mahkemesi'ne çıkarılan O.A, Mahkeme Başkanı Mehmet Özkan'ın "Arkanda kim var?" şeklindeki ısrarlı soruları karşısında, sessiz kalmayı tercih etti. Müvekkiline sürekli "Sus" işareti yapan Avukatı Mahya Usta da "Susma hakkımızı kullanıyoruz. Konuşmayacağız" dedi. O konuşmadı, kimse üzerine gitmedi veya gidemedi, gitse de bir şey bulamadı. Cinayet, tetikçiyle sınırlı kaldı.

10 Ekim 2006 günü karar duruşmasında O.A, Rahip Santoro'yu öldürmekten 16 yıl 8 ay hapis cezasına çarptırıldı. Silah taşımaktan 1 yıl 1 ay 10 gün, korku ve panik yaratıp güvenliği tehlikeye düşürmek suçundan 1 yıl 10 gün hapis cezası alan O.A'nın böylece toplam cezası, 18 yıl 10 ay 20 güne çıktı.

Santoro cinayeti davası bu şekilde sonuçlanırken, kamu vicdanını kanatan asıl soruya cevap bulunamadı. Henüz 16 yaşında eline silah verdirilerek cinayet işletilen bu liseli genci, kim azmettirdi? Arkasında kimler vardı?

Sonraki gelişmeler, Santoro cinayetinin basit bir tarikat eylemi veya psikolojik gerekçelerle işlenmiş bir cinayet olmadığı izlenimini güçlendirdi. Başka bir ifadeyle, Santoro, derin dehlizlerde planmış AK Parti iktidarı dönemindeki tehlikeli oyunda ilk siyasi cinayetti.

ÇETE OPERASYONLARI SAUNADA BAŞLADI

Rahip Santoro cinayetinin yargıdaki süreci mevcut delillere göre farklı bir mecrada yürüse de başbakanlığa emniyetten ürkütücü istihbarat raporları geliyordu. Organize suç şebekelerinin yurdun her bölgesinde hortlamaya başladığı ve bu cinayetin de o suç örgütlerinden birinin tezgâhı olabileceği konuşuluyordu. Değişik bölgelerde yapılan küçük çaplı operasyonlar sürerken, ilk büyük darbe, Santoro cinayetinden hemen sonra 18 Şubat 2006 günü Küre Operasyonu ile saunada vuruldu.

Operasyon sırasında öyle isimler tutuklandı ki, herkesin dudakları uçukladı sanki. Emniyet eski Genel Müdür Yardımcısı Ertuğrul Çakır, Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda görevli Arama Kurtarma Timi Komutanı Yüzbaşı Nuri Bozkır, eski başkomiser Tamer Topsakal tutuklanan 11 kişi arasındaydı. Ünlü türkücü İbrahim Tatlıses'ın ismi bile davaya karıştı.

DGM eski savcısı Nuh Mete Yüksel'in de operasyonda gözaltına alınan isimlerin diyaloglarında geçmesi vahimdi. Ama herhangi bir işlem yapılmadı. İşin garip tarafı, çete reisi olarak tutuklanan isim, "Emre Köroğlu" lakaplı 28 yaşında ve asker kaçağı Kasım Zengin adında birisi. Organizasyonun merkez üssü ise Zeliha Tüfekçi'ye ait Geyşam Sauna.

Kamuoyu şu soruya kilitlendi: Bir üst düzey emniyetçi, bir özel harekâtçı subay, bir emekli başkomiser, bir asker kaçağı ve sauna işleten bir kadın nasıl bir araya gelir?

Saunada gizli çekim

Operasyon üssü Zeliha Tüfekçi'ye ait Geyşam Sauna'da çoğunluğu AK Partili milletvekilleri olmak üzere hatırı sayılır birçok VİP konuk ağırlanır, görüntüleri videoya çekilir ve şantaj yapılırmış. Her ne kadar saunanın sahibi Tüfekçi, polisin kendisinden istediği para ve kadınları vermediği için saunasının mühürlendiğini ve iş yerini açmak için zorunlu olarak çaresiz çetenin ağına düştüğünü söylese de bunlar akla yatkın değildi.

Saunada yapılan gizli çekimlerle ilgili CD'ler vardı. Gerçekten bir grup milletvekilinin görüntüleri kayıt altındaydı. Medyada o dönemde saunanın ağına düşmüş milletvekillerinin isimleriyle ilgili o kadar spekülasyon yapıldı ki, çoğu zaman haksız yere ismi lekelenenler de oldu.

İstihbarat karşılığı askerlikten kaçış

Fakat dikkatimi çeken birkaç noktanın üzerinde durmak istiyorum. Sauna soruşturması sürerken çete reisi olarak anılan Kasım Zengin'in asker kaçağı olduğu anlaşıldı. İddialara göre; özel harekâtçı Yüzbaşı Bozkır, askerlik sorununu çözme karşılığında Zengin'i Türk Mukavemet Teşkilatı adına istihbarat toplamakla görevlendirmiş, bu amaçla özel istihbarat toplama ve özel harp eğitimi vermiş. Ayaş Tüneli'nde eğitim görmüşler. Geyşam Sauna'da tatbikat yapmışlar.

Kasım Zengin askere gitmemiş, Türk Mukavemet Teşkilatı ise iktidar aleyhine yeri geldiğinde kullanılabilecek özel görüntülere kavuşmuş. Bir ayakları ordu içinde iken bir ayakları da emniyete uzanmış.

Askere ilk tutuklama

Burada dikkat çeken bir başka unsur şuydu: Eskiden daha çok "emekli" polis veya askerlerin isimleri geçerken, ilk kez aktif görevde özel harekâtçı bir subay gözaltına alındı. Sauna davasının yanı sıra Yüzbaşı Bozkır, askeri mahkemede yargılanıp devletin gizli belgelerini yaydığı gerekçesiyle 6 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırıldı, YAŞ kararıyla ordudan atıldı ama mahkûmiyet kararı Askeri Yargıtay tarafından bozuldu.

Soruşturmanın devam ettiği dönemde ise pek alışık olmadığımız görüntüler çıktı ortaya. Genelkurmay Askeri Savcısı Kıdemli Albay Saim Öztürk, soruşturmayı yürüten Ankara Cumhuriyet Savcısı Mustafa Kelkit'i ziyaret etti. Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başkanı Tuğgeneral Turgut Arıbal ile Askeri Yargıtay Başkanı Tuğgeneral Ahmet Alkış, Ankara Adli Yargı Adalet Komisyonu Başkanı Yılmaz Uğurlu ile Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Hüseyin Boyrazoğlu'na gitti.

Gayri nizami harp ödevi

Yüzbaşı Bozkır'ın evinde ele geçirilen devletin "gizli" nitelikli belgelerine kısaca değinmekte yarar var. Çünkü bunlar gayri nizami harp esaslarını anlatan çok önemli belgelerdi. Bu belgelerde, örneklerle "gayri nizami harp" olarak adlandırılan toplumsal muhalefet ve iç çatışma senaryoları anlatılıyordu. Kaldı ki, Bozkır, sıradan biri değildi. Bu kadar karmaşık ilişkileri bulunan Kasım Zengin gibi şahıslarla ne gibi "gayri nizami" ilişkisi olabilirdi?

Reis MİT muhbiri mi?

Başlangıçta reisliği biraz garip karşılanan Kasım Zengin'in soruşturma sürecinde ilginç bağlantıları ortaya çıktı. Mesela sanıklardan Sanık Siyami Gündüzoğlu, çete lideri için şunları söyledi: "Kasım Zengin'in evine gittiğimde bana Erdal Özkan adına düzenlenmiş MİT kimliğini gösterdi."

Tuhaf değil mi? Yoksa Zengin, MİT muhbiri miydi? Nitekim Zengin de emniyetteki sorgusunda bu iddiayı teyit eden açıklamalar yaptı: "Herhangi bir çete kurmadım. Ben burada devlet için çalıştığımı ispatlayamayabilirim ama 1997'den beri devlet için çalışıyorum."

Bu sorulara cevap bulmak gerekmiyor mu?

– Akli dengesi yerinde olmadığı iddia edilen ve ilkokul diploması bile bulunmayan Kasım Zengin, askerlik yapmamak için yıllarca nasıl kaçmayı başardı?

– Kasım zengin, Erdal Özkan adına düzenlenmiş MİT kimliğini nasıl edindi?

– Eğer iddiası doğruysa, böyle bir adamın düğününe Ertuğrul Çakır gibi üst düzey bir emniyet görevlisi dört defa neden gitti?

– 1997'den bu yana devlet için çalıştığını söylüyor, doğru mu?

Sauna, Ergenekon'un bir hücresi

Ankara Cumhuriyet Savcısı Mustafa Kelkit'in hazırladığı iddianamede, söz konusu sanıkların "Haksız ekonomik çıkar sağlamak amacıyla cebir ve tehdit yöntemleri kullanan silahlı örgüt kurmak ve yönetmek, devletin gizli kalması gereken bilgi ve belgelerini elinde bulundurmak, silahla ve birden çok kişiyle gasp ve tehdit, silahla ve birden çok kişiyle iş ve çalışma hürriyetini tehdit, birden çok kişiyle hürriyeti tahdit[2], nitelikli dolandırıcılık, resmi belgede sahtecilik ve ruhsatsız silah bulundurmak" iddiasıyla yargılanması talep edildi. Haklarında istenen toplam hapis cezası, 31 yıldan 74 yıl arasında değişiyor.

Sanatçı İbrahim Tatlıses'in de "Birden çok kişiyle hürriyeti tahdit suçuna azmettirmek suretiyle örgüte yardım" suçundan 5 yıl 3 aydan 18 yıl 6 aya kadar hapis ceza istemiyle yargılandığı bu dava çok önemli. Çünkü; Sauna, Ergenekon yapılanmasının bir

2 Tahdit: sınırlandırma.

hücresidir. Sanıkların büyük bölümü, bilerek veya bilmeyerek bu hücreye girmiş olabilir. Ama buradaki kilit isim, Yüzbaşı Gökhan Nuri Bozkır'dır. Kasım Zengin ise sadece bir ara elemandır.

Bir dönem emniyet genel müdürlüğü yapmış Ertuğrul Çakır için de soruşturma sırasında "manevi lider" ifadesi kullanıldı. Bu iddianın tespiti, yargının işidir. Ancak şu unutulmasın, emniyet içinde bu hücrelere lojistik destek sağlayan "müdür" konumunda çok sayıda ismin olduğunu söyleyebilirim.

CUMHURİYET OYUNU

Sauna operasyonuyla organize suç örgütlerine karşı hızlandırılan operasyonlardan sonuç almaya başlanırken, Şemdinli ve Trabzon'dan sonra İstanbul'da ortaya çıktılar. 5 Mayıs 2006 günü el bombalarıyla sahne aldılar.

O gün Cumhuriyet Gazetesi'nin Şişli'deki merkez binasına bombalı saldırı düzenlendi. Henüz bu saldırının şoku atlatılmadan 10 Mayıs'ta aynı binaya ikinci kez bombayla saldırdılar. Ne olup bittiği anlaşılmadan, bir gün sonra 11 Mayıs'ta saldırganlar Cumhuriyet binasına üçüncü kez geldiler.

Teşbihte hata olmaz derler; burada saldırganlar postacı gibi kapıyı iki kez değil tam üç kez çaldılar. Aynı gün Cumhuriyet Gazetesi'nin manşeti şöyleydi: "YILDIRAMAZLAR".

Manşete yansıyan bu ifadede bir gariplik yoktu aslında. Elbette, bir gazete yönetimi, kuruma yönelik bu saldırılara karşı dik duracak, çalışanlara moral verecekti. Dikkat çekici olan, manşetin üst kısmındaki üst başlıktı: "Gazetemiz 1 haftada 3. kez saldırıya uğradı. 3 saldırgan tekbir getirerek el bombası attı."

İstanbul Haber Servisi'nce hazırlanan haberin spot cümlesi de şöyleydi: "Gazetemize 5 ve 10 Mayıs tarihlerinde yapılan saldırıların ardından dün de saat 16.21'de 3. kez parça tesirli el bombalı saldırı düzenlendi. 'Allahu Ekber' diye bağırarak bombayı fırlatan saldırganlar kayıplara karıştı."

İlhan Selçuk, 12 Mayıs 2006 günü "Hedef Cumhuriyet" başlıklı kaleme aldığı yazıda, şu değerlendirmeyi yaptı:

"Eh, kim olduğu bilinmeyen (ya da bilinen) iki terörist Cumhuriyet'e ikinci bombayı da attı....

Eksik olmasınlar... Şaka değil, teröristler ilk bombalarının pimlerini çekmemişlerdi, ikinci bombanın pimi de çekilmiş ama patlamamış; diyorlar ki:

– Yola gelin, yoksa hepinizi uçururuz.

...

Başyazının mim koyduğu gerçeği bir daha yazıyorum: Başbakan RTE ve Meclis Başkanı BA takıyyeyi bir yana bırakarak geleceğe dönük programlarını 23 Nisan Bayramı'nda ilan etmişlerdir.

Medya'da tıss yok... Medya önce bu nokta üstünde durmalı!.. Bu sayın bayların konuşmalarını bir güzel okumalı; sonra da hesap sormalı! Değil mi? Hayır... Medya Cumhuriyet'ten hesap soruyor, Cumhuriyet'e yükleniyor, Cumhuriyet'e saldırıyor... Arada Cumhuriyet'e üst üste iki bomba atılıyor...

Dinci iktidar 4'e 1 seçmen oyuyla meclisin 3'te 2'sine el koyduktan sonra medyayı teslim aldı. Şimdi hedef Cumhuriyet. Bir medya, laik Cumhuriyet devletinde, Başbakan'ın Meclis Başkanı'nın şeriatçı devlete dönük açıklamalarını eleştirmekten bile kaçınırsa meşru rejimin ayvayı yemesine az bir şey kalmış demektir...

Arada Cumhuriyet'i susturmak için bir bomba. Susmadı mı? Bir bomba daha. Devlet düzeni değil bu! Eski adıyla eşkıyalığın, yeni adıyla terörizmin Türkiye'nin en büyük kentinde Cumhuriyet gazetesine uygulanması...Tam yazının bu satırında güpegündüz Cumhuriyet'e üçüncü bir bomba daha atıldı...

Ne diyeyim? İnşallah bu üçüncü bombadan sonra medyamız da devletimiz de hükümetimiz de uyanır..."

İlhan Selçuk, Cumhuriyet'e yönelik saldırılarla ilgili daha sonra da yazdı, bu konuyu gündemde tutmaya çalıştı. Özellikle, bu eylemler karşısında iktidar korkusu yüzünden "sessiz" kaldığını düşündüğü medyaya öfkeliydi.

Bir gün sonra 13 Mayıs 2006 günü "Medyamızın Hali" başlıklı yazısında, Cumhuriyet'e yönelik saldırılarda medyanın tutumunu pasif buluyor, ortak cephe oluşturmak çağrısını yineliyordu.

Peki ne oldu?

Bu saldırılarla ilgili hem Cumhuriyet'te hem diğer gazetelerde çok sayıda yazı ve haber yer aldı. Cumhuriyet Gazetesi'nde yazılan makalelerde öne çıkan üç iddia vardı:

– Medya, Cumhuriyet saldırılarına gerekli ilgiyi göstermedi.

– Saldırılar dinci örgütlenmeyi belgeleriyle ortaya koyan ve anti-emperyalist çizgi izleyen Cumhuriyet'e gözdağıydı.

– Saldırganlar laik devlete kafa tutuyordu.

Ayrıca, Cumhuriyet'in manşetinden işlenen haberde, saldırganların "Allahu Ekber" diyerek tekbir getirdiklerine dikkat çekiliyordu. Verilmek istenen asıl mesaj şuydu: Dinci iktidar, laik Cumhuriyet'i susturmak istiyordu! Bu teze bodoslama dalmadığı için diğer medya kuruluşları da (Hürriyet hariç) suçlanıyordu.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, kamera görüntülerinin hem istihbarat hem terörle mücadele şubesi tarafından incelendiğini, eylem sırasında özel güvenlik görevlileri ve polislerin saldırganları fark ederek arkalarından ateş açtığını anlattıktan sonra, görevli polislerin ihmali olup olmadığına da baktıklarını anlattı.

Kimse için tatmin edici değildi.

İstanbul Emniyeti, bir adım daha attı, saldırılarla ilgili özel bir ekip kurdu. Dönemin İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu da polis incelemesinin bizzat takipçisi olacağını belirterek, ortamı yatıştırmaya çalıştı. Ancak 17 Mayıs'taki kanlı Danıştay saldırısından sonra Cumhuriyet'e yönelik saldırıların sırrı çözüldü. Saldırının gerisinde bir çete vardı ama dinci değildi. Aksine, adres devletin derinliklerine çıkıyordu.

Ezber bozulmuştu.

Cumhuriyet'ten "tıss" çıkmadı

Saldırıyı düzenleyenlerin iplikleri pazara çıktıkça, saldırılar sırasında "Hey medya, nerdesiniz?" diye bağıran Cumhuriyet'ten "tısss" yoktu. Saldırının ayrıntılarını bir başka bölümde mercek altına alacağız ama tarihe not düşmek gerekiyor.

Mehmet Altan'ın 5 Haziran 2006 günü Sabah Gazetesi'nde kaleme aldığı şu yazı, Cumhuriyet'in içine düştüğü ruh halini yansıtıyordur.

Mehmet Altan'ın "Cumhuriyet gazetesinin görmediği haber" başlıklı yazısının ilk bölümü aynen şöyle:

"Çankaya seçimleri arifesinde Türkiye'yi müthiş bir kaosun ortasında bırakmak isteyen provokasyonlar zincirinin ilk halkasını Cumhuriyet gazetesine üst üste atılan bombalar oluşturdu. Son bombalardan iki gün sonra da Danıştay'a kanlı bir saldırı gerçekleşti.

Sanki "düğmeye basılmış" gibi bu provokasyonlar ertesinde "laik cumhuriyet elden gidiyor" avazeleri altında bir tezgâh da harekete geçti. Ortalık toz duman oldu. Bu saldırıların ve cinayetlerin faillerini bulmak ve hukuksal bir titizlikle cezalandırmak yerine muazzam bir psikolojik harp başladı. Habercilik ve hukuk hiçe sayıldı. Gözü dönmüş bir fanatik militanlık ortalığı sardı.

Halbuki, ortada bazı gerçekler vardı.

Ben bu gerçeklerden birini, 28 Mayıs tarihli Hürriyet'in 29. sayfasında okudum. 'Cumhuriyet

gazetesi bombaları ordu malı' başlıklı habere göre Makine Kimya Endüstrisi, Emniyet'e gönderdiği 19 Mayıs tarihli cevabi yazıda, Cumhuriyet'e atılan üç bombanın Kara Kuvvetleri'ne ait olduğunu bildirmişti.

Aynı gün Cumhuriyet gazetesine baktım.

"Danıştay baskınına ilişkin hükümet kaynaklı iddialar, kanıtlarla desteklenmiyor" üst başlığının altında iri puntolarla "Senaryo çöktü" manşeti atılmıştı. Gazeteye atılan bombaların ordu malı olduğuna dair ise tek satır bile yoktu.

... Kara Kuvvetleri, bombaların karargâh dışına, hangi tarihte ve kimlerce çıkarıldığını araştırıyordu. Aynı günkü Cumhuriyet'te, kendine atılan bombaların menşei resmen belli olmuş olmasına rağmen soruşturma haberi de yoktu. Soruşturmalar, Danıştay saldırısını yapan Alparslan Arslan'ın Cumhuriyet'e bomba attığını da sergiledi. Sanık bunu itiraf etti.

Cumhuriyet gazetesi, 'kendilerini bombalayan Danıştay sanığının elinde, askeri bombaların ne aradığını' sormadı. 'Laik Cumhuriyet' sloganı altında, siyasal bir söylemi tercih etti.

Cumhuriyet okuyucuları, gazeteye atılan bombalarla ilgili gerçeği öğrenemedi."

Danıştay ele verdi

Henüz Cumhuriyet saldırılarının sırrı çözülmemişti ki, 17 Mayıs 2006 günü kanlı Danıştay saldırısıyla irkildik. Kanlı eylemi gerçekleştiren Alparslan Arslan'ın eylemden sonra kaçamaması, sadece bu saldırı değil Cumhuriyet'e yönelik bombalı eylemlerin deşifre edilmesini sağladı. İki hadisenin birbiriyle bağlantılı olduğu tespit edildi.

Bu saldırının üzerinden 5 gün geçtikten sonra 22 Mayıs günü medya mensuplarının sorularını yanıtlayan Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner, Danıştay'daki silahlı saldırı ve Cumhuriyet Gazetesi'ne yönelik bombalı eylemlerle ilgili örgütsel bir oluşumun var olduğunun saptandığını ve mensuplarının yakalandığını söyledi.

"Danıştay ve Cumhuriyet Gazetesi'ne yapılan saldırıların aynı grupça yapıldığının ortaya çıkarıldığını" belirten Aydıner, şöyle dedi:

"Bütün yapılanma deşifre edildi. Failleri de yakalandı. Bir oluşum var. Bir kişinin kendi fevri tavrı olarak görünmüyor."

MKE yapımı bombalar

Danıştay saldırısını düzenleyen Alparslan Arslan, Cumhuriyet Gazetesi'ne bomba atan üç kişiden biriydi. İlginç bir kimliği vardı: Ülkücü, İslamcı, Türk-İslam sentezcisi, Hizbullahçı, Ulusalcı, Akın Birdal'a suikast girişiminde bulunan Türk İntikam Tugayı ile bağlantılı, AK Parti iktidarını devirmek için çete kuran Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi ile yakın temasta bulunan garip bir sima.

İlhan Selçuk'un ve Cumhuriyet'in diğer yazarlarının iddiaları yalanlanmıştı: saldırının gerisinden dinci bir yapılanma veya tarikat çıkmadı. Üstelik, eylemde kullanılan bombalar da MKE'nin Kara Kuvvetleri için 1978 ve 1985 yıllarında ürettiği bombalardandı.

Ordu malı bu bombalar, bu eylemcilerin eline nasıl geçti?

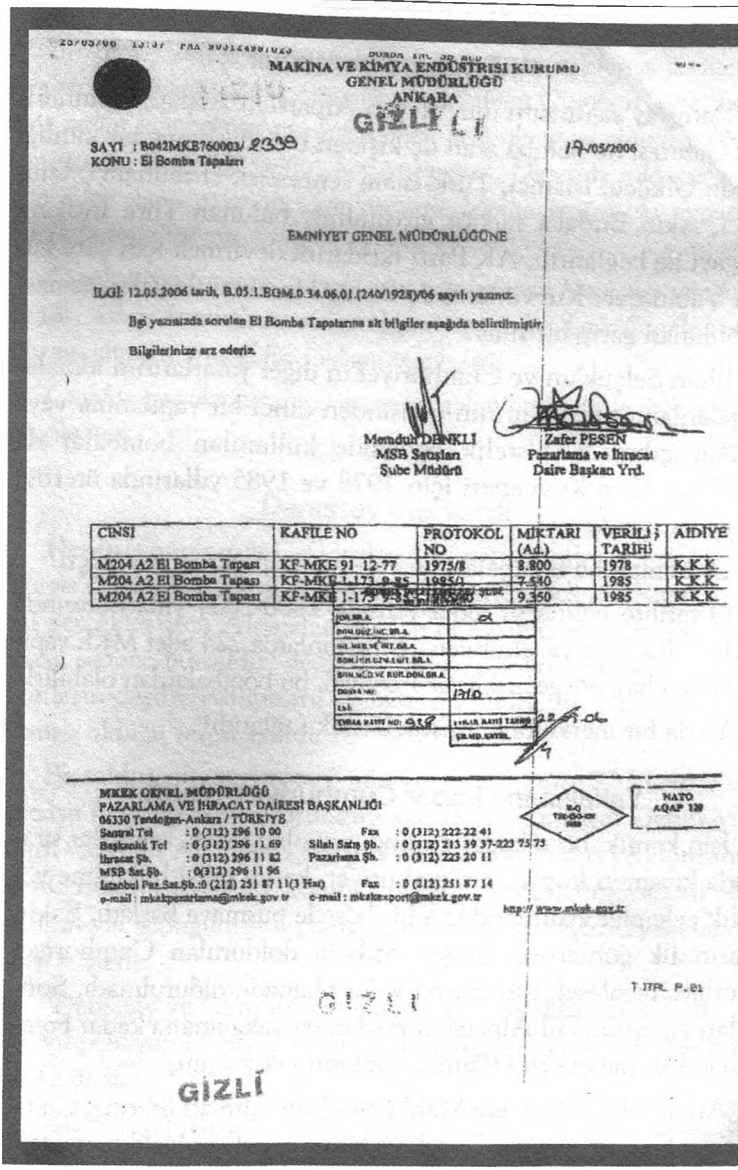
O tarihte basına şu iddia yansıdı: 2000-2004 yılları arasında Hizbullah'a yönelik yürütülen operasyonlarda 224 adet MKE yapımı el bombası ele geçirildi. O 3 bomba, bu bombalardan olabilir!

Ya da bir merkezden lojistik destek sağlandı!

Yakalanana kadar Cumhuriyet okudu

İşin komik, bir o kadar düşündürcü olan tarafı, saldırılar sırasında kıyameti kopartan Cumhuriyet, kendi şahsi hükmüne yönelik eylemler aydınlandıkça bir köşede pusmaya başladı. Saldırıların ilk günlerinde ateşli yazılarla doldurulan Cumhuriyet okurları, maalesef, işin sırrına vakıf olamadı, oldurulmadı. Sonradan anlaşıldı; fail Alparslan Arslan da yakalanana kadar bombalı eylem haberlerini Cumhuriyet'ten takip etmiş.

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin talimatı üzerine, Cumhuriyet Savcısı Ahmet Kıpçak ve bir grup polisin birlikte operasyon düzenlediği Arslan'ın İstanbul Üsküdar Tabaklar mahallesindeki evinde, Cumhuriyet Gazetesi'nin saldırılarla ilgili haberlerinin yer aldığı sayfalar, masanın üzerinde açık vaziyette bulun-



MAKİNA VE KİMYA ENDÜSTRİSİ KURUMU
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
ANKARA

GİZLİ

SAYI : B042MKE760003/ 2339
KONU : El Bomba Tapaları

19/05/2006

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

İLGİ: 12.05.2006 tarih, B.05.1.EGM.0.34.08.01.(240/1928)/06 sayılı yazınız.

İlgi yazınızda sorulan El Bomba Tapalarına ait bilgiler aşağıda belirtilmiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

Memduh DENKLİ
MSB Satışları
Şube Müdürü

Zafer PESEN
Pazarlama ve İhracat
Daire Başkan Yrd.

CİNSİ	KAFİLE NO	PROTOKOL NO	MİKTARI (Ad.)	VERİLİŞ TARİHİ	AİDİYE
M204 A2 El Bomba Tapası	KF-MKE 91 12-77	1975/8	8.800	1978	K.K.K.
M204 A2 El Bomba Tapası	KF-MKE 1-173 9-85	1985/0	7.540	1985	K.K.K.
M204 A2 El Bomba Tapası	KF-MKE 1-175 9-85	[illegible]	9.350	1985	K.K.K.

[illegible]	ok
[illegible]	
[illegible]	
[illegible]	
[illegible]	
DOSYA NO:	1910
[illegible]	
EMRAK KAYIT NO: 618	EVRAK KAYIT TARİHİ 22.05.06
	SB.MD. EVRİL.

MKEK GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
PAZARLAMA VE İHRACAT DAİRESİ BAŞKANLIĞI
06330 Tandoğan-Ankara / TÜRKİYE
Santral Tel : 0 (312) 296 10 00 Fax : 0 (312) 222 22 41
Başkanlık Tel : 0 (312) 296 11 69 Silah Satış Şb. : 0 (312) 213 39 37-223 75 75
İhracat Şb. : 0 (312) 296 11 82 Pazarlama Şb. : 0 (312) 223 20 11
MSB Sat.Şb. : 0(312) 296 11 96
İstanbul Paz.Sat.Şb.:0 (212) 251 87 11(3 Hat) Fax : 0 (212) 251 87 14
e-mail : mkekpazarlama@mkek.gov.tr e-mail : mkekexport@mkek.gov.tr
http://www.mkek.gov.tr

NATO AQAP 130

T.İTRL P.01

GİZLİ

GİZLİ

Cumhuriyet Gazetesi'ne atılan bombalar hakkında Makina Kimya Enstitüsü bir rapor hazırladı. Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderilen "GİZLİ" ibareli rapora göre, bombalar Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na ait.

du. Bu bilgiler, 18 Mayıs 2007 tarihli Ev Arama ve El Koyma Tutanağı'nın beşinci sayfasına eklendi.

İki dosya birleştirildi

Cumhuriyet Gazetesi'ne yönelik bombalı eylemler ile Danıştay saldırısında faillerin ortak çıkması nedeniyle iki dava dosyası birleştirildi. Cumhuriyet eyleminin ayrıntıları, Danıştay davası sürecinde ortaya çıkarıldı. Başta Cumhuriyet ekibi olmak üzere çoğu kişinin ezberini bozan ifadeler ve deliller, nasıl tehlikeli bir tezgah kurulduğunu çarpıcı biçimde göz önüne serdi.

O nedenle iki olayla ilgili koordinatları birlikte vereceğim. Çünkü iki olayı birbirinden ayırdığınız zaman görüntüler flu olabilir.

Kırılma Noktası: Danıştay

Tarih, 17 Mayıs 2006.

Saat 10:00 sularında Danıştay 2. Dairesi'nin toplantı salonuna giren Alparslan Arslan, elindeki "GNF 823" seri numaralı "Glock 19 Austria" marka, 9 milimetrelik silahını çekerek ortalığı kan gölüne çevirmişti. Hakim Mustafa Yücel Özbilgin hayatını kaybederken, Mustafa Birden, Ayfer Özdemir, Ayla Gönenç ve Ahmet Çobanoğlu yaralandı. Olayın şoku sürerken, aynı gün bazı internet haber portallarında şu yorumlar yapılmaya başlandı: Danıştay 2. Dairesi, bir anaokula müdür olarak atanan türbanlı öğretmenin yasağı yönünde karar verdiği için böyle bir saldırıya maruz kaldı. Tıpkı, Cumhuriyet gazetesine yönelik saldırılarda olduğu gibi Danıştay saldırısının ilk dakikalarında, "dinci fail" arandı.

Özkök, Amok koşucusu gibi

Bu yorumların ön plana çıktığı saatlerde, "Eyvah" dedim kendi kendime. Yeni bir tuzakla karşı karşıyayız. Maalesef, yakın geçmişte nice komplo ve tuzaklarla karşı karşıya kaldığımızı unutarak, dinci avına çıkar olduk. Öyle ki, Hürriyet Gazetesi Genel

Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, gazetesindeki köşesinde bu saldırıyı, "Türkiye'nin 11 Eylül'ü" olarak nitelendirecek kadar ölçüyü kaçırmıştı. Özkök, saldırının ertesi günü, 18 Mayıs'ta "Cumhuriyet'in 11 Eylül'ü" başlıklı yazısında şu ifadelere yer verdi:

"Bu yazıyı yazdığım sırada bu menfur cinayetin tüm gerçekleri aydınlanmış değildi. Önümüzdeki bilgiler bir fanatiğin türban kararını protesto için bu cinayeti işlediğini gösteriyordu. Ama hükümete yakın kaynaklar, bu işin altından "ulusalcı" bir komplonun çıkabileceği yorumunu yapıyordu. Hatta katilin Sedat Peker ve Veli Küçük'le ilişkisinin bulunduğu istihbaratı veriliyordu. Ama bu fısıltılar yazımın asıl mesajını etkilemiyor.

Evet bugüne kadar bu ülkede kimse "dinci" olduğu için öldürülmedi. Ama "dinsiz" diye öldürülen veya kendine "dinci" diyen insanlar tarafından katledilen çok insanımız var.

Bu ülkede kimse "oruç tutuyor" diye rahatsız edilmedi, saldırıya uğramadı, öldürülmedi. Ama Anadolu'nun şu veya bu kasabasında "oruç tutmuyor" diye saldırıya uğramak neredeyse sıradan polis olayı haline geldi. Bu ülkede "Neden namaz kılıyorsun" diye kimse kimsenin yakasına yapışmadı. Ama Anadolu'nun şu veya bu kasabasında, şehrinde namaz kılmayan insanlara en azından yan gözle bakıldığını biliyoruz. Bu ülkenin sokaklarında hiçbir kızı, kadını "Neden türban takıyorsun" diyen fanatiklerin tacizine, saldırısına uğramadı. Ama mini etek giyen kızları o kadar rahat olamadı. Bırakın sokaktaki fanatiği, mezzubu, kendini bilmez bazı polislerden mini etek giyiyor diye dayak yiyen kızlarımızla ilgili haberleri hep birlikte okuduk.

Bu ülkede hiçbir insan "Müslüman din adamı" olduğu için öldürülmedi. Ama "Hıristiyan" bir din adamı hem de mabedinin içinde katledildi.

* * *

Evet, önümüzde böyle bir bilanço var. Ve bu fanatizm çetelesinin son maddesi de dün yazıldı.

Bugüne kadar hiçbir hâkim veya savcı, dindarların lehine karar verdi diye cinayete kurban gitmedi. Ama Danıştay'ın türbanla ilgili kararını veren beş üyesi, toptan katliam saldırısına uğradı. Bu çetele karşısında tarafsız kalmamız mümkün mü?

"Ne yapalım bu ülke insanının yüzde 99'u Müslüman" deyip hafifletici bir neden arayabilir miyiz?Bu ülkenin bir dini fanatizm sorunu var. O nedenle hiçbirimiz inanç meselesini siyasi menfaat için kaşımamalıyız. Yine o nedenle, 30 yıl önce başımıza musallat olan "Bana milliyetçiler adam öldürüyor dedirtemezsiniz" musibetini, bugün "inanç" versiyonu ile tedavüle sokmamamız gerekir. Çünkü onlar da cinayet işlerler. Hem de sizi böyle tekzip edercesine işlerler...."

Özkök'ün yazısında belirttiği gibi olay henüz aydınlanmamıştı. Hatta iddiasına göre, hükümete yakın kaynaklar, kendisini "ulusalcı komplo olabilir" diye uyarmışlar. Ama o, ne olursa olsun bu saldırıyı "Rejimin 11 Eylül'ü" olarak görmekte kararlı olduğunu vurguluyordu.

Fail Alparslan Arslan yakalanıp baskının türbanla hiçbir ilgisinin olmadığı ortaya çıksa da Özkök, geri adım atmamakta kararlıydı. 25 Mayıs günkü makalesinde, bu ısrarını sürdürdü:

"Hafta başından beri yurtdışındaydım. Dün arkadaşlarım telefon ettiler. 'Dini hassasiyeti' ağır basan medyanın köşe yazarları benim Danıştay saldırısını Cumhuriyet'in 11 Eylül'ü olarak nitelememe çok kızmışlar. Bunun üzerine 15-20 yazı çıkmış. Onlar öyle düşünebilir ama, gerek Türkiye'de gerek dünyada onların dışında kalanların olaya bakışı budur.

Bir ülkede, anayasal düzenin en kritik kurumlarından biri basılır ve dini konuda karar vermiş bir dairenin üyeleri toptan öldürülmeye kalkışılırsa, bu tarihi önemde bir olaydır. O nedenle ben buna "Cumhuriyet'in 11 Eylül'ü" olarak bakmaya devam edeceğim..."

Medya da Özkök gibi davrandı

Ne var ki, medyanın genel tutumu da Ertuğrul Özkök'ten farklı değildi. Başta Hürriyet olmak üzere çok sayıda gazete, Danıştay saldırısında "dinci fail" aradı. Hürriyet, "Kaşıya Kaşıya" manşetini

atarken, saldırıyı besleyen kaynakların, hükümetin icraatları ve iktidar temsilcilerinin mesajları olduğu mesajını veriyordu.

Aynı şekilde Emin Çölaşan da köşesinde "Gözleri aydın, ektiklerini biçiyorlar" mesajını işledi. Doğan grubu bünyesindeki Radikal Gazetesi saldırıyı "Yargıya Türk-İslam Sentezci Saldırı" manşetiyle duyururken, Takvim Gazetesi çok kışkırtıcıydı: "Laik Cumhuriyet'e Savaş Açtılar".

Cumhuriyet Gazetesi de manşetten saldırıyı şu başlıkla duyuruyordu: "Bu kez de aynı el".

Cumhuriyet'e bombaları atanlarla Danıştay'a saldırıyı düzenleyenlerin aynı ekip olduğunu vurguluyordu ama onların kastı farklıydı. Dinci örgütlerin bu eylemleri ortak planladıkları düşüncesindeydiler.

Oysa iki eylemde ortaklık vardı ama yapılanma dinci değil bir hayli derindi!

Emniyet Genel Müdürü, 22 Mayıs günü yaptığı açıklamada şöyle dedi:

"Örgüt, suç grubu, tamamen ele geçirilmiştir. Uzantısı var mı, bu incelenmektedir. Olaylarla ilgili polemikler meydana gelebilir."

Emniyet Genel Müdürü haklı çıktı. Polemikler yüzünden işin aslını öğrenmekte bir hayli zorlandık. Olaydan hemen sonra medyada yüksek profilli dezenformasyon yaşandı. Şu haberi birlikte okuyalım:

"Alparslan Arslan, saldırıdan önce 34 BE 0126 plakalı aracını Danıştay binasına 40 metre uzaklıkta Necatibey Caddesi'ne park etti. Danıştay binasındaki X-Ray cihazı kontrolünden avukat kimliğini göstererek geçen saldırgan, üyelerin bulunduğu ek binaya yöneldi. 5'inci kattaki müzakere salonuna giren Arslan, 'Allah'ın askeriyiz, elçiyiz. Türban davası yüzünden cezalandırılacaksınız' diyerek 11 el ateş etti."

Haber devam ediyor:

"Tekbir getirerek dışarı çıkan saldırgan, binadaki güvenlik görevlisi polis tarafından etkisiz hale getirildi. Üzerinde 'hayalet

tabanca' olarak bilinen ve X-Ray cihazında uyarı sinyali vermediği bilinen Glock marka tabanca bulundu. Saldırgan avukat Alparslan Arslan, olay sırasında kullandığı Glock marka tabancasıyla yakalandı. İstanbul Barosu'na kayıtlı olan Alparslan Arslan'ın Çankaya İlçe Emniyet Müdürlüğü'ndeki sorgusu sürüyor."

Arslan'ın "Allah'ın askeriyiz, elçiyiz. Türban davası yüzünden cezalandırılacaksınız" diyerek ateş ettiği iddiası ve Danıştay 2. Dairesi üyelerinin, anaokulu öğretmenin sokakta türban takamayacağı yönündeki kararı verenler arasında olduğuna dikkat çekildi. Ayrıca, Vakit Gazetesi'nin saldırıya uğrayan Danıştay üyelerini hedef gösterdiği yolunda haber ve yorumlar sıklıktaydı.

Neydi bu türban kararı?

Kimi medya organlarına göre, cinayetin gerekçesi olan türban hadisesi şuydu: Aytaç Kılınç, 2001 yılında Gölbaşı Bayrak Garnizonu'nda bulunan Bayrak Anaokulu'na müdür olarak atandı. Kılınç, okulda türbanlı değildi ama okul sınırları dışında türban takıyordu.

Milli Eğitim İl Müdürlüğü, şikayetler üzerine müdür hakkında soruşturma açtı. Soruşturma sonucunda öğretmene aylık kesme cezası verilirken görevden alınarak Mamak Kıbrıs Köyü İlköğretim Okulu'na çocuk gelişimi öğretmeni olarak atadı.

Öğretmen, bu karar üzerine yasal haklarını kullanarak Ankara 6. İdare Mahkemesi'ne dava açtı. Mahkeme de işlemi iptal etti. Ancak, Ankara Valiliği mahkeme kararını temyize götürdü ve dosya Danıştay'a gönderildi. Danıştay 2. Dairesi, okula geliş gidişlerinde türban takan bir öğretmenin anaokulu müdürü olmasını sakıncalı bularak, idare mahkemesinin kararını iptal etti.

Danıştay kararında, çevresine en iyi örnek konumunda olması gereken öğretmenin, okula geliş ve gidişleri sırasında da olsa, yasal düzenlemelerde belirtilen temel ilkelere aykırı davrandığı belirtildi: "Anayasaya göre, çağdaş eğitim esaslarına dayanan düzenin, laiklik ilkesinin göz ardı edildiği bir ortam olması mümkün değildir."

Psikolojik harekât

Uzman hukukçuları bile derin görüş ayrılıklarına sevk eden bu kararın, elbette ki, toplumsal yansıması daha sert olabilirdi. Onun da ötesinde, bu karar, kimi çevrelerce çok kolay suistimal edilebilirdi. Nitekim de öyle oldu.

Alparslan Arslan'ın kan kustuğu Danıştay'da, böylesine tartışılan bir kararı veren 2. Daire'yi tercih etmesi, bina içinde "Allah'ın askeriyiz, elçiyiz. Türban davası yüzünden cezalandırılacaksınız" diye bağırması, planın ne denli stratejik hazırlandığını ortaya koyması bakımından dikkat çekicidir.

Maalesef, tuzağa düşen sadece medya değildi. Bakın Danıştay 11. Daire üyesi Yurdagül Dinçsoy, o gün nasıl bir açıklama yaptı: "Bugünkü saldırı 2. Dairenin verdiği türban kararıyla ilgilidir."

Bu açıklama, eylemi planlayanların büyük başarısıydı. Herkesi kolayca tuzağa düşürebilecek bir alanı, nasıl bir titizlikle seçtiklerini gösteriyordu.

Bu arada, Genelkurmay Başkanlığı Personel Başkanı Korgeneral Servet Yörük ile Genelkurmay Başkanı Adli Müşaviri Hıfzı Çubuklu'nun Danıştay Başkanı Sumru Çörtoğlu'na geçmiş olsun ziyaretinde bulunması, iki asker ziyaretçinin Danıştay'a geliş ve gidişlerinde Danıştay yakınındaki parkta bulunan vatandaşlarca alkışlanması, ilginç ritüellerdi.

Derin bir el, psikolojik harekâtı başarıyla yürütüyordu.

Harekâtın 4 kolu

Eylem sonrası hem medyaya yansıyan haberlerde, hem Ankara Cumhuriyet Savcılığı'nca yürütülen soruşturmalarda öne çıkan üç temel konu vardı:

– Saldırının düzenlendiği Danıştay 2. Dairesi'nin, Bayrak Anaokulu Müdürlüğü'ne atanan ve okul dışında türban takan Aytaç Kılınç'la ilgili verdiği yasaklama kararı.

– Vakit Gazetesi'nin bu karara yönelik tepki haberi.

– Fail Alparslan Arslan'ın eylem sırasında "Biz Allah'ın elçileriyiz, eylemi türban kararı yüzünden planladık" diye bağırdığı iddiası.

Doğrudan Danıştay saldırısıyla ilgili olmasa bile bu soruşturma kapsamında Cumhuriyet'e yönelik bombalı eylemlerle ilişkilendirilen dördüncü unsur ise şuydu:

– Turhan Selçuk'un 16 Nisan 2006 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanan karikatürü. Başına türban bağlamış domuz görüntüsünün çizildiği karikatür, "Türbanlı Domuz AB yolunda" başlığıyla sunuldu. Kardeşi İlhan Selçuk da Danıştay saldırısından sonra 23 Mayıs 2006 günkü köşesinde karikatürü şöyle savundu: "Turhan'ın karikatüründe türban takmış domuzun resmedilmesine mürteci hemen tepki gösterdi... Çünkü karikatürde kendini görüyor."

Zihinlere kazılmak istenen fotoğrafın bütününe baktığınızda, eylemlerin "dinci iklimden" beslendiği tezi işleniyordu. Daha dar anlamıyla, iktidar partisi AK Parti'nin şiddetin kaynağı haline geldiği iddiasıydı.

Selçuk ikilisi derin el mi?

Ne Cumhuriyet saldırısının ne Danıştay cinayetinin kesinlikle türbanla bir ilgisinin olmadığını düşünenlerdenim. Zaten tablo da ortada. Üzerinde durduğum bir başka nokta şudur: Türban kararını veren Danıştay 2. Dairesi üyelerinin fotoğraflarını yayınladığı gerekçesiyle Vakit Gazetesi "suçlu" ilan edilirken, Müslüman bir ülkede "Türbanlı domuz" karikatürü çizen Turhan Selçuk ile "Türbanlılar o karikatürde kendilerini görüyor" diye yazan İlhan Selçuk'u "masum" görmek mümkün müdür?

Şunu soruyorum: Acaba, Selçuk çifti, birer derin el mi? Psikolojik harekâtın unsurları mı? Açıkçası, "Hayır" demeyi çok isterdim.

Alparslan Arslan'ın cinayetteki rolü

Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Hazma Keleş, Savcı Şemsettin Özcan ve Salim Demirci tarafından sorguya alınan sanıkların ifadelerinde de "türban" öne çıktı. Senaryo, planlandığı gibi gelişiyor, geliştiriliyordu.

Fail Alparslan Arslan, sorgulamada şöyle dedi: "Osmanlı topraklarında Osmanlı'nın torunlarına türbanı yasaklayanlara hesap sordum. Ben Türk milliyetçisiyim. Her şeyi ben planladım ve kimsenin katkısı yok. Bir örgüt de yok, vatanını seven herkesin yapması gerekeni yaptım."

Bu sorgulama yavaş yavaş zihinlerin karışmaya başladığı an oldu. Medyaya sızan ilk dedikodulara ilave olarak "dinci" kimliğe savcılıktaki sorgulamada "milliyetçi" unsurun eklenmesi dikkat çekiciydi.

Radikal Gazetesi'nin faili tanıtırken "Türk İslam Sentezi"ne vurgu yapması, bundan kaynaklanıyordu. Arslan, ilk ifadesine göre dinciydi, milliyetçiydi. Karikatür haberlerine çok kızıp Cumhuriyet'i bombaladı. Sonra Vakit'te türbanla ilgili kararları veren Danıştay 2. Dairesi üyelerinin fotoğraflarını gördü, tepesi attı, silah bulup baskını düzenledi!

Gerekçe, türbanlı domuz karikatürü!

Danıştay cinayeti faili Alparslan Arslan, Cumhuriyet Gazetesi'ne yönelik bombalı eylemlerin de faili çıkınca, sorgulama ilginç bir boyut kazandı. Sanıklardan Osman Yıldırım, emniyetteki sorgusunda Cumhuriyet'e saldırı planının nasıl oluştuğunu şöyle anlattı:

"Alparslan Arslan Cumhuriyet Gazetesi'ne eylem yapılması için benden yardım istedi. Ben de İsmail Sağır, Erhan Timuroğlu ve Tekir İrşi'yi Alparslan'la tanıştırdım. Bir iki ay önce Cumhuriyet Gazetesi'nde domuza başörtüsü giydirilmiş şekilde bir karikatür yayınlandı. Bu konuyu Alparslan'la görüştüm. Arslan bana 'anamızı, bacımızı domuz şeklinde göstermişler, bunlara bir

cevap vermek gerekir' dedi. Ben de 'haklısın, bunlara mutlaka cevap verilmesi gerekir' dedim. Bu şekilde kafamızda Cumhuriyet Gazetesi'ne yönelik bir eylem fikri oluştu."

Bahçeye başörtüsü de atmışlar

Turhan Selçuk'un Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanan "Türbanlı domuz" karikatürüne tepki olarak eylem planı geliştirdiklerini söyleyen Osman Yıldırım, eylem anını ise polise şöyle aktardı:

"Cumhuriyet Gazetesi binasına, hiçbir insana zarar vermeden sadece bina ve camlarına yönelik bir eylem yapılmasını değerlendirdik. 3 Mayıs 2006 günü Alparslan'la buluşup eylemi konuştuk. İnsana zarar verme riski daha az olan el bombası ile insanın olmadığı gece eylem yapma konusunda uzlaştık. El bombasını Alparslan temin etti."

Yıldırım, dikkatlerden kaçan bir başka ayrıntıya daha dikkat çekti: "Eylemin başörtüsü karikatürüne tepki olarak düzenlendiğini göstermek için üç eylemde de bahçeye ayrıca başörtü attık. Fakat bu konu gazetelerde yer almadı."

İlginçtir. Mesaj vermek için bir hayli çalışmışlar. Ancak, buradaki çelişki şudur:

Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanan başörtülü domuz karikatürüne çok kızıp eylem yapmayı planlayan Alparslan Arslan ve Osman Yıldırım, ne hikmetse bu eylemi çok zarif bir şekilde planlıyorlar. Diyorlar ki, sadece mesaj verelim, bina da insanlar da zarar görmesin. Gelin görün ki, Cumhuriyet Gazetesi'ne üç kez bombalı eylem yaparken arka bahçeyi tercih edenler, Danıştay binasını kana bulamakta beis görmüyorlar.

Üç aşamalı Cumhuriyet eylemi

Osman Yıldırım'a göre; Cumhuriyet Gazetesi'ne bomba atılırken şunlar yaşandı:

– Alparslan Arslan, Erhan Timuroğlu, Tekin İrşi ve ben 05.05.2006 günü saat 21:30 sıralarında bir araya geldik. Arslan, arkadaşlarımıza eylemin nasıl yapılacağını anlattı. Ben kahvehanede kalarak eyleme katılmadım. Eylem yerine üçü gitti. Bombayı Tekin İrşi attı, pimini çekmeden attığı için patlama olayı gerçekleşmedi. Arslan, iki gün sonra beni arayıp 'Adamların bu işi yapmadı' dedi.

– 10.05.2006 günü saat 21:00-22:00 sıralarında Alparslan Arslan yanımıza geldi. Yine dört kişi görüşme yaptık. Üçü eylem için birlikte ayrıldılar ben de eve gittim. Ertesi gün Alparslan beni aradı, Erhan Timuroğlu ve Tekin İrşi'nin yerlerini sordu. Kahvehanede olduğunu söyledim. 'Eylem ne oldu?" diye sorduğumda çok kızdı, "İnancı zayıf olan insanın işi rast gitmez' deyip telefonu yüzüme kapattı.

– 11.05.2006 günü saat 17:00-18:00 sıralarında televizyonda Cumhuriyet Gazetesi'ne bomba eylemi gerçekleştirildiğini duydum ama eyleme ben katılmadım. Aynı gece saat 24:00 sıralarında Erhan Timuroğlu cep telefonundan aradı ve Coco Bar'a çağırdı, bara gittiğimde Alparslan Arslan, Erhan Timuroğlu, Tekin İrşi ve İsmail Sağır'ı birlikte gördüm. Erhan Timuroğlu, 'Helal olsun, polisler olduğu halde Alparslan ağabey bombayı attı ve patlattı, böyle bir şey beklemiyordum' dedi. Alparslan da 'Nasıl patlıyormuş gördünüz mü, her zaman söylediğim gibi inançlı bir kişinin yapacağı iştir' dedi.

Bu ifadelere bakarsak; Cumhuriyet Gazetesi'ne üç saldırıyı da Alparslan Arslan, Erhan Timuroğlu ve Tekin İrşi birlikte gerçekleştirmiş, Osman Yıldırım da lojistik destek vermişti. İlk iki eylemde Timuroğlu ve İrşi, bomba atma eyleminde başarısız olunca üçüncüsünde Arslan bizzat devreye girip bombayı atmıştı.

Hatırlatalım; bu dört kişi, aynı zamanda Danıştay Davası'nın da sanıkları arasında!

Besmele çekmezseniz böyle olur!

Osman Yıldırım'ın ifadesinde öne çıkan bir başka ayrıntı daha vardı: Alparslan Arslan, İsmail Sağır'ı Cumhuriyet'e atılan ilk bomba eyleminde görevlendirdiğinde bombayı patlatamayınca, "Kardeşim işe başlarken besmele çekin, besmele çekmezseniz böyle olur" diyerek fırçalamış! Bunun üzerine üçüncü bombayı "besmele" çektikten ve "tekbir" getirdikten sonra Arslan atmış!

Neden tekbir getirdiğini anlamadım

Alparslan Arslan'dan eylem sırasında sözde "tekbir fırçası" yiyen sanık İsmail Sağır da olay anını şöyle anlattı:

"Olaya, Erhan Timuroğlu ve Tekin İrşi vasıtasıyla bulaştım. Timuroğlu beni Osman Yıldırım'la tanıştırdı. Yıldırım bana 'Cumhuriyet'e bomba atılacak. 20'şer milyar alacağız' dedi. Bombayı Cumhuriyet'e fırlattım. Ancak patlamadı. Olay sonrası tanıştığım Alparslan Arslan, 'Nasıl iş yapıyorsunuz, yine beceremediniz' diye çıkıştı. Ertesi gün Arslan el bombasını tekbir getirerek Cumhuriyet'e fırlattı. Neden tekbir getirdiğini anlamadım. Tuhaf, agresif birisiydi."

Suç ortağı İsmail Sağır, bombalama eylemi sırasında neden Arslan'ın tekbir getirdiğini anlamasa da Arslan, oynadığı oyunun farkındaydı.

Para için bombayı attım

Sorgu tutanaklarını dikkatlice takip ettiğimde Alparslan Arslan ile diğer sanıklar arasında pek fikri ortaklığın olmadığını gördüm. İsmail Sağır'ın Arslan için kullandığı "Neden tekbir getirdiğini anlamadım" ifadesi, ayrı dünyaların insanları olmasından kaynaklanıyordu.

Nitekim Cumhuriyet'e ilk bombayı atanlardan 18 yaşındaki Tekin İrşi, Kadıköy Bostancı'da bir barda barmen olarak çalışıyordu ve 8 ay önce Kadıköy İçerenköy'de ruhsatsız silah taşımak suçundan poliste kaydı vardı. Polis ve savcının "Neden bomba

attın?" sorusuna şu cevabı verdi: "Osman Yıldırım hayatımı kurtaracak kadar para vereceğini söyleyince kabul ettim. Kalabalığın zarar görmemesi için bombayı pimi çekmeden attım."

Onun gerekçesi, türban değil paraydı. İddiasına göre, Erhan Timuroğlu ile mahalleden tanışıyorlarmış, Osman Yıldırım'la o tanıştırmış, Yıldırım da Arslan'la...

İrşi, savcılıktaki sorgusunda da şöyle dedi: "Osman Yıldırım bana 'bu işin meyvelerini hem bu dünyada hem öbür dünyada yiyeceksin' dedi. Bana sadece 50 YTL verdiler, daha da vereceklerdi ama vermediler. Danıştay saldırısıyla da bir ilgim yok."

Cumhuriyet'e bomba atan eylemcilerden İsmail Sağır'ın ifadesi de aynı yönde: "Alparslan, Erhan Timuroğlu'na 200 YTL harçlık verdi. O da bunun 150 YTL'sini bana verdi."

Ayrıca, "Siyasi görüşünüz nedir?" diye sorulduğunda Tekin İrşi'nin verdiği şu cevap, ilginç değil mi: "Sol görüşe mensubum. Sendika, dernek ve vakıfa üyeliğim yok."

Tanık olarak dinlenen Ferhat Çakırca'nın ifadesi de Tekin İrşi'nin siyasi kimliğiyle ilgili söylediklerini teyit eder gibiydi:

"Ağabeyleri pazarcılık yapar, kendisi de yardım eder fakat her gün pazara çıkmazdı. Keyfine düşkündü. Samimiyetim yoktu, sadece merhabalaşırdık... Bostancı sahilde Hovarda Bar açtım, akşamları bara gelmeye başladı. Tekin İrşi ismini bilmediğim bir arkadaşıyla beraber bir iki bira içmeye geliyordu... eğlenmesini seven, içki içen biridir, siyasi görüşlerini bilmem... bildiğim kadarıyla namaz kılmaz."

Davanın 23 Kasım 2006 tarihli beşinci celsesinde savunma tanığı olarak dinlenen Serdar Özten, İlyas Arslan ve Fatih Kaya'nın açıklamaları da ilginçti.

Serdar Özten: "Erhan Timuroğlu benim arkadaşımdır. Biz İstanbul'da onun takıldığı barda oturur içki içerdik, böyle bir olaya karışacağına aklım ermiyor."

İlyas Arslan: "Tekin İrşi arkadaşımdır. 10 yıldır tanırım, kapı komşumdur. Tekin İrşi alkol bağımlısıdır, bali mali bağımlısıdır.

Böyle bir iş yapacağına aklım ermiyor, gazete okumaz, okumayı da bilmez."

Fatih Kaya: "Tekin İrşi benim 8 yıllık arkadaşımdır. Birlikte uyuşturucu madde kullanırdık."

İddianameye türban girdi

Bombalı Cumhuriyet eyleminin gerekçesi, iddianameye "türban eylemi" olarak girdi. İddianamede; Alparslan Arslan'ın eylemi türban karikatürüne tepki olarak planladığı, Osman Yıldırım ve Erhan Timuroğlu'nun ise Cumhuriyet Gazetesi'ne bombaları türban tepkisine destek vermek amacıyla attığı iddiasına yer verildi. Bombaların nereden ve nasıl temin edildiğiyle ilgili değerlendirmede bulunulmadı.

Danıştay cinayetini nasıl planladı?

İstanbul'daki bombalı Cumhuriyet eyleminden kısa süre sonra Ankara'ya gelerek 17 Mayıs 2006 günü Danıştay saldırısını gerçekleştiren Avukat Alparslan Arslan, polisteki ifadesinde, olay öncesi ve anını şöyle anlattı:

"Ankara'ya gitme konusunda önceden Osman Yıldırım ile görüştüm. 15.05.2006 günü Osman Yıldırım'a telefon açtım. Ümraniye'de bir adres verdi, orada İsmail Sağır ve Erhan Timuroğlu da vardı. Osman Yıldırım gelirken 2 adet glock marka silahı ve bir şarjör mermiyi çantasına koymuş, Baretta marka tabancayı da üzerine almış. 34 BE 0126 plakalı otoyla Ankara'ya doğru yola çıktık. Gece saatlerinde Ankara'ya geldik. Osman Yıldırım telefonla birisiyle görüştü, kim olduğunu bilmiyorum. Ankara'dayken bu adam yanımıza da geldi, birlikte çorbacıya gittik, sonra Ulus'ta bizi bir otele götürdü."

Arslan, ertesi gün (16 Mayıs) Danıştay binasına giderek keşif yaptığını, bir gün sonra da eylemi gerçekleştirdiğini söyledi. Arslan'ın ifadesinde geçen ve kendilerini Ankara'da otele götüren meçhul şahsın kimliğini, Osman Yıldırım açıkladı. Yıldırım, sor-

gusunda, telefonla görüştüğü şahsı Saim Özden, kaldıkları oteli ise Çankırı Caddesi'ndeki Selvi Oteli olarak açıkladı.

Danıştay'a nasıl girdi?

Alparslan Arslan'ın silahlı olarak Danıştay binasına nasıl girdiği konusu da sürekli tartışıldı. X-ray cihazı ve güvenlik kameralarının arızalı olduğu hep konuşuldu. Arslan'ın girişte bilinçli olarak korunduğunu söyleyenler bile oldu.

Tüm bu iddialar bir yana, Arslan'ın ifadesinde de şüpheli yanlar vardı:

"Ana giriş kapısında avukat kimlik kartımı göstererek girdim. Kapı geçerken kuvvetli bir sinyal vermedi. Görevliler de beni durdurmadı. Bir gün önce keşif yaptığım için asansörle doğrudan 2. Daire Başkanlığı katına çıktım. Önce başkanın kapısını açmak istedim, kilitliydi. Bu arada çaycı çay tepsisiyle başkanın odasının yanındaki odaya girince üyelerin orada toplantıda olduğunu anladım, çaycının arkasından ben de girdim. Oval bir masanın etrafındaydılar. O anda anaokulu öğretmeninin işe gelip giderken başörtüsü takmaması gerektiği ile ilgili kararı veren üyeleri seçmeye çalıştım. Sonra ateş ettim. Asıl hedefim başkanı öldürmekti. Üyeleri de teşhis edince onlara da ateş ettim."

Arslan, yakalanma anını ise şöyle anlatıyor:

"Çıkarken kimse arkamdan gelmesin diye sekreterin odasının tavanına ateş ettim. Koridora çıktığımda kimse yoktu. Merdiven başına gelince tabancayı çantama koydum. Yürüyerek sakin bir şekilde indim. Tüp geçitten geçerken karşıdan bir polis geldi. Kendisini geçene kadar bir hareket yapmadı. Geçtikten sonra birden dönerek sol koluma girdi, beni bir odaya doğru götürmek istedi. Elinden kurtulup kaçmaya çalışınca boğuşmaya başladık, birlikte yere düştük. Bu arada çantadaki tabancayı tekrar çıkarıp korkutmak için tavana doğru ateş ettim. Bu arada bir polis daha geldi, birlikte elimdeki silahı aldılar, ellerimi arkadan kelepçelediler"

Buradaki kritik sorular ise şunlar:

– Arslan, x-ray cihazından geçerken silahı kuvvetli sinyal vermiyor. Oysa, kontrol cihazlarının konduğu her yerde, sinyal ayarı asgari düzeyde silaha göre yapılır. Mesela, havalimanı gibi kritik bölgelerde sinyal ayarı daha güçlüdür. X-ray cihazının sinyal ayarıyla önceden oynandı mı?

– Arslan, olaydan bir gün önce Danıştay binasında keşif yaptığını söylüyor. Keşiften eylem anına kadar Arslan'ı nasıl fark etmediler?

Emniyet oto kartı

Zihinlerde soru işareti bırakan önemli bir ayrıntı daha vardı. Arslan'ın aracından İstanbul Emniyet Müdürlüğü Araç Tanıtım Kartı çıktı. Arslan'a bu kartı sorduklarında "Hatırlamıyorum" dedi: "Kartı kimden aldığımı hatırlamıyorum. Bu kartı arabamı bir yere park ettiğimde çekmemeleri ve trafik cezası yazmamaları için aldım."

Bu noktada gariplik vardı.

Arslan, İstanbul Emniyeti'nden aldığı araç tanıtım kartını kendisine kimin verdiğini hatırlamadığını söylüyordu. Ancak Osman Yıldırım ifadesinde, 2-3 yıl önce Arslan'la tanıştığını anlattıktan sonra "İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ndeki işlerimi Avukat Alparslan Arslan'a hallettiriyordum" diyordu.

Ergenekon izi

Alparslan Arslan'ın aracından Ulusal Haber Basın Kartı ve Vatanseverler Güç Birliği Hareketi Derneği'ne ait iki ayrı kart çıktı. Bu iki kartın Arslan'da ne işi vardı?

Arslan: "Hüseyin Görüm'den almış olabilirim."

Kim bu Görüm? Ergenekon yapılanması içinde derin bir isim. Ayrıca, soruşturma sırasında Alparslan Arslan'a ait 4 ayrı adres tespit edildi: Üçü İstanbul'da, biri Elazığ'da. Arslan'ın "İstanbul

Kadıköy, Bahariye Caddesi 47. Sokak, Akar Apartmanı, No: 3/5" adresindeki hukuk bürosunda yapılan aramada ilginç dökümanlara ulaşıldı. Bunlar arasında 18 Mart 2006 tarihli İstanbul Ülkü Ocakları davetiyesi vardı. Ayrıca, Türküm Dergisi, Türkeli Dergisi, "Komplo Haberler" başlığı altında internetten alınmış 7 sayfalık bilgisayar çıktısı, "Ergenekon" isimli web sayfasından alınmış 16 sayfalık not vardı.

Arslan'ın üzerinden bunlar çıktı

1977 yılında Bingöl'ün Kığı ilçesine bağlı Nacaklı Köyü'nde dünyaya gelen Alparslan Arslan, Danıştay'ı kana buladıktan sonra yakalandığında çantasında neler vardı? Polisin ele geçirdiği belge ve silahlardan özellikle dikkatimi çeken iki maddeyi paylaşmak istiyorum:

– 2 adet 30.05.2006 ve 30.06.2006 tarihli Osman Yıldırım adına düzenlenmiş 20 milyar TL'lik senet.

– 4 adet Vakit gazetesi tarafından haber yapılan ancak tarihi okunmayan "İşte O Üyeler" başlıklı manşetin atıldığı gazete kupürlerinin fotokopisi.

Senet ve gazetenin sırrı

Hem Cumhuriyet eylemi hem Danıştay cinayetinden dolayı sanık olarak yargılanan Osman Yıldırım adına düzenlenmiş 20 milyar TL'lik iki senede tahsilat için 30 Mayıs/30 Haziran 2006 tarihlerinin yazılması, eylemin 17 Mayıs 2006'da gerçekleştirildiği dikkate alındığında bir hayli ilginç. Bu iki senet, eylem faturası olarak düzenlenmiş olabilir mi?

Saldırının düzenlendiği Danıştay 2. Dairesi üyelerinin türbanla ilgili kararının haberleştirildiği Vakit Gazetesi'nden dört ayrı nüsha alınarak çantaya yerleştirilmesi ve olay yerine getirilmesi dikkat çekici değil mi?

Kim bu Osman Yıldırım?

Alparslan Arslan'ın çantasından çıkan 20 milyar TL'lik senedin sahibi ve türban nedeniyle eyleme dahil olduğunu söyleyen Osman Yıldırım, Kars ili Kağızman ilçesi Çayarası nüfusuna kayıtlı. 1969 doğumlu. Suç dosyası da bir hayli kabarık.

– 1989'da "Adam öldürmek cürümleri" suçundan Gölmarmara İlçe Emniyet Müdürlüğü'nce, 1996'da "6136 S.K.M ve adam öldürmek cürümleri" suçundan Eyüp İlçe Emniyet Müdürlüğü'nce, 1998'de "sahte kimlik düzenlemek" suçundan Kars Asayiş Şube Müdürlüğü'nce, 2004 yılında "6136 S.K.M" suçundan Sultanbeyli İlçe Emniyet Müdürlüğü'nce hakkında işlem yapılırken, 2000 yılında "kamu hizmetlerinden men" cezası aldı.

Türbana duyarlı (!) ilginç bir sicil değil mi?

Cumhuriyet'e bomba atan İsmail Sağır da farklı değil. Hakkında hırsızlık, müessir fiil, darp, yaralama, gasp, soygun, kasten yangın çıkarma, kesici aletle yaralama, silahlı müessir fiil suçlarından dolayı hakkında 11 ayrı dava açılmış, bir davada aldığı 1 yıl 8 aylık hapis cezası nedeniyle zaten aranıyormuş. Önceden yakalansa, belki de ne Cumhuriyet ne Danıştay saldırısına bulaşmayacak.

Sanık Sinan Berberoğlu da öyle. Gözaltına alınmadan önce kaçakçılık, resmi belgede sahtecilik ve vergi suçlarından dolayı aranıyormuş.

Rahşan affından yararlanmış

Kamuoyu, bu davalarda daha çok Danıştay'ı kana bulayan Alparslan Arslan'ı tanıyor. Diğer sanıklar hakkında pek bilgi sahibi değil. Yukarıda kısaca tanıttığımız sanıklardan Osman Yıldırım, polisteki ifadesinde kendini şöyle tanıttı:

"1981 yılında Ankara'ya geldim, Altındağ'a yerleştim. 3-4 yıl semt pazarcılığı yaptım. 1989'da Manisa'da teyzemin yanında kalan kız kardeşim Miyase Yıldırım'ı namus meselesi yüzünden

bıçaklayarak öldürdüm. 1993'te tahliye oldum. 1994'te Şeref Özkan'ı İstanbul'da silahla vurdum. Bayrampaşa cezaevinde bir yıl yattıktan sonra tahliye oldum. Yargılamam tutuksuz devam etti. Ceza alınca Kars cezaevine kondum. Yozgat ve Muş cezaevinde de kaldım. 2000 yılında aftan yararlandım."

Kafanız karıştı değil mi?

TİT bağlantısı

Cumhuriyet ve Danıştay saldırısının bu kilit ismi Osman Yıldırım'ın Türk İntikam Tugayı (TİT) bağlantısı da ortaya çıktı. TİT Başkanı Semih Tufan Günaltay'la 1995 yılında cezaevinde tanışmışlar. Yıldırım, emniyetteki sorgusunda, Günaltay ile tanışıklığına ilişkin şunları söyledi:

"Kendisiyle hemşehriyiz. 1995 yılından beri tanıyorum. 1999 yılında Yozgat'ta cezaevinde birlikte yattık. Günaltay, İHD Genel Başkanı Akın Birdal'a silahlı saldırı eylemi gerçekleştirdiği için cezaevindeydi. Ben de Şeref Özkan'ı vurduğum için cezaevindeydim."

Anlıyoruz ki, cezaevi dostluğu sonraki yıllarda devam etmiş.

Araya Kentbank sıkıştı

Osman Yıldırım, Danıştay saldırısından yargılanan Sinan Berberoğlu'nu anlatırken, farklı bir bağlantıyı deşifre etti:

"Sinan Berberoğlu resmi kurumlarda evrak takibi yapıyor, para karşılığı iş yapıyor. Sinan Berberoğlu'na 5 bin dolar hesaba yatırması için mesaj çektim. Ondan 2003 yılından 35 bin dolar alacağım vardı. Bu para Kentbank'ın sahiplerinden Mustafa Süzer ve Kentbank Genel Müdürü Sami Çakır'dan alacağım parayı Sinan tahsil edecekti."

Yıldırım'ın ifadesi, zihnimi karıştırdı doğrusu. Berberoğlu'ndan alacağını söylediği 35 bin dolar, Süzer ve Çakır'dan tahsil edilecek paraya mahsubendi. Acaba, ömrü pazarcılık ve ceza-

evlerinde mahkumiyetle geçmiş birisinin, Süzer ve Çakır'dan nasıl bir alacağı olabilirdi? Onlar adına zorla tahsilat yapmış olabilir miydi?

Bu sorular, kanlı Danıştay baskının gölgesinde kaldı. Böylesine karanlık bağlantıları olan isimlerin, dini hassasiyetle bomba atıp adam öldürmelerini nasıl izah etmek gerekir dersiniz?

Kim bu Alparslan?

Sorgusunda türban yüzünden cinayet işlediğini ve bombalama eylemine katıldığını ısrarla söyleyen Alparslan Arslan, nasıl birisi?

Ülkücü kimliğiyle öne çıkıyor. 25 Eylül 2005 tarihinde Bilgi Üniversitesi'nde gerçekleştirilen Ermeni Konferansı protestolarına katılan kişilerden biri. 3 Aralık 2005 günü İstanbul Göztepe Parkı'na cami yapılması için Kadıköy'ün CHP'li belediyesi aleyhine yapılan gösteride bir eli pankartta bir eli havada slogan atıyor. Cumhuriyet'in bombalamasından bir gün önce 16 Nisan 2006 günü Diyarbakır'da ezilmişler anlamına gelen Mustazaflar Derneği'nin düzenlediği Kutlu Doğum gösterisine katılıyor. Danıştay eylemi için Ankara'ya geldiğinde Tarkan T. isimli avukatla görüşüyor. Bu avukat hem Muzaffer Tekin hem Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi ile ilişkisi var.

Daha neler neler...

Rejimi kurtaran polisler

Alparslan Arslan'ı kanlı Danıştay saldırısı sırasında yakalayan iki polis vardı. Bu polislerden Şenol Altan, ilk müdahaleyi yapan ve kıskıvrak yakalayan kişiydi. Her zaman şunu söylüyorum; eğer, Danıştay saldırısı ve ona bağlı olarak bombalı Cumhuriyet eylemi faili meçhul kalsaydı, Türkiye bugün çok daha başka bir noktada olabilirdi. Hatta, rejim bile sıkıntıya girebilirdi. O eylemi "Türkiye'nin 11 Eylül'ü" olarak nitelendirenler ve bu çetelerin irticai iklimden beslendiğini iddia edenler, siyasi ik-

tidarın direncini kırıp Türkiye'yi kaosa sürükleyebilirdi. Bu iddiamı hafife alanlar, Sarıkız'dan Ergenekon'a kadar uzanan derin yapılanmanın şifrelerini iyi okumalıdır.

Şenol Altan... Alparslan Arslan'a ilk müdahaleyi yapan polis...

Erhan Kızılhan... İlk müdahaleden sonra Altan'a yardıma koşan meslektaşı ...

Bu iki polis daha sonra ödüllendirildiler. Son kuruşuna kadar helaldir. Ben olsam, heykellerini Danıştay'ın önüne dikerdim.

Savcı "Silahlı Türban Örgütü" dedi

Ankara Cumhuriyet Savcısı Şemsettin Özcan, Danıştay ve Cumhuriyet Gazetesi'ne yönelik saldırıları birleştirerek hazırladığı iddianamede, 9 kişi hakkında dava açılmasını isterken, 14 kişinin davayla ilgisi olmadığını bildirdi. Savcının, 12 Temmuz 2006 günü hazırladığı iddianamede suçlu gördüğü ve yargılanmasını istediği sanıklar şunlardı: Alparslan Arslan, Süleyman Esen, Salih Kurter, Osman Yıldırım, İsmail Sağır, Tekin İrşi, Erhan Timuroğlu, Aykut Metin Şükre, Ayhan Parlak.

Şüpheli görüldükleri için ifadelerine başvurulan 14 şahıs hakkında ise kovuşturmaya gerek görülmedi. İddianamede "Haklarında kamu davası açmaya yeterli ve inandırıcı delil elde edilemediği" belirtilen bu isimler şunlar:

"Muzaffer Tekin, Mehmet Zekeriya Öztürk, Teoman Ekşioğlu, Hüseyin Görüm, Zeki Yurdakul Çağman, Mahmut Öztürk, Atilla Erer, Nihat Gürkan, Sinan Berberoğlu, Orhan Kadı, Saim Özden, Mehmet Atmaca, Nusret Aras, Osman Mutlu."

İddianameye göre, çetenin üç reisi vardı: Alparslan Arslan, Süleyman Esen ve Salih Kurter.

Osman Yıldırım, İsmail Sağır, Tekin İrşi ve Erhan Timuroğlu örgüte üye olmak, Aykut Metin Şükre ve Ayhan Parlak da örgüte yardım etmekle suçlanıyordu. İddianamede, örgütün yapısı ve amacına ilişkin şu görüşlere yer verildi:

"Şüpheliler ile maktul ve mağdurlar arasında şahsi hiçbir husumet bulunmadığı, türban örtüsü ile ilgili Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanan karikatür ile Danıştay 2. Dairesi'nce verilen türban kararını esas alan şüpheliler bir araya gelerek böyle bir oluşum meydana getirmişlerdir. Oluşum toplum üzerinde baskı kurmak, kendi deyimleriyle ders vermek amacı ile örgütleşmiştir. Terör örgütlerinin kuruluşunda amaç önemli bir unsurdur. Türban örtüsünü korumaya yönelik örgütlenmiş bu oluşumda bu husus açıkça görülmektedir."

Yani, ortada "Silahlı Türban Örgütü" vardı!

Sincan Cezaevi'nde neler oldu?

Danıştay ve Cumhuriyet saldırılarına ilişkin soruşturma sürerken sürpriz bir gelişme yaşandı. Fail Alparslan Arslan, Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvuruda bulanarak, ifade vereceğini bildirdi.

Danıştay saldırısının üzerinden henüz bir ay geçmişti. Sincan F tipi cezaevinde kalıyordu. 26 Haziran 2006 günü savcılıkta yeniden ifade veren Arslan, daha önce hem emniyet hem savcılıkta verdiği ifadelerden çok farklı olarak yeni iddialarda bulundu. "Benim liderimdir, bombaları bana o verdi" diyerek İstanbul Barosu'na bağlı Avukat Süleyman Esen'i suç listesinin ilk sırasına yerleştirdi.

Arslan'a göre, çetenin reisi (!) Esen'di. Arslan anlattı:

"İstanbul Sultan Ahmet Ayasofya Han'da bürosu olduğunu tahmin ettiğim avukat Süleyman Esen'i 1994 yılından beri tanırım. Fakültede birlikte okuduk. Benim liderimdir. Cumhuriyet Gazetesi'ne atılan bombalan bana Avukat Süleyman Esen benim talebim üzerine benim evimde getirip verdi. Gerek bomba atılması gerekse Danıştay'a silahlı saldırı eylemleri konusunda gerekli açıklamaları Süleyman Esen'in yapacağını tahmin ediyorum.

Ayrıca Danıştay olayında Glock marka tabancayı ve aracımda bulunan ikinci glock marka tabancayı Aykut isimli açık kimliği ve nereli olduğunu bilmediğim uzun zamandır tanıdığım, en

son Üsküdar Selimiye'de Çiçekçi taksi durağında taksicilik yaptığını bildiğim şahıstan aldım. İki glock marka tabancaya 7 milyar Türk Lirası para verdim. Ayrıca Avukat Süleyman Esen'in bana evimde teslim ettiği 3 adet el bombasına da 2 milyar Türk Lirası verdim."

Cumhuriyet Savcısı Şemsettin Özcan sordu: "Süleyman Esen bu bombaları sana neden verdi?"

Arslan: "Süleyman Esen benim liderimdir. Bu konuda tüm açıklamaları yapacaktır. Bu konuda Süleyman Esen'in açıklama yapacağından eminim. Ben kendisiyle bu konularda yüzleşmeye dahi hazırım."

Daha önceki ifadelerinde "Eylemi kendim planladım, hiç kimseden emir almadım" diyen Arslan'ın bu ani dönüşü zihinlerde soru işareti bıraktı. Yeni ifadede bir önemli iddiası daha vardı. Fakülteden beri tanıdığı ve "Liderim" dediği Süleyman Esen'le ilişkileri nerede, nasıl gelişti?

Arslan: "Salih Hoca çok sevdiğim ve saygı duyduğum muhabbet gösterdiğim bir kişidir. Kendisinin emekli imam veya vaiz olduğunu biliyorum. Salih Hoca'nın soyadı Kurter'dir. Kendisi İstanbul Gültepe'de net olarak bilmediğim bir adreste oturmaktadır. Şu anda sadece emeklidir. Herhangi bir iş yapmamaktadır. Salih Hoca ile kendi evinde oturup sohbet ederdik. Haftada bir iki defa evine giderdim. Sohbetlerimizin konusu dini konulardır. Allah'ı anlatırdı. Salih Kurter'in Cumhuriyet Gazetesi'ne yaptığım bombalı saldırı ve Danıştay'a yaptığım silahlı saldırı olayları ile ilgisini de Avukat Süleyman Esen açıklayacaktır. Zira Süleyman Esen de Salih Hoca'nın evine gelip giden sohbet eden birisidir. Ben, Salih Kurter ve Süleyman Esen'in birlikte veya kalabalık gruplar halinde sohbetlerimiz olmuştur. Bu konuda Süleyman Esen'in daha çok açıklama yapacağından eminim."

Arslan, Süleyman Esen ve Salih Kurter'le ilgili ortaya attığı bu yeni iddialarını tamamladıktan sonra, kendisine sorulmadan nedense şöyle deme ihtiyacı hissetti:

"Başka bir şey söylemek istemiyorum. Ben buraya ifade vermek için gelmeden önce ailem ve avukatlarım dışında herhangi bir kamu görevlisi veya başka bir kişiyle görüşmüş değilim. İfadem bu kadardır. Başka bir diyeceğim yoktur."

Arslan'ın bu ifadeleriyle, davanın seyri bir anda değişti. Arslan'a göre, Süleyman Esen liderliğindeki çete içinde kendisi sadece tetikçiydi! Salih Hoca'nın evindeki dini sohbetlerden etkilenerek bu eylemlere yönelmişti!

Oysa, 21 Mayıs 2006 tarihindeki savcılıktaki ilk ifadesinde, Cumhuriyet Gazetesi'ne saldırıyı Osman Yıldırım, İsmail Sağır ve Erhan Timuroğlu ile birlikte yaptıklarını anlatırken, "Her üç olayda da bombaları kimliğini bilmediğim birisinden aldım. Bu bombaları ben, İstanbul Maltepe civarında aldım" demişti.

Danıştay saldırısına ilişkin olarak da şunları söylemişti: "İnternetten topladığım bilgiler doğrultusunda Danıştay 2. Daire üyelerine karşı silahlı saldırıda bulundum... İki Glock tabanca ile Cumhuriyet Gazetesi'ne attığım bombaları ismini vermek istemediğim temiz kişiden temin ettim... Bana silah ve bombaları bulmamda aracı olan şahsın, benim yaptığım eylemlerden haberi yoktur. Bu olay sebebiyle sıkıntılar çekeceğini düşündüğümden ismini vermek istemiyorum."

Arslan, daha önce internet haberlerinden etkilenerek cinayeti işlediğini söylüyordu; şimdi ise Salih Hoca'nın sohbetlerinden esinlendiğini anlatıyordu. Üstelik, "Buraya ifade vermeye gelmeden önce ailem ve avukatlarım dışında hiçbir kamu görevlisi veya başka birisiyle görüşmüş değilim" demesi ilginçti.

Birden aklıma, çok sonra 28 Temmuz 2007 günü kaleme aldığım "Alparslan Sincan dışında sorgulandı mı?" başlıklı yazım geldi.

O gün şöyle yazmışım:

"*Danıştay saldırısı nedeniyle yargılanan Alparslan Arslan'ın dün Ankara'da duruşması vardı. Arslan, kendisine hiçbir soru yöneltilmediği halde birden konuşmaya başladı: 'Bu davanın Girdap operasyo-*

nuyla, vatanseverler, ulusalcılar ve derin devletle herhangi bir alakası yoktur. Saldırının amacı, Allah'ın dinine, peygamberine, Müslümanlar'a yapılan alçakça hareketlere ceza vermektir.'

Devam ediyor: 'Yakalanmasaydım Şener Eruygur'u, Cumhurbaşkanı Sezer'i öldürecektim. Bunlar hadlerini aşıyorlar. Onlara 'akıllı olsunlar' demiyorum ama rahat da olmasınlar. Bu arada Fethullah Gülen'e saygı ve sevgilerimi bildiriyorum. Onu kırdım ve üzdüysem özür diliyorum.'

Eski ifadelerle taban tabana zıt. Ne olduysa tüm çeteler birden aklandı. Dava sonuçlanana kadar, bakalım ne gibi sürprizlerle karşı karşıya kalacağız. Bu faslı o nedenle şimdilik geçiyorum.

Malum, Arslan, Sincan F Tipi cezaevinde kalıyor. Şu soruya verilecek cevap çok önemli: Alparslan hiç cezaevi dışına çıkarıldı mı? Çıkarıldıysa kaç defa? Kimler tarafından?

Bu sorulara cevap bulmadan, yukarıdaki ifadenin şifrelerini çözemeyiz. Haydi Adalet Bakanlığı göreve."

Sahi, Sincan Cezaevi'nde ne oldu da Arslan'ın hafızası (!) yerine geldi.

Muzaffer Tekin'i tanırım

Emekli Yüzbaşı Muzaffer Tekin, Danıştay davasındaki şüphelilerden biriydi. Sonra dava açmaya yeterli ve inandırıcı delil bulunmadığı gerekçesiyle hakkında kovuşturma yapmaya gerek görülmedi.

Arslan, savcılık ifadesinde Muzaffer Tekin'le ilgili şunları söyledi:

"Muzaffer Tekin isimli şahsı tanırım. Kendisiyle yoğun bir samimiyetim yoktur. Yaklaşık 2-3 yıldır kendisini tanırım. Bildiğim kadarıyla Muzaffer Tekin'in siyasal ve toplumsal görüşleri bana yakın değildir. Kendisi Kemalist solcu olarak bilinir. Muzaffer Tekin'le nasıl ve kimin aracılığıyla tanıştığımı hatırlamıyorum. Ben bir avukat olduğum için bu ilişkiler çerçevesinde tanışmış olabilirim. Muzaffer Tekin'in benim bu eylemimden do-

layı kendisini neden yaraladığını anlamış değilim. Kendisini 6-7 aydır görmüyorum."

İstihbarat ve gerilla harbi

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Alparslan Arslan'la bağlantılı olduğunu düşündüğü 1950 doğumlu Muzaffer Tekin'in İstanbul Göztepe'deki evi için arama talimatı verdi.

Olay günü saat 17 Mayıs 2006'da saat 21:30 sularında Tekin'in evine baskın yapan polis, kendisini evde bulamadı. Kapıyı Fatma Müge Tekin açtı. Özellikle Tekin'in çalışma odasındaki tüm dökümanlar tek tek tutanağa geçirildi.

İşte, Tekin'in odasından çıkan dökümanların bir bölümü:

– Ulusal Güç Birliği Hareketi isimli kitap.

– AKP'nin Teslimiyet Belgeleri isimli kitapçık.

– İstihbarat ve Gerilla Harbi el kitabı.

– 84 devresi eski ve yeni görev yerleri isimli disket. (Eski subay arkadaşlarının görev yerlerini gösteriyor)

– MSB Şehitlerimiz yazılı cd.

– Komutan yazılı cd.

– Milli Ekonomi Modeli Kongresi isimli cd.

– Deniz Baykal yazılı not defteri.

– Kuva-i Milliye başlıklı doküman.

– SKY Türk yazılı bir cd.

Fünyesi çıkarılmış iki bomba

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, ayrıca Muzaffer Tekin'in İstanbul Kadıköy Osmanağa Mahallesi'ndeki ofisinde de arama için talimat verdi. Olaydan bir gün sonra 18 Mayıs 2006 günü saat 11:15'te gerçekleştirilen baskın sırasında yine Tekin yakalanamadı.

Bu adres, "Rıza Petrol" ünvanlı bir işyerinin merkeziydi.

Arama sırasında ilginç bazı telefonlara rastlandı. Mesela, 0532 277 82 55 numaralı Susurluk sanığı İbrahim Şahin'e ait telefon.

Uzun telefon fihristinde rastlanan "0532 316 64 83" telefon numarasının karşısında "Özcan-J.BNB" kaydı dikkat çekiciydi. Muhtemelen "Özcan" isminde bir Jandarma binbaşısına ait telefon numarasıydı.

Türk Solu Gazetesi ve Yeni Hayat Dergisi'nin çok sayıda sayısına burada da sıkça rastlandı.

Tutanaktaki diğer önemli ayrıntılar ise şöyle:

– "Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi Ana Tüzük 2005 Ankara" ibareli kitapçıklar.

– Üzerinde "TURDAY Türk Dünyası Dayanışma Grubu İstanbul İcra Kurulu 2003" ibarelerinin bulunduğu faks doküman.

– 2 adet Alparslan Arslan'a ait kartvizit.

– 1 adet Ulusal Kanal'a ait kartvizit.

Sadece bunlar mı?

Devam edelim:

– Girişe göre sol tarafta bulunan odanın içerisinde bulunan konsol üzerinde 1 adet "TAPA M 204 A2 KF-MKE-99-9-78" tipi içinde patlayıcısı boşaltılmış, fünye grubu alınmış el bombası.

– 1 adet F1 model parça ve basınç etkili, masa üzerinde "TAPA M204 A2 KF MKE-18-6-71" tipi, içerisindeki patlayıcısı boşaltılmış, fünye grubu alınmış el bombası.

Yine Sağlık Bakanlığı logosu ve işaretlerinin bulunduğu boş bir kimlik kartı, dikkat çekici bir başka unsurdu.

Her taşın altından çıkan adam

Emekli yüzbaşı Muzaffer Tekin, Danıştay saldırısından sonra "Şüpheli" sıfatıyla aranırken kendisini bıçakla yaraladı. İyileşince, hem Ankara Emniyeti'nde hem Ankara Cumhuriyet Başsav-

cılığı'nda ifadesi alındı. Daha sonra yeterli delil olmadığı gerekçesiyle dava kapsamı dışında tutuldu.

Tekin kimdi?

1969 yılında Kara Harp Okulu'na girdi. 1972'de piyade teğmen olarak mezun olduktan sonra 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'na Komando Tugayı'nda teğmen rütbesinde takım komutanı olarak katıldı. Bu harekât sonrası "Üstün Cesaret ve Feragat Kahramanlık" ödülü ile ödüllendirildi.

Ancak 1985 yılında İstanbul Tuzla Piyade Okulu'nda bölük komutanıyken, disiplinsizlik nedeniyle Yüksek Askeri Şura kararıyla ordudan atıldı. Tekin, savcılıktaki ifadesinde, atılma gerekçesini, "okuldaki bir grup kursiyer teğmenin izinsiz kışlayı terk ederek eğlendikleri gazinoda darp edilmeleri üzerine, bu olayı duyan arkadaşlarının gazinoyu basması üzerine geçirdiği soruşturmada sorumluluğu üstlenmesi" olarak açıkladı.

1999 yılına kadar ağabeyi Rıza Tekin'e ait Rıza Petrol'de çalıştığını anlatan Tekin, siyasi kimliğini "Atatürkçü, milliyetçi, muhafazakar" olarak tarif etti.

Tekin, 2001 yılında Doğuş Factoring A.Ş isimli şirkete yüzde 10 hisse karşılığı 100 milyar TL sermayeyle ortak oldu. Tekin, bu sermayenin kağıt üzerinde olduğunu, gerçekte böyle bir ödeme yapmadığını söyledi.

İşin ilginç tarafı, Danıştay davasında sanık olarak yargılanan Ayhan Parlak, bu şirketin hissedarlarından, Danıştay'ı kana bulayan Alparslan Arslan da bu şirketin avukatlarından. Ve Tekin, Parlak'ın ortaklığını, Arslan'ın da şirket avukatı olduğunu Danıştay olayından sonra tesadüfen öğrendiğini söyledi.

Tekin, ifadesinde ilginç bilgiler de verdi. Arslan'ın, ortağı olduğu şirkete avukatlık yaptığını gözaltına alındıktan sonra öğrendiğini söylese de meğer, daha önce Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'nin bir toplantısında karşılaşmışlar. Yaklaşık 1.5 yıl önce organize edilen toplantıda kimler yok ki; Hasan

Kundakçı, Fikri Karadağ, Taner Ünal, Alparslan Arslan, Hüseyin Görüm ve Muzaffer Tekin...

Bu hareketle Hüseyin Görüm vasıtasıyla tanıştığını anlatan Tekin, o toplantıyı şöyle anlattı:

"İstanbul'daki ilk tanıtım toplantısına beni de çağırdılar. Burada ilk defa dernek başkanı Taner Ünal ile tanıştım. Alparslan Arslan'ı o toplantıda gördüğümü hatırlıyorum. Hasan Kundakçı Paşa'nın da derneğin fahri başkanı olduğu lanse edildi. Toplantıda önceden tanıdığım emekli kurmay albay Fikri Karadağ da vardı."

Neden kendini bıçakladı?

Danıştay saldırısını olay günü öğle saatlerinde öğrendiğini, akşam da Fenerbahçe Orduevi'nde arkadaşlarıyla yemeğe gittiğini belirten Tekin, kendisinin olayla ilişkilendirildiğini bu yemek sırasında eşinin telefonu üzerine öğrendiğini söyledi.

Eşinin polislerin arama emriyle eve geldikleri bilgisini vermesi üzerine "Hemen geliyorum" diyerek ayağa kalktığını ancak masada bulunan Zekeriya Öztürk ve İsmail Paker'in "Komutanım sen otur biz bakarız" dediklerini anlatan Tekin, şöyle devam etti:

"Yaklaşık 2.5-3 saat sonra Zekeriya Öztürk, İsmail Paker, Avukat Ertaç Giray'la birlikte döndüler. Ertaç Giray telaşlı bir şekilde 'telefonunu kapat, pilini çıkar' dedi. 'Olayla irtibatlandırılıyorsun, hakkında yakalama emri var, gidip teslim olup bir iki gün gözetime alınırsan rencide olursun, ben seni pazartesi günü kendim götürüp savcıya teslim edeceğim' dedi.

Ertaç Giray'ın emekli bir savcı ve halen avukat olması nedeniyle sözüne inandım. Kendisine 'Bu arada hakkımda bir cümle çıkarsa canıma kıyarım' dedim. Bu konuşmalardan sonra Zekeriya'nın bir arkadaşının evine gittim. Sabaha kadar Zekeriya ile birlikte olduk. Zekeriya sabah çalıştığı gazeteye gitti. Ben 18 Mayıs günü akşama kadar evde kaldım. 19 Mayıs günü saat 17:00'ye

kadar İsmail'in evinde kaldım. Buradan ayrıldıktan sonra askerliği sırasında astsubaylığa geçişinde yardımcı olduğum Mahmut Öztürk'ün evine gittim.

Sabaha kadar evde yalnızdım, uyur uyanık vaziyetteydim. Sabahleyin uzun süre TV izlemedim. Daha sonra açıp kanalları taradım. Kanal 7'de gazete başlıkları okunuyordu. Hürriyet'te adımın geçtiğini duyunca, özel hayatım, Rauf Denktaş tarafından bana verilen şilt, Kuzey Irak'ta Türk askerlerinin başına çuval geçirilince 'Muzaffer yüzbaşı olsaydı çuval geçirilemezdi' sözlerini hatırladım. Danıştay saldırısını gerçekleştirenle irtibatlandırılmam onuruma dokundu, böyle bir onursuzluğu taşıyamayacağıma karar verdim. Kendi üzerimde bulunan sustalı çakıyı iki elimle tutarak dik olarak göğsüme iki defa sapladım. Ordudan ayrıldıktan sonra ruhsatlı tabanca almadım, tabancam da yoktur."

Ya ofisinde rastlanan "İstihbarat ve Gerilla Harbi" isimli kitap?

Tekin'in cevabı: "Babamdan kalmıştı, hatıra olarak saklıyordum."

Ya fünyesi çıkarılmış MKE yapımı el bombaları?

Tekin: "Süs olarak saklıyordum."

Alparslan Arslan'la ilişkisi?

Tekin: "Kendisini tanıyorum ama 1 yıldır görmüyorum. Büroma 3-4 defa gelmişliği, gitmişliği olmuştur. En son telefonla ne zaman görüştüğümü hatırlamıyorum. İfadem sırasında (polisler) 9 ay önce görüştüğümü söylediler, doğrudur."

Susurluk skandalından sonra kamuoyunun yakından tanıdığı emekli tuğgeneral Veli Küçük?

Tekin: "Tanırım ama kendisiyle samimiyetim yoktur. Ancak bazı toplantılarda bir araya gelmişliğim olmuştur."

Susurluk davası sanığı eski emniyetçi İbrahim Şahin?

Tekin: "Kendisi emniyetçidir. 1982 yılında Tuzla Piyade Okulu'nda görevliyken özel harekât kursu için gelmişlerdi. O zaman

ŞÜPHELİ İFADE TUTANAĞI
(CMK madde:147)

İFADENİN ALINDIĞI YER	İstanbul Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü
İFADENİN TARİHİ	18/06/2007

İFADE VERENİN NÜFUS CÜZDANINA GÖRE KİMLİĞİ

ADI VE SOYADI	Muzaffer TEKİN
BABA ADI	Salih Raci
ANA ADI VE KIZLIK SOYADI	Handan (KARACA)
DOĞUM YERİ VE TARİHİ	Çankırı-28.10.1950
NÜFUSA KAYITLI OLDUĞU YER	İstanbul-Eminönü-Katipkasım
C. NO –A. SIRA NO–KÜTÜK NO	0014–--01945----0004
K. SERİ NO - T.C. KİMLİK NO	U07—132509 TC:55435029744
MEDENİ HALİ – CİNSİYETİ	Evli-Erkek
UYRUĞU	T.C

İFADE VERENİN KENDİ BEYANINA GÖRE KİMLİĞİ

EĞİTİM DURUMU	YÜKSEKOKUL
SABIKA DURUMU	OLMADIĞINI BEYAN EDER.
İŞİ MESLEĞİ-AYLIK GELİRİ	EMEKLİ SUBAY 1500–2000 YTL
DEVAMLI İKAMET ADRESİ	DOKTOR EKİN CADDESİ BAHAR APARTMANI NO:2/13 GÖZTEPE/İSTANBUL
SON İŞ ADRESİ	KUŞDİLİ CADDESİ EKİZOĞLU İŞHANI NO:47/219 KADIKÖY/İSTANBUL
İLETİŞİM (Ev-İş-Cep-Faks No ları)	EV: 0 216 566 61 52 İŞ:0 216 414 07 05 CEP: 0 532 291 92 93
E-MAİL ADRESLERİ	muzaffertekin@gmail.com
MÜDAFİ TALEP DURUMU	Etti (Hazır)
İMZADAN İMTİNA VARSA, NEDENİ	----

YAKALANAN KİŞİNİN KANUNİ HAKLARI:

I- Hakkınızdaki şu iddialar sebebi ile yakalandınız: **EL BOMBASI İLE YAKALAN VE EYLEMSEL FAALİYETTE BULUNABİLECECİ DEĞERLENDİRİLEN ŞAHISLAR İLE İRTİBATLI OLMAK**

II- İddia edilen suç hakkında açıklamada bulunmamak kanuni hakkınızdır. Ancak kimliğinizle ilgili sorulara doğru cevap vermek zorundasınız.

III- Müdafiden yararlanma hakkına sahipsiniz. Müdafi tayin edebilecek durumda değilseniz, Baro tarafından tayin edilecek, müdafiinin hukuki yardımından faydalanabilirsiniz. İfade alma öncesinde müdafi ile görüşme ve konuşma hakkınız vardır. İsterseniz müdafiiniz ifade alma sırasında hazır bulunacaktır.

IV- Yakalandığınız yakınlarınıza veya istediğiniz bir kişiye C. Savcısının emri ile bildirilecektir.

V- Yakalama, gözaltını alma ve gözaltı süresinin uzatılmasına ilişkin C.Savcısının yazılı emrine karşı, siz, müdafiiniz veya 1. veya 2. derece kan hısmınız hemen serbest bırakılmanızı sağlamak için, Sulh Ceza Hâkimine başvurabilir İsterseniz dilekçeniz tarafımızdan yetkili Hâkime en seri şekilde ulaştırılacaktır.

VI- Şüpheden kurtulmak için somut delillerin toplanmasını isteyebilir ve lehinize olan hususları ileri sürebilirsiniz Yakalanan şahsı, yukarıda belirtilen hakları tam olarak AÇIKÇA anlatılması üzerine adı geçen: "YUKARIDAKİ BİLGİLER BANA AİTTİR VE DOĞRUDUR. HAKLARIMI OKUDUM, ANLADIM. BANA SORULAN SORULAR İLE İLGİLİ HÜR OLARAK İFADEMİ VERMEK İSTİYORUM VE BU İFADEM ESNASINDA MÜDAFİİNİN HUKUKİ YARDIMINDAN FAYDALANMAK İSTİYORUM" demesinin üzerine. İstanbul Barosu Avukatlarından 13478-15020 sicil sayılı Avukat Osman Aydın ŞAHİN'in Müdürlüğümüze intikal etmesi ile adı geçenin ifadesine geçildi.

Muzaffer Tekin'in İstanbul Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde verdiği ifadenin tutanağı.

tanıştık. 1997 yılına kadar zaman zaman görüştük. 1997'den sonra tekrar görüştüğümüzü hatırlamıyorum. Hapishane ve hastane döneminde yanında oldum.

Doğu Perinçek?

Tekin: "Herkes gibi bir siyasi partinin genel başkanı olarak tanıdığım gibi Denktaş'a İstanbul'da destek mitingi yapılmıştı, orada kendisiyle yüz yüze görüştüm."

Sık sık telefonla konuştuğu Danıştay davası sanığı Ayhan Parlak?

Tekin: "Ayhan Parlak Avrupa yakasında bulunan bir iş merkezinin satışı konusuyla ilgileniyordu. Bu konuyla ilgili benden yardım istedi. Bu dönemde kendisi beni sık sık aradı. Ayrıca bir akrabasının trafik kazası olayı nedeniyle benden yardım istedi. Bu nedenlerle aramızda sıkça görüşme oldu."

Ayhan Parlak ile Alparslan Arslan arasındaki telefon görüşmesi?

Tekin: "Telefon görüşmesi yoğunluğu avukat/müvekkil ilişkisinden kaynaklanıyordur."

Almanya'da öldürülen Ertuğrul Yılmaz'la iş ortaklığı var mı?

Tekin: "Ortaklığım yok. Kardeşi Rıza Yılmaz Doğuş Factoring'de ortaktı."

İcrada tanıştık

1962 Düzce doğumlu Hüseyin Görüm, Muzaffer Tekin'in yakın arkadaşı. O da şüpheli olarak arandı. İlkokul mezunu, 19 yaşına kadar araba tamircisi olarak çalışan biri. 1981 yılında bir arkadaşını, kendi ifadesine göre kazayla yaralayınca 2 yıl Sağmalcılar Cezaevi'nde hapis yatmış. Cezaevinden sonra eşinin babasına ait ticari takside şoförlük yapan Görüm, 1994'ten itibaren pazarlama işine girmiş. Araba alıp satmış. 2002'de inşaat malzemeleri satan bir şirket kurmuş. Son olarak Kuva-i Milliye Teşkilatı Derneği'nde teşkilat sorumlusu olarak çalışmaya başlamış.

Savcılıktaki ifadesinde Görüm, kendisini "Atatürkçü" olarak tarif etti.

Peki, Alparslan Arslan'ı tanıyor mu?

Görüm: "2001 yılında avukat olarak evime icraya geldi. Evimdeki eşyayı kaldırdı. Bu olay neticesinde tanıştık ve bizim dürüstlüğümüzü anladı. Bu konuda mağdur olduğumu gördü. Bu tarihten sonra zaman zaman işyerime gelirdi. Son bir yıldır görmüyorum. Bugüne kadar 6-7 defa görüştüm."

Arslan nasıl biriydi?

Görüm: "Arslan'ın böyle bir eylemi gerçekleştirmesi için kişisel bir sebebi yoktur. Ancak görüşmediğimiz 1 sene içerisinde birileri tarafından beyni yıkanmış olmalı ki, böyle bir eylemi gerçekleştirmiş olsun. Ben Alparslan Arslan'la görüştüğüm dönemde ülkücülük yaptığını söylüyordu. BBP'lilerle görüştüğünü söylüyordu. Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi kurucusu Nihat Gürkan ile iyi tanıştığını söylüyordu."

Görüm, 27 Mayıs 2006 günü savcılıkta verdiği ifadede, Danıştay saldırısının dışında Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi hakkında da önemli bilgiler verdi. İfadesinin o bölümlerini, ilgili bölümde ele alacağız.

Ancak burada Muzaffer Tekin'in ilişkileriyle ilgili verdiği şu ayrıntı önemli: "Muzaffer Tekin askeriyede etkin biri olduğunu, birçok albay ve paşanın arkadaşı olduğunu, bürosunda Can Özeray isimli albay vasıtasıyla Sedat Peker'i tanıdığını çeşitli konuşmalar esnasında duydum."

Ayrıca, Susurluk sanığı İbrahim Şahin'le kendisini tanıştıran da Muzaffer Tekin.

Arslan'ın arkasında Gladio var

Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi Derneği Başkanı Taner Ünal, Danıştay saldırısından sonra derneğin genel merkezinde 21 Mayıs 2006 günü düzenlediği basın toplantısıyla iddi-

alara cevap verdi. Çünkü fail Alparslan Arslan'ın üzerinde derneğin kartviziti çıkmıştı.

Ünal'a göre, Arslan bir meczuptu, hatta arkasında Gladio bulunan bir meczup:

"Bir meczup çıkıyor, dış güçler tarafından çok iyi şekilde planlanmış, arkasında NATO güçleri dediğimiz, Gladyo dediğimiz bir takım güçlerin bulunduğunu tahmin ettiğimiz, Türk milletinin milli birliğine, vatanın bölünmez bütünlüğüne yönelik, siyasi istikrarı bozmak için hükümet krizleri meydana getirmek için bir eylem yapıyor. Bundan kim kazanıyor? Kim zarar görüyor buna bakmak lazım? Türban davasına destek verenler bundan fayda sağlayabilir mi? Hiçbir şey sağlayamazlar. Bu hareket aynı zamanda hükümete karşı yapılmıştır."

Alparslan Arslan ve Muzaffer Tekin'in dernekle bağlantısı var mı?

Ünal: "İkisinin de dernekle hiçbir bağlantısı yok."

Derneğin tüzüğü, Tekin'in evinde vardı.

Ünal: "O tüzükten beş bin tane bastırdık. Herkeste olabilir."

Bu iki şahsı tanıyor mu?

Ünal: "Alparslan Arslan'ı tanımam ama Muzaffer Tekin'le daha önce tanıştım. 13 Mart 2005 günü İstanbul'da Vali Erol Çakır'ın öğretmenevinde verdiği konferansta tanıştım. Bir kez de İstanbul'da bir orduevinde karşılaşmıştım. Ancak kendisiyle herhangi bir ilişkim yok. Gördüğüm kadarıyla Tekin'in böyle bir suçu işleyebileceği izlenimi edinmedim."

Devlet gibi müfettiş

Peki, neden her taşın altından çıkıyorlardı?

Kendini fikir adamı olarak tanıtan Ünal, "Sanki her taşın ardından biz çıkıyoruz. Çıktığımız tek taş, sadece Mersin'de bayrak yürüyüşü yaptık. Yaptık da kötü mü ettik?" diye sordu. Danıştay saldırısına derneğin adının karıştırılmasını ise Kültür ve Turizm Bakanlığı müfettişi Halit Bozkurt'a bağladı.

Şöyle dedi:

"Bize hiçbir şekilde bu iş değmez. Değdirmeye çalışmasınlar. Aslında devletle falan alakası olmayan, ruh hastası birkaç kişi var. Bunlardan bir tanesini, Kültür Bakanlığı'nda müfettiş olan Halit Bozkurt'u bu dernekten genel kurul kararıyla çıkardık. Dünkü bizim sözde genel sekreterin getirmiş olduğu bu evrakı birkaç yere dağıtmış olduğunu, bu yönde manipülasyon yaptığını tespit ettik. Kendisi buraya geldi, 'burda benim dediğim olacak' dedi. 'Ben devletim' dedi. Bu hadise ondan gelmiş olabilir. Bizimle ilgili sürekli manipülasyon yapıyor. Arkadaşlarımızın çoğunu bizden kopardı. Kendini derin devlet ilan ediyor ve burayla uğraşıyor. Yanında bir takım insanlar da var. Böyle şey olur mu? Halkıma şikayet ediyorum."

Danıştay saldırısından 2-3 gün önce Taner Ünal'ı arayıp "Yakında Türkiye'yi sarsacak çok önemli eylem olabilir" diyen de o müfettişti.

Abdullah Çatlı'yı sordular

Alparslan Arslan'ın emniyetteki sorgulamasında ilginç bir soru vardı: "Ahmet Baydar ve Mehmet Özbay ile olan ilişki ve irtibatlarınız hakkında detaylı bilgi veriniz?"

Arslan: "Ahmet Baydar müvekkilimdir. Mehmet Özbay'ı hayatımda hiç görmedim. Allah rahmet eylesin."

Mehmet Özbay, Abdullah Çatlı'nın sahte kimliğindeki ismiydi. 3 Kasım 1996'daki Susurluk kazasında hayıtın kaybetmişti.

Allah'ın Askerleri

Alparslan Arslan'a emniyette yöneltilen sorulardan biri de "Allah'ın Askerleri" adlı yapılanmaydı. Israrla, bu yapılanmadan söz etmesi istendi. Arslan, "Benim böyle bir yapılanmadan haberim yok. Hiç duymadım. Arkadaşlarla böyle bir şey hiç konuşmadım" dedi.

Baba, Veli Küçük'ü işaret etti, kimse görmedi

Fail Alparslan Arslan'ın Bingöl'de yaşayan babası İdris Arslan, olaydan üç gün sonra 20 Mayıs 2006 günü gece yarısı Ankara Terörle Mücadele Şubesi'nde ifade verdi.

Baba Arslan, oğlu Alparslan 1998'de hukuk fakültesinden mezun olana kadar sıkça görüştüklerini, yaz tatilini yanında geçirdiğini, tek erkek çocuk olması nedeniyle yakından ilgilendiklerini anlatırken, 2006 yılı başından itibaren Alparslan'da farklılaşma olduğunu ve çocuklarını tanıyamaz hale geldiklerini söyledi.

Şöyle devam etti:

"Fakat 1996 yılının başlarına geldiğimizde biz anne ve baba olarak Alparslan'ın bizden soğuduğunu hissettik. Bizi aramaları daha da seyrekleşti. O bizi aramadığı zamanlarda biz telefonla aramaya çalışıyorduk. Bu görüşmelerimizde özellikle sesinden yorgun olduğu, uykusuz olduğu izlenimlerini aldım."

Baba, Cumhuriyet ve Danıştay saldırılarının yaşandığı mayıs ayında ise Alparslan'ın artık kendilerini endişelendirmeye başladığını anlattı. Baba, ifadesinde ilginç örnekler verdi:

"Olaydan yaklaşık 15-20 gün öncesinde küçük kız kardeşi Elif'e attığı mesajlar bizi iyice endişelendirdi. Mesajlardan psikolojisinin çok da yerinde olmadığını aramızda konuştuk. Hatta olaydan bir iki gün öncesinden sabaha kadar hiç uyumadan Elif'e mesajlar attı. Mesajlar genelde anlaşılmayan tarzda şeylerdi. Bazı mesajlarında 'Zor durumdayım, beni kurtarın, bana dua edin' gibi ibareler geçiyordu. Bu durum bizi iyice endişelendiriyordu. Zaman zaman telefonla bizi arayarak 'Size bir şey mi oldu, herhangi bir tehdit geldi mi?' şeklinde sorular soruyordu. Kendisinin yüzünden bizim başımıza bela geleceği endişesini taşıyordu."

Durumun vahim olduğunu anlayınca oğlunu Bingöl'e davet ettiğini belirten İdris Arslan, Alparslan'ı memlekete beklerken bu Danıştay eylemini duyduklarını anlattı ve daha sonra oğlu-

nun böyle bir eylemi neden yapmış olabileceğini araştırdığını söyledi.

Zihnindeki soru işaretlerine cevap bulmaya çalışan baba, tahminlerini polise anlatırken herkesin kanını donduracak açıklamalarda bulundu. Baba İdris Arslan, bu dava sürecinde ilk kez "Veli Küçük" ismini işaret etti:

"... Oğlumun yakın arkadaşı avukat Teoman cep telefonumdan beni aradı. Geçmiş olsun dileklerinden sonra ben kendisine Alparslan'ın nasıl böyle bir şey yapabileceğini sordum. Telefonla konuşurken medyada yer alan ve yakalandığında üzerinde çıktığı söylenen Ulusal Haber Kimlik kartı ve Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi kartvizitini ona sordum. Çünkü bu kartlar benim kafamı karıştırdı. Daha önceden de ben bu kimlik kartını ve kartvizitini cüzdanında görmüştüm. Hatta oğlum senin bu insanlarla ne işin var, bizim yapımıza ters insanlar diye tepki verdim. Çünkü oğlum üniversitedeyken sol gruplarla değil daha çok ülkücü çevre içindeydi. Hatta reislik bile yaptığını biliyorum. O da bana kimliği bazı yerlere rahat girmek için kullandığını ve bir arkadaşının temin ettiğini söyledi.

Teoman'la telefonla konuşurken bana oğlumun, 4-5 aydır Ulusal Haber ve Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi ile irtibatı olduğunu, hatta Adana, Mersin ve İstanbul illerinde adı geçen derneğin toplantılarına birlikte gittiklerini, bu derneğin genel başkanı Taner Ünal ile tanıştıklarını, ayrıca **Veli Küçük, Muzaffer Tekin** isimli şahıslarla bu dernek vasıtasıyla tanıştıklarını bana anlattı. Bu da benim kafamda bir takım şüphelere neden oldu.

Ayrıca benim oğlumun bu eylemi başörtüsü sorunuyla ilgili yaptığı haberlerine inanmıyorum. Kaldı ki oğlum, basında yer aldığı gibi imam hatip mezunu değildir, düz lise mezunudur. Dini aşırı derecede yaşayan, radikal dini gruplarla ilişkisi olan biri değildir. Böyle bir şey olsaydı mutlaka ailemden biri farkına varırdı. Benim kızlarım da açıktır. Oğlumun kız kardeşlerine böyle bir

baskısı olmamıştır. Bu yüzden ben kesinlikle bu eylemi başörtüsü için yaptığına inanmıyorum."

Bombalar MKE yapımı

Cumhuriyet Gazetesi'ne atılan üç bomba MKE'nin ordu için ürettiği bombalar arasında çıktı. Emniyet Müdür Yardımcısı Hakan Aydın Türkeli, Cumhuriyet'e atılan "TAPA M204 A2 KF-MKE-173 9-85" ibareli savunma tipi el bombası ile ilgili bomba uzmanlarının hazırladığı raporu, dosyaya eklenmek üzere Şişli İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne gönderdi.

Raporda, bombalarla ilgili teknik bilgiler verildikten sonra "Netice ve Kanaat" bölümünde şu tespit yapıldı:

"Olay yerinde elde edilen bir adet MKE yapımı savunma tipi model 44 el bombasının askeri amaçlar için üretilen bombalardan olduğu, piyasadan temini mümkün olmadığı, ateşleme mekanizması üzerinde bulunan emniyet piminin çekilerek ilgili hedeflere atılmasından sonra 4 ila 5 saniye gecikme ile patlayan bombalardan olduğu bilinmektedir."

Yine MKE Genel Müdürlüğü'nün Emniyet Genel Müdürlüğü'ne gönderdiği bombalarla ilgili bilgi notu çok önemli.

Notta, "M204 A2 El Bombası Tapası"ndan 1978 yılında 8 bin 800, 1985 yılında 7 bin 540 adet, yine 1985 yılında 9 bin 350 adet üretilerek Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na teslim edildiği, Cumhuriyet Gazetesi'ne atılan bombaların da KKK envanterindeki bombalardan olduğu belirtildi.

Üstelik, emekli yüzbaşı Muzaffer Tekin'in iş yerinde ele geçirilen ve fünyesi çıkarılmış el bombaları da Cumhuriyete atılan bombalarla aynı seriden.

İlk celsede reddetti

Alparslan Arslan, ilk celsenin yapıldığı 11 Ağustos 2006 günü söz alarak, "Ben Süleyman Esen'den bomba almadım. Daha

önce yalan söylemişim. Başka bir şey söylemek istemiyorum. Susma hakkımı kullanmak istiyorum" dedi. Polis ve savcılıktaki ilk ifadelerinde bombayı kimden aldığını söylemeyen ancak cezaevinde bir ay kaldıktan sonra Süleyman Esen'in adını veren Arslan, ilk celsede "Yalan söyledim" diyordu. Arslan, duruşmanın ilerleyen safhasında hakimin bir sorusu üzerine, "Başörtüsü ile ilgili kararı temyiz eden Milli Eğitim Bakanlığı ile ilgili de eylem planım vardı" dedi.

Bomba ve silahlar için parayı nereden bulmuş olabilirdi? Hakim sordu, Arslan alaycı bir üslupla şöyle dedi: "Hırsızlık yaptım."

Bombalar yine sahipsizdi.

Arslan şov

Sürpriz çıkışlarıyla davanın seyrini değiştiren Arslan, 26 Temmuz 2007 günü davanın 14. celsesinde söz alarak şöyle dedi:

"Bu davanın Girdap Operasyonu ile ve diğer olaylarla uzaktan yakından ilgisi yoktur. İslami düşünceye alçakça saldırı dolayısıyla bu operasyonu yaptım. Fethullah Gülen'den de özür diliyorum. Ayrıca Fethullah Gülen'e sevgi ve saygılarımı bildiriyorum. Yakalanmasaydım Cumhurbaşkanı Necdet Sezer'i öldürecektim. Rahmi Koç ve holdingine, Aydın Doğan grubuna, Şener Eruygur Paşa'ya da suikastte bulunacaktım."

Artan çete operasyonları karşısında Arslan'ın ilgisiz birçok ismi telaffuz ederek celseleri şova dönüştürmek istemesi, dikkat çekiciydi.

Danıştay'dan arta kalanlar

Danıştay ve Cumhuriyet eylemiyle ilgili soruşturma sürecinde "şüpheli" olarak ifadeleri alınan, ancak haklarında kovuşturma açılmayan Muzaffer Tekin ve Hüseyin Görüm, daha sonra başka alanlarda ortaya çıkacaktı.

Danıştay sanığı Alparslan Arslan'ın babası İdris Arslan'ın savcılığa verdiği ifadede, oğlunu cinayete sürükleyenler arasında

olabileceğinden şüphelendiği Muzaffer Tekin'in yanı sıra Veli Küçük ve Taner Ünal, hep birlikte soluğu cezaevinde alacaktı. Şüpheli olarak aranırken polisten kaçtığı gece Muzaffer Tekin'in yanında bulunan emekli binbaşı Zekeriya Öztürk, Hüseyin Görüm'ün ifadesinde geçen Sedat Peker, Fikri Karadağ, Ergenekon yapılanması içinde çıkacaktı.

Sarıkız o türbanlı mı?

Danıştay saldırısına gerekçe gösterilen türbanlı ana okulu müdürü Aytaç Kılınç'ın 24 Ağustos 2006 Tempo Dergisi'nde röportajı yayınlandı.

Kılınç, uzun uzun türban ve başörtüsüyle ilgili görüşlerini anlattı:

"Benim öyle kesin kurallarım yok başörtüsü konusunda. Örneğin evimin önüne gelen gazetecilerin karşısına bir keresinde başım açık çıkmıştım. Buna benim dışımda kimse karar veremez. Sokakta bakkala giderken de başım açık olabilir. Ben taassubun her çeşidine karşıyım. İnsanların birbirine benzemesinden de nefret ederim. Bu nedenle beni de bir kalıba sokmalarını istemem. Örtünmek kişisel bir tercihtir. Kabul edin ya da etmeyin ama içinde yaşadığımız sistemde kılık kıyafet yönetmeliği diye bir şey var. Yani memur olmak isteyen birisi bu yönetmeliği de uygulamak zorunda olduğunu biliyor. Daha sonradan bunun için yaygara koparmanın bir anlamı yok. Devlet memurları için kılık kıyafet yönetmeliği var. Bu kesinlikle tartışılamaz. Ancak bildiğim kadarıyla öğrenciler için böyle bir durum yok. Üniversite yönetimleri belirliyorlar bu kriterleri. Ama türbanla girilmeyecek diye kural varsa da buna uymalı."

Tüm sorulara açık yüreklilikle cevap veren Kılınç, hiçbir cemaat veya tarikatla bağlantısının olmadığını, hiçbir dini akım veya liderden etkilenmediğini söylerken, Danıştay saldırısına adının gerekçe gösterilmesini şöyle yorumladı:

"Elbette herkes gibi çok üzüldüm. Ama daha çok üzüldüğüm, bu saldırının benim davamla ilişkilendirilmesi oldu. Neredeyse

katılmişim gibi davranıldı. Benim davam hukuki bir davaydı. Siyasi bir yanı yoktu. Ben bunu yaparken başörtüsü sorunu yaşayanların bayraktarlığını da üstlenmek istemedim."

Benim üzerinde asıl durmak istediğim nokta, Kılınç'ın yayınlamayı düşündüğü yeni kitap projesine koymayı düşündüğü isimler arasında "Operasyonun adı Sarıkız'dı. Alparslan Arslan öyle diyor" ismini saymasına takıldım.

Kılınç, devam ediyor: "Polisin Alparslan Arslan'ı yakaladığı operasyonun adının 'Sarı Kız' olduğunu öğrendim. Benim de sarışın olduğumu düşününce bu çok manidar geliyor."

Sanıyorum, yanlış bilgilendirme var. Arslan, bir operasyon sonucu yakalanmadı. Dolayısıyla konmuş bir isim de yok.

Kendisi sarışınmış, türbanı da eylem malzemesi. Belki, darbe senaryosuna "Sarıkız" diyenler, bundan etkilenmiş olabilir!

Kim bilir...

VATANSEVERLER'İN AYAK İZİ

Danıştay cinayeti ve bombalı Cumhuriyet eyleminin bir numaralı faili Alparslan Arslan'ın cebinde çıkan bir kartvizit ve Hüseyin Görüm'ün ifadesi, başka bir ifadeyle Vatanseverler'in ayak izi, polisi başka bir iz üzerinde yoğunlaşmaya sevk etti. Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Derneği (VKGB) Genel Başkanı Taner Ünal başta olmak üzere, Fikri Karadağ, Gürkan, Yasin Alparslan, Murat Ilıkan, Mesut Sezer gibi derneğin kurucu üyeleri ve yöneticileri göz altına alınarak sorgulandı.

Dava konusu yapılmasa da bu gözaltı, derneğin tüm üyeleri ve faaliyetlerinin yakın takibe alınmasına yol açtı. Derneğin kurucuları arasındaki görüş ayrılıklarının zaman içinde yeni dernekleri doğurması ve bu platformdaki faaliyetlerin farklı kollardan ilerleyişi adım adım izlendi. Görüş ayrılıklarının önemli nedeni ise güç testi ve finansman kaynaklarını kontrol etme güdüsüydü.

Mesela; Fikri Karadağ, bu derneğin kuruluş aşamasında yer almış ama sonra yöneticilerle ters düşerek, 11 Kasım 2005 günü Kuvayı Milliye adında kendi derneğini kurmuştu. Aynı şekilde Bekir Öztürk, Kuvva-i Milliye Derneği'nin patronuydu. Vatansever Kuvvetler Güçbirliği Hareketi Derneği Taner Ünal'a kalmıştı.

Danıştay saldırısından sonra ifadesi alınan VKGB Genel Muhasibi Yasin Alparslan, Ulusalcılar arasındaki çatışmayı şöyle anlattı:

"Derneğe üye olarak veya yönetimde yer almak suretiyle belli bir rant sağlayacağını düşünen bazı kişiler, 'ben bu hareketin içerisinde olmalıyım, ben devletim' diyerek, 'teşkilatları benim vermem lazım, ben teşkilatçıyım, benden başka kimse teşkilatlanmayı bilmez' diyerek genel başkanımıza ve bize baskı yapmaya ve bizleri yıpratmaya başladılar. Bu isimler arasında Fikri Karadağ, Nihat Gürkan, Hüseyin Görüm gibi isimler yer almaktadır. VKGB Derneği'nin yöneticilerinin dolandırıcı ve davalarında samimi olmadıklarını iddia ederek gerçek vatansever hareketin kendilerinin kurduğu Kuvayı Milliye Derneği'nde olduğunu ifade etmişlerdir."

Aynı şekilde dernek yöneticisi Murat Ilıkan'ın şu ifadesi, dikkat çekici:

"Hem Taner Ünal'ın telkinleri hem de ismini ve imzasını gördüğüm Alaaddin Parmaksız, Fikri Karadağ, Yüksel Çelik, Koray Çetinkaya gibi arkadaşları tanıdığımdan ben de evrakları imzalıyordum. Kayıt ve defterlerin usulüne uygun tutulmadığı ve sahte imzalar bulunduğu doğrudur."

Albay Karadağ, Yüzbaşı Tekin'den talimat alıyor

Emekli Albay Fikri Karadağ ise Danıştay saldırısında adı geçen ve Ergenekon soruşturmasında gözaltına alınan emekli yüzbaşı Muzaffer Tekin'in yakın dostlarından biriydi.

Ulusalcıların çatışması, emniyetin işine geliyordu.

Vatansever Kuvvetler Güçbirliği Hareketi Derneği (VKGB) Başkanı Taner Ünal, Fikri Karadağ ile Muzaffer Tekin arasındaki ilişkiyi şöyle tarif etti:

"Araları çok iyiydi. Samimi olmalarının ötesinde Fikri Karadağ devamlı Muzaffer Tekin'den talimat alıyordu. Zaten bu nedenlerle Fikri Karadağ, Kemal Canay ve bunlarla hareket edenler derneğimizin yönetim kurulundan çıkartıldılar. Bunun üzerine gidip kendi derneklerini kurdular."

Derneğin Genel Sekreteri ve Mersin Temsilcisi Mesut Sezer, Fikri Karadağ ile dernek örgütlenmesinde birlikte çalıştığını belirtirken, kamuoyundaki yaygın kanaatin aksine Karadağ ile Tekin arasındaki emir-komuta zincirinin tersine işlediğini anlattı. Yani, Karadağ, Tekin'den emir alıyordu!

Sezer, bu ilişkiyi şöyle ifade etti:

"Karadağ'ın çok sık konuştuğu ve samimi olduğu kişi Muzaffer Tekin'di. Bunu herkes bilir. Samimiydiler ama Fikri Karadağ Muzaffer Tekin'den talimat alıyor, sözünü dinliyor durumundaydı. Yani aralarındaki konuşma şekli hep böyleydi."

Silah ve Kur'an üzerine yemin

Ordudan albay rütbesiyle emekli olduktan sonra Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Derneği'ne üye olan Fikri Karadağ, 11 Kasım 2005'te bu hareketten ayrılarak benzer bir programı olan Kuvayı Milliye Derneği'ni kurdu. Birçok ilde örgütlenen Karadağ'ın dernek üyeleriyle Kur'an ve silah üzerine düzenlediği yemin törenleri ortaya çıktığında kimse inanamadı.

Mersin'deki Kuvayı Milliye Yemin Töreni için bir düğün salonunda toplanan 25-30 kişilik grubun, ellerindeki dernek üyeliğini gösteren sertifikalarla üzerinde iki tabanca ve bir adet Kur'an bulunan masa etrafındaki yemin görüntüleri, 9 Şubat 2007 günü medyaya yansıdığında şok etkisi yarattı.

Sanki şaka gibiydi!

Emekli albay, kendisini Mustafa Kemal Atatürk'e, bu toplantıyı da kurtuluş mücadelesinin başlatıldığı Erzurum Kongresi'ne benzetiyordu:

"Yemine başlamadan önce Gazi Mustafa Kemal'in Erzurum'dayken etrafında kalan ya da kalmayanlara söylediği şu açıklamayla yapıyorum: Sevgili arkadaşlar! Bu uğurda ölmek var; öldürülmek var. Öldürmek var. Bu işe girdiğine bin kere pişman olup 'nereden bu işe başladım' demek var. Çoluk çocuğunun

önünde mahçup olmak, konu komşuya mahçup olmak var. Belki de Türk milletinin önünde mahçup olmak var."

Karadağ, bu kısa açıklamadan sonra sadece sözlerine sadık olanların masada kalmasını isteyince 12 kişi masanın etrafında saf tuttu. Duvarda üzerinde "Asla unutmaz, asla affetmez" ve "Kuvayı Milliye mazlumların ahını ahirete bırakmaz" yazılı dövizler dikkat çekiyordu.

Eller silah, Kur'an ve bayrak üzerinde yemin töreni başladı.

Karadağ konuşuyor:

"Kutsal Kur'anımız, bayrağımız ve silahlarımız üzerine. Türk anadan, Türk babadan doğmuş, soyunda dönme olmayan Türk oğlu Türküm ben. Kuvayı Milliye'nin bir üyesi olmaktan sonsuz gurur duyuyorum. Üzerime aldığım tarihi sorumluluğunun bilincindeyim. Türk milletini dünyanın efendisi yapmak uğrunda, her türlü ahval ve şerait içerisinde dahi milletimin huzur ve refahı, devletimin ebediyen bekası ve yükselmesi yolunda yılmadan çalışacağıma, Türk vatanını ve Türklük camiasının şan ve şerefini korumayı canımdan aziz bilip icabında vatan, cumhuriyet ve bayrak uğrunda seve seve canımı feda edeceğime, namus ve şerefim üzerine ant içerim. Ne mutlu Türküm diyene."

Bu andı hep birlikte içen üyeler daha sonra birbirlerini tebrik ederken, Karadağ, "Hayırlı olsun" diyerek masadaki silahlardan birini beline soktu.

Benzer yemin törenleri daha önce bazı gazetelerde haber olmasına rağmen savcılıkların harekete geçmemesi manidardı.

Yüz binler yemin edecek

Belki bundan olsa gerek, Fikri Karadağ yemin töreniyle ilgili görüntülerin medyaya yansımasından hiç rahatsızlık duymadı, cüretkar açıklamalarına devam etti. 11 Ocak günü, Kadıköy'deki dernek binasında gazetecilerin karşısına çıktı. Duvarda derne-

ğin "Kuvayı Milliye mazlumların ahını ahrete bırakmaz" ve "Asla unutmaz, asla affetmez" şeklinde bildik sloganlar yazılıydı.

Karadağ, ısrarla yemin törenini savundu: "Bizim yemin törenimiz böyle. Bundan sonraki törenlere sizleri de davet ederiz. Günün birinde yüz binlere bu yemini ettireceğiz."

Silahlara gelince...

"Onlar oyuncak silahlardı" dedi. Peki, oyuncak silah büyük bir ciddiyetle bele sokulur mu? Karadağ'ın verdiği cevap komikti: "Çocuklar görmesin diye."

13 bin 500 kişilik hain listesi

Kuvayı Milliye Derneği'ni, yemin töreni kadar gündeme taşıyan bir başka konu, hazırladıkları sözde hain listesiydi. Güya tespitlerine göre Türkiye'de 13 bin 500 hain varmış.

Hem dernek başkanı Fikri Karadağ hem dernek temsilcileri, açıklamalarında sürekli bu hain listesinden söz ettiler. Karadağ, 11 Ocak 2007 tarihindeki basın toplantısında, "Bu hain listesinde kimler var?" sorusu karşısında şunları söyledi:

"Önemli isimler. Teyit etmeden açıklamayacağız. O isimleri bize getirenlerin ağına düşmemek gerekiyor. Oyun kurucu onlar değil, biz olacağız. 480 milyar dolar yurtdışına kaçırılmış. Kahraman Türk çocukları parlamentoya girdikleri zaman hesapların bulunduğu ülkelerle temasa geçilir ve bu paralar geri istenir."

Gazetecilerden gelen "Kim bunlar, işadamı mı?" şeklindeki listeyle ilgili ısrarlı sorular karşısında, Karadağ, bu kez şöyle dedi: "Her kesimden insanlar var. Belki senin annen baban da vardır."

Bu kadar cüretkardı.

Aynı şekilde, derneğin Mersin Temsilcisi Kemal Canay da yerel İmece Gazetesi'ne verdiği demeçte, Karadağ'ın Türkiye'de tespit ettiği 13 bin 500 hainden hesap sorulacağını söylediğini belirterek, "Mersin, PKK ve Siyonistlerce işgal edildi. Mersin'de

suç işleyenlerin yüzde 90'ı Doğulu ve Güneydoğuludur. Türk çocuğu suç işlemez" dedi.

Temsilcileri de Karadağ'dan geri kalmıyordu.

O çok pişkindi

Fikri Karadağ, 11 Ocak 2007 günü düzenlediği basın toplantısında, derneğin faaliyetleriyle ilgili önemli ipuçları verdi aslında.

"Bizim yeminimiz böyle, savcılık soruşturma başlatırsa başlatsın" diyecek kadar pişkin, "Sizin karşınızdaki kafa Türkiye'yi değil, dünyayı yönetmeye aday" diyecek kadar kendinden geçmiş birisiydi. Yemin töreniyle ilgili soruşturma başlatıldığının hatırlatılması üzerine Karadağ, şöyle dedi: "Soruşturma başlatılacak ne var? Başlatılırsa başlatılsın Allah Allah. Vatanımıza, milletimize bağlılık suçsa, evet suçluyuz. Kuvayı Milliye suçludur."

Danıştay ve Cumhuriyet eylemleriyle ilgili ifadeleri alınan Vatanseverler'in hiç biri "sanık" olarak dava dosyasına girmedi.

Ancak, "ayak izleri" onları polisten fazla uzaklaştırmayacaktı.

İLK BÜYÜK DARBE: ATABEYLER

Danıştay baskını ve Cumhuriyet eylemleriyle ilgili yürütülen soruşturma süreci, organize suç örgütlerinin çökertilmesi konusunda arzu edilen sonucu doğurmadı ama çok önemli ip uçlarına ulaşıldı.

O bilgiler, başka çete operasyonlarını tetikledi.

Danıştay saldırısından sonraki ilk büyük operasyon 31 Mayıs 2006 günü Ankara Eryaman'da Atabeyler Grubu'na karşı yapıldı. Bu grup da Sauna gibi ayrı bir hücreydi.

Baskın yapılan ev, sanki cephanelik gibiydi. C-4 patlayıcılar, el bombaları, silahlar, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın evinin krokisi, BİM mağazalarının krokileri, Atabeyler Grubu'na ait flama ele geçirildi.

Olayla ilgili olarak Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda görevli Yüzbaşı Murat Eren, Astsubaylar Erkut Taş, Yasin Yaman, İsmail Binici ve Mehmet Karatepe tutuklandı.

Tutuklanan isimlerin asker olması "polisin yetkisi" üzerinde tartışma yarattı, tutukluların askeri savcılıkça sorgulanması gerektiği görüşü ağırlık kazanınca, tutuklular Ankara Merkez Komutanlığı'nda yeniden sorgulandı.

Atabeyler çetesinin lideri olarak görülen Yüzbaşı Murat Eren, Genelkurmay Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda pilot olarak gö-

rev yapıyordu. Hem CASA hem Skorsky helikopter kullanıyordu. 1971 Beyşehir doğumlu yüzbaşı, yakalandığında aktif olarak görevdeydi.

İşte o eylem planı

Yüzbaşı Eren, Ankara Merkez Komutanlığı'nda Askeri Savcı Binbaşı Zekeriya Duran ve Savcı Yardımcısı Üsteğmen İsmail Volkan Şahin tarafından 1 Haziran 2006 günü sorgulandı.

Kişisel çıkarlar ve siyasi amaçlar için hareket etmediğini anlatan yüzbaşı, vatanını seven birisi olarak kendi inisiyatifiyle bir şeyler yapmak istediğini söyledi. Eylem planını tüm ayrıntılarıyla anlatmadan önce komutanlarından özür diledi:

"TSK içinde herhangi bir laf getirecek bir eylem ya da davranış içinde olmadım. Bu olayların komutanlarımı ve birliğimi ne kadar zor duruma düşürdüğünün farkındayım. Ancak bunu da kesinlikle art niyetle yapmadığımı belirtmek isterim."

Yüzbaşı Murat Eren, askeri savcılıktaki ifadesinde, çetenin neden kurulduğu ve nasıl bir eylem planladıklarını şöyle anlattı:

– Son dönemde Türkiye'nin içinde bulunduğu durum ortadadır. Ben de bu durumlardan son derece müştekiyim[3]. Türkiye'nin yönetiliş biçimini ve götürülmek istendiği noktayı çok aydınlık görmüyorum.

– Nasıl ki sohbet ortamına girdiğinizde 'ne olacak bu Türkiye'nin hali?' şeklindeki diyaloglara tanık olduğumuzda herkesin söylenecek bir sözü ve çözüm önerisi olursa, benim de zaman zaman arkadaşlarımla yaptığım sohbetlerde buna yönelik düşüncelerim oluyordu.

– Ancak yukarıda bahsettiğim kişilik yapım nedeniyle ben sadece söylenmek niyetinde değilim, elimi taşın altına koymak istiyordum. Çünkü çok asabi ve inançlıyım. Hakaretlere katlanamıyorum. Zaman zaman arkadaş ortamında ve sivil çevrelerde son dönemde Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ve personeline yönelik

3 Müşteki: şikayetçi.

olumsuz ithamları ve değerlendirmeleri sindiremiyordum ve bunlara karşı için için tepki gösteriyordum.

Şemdinli beni üzdü

– Yine Şemdinli olayları nedeniyle komutanlarımıza yönelik haksız itham ve iddialar aynı şekilde beni üzdü.

– Bu arada annem Kasım 2005'te göğüs kanseri oldu, bir ay sonra babam prostat kanserine yakalandı, bir ay sonra da eşimin göğsünde kitle bulundu ve kötü huylu olduğu ortaya çıktı. Zaten kızımın tek böbreği olduğu için uzun süredir tedavi görüyordu. Gerçekten bu dönem kabus gibi bir dönemdi.

– Bir yandan ülke meseleleriyle ilgili konulara kafa yorarken bir yandan da böylesi kişisel zorluklarla karşı karşıyaydım.

– Ben pilot olduğum için ortak görevler icra ettiğimiz sırada Özel Kuvvetler MAK Alay Komutanlığı'nda görevli Astsubay Üstçavuş Erkut Taş ile tanıştım. Mutlaka birilerinin bir şeyler yapması gerektiğini düşünüyordum. Esasen bunun psikiyatrik bir sorun olduğunu da düşünmekle beraber uzman desteği almaktan da çekiniyordum. Çünkü uçuşumun kesileceği korkusuna kapılmıştım. Erkut'la ayak üstü sohbetlerde bu konulardan söz ediyorduk.

– Sanıyorum Şemdinli olayları arefesinde Aralık 2005 içerisinde artık bir şeylerin yapılması gerektiğini, sesimizi duyurmamız gerektiğini Erkut'a ifade ettim. Erkut da bana olumlu yanıt verdi, 'yapalım komutanım' dedi. 'Ben malzemeleri toplarım' dedi. Ortada henüz olgunlaşmış bir plan ve hedef yoktu.

– Ben bu ham düşünceyi aynı alayda görev yapan Pilot Üsteğmen Yakup Yayla'ya da açtım. O biraz tedirgin karşıladı, ama arada ben olduğum için kerhen evet dedi.

İlk hedef Zapsu'ydu

– Benim bu çerçevede bir hedef bulmam gerekiyordu. Nasıl sesimizi duyuracaktık. Bunu araştırmaya başladık. O dönemde

internetten bana bir mail geldi. BİM alışveriş merkezinin sahibinin Danışman Cüneyd Zapsu olduğu ve bu şahsın da Kürt milliyetçisi olduğu, Amerika'daki Şahinler grubu ile irtibatta olduğu, sonuçta Türkiye'nin aleyhine çalıştığı, başbakanı bu yönde etkilediği, dolayısıyla BİM'e yapılacak alışverişlerin bu amaçlara dolaylı olarak hizmet edeceği yönündeki bir maildi. Ayrıca Çuvaldaki İttifak kitabını okumuştum. Bu kitapta Cüneyd Zapsu'nun Amerika'daki bağlantılarını açıkça anlatıyordu. Bu kitabı okuduktan sonra kararımı netleştirdim.

– Bu olaylar birikince deyim yerindeyse kafamda ampul yandı ve BİM mağazalarına bomba koyarak sesimizi bu şekilde duyurma kararımızı netleştirdim. Bunu hemen Erkut Taş ve Yunus Akkaya ile paylaştım.

– Yunus Akkaya 2000 yılında tesadüfen tanıştığım sivil bir şahıstır. Sincan sanayisinde orman ürünleri satışı yapan bir şirketi vardır. Kendisi çok duygusal bir insandır. Bir şehit haberini duysa ağlıyordu. Kalıbına hiç uymayacak şekilde duygusal davranıyordu. Polise, askere düşkündü. Eşiyle problemler yaşıyordu.

– Eryaman'da Özgün İpek Sitesi 14/2 adresindeki evi beraber tuttuk. Tarih Kasım 2005 idi. Ben bu olayları tam bu aşamada Yunus ağabey ile paylaştım. Zaten Erkut'la bir süre önce niyetimi paylaşmıştım. Yunus Akkaya bunu duyunca çok heyecanlandı. Bu olayı Yunus Akkaya'ya açmamın nedeni tamamen onun maddi imkanlarından faydalanabilmekti. Çünkü kendisinin tarla zengini olduğunu biliyordum. Açıkça da kendine finans kaynağımız olduğunu söyledim.

BİM'de keşif yaptık

– Bu işe karar verdikten sonra planlamaları ben yapıyordum. Yılbaşında (2006 başı) bu işi yapalım dedim. O kadar acemiydik ki nereye nasıl bomba koyacağımızı bilmiyorduk. Önce Kızılay BİM mağazasına bomba koymaya karar verdik. Gidip mağazada saatlerce insan yoğunluğu olup olmadığını ölçtük.

– İkinci mağaza olarak da Atatürk Orman Çiftliği kavşağı yanındaki benzinliğin üstündeki mağazayı belirledik. Yunus ağabeyi bu mağazaya götürdüm. Orayı görünce ürktü, tedirgin oldu. Biz keşfi yaparken mağaza içinde kamera olup olmadığına, bombayı nereye koyacağımıza ilişkin yerlere bakıyorduk.

– Benim kafamdan Etimesgut'taki BİM mağazası ile Kurtuluş ve Elvankent'teki BİM mağazaları da geçti. Kurtuluş'a ben baktım, Elvankent'e Erkut baktı. Bombayı koyunca belki size komik gelebilir ama bu gariban insanların evlerinin camı kırılacak, ertesi gün camcıyı nereden bulacaklar şeklinde ince düşüncelerle eylem yapmaktan vazgeçtik.

– BİM mağazalarının seçimi tamamen Cüneyd Zapsu'ydu. 2-3 BİM mağazası bombalanınca ertesi gün tüm gazeteler neden BİM bombalandı diye haber yapacaktı ve cevap olarak da bütün medya Zapsu'yu irdeleyecek ve belki de danışmanlık görevine son verilecekti.

– Bu düşüncelerle yılbaşı gelip çattı. Bundan önce konulacak bomba düzeneklerinde kullanılmak üzere birkaç tane Aselsan telsiz aldık. Bunları Erkut aldı, parasını da cebimizden verdik. Bomba olarak C-4 patlayıcı kullanacaktık.

– Ayrıca, bu patlayıcılara mayınlardan çıkarılan barutlar, hakem bombalarının barutları, diğer mermi ve mühimmatlardan çıkan parçalar, kablolar kullanılarak daha etkili hale getirecek şekilde düzenek hazırlanacaktı.

– Bu mühimmatlar ve malzemeler Erkut tarafından birlikten temin edilmişti. Bunların bir kısmı operasyonlar sırasında kendisine verilen malzemelerdi. Bir kısmı da operasyonlarda ele geçirilip teslim edilmeyen malzemelerdi.

Yılbaşında bombaları patlatacaktık

– Bombalar hazırlandı. Üzerinde saat bulunan, ancak bu saat tamamen emniyet maksadıyla konulmuş olan ve telsizle uzaktan komuta etmek suretiyle patlatacağımız türden düzeneği olan

bombaydı. Bir kutunun içinde C-4 patlayıcı ve diğer askeri malzemelerle hazırlanan basit iki veya üç adet bombaydı.

– Ama bombayı koyma anı gelince yılbaşında insanların sabaha kadar eğleneceği, öngörmediğimiz şekilde insanların buralara gelip zarar görebileceğini düşünerek yılbaşında bomba koymaktan vazgeçtik.

– Olayı daha çok ses getirsin diye kurban bayramı arifesine erteledik. Önümüzde bir hafta kadar daha hazırlık süresi vardı. Yeniden keşif yapmaya başladık. Bu dönemi bomba düzeneklerini biraz daha geliştirerek geçirmeye karar verdik. Dışarıya doğru ses etkisi olmasını amaçladık. Mağazada koyacağımız yeri dahi ince ince düşündük. En iyisinin tezgahın altına koymak olduğunu değerlendirdik.

– Ancak bu sefer de aklımıza BİM mağazalarının çok ucuz olduğu, bayram nedeniyle fakir fukaranın alışveriş yapacağı, eğer biz bu eylemi bayramda yaparsak garibanların mağdur olacağını düşündük. Ayrıca biz bu eylemi bayramda yapsaydık polisler bayram süresince meşgul olacaklar, pek çok polis ailesinden uzak kalacaktı. Kış günü camlar da kırılacağı için bayramda camcılar kapalı olur, insanlar cam taktıramaz mağdur olur diye düşündük.

– Bu düşüncelerle bayramda da eylem yapmaktan vazgeçtik. Ancak genel olarak eylem yapma fikrinden vazgeçmemiştik. Sonraki süreçte elde ettiğimiz Aselsan telsizlerinin kayıtlı olduğunu düşünerek walki talki satın alarak eylemleri gerçekleştirmeyi düşündük.

– Önceki düşüncemiz iki BİM mağazasına saldırmaktı. Ancak bayramdan sonraki düşüncemiz işin daha büyük yapılması gerektiğiydi. Bu çerçevede 4 adet BİM marketini vuralım diye kararlaştırdık.

– Bunlardan Elvankent ve Eryaman'daki mağazaları Erkut üstlendi, 'Onları ben hallederim' dedi. Ben de Kızılay ve Çiftlik kavşağındaki mağazaları halledecektim.

Emniyet müdürüne danıştık

– Bayram geçti. Ocak sonu, Şubat başları idi. Yunus Akkaya'nın polis camiasından tanıdığı çoktu. Biri de Merzifon Emniyet Müdürü Raşit Çavdar'dı. Bana bu şahsın çok güvenilir olduğunu ve bize en azından fikir bazında yardım alacağımızı söylemişti. Bu şahısla kendim de bir düğünde tanışmıştım. Yunus'un referansı ve şahsi tanışıklığımın verdiği güvenceyle olaylar hakkında fikrini almak üzere Yunus ağabeyle birlikte Merzifon'a gittik.

– Böyle bir düşüncemiz olduğunu beyan ettik. Onları milliyetçi bir ağabey olarak görüyordum. Onların deneyimlerinden istifade etmek istedim. Ya beni 'aferin, iyi yapıyorsunuz' diye teşvik edecekti ya da 'siz ne yapıyorsunuz, bunlar çocukça, bizim teşkilatımız çok iyi sizi hemen yakalar' deyip vazgeçirecekti. Başlangıçta 'iyi olur' tarzında tavır sergiledi. Bizim niyetimizin ciddi olduğunu anlayınca biraz tedirgin oldu. Bu işlerde dikkatli olmak ve biraz daha düşünmek lazım şeklinde geri adım attı ve fazla renk vermedi. Bu konuyu bir de Çorum'daki Celal Müdür'le görüşmemizi istedi.

– Biz de Çorum'a giderek Celal Müdür'le görüştük. Ona teferruatlı olarak olayları ve niyetimizi anlatmadık sadece kabaca vatan, millet için bir şeyler yapmayı düşündüğümüzünden bahsettik. O da çekimser kaldı.

– Ankara'ya döndüğümüzde birkaç gün sonra Yunus ağabey ile yemekteydik. İsmail Bilici ve Mehmet Karatepe ile tanıştırıldım. İsmail Bilici alkol kullanmıyordu, Başbakanlık'ta özürlülerle ilgili birimde müdürdü. Mehmet Karatepe de gümrükte çalıştığını söyledi. Bomba konacak BİM sayısı arttığı için daha fazla elemana ihtiyaç vardı.

– Yunus ağabey ve Raşit Müdür olumlu referans verdiği için niyetimizden bu şahıslara da bahsettik. Bunlar önce tedirgin davrandılar. Hatta Mehmet Karatepe bana 'yapmayın' diye telkinde bulundu. Ne onlar bize yapalım diye teklifte bulundular ne de biz onlarla bu konularda bir daha görüştük. Ortada kaldı.

– Ben tez canlı bir yapıya sahibim. Bir şekilde sesimizi duyurmak ve kendimizi ispatlamak amacıyla bu işe girişmiştik. Şubat 2006'da Yunus ağabeye telsiz bulmasını söyledim. İstanbul'dan kargo ile 20 civarında 2 milyar TL paraya telsiz getirtti. Telsizler geldikten sonra Erkut bunları kullanarak hazırladığı bombaların düzeneğini bize gösterdi. En uygun yer olarak onun evini bulmuştuk. Bombaları Eryaman'daki evine koyduk.

– Ne zaman, nereye sorularını bu dönemde daha sık sormaya başladık. Bu arada Erkut Sarıkamış'a tatkibata gitmişti. Benim de özel nedenlerle gözümün önüne çocuklarımın gelmesi, bir başkasının çocuğunun bu olayda mağdur olacağını düşünerek eylem yapmaktan vazgeçtim. Başka bir hedef bulmayı düşündük.

Sonra 4 isim belirledik

– Kimleri hedef seçeceğimizi konuştuk. 4 isim üzerinde fikir birliğine vardık. Bunlar; Mehmet Ali Erbil, Mehmet Ali Birand, Abdülkadir Aksu'nun oğlu Murat Aksu ve Cüneyd Zapsu idi. Mehmet Ali Erbil'i kültürü yozlaştırdığı, insanları aşağıladı ve hakir gördüğü için, Mehmet Ali Birand'ı Türkiye ve TSK aleyhine yayınlar yaptığı, Kürt davasına destek olduğu için, Murat Aksu'yu babasının içişleri bakanı oluşundan istifadeyle polis koruması altında İstanbul'da yasal mafya olduğu için, Cüneyd Zapsu'yu da yukarıda belirttiğim görüşleri ve davranışları için öldürmeyi düşündük.

– Ancak bunlar tamamen aklımızdan geçen ve hiç bir şekilde icrayi harekete konu olmayan düşüncelerdi. Bunlarla ilgili hiçbir şekilde ne fikren ne de malzeme olarak hazırlık dahi yapmadık.

– Bu arada ben Mart başında Silopi'ye göreve gittim. Erkut Astsubay da İstanbul'a patlayıcı kursuna gitti. Ben bu görev sırasında bu fikirlerden tamamen uzaklaşmama neden olan bazı olaylar yaşadım. Saygın bir subay olmaya devam etmem gerektiğine karar verdim.

– Bu arada mart sonunda annemin durumu ağırlaştı. Erkut da nisan başında İstanbul'dan döndü. Kendisine döner dönmez 'Bu işi yapmayalım' dedim. Tam bu sıralarda o da patlayıcı ile ilgili buluş yaptığı gerekçesiyle şerit rozet teklif edilmişti ve bizzat Genelkurmay Başkanımız elini sıkarak kendisini taltif etmişti. Ben de Şırnak Gabar'daki şehit ve yaralılarımızı almam nedeniyle üstün feragat şerit rozetine layık görülmüştüm ve ailemle birlikte 10 günlük Prag tatili ile ödüllendirilmiştim.

Sauna ürküttü

– Hem motive edici ödüller hem de son dönemde basına yansıyan özel kuvvetlerde görevli bazı personelin çıkar amaçlı olarak bazı suçlar işlediği iddiaları üst üste gelince bizim de ayrı bir suç işlememizin tespiti halinde TSK'nın yıpranacağı düşüncesi de vazgeçmemizde önemli etkenler oluşturmuştu.

– Erkut'la birlikte nisan ortalarında bütün malzemeleri toplamaya karar verdik. Erkut bu malzemeleri birkaç yere dağıtmıştı. Malzemelerin çoğunu Hasanoğlan'da bir yere koymuştu. Erkut bombaların bir devresinin evinde olduğunu söylemişti, ismini bilmiyordum. Dün polisler söyleyince isminin Yasin olduğunu öğrendim. Yasin'i görsem tanımam.

– Bunları (bombalar) alıp önce dereye atalım diye konuştuk ama çoluk çocuğun eline geçer zarar görürler diye atamadık. Yunus'u arabasıyla birlikte çağırıp malzemeleri onun evine götürmeyi kararlaştırdık. Malzemeleri alıp 22-23 Nisan 2006 tarihinde Yunus'un evindeki küçük odadaki çekyat kanepenin altına yerleştirdik.

– Bu malzemelerin arasında Erkut'un askeriyeden getirdiği 3 adet orijinal ambalajında yaklaşık 200 gram TNT kalıbı, hakem bombası, lav silahına ait kuyruk kısmı, mermiler, işaret fişekleri, kablolar, mayın patlayıcı kısımları, 400 gram civarında C-4 plastik patlayıcı gibi malzemeler vardı.

– Biz mühimmatları Yunus Akkaya'nın evine koyduktan sonra başkaca bir eylem düşüncemiz olmadı. Bir an önce bu malzemelerden ve mühimmatlardan sorunsuz bir şekilde kurtulmak istiyorduk. Sonuçta malzemeler yakalanıncaya kadar hiçbir tasarrufta bulunamadık.

– Salı günü yani 30 Mayıs 2006 tarihinde saat 18:00'de DVD almak üzere Yunus Akkaya'nın evine gittim. Polislerin sorguda bana aktardığına göre, bir ihbar doğrultusunda Yunus Akkaya'nın evi polislerce takip ediliyormuş. Beni de izlemeye almışlar.

– Ben amcam Yusuf Vehbi Eren'in yanına gitmiştim. Orada THK'dan emekli Fuat Ertürk Bey de vardı. Orada sohbet biraz uzadı. Saat 22:00 civarında oradan ayrıldım. Yanımda Fuat Ertürk Bey de geldi. Biz arabaya bindikten kısa süre sonra iki polis arabası önümüzü ve arkamızı kesip bizi durdurdu.

– Polisteki sorguda sürekli olarak bana üst komutanlardan emir alıp almadığım soruluyordu. Bir hücreleşme olup olmadığını düşünüyorlardı.

İki gün sonra ifade değiştirdi

Yüzbaşı Murat Eren, iki gün sonra 3 Haziran 2006 tarihinde adli savcılıkta ifade verirken, askeri savcılıktaki tüm ifadesini reddetti.

Yüzbaşının iki gün sonraki ifadesi:

– Ele geçirilen askeri malzemeler ve patlayıcı maddelerle Türkiye'de sansasyonel olay yaratacak eylemi gerçekleştirmek için bulundurmuş değilim. Bu amacı gerçekleştirmek için bir suç örgütü kurmuş değilim. Bunları PKK terör örgütü mensuplarını zararsız hale getirmek için kullanmayı kararlaştırmıştım.

– Yunus Akkaya ile Merzifon ve Çorum'a gittiğimizde Merzifon Emniyet Müdürü Raşit Çavdar ile Çorum Emniyet Müdür Yardımcısı Hasan Cemal'le kısa görüştüm, bu görüşmede kendilerine sadece BİM marketten alışveriş yapmamaları konusunda sözlü ifadede bulundum.

– Sanatçılardan Mehmet Ali Erbil, gazetecilerden Mehmet Ali Birand, İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun oğlu Murat Aksu ve Cüneyd Zapsu'ya kişisel olarak zarar verme niyeti içinde olmadım.

– Benim aramalarda elde edilen askeri mühimmat ve malzemeleri Erkut Taş'tan temin etmesini ve hazırlamasını istediğim doğrudur. Emir komuta zincirine aykırı olacak şekilde Erkut Taş'ın hazırladığı bu mühimmatları Güneydoğu'da katılacağım uçuşlarda kendi inisiyatifimle PKK'lılara karşı kullanmayı düşünüyordum.

– Benim bu düzenekleri PKK'lılara karşı kullanacağımı Erkut Taş da biliyordu. Bu malzemeleri ve düzenekleri askeri birlik içerisinde bulundurursam komutanlarımın ilgi ve dikkatini çeker, benden hesap sorarlar, o nedenle bu mühimmat ve düzenekler birlik dışına çıkarılmıştır.

– Kanımca Yunus Akkaya kendisine şekil yapmak, racon kesmek, hava basmak için benle olan ilişkisini ve evine bıraktığım mühimmatları yanlış değerlendirerek kafasına göre hayaller üretmiştir. Çenesi düşük bir adamdır. Alkolik bir yapıya sahiptir. Çevresindeki kişilere anlatmış olduğundan şüpheleniyorum. Tanımadığım şahısları da bu işe katarak kafasından hayaller üretmiştir.

Komutanlarını üzmemek için yalan söylemiş

Askeri mahkemede, askeri malzemeleri gizlemek ve zimmete geçirmek suçlamasıyla yargılanan üç sanık, eylem planı için 4 Haziran 2006 günü Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde hakim karşısında çıkarıldı. Burada bir sürpriz yaşandı. Yüzbaşı Murat Eren, askeri savcılıktaki ifadesini reddederken, adli savcılıktaki ifadesinin doğru olduğunu söyledi. Meğer komutanlarını üzmemek için yalan söylemiş!

İşte, Eren'in, askeri savcılıktaki ifadesini reddetme gerekçesi:

"Askeri savcılıkta ifade verirken bir şeyler yapılması gerektiği düşüncesinden hareketle anlattığım hususlar vardır. Bu hususlar doğru değildir. Benim asıl anlatmak istediğim dağdaki teröre karşı verilen operasyonlarda bir şeyler yapmak gerekir. Bu konuda eksiklikler var şeklinde düşüncem vardı. Bu anlamda bir şeyler yapmak gerekir diye planlar yapıyordum. Ama bunu bir şekilde anlatırsam görevdeki komutanlara kusur atfetmişim gibi algılanır diye bu şekilde anlatmayarak askeri savcılıkta farklı bir ifade verdim."

Yani, komutanlarını üzmemek için yalan söylediğini iddia ediyordu.

Sonra devam etti:

– BİM marketlerine, sahibine, Mehmet Ali Birand'a, İçişleri Bakanı'nın oğluna yönelik bir şeyler yapmak gerekir şeklindeki düşüncem doğru değildir. Sadece BİM ile ilgili bana bir mail gelmişti. BİM'in sahibi Cüneyd Zapsu'nun PKK'yı desteklediği, buradaki alışverişlerde kazançların teröre destek olarak gideceği şeklinde görüş vardı. Sadece alışveriş yapılmaması düşüncesindeydim.

– Ele geçirilen patlayıcıları herhangi bir yasa dışı amaç için kullanmayacaktım. Ben genel amaçlı helikopter kullanırım. Onun için ateş yetkimiz yoktu. Helikopterde de atış cihazı yoktu. Silaha tam donanımlı bir helikopter değildi. Birliğe haber verilip operasyon düzenlenmesine kadar zaman geçiyordu ve teröristler de kaçıyordu, bunları çok defa gördüğüm için bunlara karşı kendimin kullanacağı patlayıcılar temin etmek istedim.

– Konuyu Erkut Taş'a açtım. O da patlayıcılarda uzmandı. Operasyonlarda bulduğu patlayıcıları biriktirdi, ben de değişik birliklerden kayıt TNT'leri temin ettim. Bunları Erkut patlayıcı yapıp ben de gördüğüm yerde kullanacaktım.

– Ben TNT'leri Erkut'a vermiştim. Erkut da tüm malzemeleri ismini sonradan öğrediğim Yasin Yaman'ın evine bırakmış. Ben o sırada göreve gitmiştim, Erkut da kursa gitmişti. Dönüşte bunları bir yere toplayalım diye düşündük, benim şahsi arkadaş-

lık yaptığım Yunus Akkaya'nın evine bıraktım. Doğuya görev çıktığında bunları götürmek istiyordum.

– Yunus'la birlikte Merzifon ve Çorum'a gittim ama emniyet müdürlerine kesinlikle böyle bir planım var diye söz etmedim.

– Arkadaşım Yunus Akkaya kendine göre alkolik de olmasının sebebiyle hayaller kurarak düşünceler oluşturarak beyanlarda bulunduğu anlaşılmaktadır.

Ayaklanma ve karşı koyma

Eryaman'daki evde cephanenin yanı sıra bazı kitap ve gizli nitelikli belgeler de ele geçirildi. O kitaplardan biri, "Ayaklanma ve Ayaklanmalara Karşı Koyma" isimli kitaptı. Genelkurmay Basımevi'nde 1995 yılında basılan bu kitabın Yüzbaşı Murat Eren'e ait olduğu sanılıyordu. Ev sahibi Yunus Yıldırım, bu iddiayı doğruladı.

Ancak Yüzbaşı Eren, 3 Haziran 2006 tarihindeki Ankara Cumhuriyet Savcılığı'ndaki ifadesinde, "Akkaya'nın bu iddiasını kabul etmiyorum. Kitabın Erkut Taş'a ait olduğunu da sanmıyorum. Yunus Akkaya'nın kimden ne şekilde elde ettiğini bilmiyorum."

Genelkurmay Basımevi'nde basılmış ve gizli nitelikteki bu kitabı, hem Yüzbaşı Murat Eren hem Astsubay Erkut Taş reddediyordu. Onlara göre, kitap Ostim'de esnaflık yapan Yunus Akkaya'ya aitti!

Yüzbaşı Eren ayrıca; evde ele geçirilen boş lav silahı, kolimer madde, sis kutusu, boş el bombası, irtibat klemensleri, patlayıcısı çıkartılmış infilaklı fitil izolasyonları, saniyeli fitiller, lancer bombaları, elektrik kapsüller, ateşleme sistemlerinin kendisine ait olmadığını iddia etti. Dedi ki, "Bunları Erkut Taş'ın temin ettiğini düşünüyorum."

Eren, Yunus Akkaya'nın iş yerinde ele geçirilen bilgisayardaki harita ve krokiler (Başbakan'ın evinin bulunduğu sokak) ile 13 sayfalık dökümanın kim tarafından yüklendiğini bilmediğini söyledi.

Peki kod isimler?

Yüzbaşı Murat Eren, "Levent", "Burak" ve Sabri" kod isimlerini kullanıyordu. Savcı, bu kod isimlerini sorduğunda Eren'in ilginç bir savunması vardı:

"Ben göreve gittiğimde kendi adım dışında kod adları da kullanırım. Bunlardan biri Malatya'da şehit olan arkadaşımın adı Levent, diğeri oğlum Burak, diğeri de Tunceli'de şehit olan arkadaşım Sabri'nin adıdır. Erkut Taş'a da aile huzurunu bozduğunu ifade ettiği kayınbiraderinden ötürü 'Taci' diye hitap ederdim. Bunları bilen Yunus Akaya 'Abi bana da isim bul' deyince 'Senin adın da Ali Can olsun' diye takılmıştım. O şekilde bunların kod adı olacağını düşünmek doğru değildir. Bunlar şaka yollu söylenmiş sözlerdir."

Cephane savunması

Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda muhabere uzmanı olarak görev yapan Deniz Telsiz Astsubay Üst Çavuş Yasin Yaman, 3 Haziran 2006 günü Ankara Cumhuriyet Savcılığı'ndaki ifadede, askeri savcılıktaki ifadesini tekrarladı.

Yüzbaşı Murat Eren'i tanımadığını ancak Erkut Taş'ın dönem arkadaşı olduğunu belirtti. Yaman, evinde ele geçirilen malzemelerin kendisine ait şahsi malzemeler olduğunu söyledi ancak diğer dökümanlarla ilgili iddiaları reddetti:

– Irak Türkmen Cephesi 2003 yazılı ajandanın 10-11 Ocak sayfalarındaki bomba düzeneği olabilecek şema denilen şey 4014 el telsizinin kulaklık şemasıdır.

– Ajandam içerisinde 14. sayfadaki fiyatlar, kulaklık yapımı için malzemeleri Maltepe pazarından almıştım onlara ait fiyatlardır. İş yerimden parayı daha sonra almak için not ettim.

– Aynı ajandanın 31 Ocak-1 Şubat sayfalarında yazılı Harbiye Mahallesi, Salkım Söğüt Sokak, Nadir Köse Apartmanı, 17/8 Dikmen-Ankara adresi bekar arkadaşlarımın evidir. Kroki oraya aittir.

– Aynı ajandanın 3 Şubat sayfasındaki adresler ve notlar ile krokiler Özel Kuvvetler bünyesinde gördüğüm kursa ait karalama notlarıdır. Kurslarda bu tür adresler tutarız, bunların çoğu hayalidir.

– Aynı ajandanın 4, 6, 7, 11, 13, 17, 18, 19, 20, 22 Şubat, 28 Nisan, 6 Mayıs, 8 Mayıs, 10 Mayıs, 3 ve 4 Kasım sayfalarında yer alan adresler ve krokiler de eğitim amaçlı tamamen hayali adres ve dökümanlardır. Bu çalışmaların esasen imha edilmesi gerekir. Asıllarını imha ettik. Bunlar ajandamda kalan karalama notlarıdır.

– Hasanoğlan'da babama ait evde saklandığı iddia edilen doküman ve malzemeler bana ait değildir.

– Yunus Akkaya'nın evinde ele geçirildiği bildirilen tabancalar, patlayıcılar, patlayıcı düzenekleri konusunda da bilgim yoktur.

Planlamayı yüzbaşıyla yaptık

Genelkurmay Askeri Mahkemesi, 2 Haziran 2006 günü duruşmasız olarak yaptığı toplantıda üç sanık; Murat Eren, Erkut Taş ve Yasin Yaman'ı dinledikten sonra tutuklanmalarına karar verdi.

Burada askeri savcılıktaki ifadesine katılan Erkut Taş, Yasin Yaman'ın bombalama eylem planlarından haberi olmadığı yolundaki ifadesine karşı çıktı.

Taş şunları anlattı:

– Yasin Yaman'dan BİM mağazalarından birinin bombalanması konusunda yardımını isteyeceğimizi söylemiştim. Bu doğrudur. Böyle bir niyet içerisinde olduğumuzu Yasin'e söylemiştim. Kendisinden ihtiyaç olursa yardım alacağımızı söyleyince bana 'bakarız' demişti. Ancak net bir şekilde eyleme karışacağı yönünde bir beyanda bulunmadı. Yasin'in ayrıntılardan haberi yoktu, biz planlamayı Murat yüzbaşı ile birlikte yaptık.

– Ben ona iki adet bavul içerisinde patlayıcı maddeleri ve düzenekleri verdim. İçini açıp göstermedim. Zaten görse de ne ol-

duğunu anlamazdı, böyle bir uzmanlığı yoktu. Ancak konuşmalarımızdan bombalama eyleminden, ondan yardım istememden ve ona bu bavulları içinde patlayıcı olduğunu anlamış olması gerekirdi.

– Aramada ele geçirilen üç adet TNT kalıbı askeri malzemeydi. Haki renkliydi. MKE tarafından üretildiğine dair üzerinde yazı ve işaretler mevcuttu. Murat yüzbaşı bunları nereden bulmuş bilmiyorum.

Dinamitleri balık tutmak için sandım

Yasin Yaman ise Yunus Akkaya'nın Eryaman'daki evinde ele geçirilen ve kendinin temin ettiği iddia edilen mühimmatla ilgili söylediği, "O dinamitleri balık tutmak için kullanacaklarını sandım" sözü, kimseye pek inandırıcı gelmedi:

– Erkut Taş bana 'bir yerleri havaya uçursak bize yardımcı olur musun' şeklinde bir teklifle gelmişti, bir muhabbet sırasında böyle bir şey söylemişti. Ben ona 'Bu işler zor işler, sakat işler' deyip 'bakarız' diye geçiştirdim. Hatta 'yapmayın' diye de söylemiştim.

– Erkut Taş'ın beyan ettiği benim ona 1.050 YTL'ye sivil dinamit ve fünye bulduğum beyanları doğrudur. Ancak ben onun bu dinamitleri ne maksatla kullanacağını bilmiyordum. Hasanoğlan'da çok taş ocağı vardır. Piyasada balık tutmak için bile bu dinamitler kullanılmaktadır. Onun niyetinin kötü olmadığını düşünerek dinamitleri buldum. Dinamitleri aldığım kişinin adını hatırlamıyorum.

Askeri mahkeme Murat Eren ve Yasin Yaman'ın askeri mühimmatı gizlemek suçundan tutuklanması, Erkut Taş'ın da askeri malzemeleri gizlemek ve zimmetine geçirmek suçundan tutuklanmasına karar verdi. Mahkeme, Eren ve Yaman'ın da zimmet suçlamasıyla tutuklanması talebini yeterli delil olmadığı gerekçesiyle reddetti.

Neler olurdu?

Atabeyler operasyonu, yargı sürecinde olduğu için olayları daha çok sanıkların ifadeleri üzerinden anlatmaya çalıştım. Davanın nasıl sonuçlanacağını birlikte göreceğiz.

Ancak, bu durum, bizim genel değerlendirmeler yapmamız önünde engel değildir. Herkes şunu bilmeli ki, Atabeyler de Sauna gibi devlet içindeki birbiriyle bağlantılı hücre tipi yapılanmalardan biridir.

Düşünün ki; bir eve silah ve mühimmat yığınağı yapılacak, bomba düzeneği kurulacak, Başbakan Erdoğan'ın Keçiören'deki evinin krokilerini çizip üzerinde ince ince çalışılacak, Genelkurmay'da "Ayaklanma" üzerine basılmış "gizli" nitelikli kitaplardan ders çalışılacak, yetinmeyip İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun oğlu Murat Aksu, Başbakanın Danışmanı Cüneyd Zapsu, Mehmet Ali Birand, Mehmet Ali Erbil gibi alanlarında ünlü ve etkin isimleri belirleyip öldürme hesapları yapılacak, bomba atmak için Ankara'daki BİM mağazalarında keşif yapılacak...

Önce "Evet, böyle yapacaktık" diyeceksiniz, sonra vazgeçip tüm suçu OSTİM'de esnaflık yapan Yunus Akkaya'ya yıkacaksınız...

İşin adli tarafı bir yana, böyle bir eylemin sonuca ulaşmasını düşünmek bile istemem. Allah korusun, kan gövdeyi götürebilirdi.

Zarfçı Subayın İsmi Genelkurmay'da

Atabeyler operasyonunun başlatıldığı günlerde Genelkurmay binasının önünde kimliği meçhul bir şahıs, bir gazeteciye, içinde "BİM mağazaları ve Başbakan Erdoğan'ın evinin bulunduğu sokağın krokileri, Atabeyler amblemi, Atabeyler yemini, sanıklardan Yunus Akkaya'nın örgüt evinden çıkan mühimmat listesinin" bulunduğu sarı zarfı verdi.

Daha sonra hem zarfı veren şahsın hem alan gazetecinin ismi tartışma konusu oldu. Zarfı alanın (Cengiz Türksoy) Akşam

Gazetesi'nde çalıştığı ortaya çıktı ama verenin kimliği üzerindeki tartışma hâlâ sürüyor.

Oysa o da belliydi. Emniyet, tespit ettiği sarı sarfçı ismi Genelkurmay'a bildirdi. Ancak şu ana kadar nasıl bir işlem yapıldığı bilinmiyor. 1 Haziran 2006 tarihli Akşam Gazetesi'nde, altında Ufuk Türkyılmaz, Mutlu Çölgeçen ve Deniz Güçer imzalarını taşıyan haberde, bu olay şöyle anlatıldı:

"Dün öğleden sonra Genelkurmay'dan aradığını iddia eden bir şahıs, arkadaşımıza, 'Eryaman'daki operasyondan haberiniz var mı, ilgilenin' dedi. Muhabir arkadaşımızın tanımadığı meçhul kişiyle kısa konuşmasından sonra cep telefonu yeniden çaldı. Bu kez farklı bir ses 'Arkadaşımız az önce aramıştı. İsminize bir dosya var. Genelkurmay'ın önüne gelirseniz size ulaştırırız' dedi; ardından, 'Sizi nasıl tanıyabilirim' diye sordu. Kendisini tarif eden arkadaşımız doğruca Genelkurmay nizamiyesinin önüne gitti. Zarfın Genelkurmay'dan geleceği izlenimi edinen arkadaşımızla buluşmaya dışarıdan sivil bir genç geldi. Genelkurmay'ın önündeki kaldırımdan yaklaşan sivil genç zarfı teslim etti. Bu sırada cep telefonuna düşen meçhul numarayı kontrol ettiğimizde, kontörlü bir telefonla karşılaştık."

Sarıkaya, Altaylı'nın yazısına balıklama daldı

Zarfın verildiği adres, Genelkurmay kapısı olunca kıyamet koptu. "Kim bu zarfçı?" tartışmasının alevlendiği günlerde, Fatih Altaylı'nın 11 Haziran 2006 tarihli Sabah'taki "Zarfı getiren güvenlik kamerasında" başlıklı köşesi, tartışmayı farklı bir mecraya sürükledi.

Altaylı şunları yazdı:

"Geçtiğimiz hafta içinde bu konuyla ilgili önemli bir gelişme yaşandı. Genelkurmay Başkanlığı'nın güvenlik kameralarının kayıtları, Genelkurmay tarafından incelemeye alındı. Olay anının görüntüleri bulundu. Bu görüntülerde zarfı gazetecilere veren kişi net bir şekilde belirlendi. Hemen Emniyet'e ulaş-

tırılan görüntülere göre zarfı gelen gazeteciye veren kişi en fazla 25 yaşında. Kısa kollu bir tişört giymiş, atletik yapılı, uzun boylu' bir erkek. Görüntüyü izleyen güvenlik birimlerine göre, görüntüleri almaya gelen gazeteci ile zarfı veren kişi birbirleri ile 'şifreli hareketlerle' işaretleşiyorlar. Zarfı almak için bekleyen gazeteci, kendini tanıtmak için bazı hareketler yapıyor. Güvenlik birimlerine göre bu hareketler, son derece profesyonel ve genelde gizli servis elemanlarınca kullanılan 'tanıtma' işaretleri. Emniyet birimleri bu görüntülerden zarfı getiren kişinin kimliğini tespit etmeye çalışıyorlar."

Altaylı'ya göre, Genelkurmay kapısında sarı zarfı veren şahsın eşgali belirlenmiş ve kimliğinin tespiti için emniyete bildirilmişti. Sabah Yazarı Muharrem Sarıkaya, Altaylı'nın bu köşesine balıklama atladı. "Nevşehir'de Ufo görüldü" diye haber yazan Anadolu Ajansı'nın Nevşehir muhabirine nazire yaparcasına Konya muhabirinin ertesi gün "Nevşehir'de görülen Ufo, Konya'da da görüldü" şeklinde haberi sürdürmesi gibi; Sarıkaya, Altaylı'nın yazısına gönderme yaparak zarfı verenin bir polis olduğunu yazdı. Sarıkaya, 16 Haziran 2006 tarihli yazısında, ilave olarak, emniyetin bu durumu "içimizdeki kama" şeklinde değerlendirdiğini iddia etti.

Zarfçı, yüzbaşı çıktı

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt ise 12 Nisan 2007 tarihinde düzenlediği basın toplantısında, sarı zarf olayını, "Orduyu yıpratma kampanyasının parçası" olarak değerlendirdi:

"Genelkurmay önünde sahte belgeleri birilerine dağıtıyorlar. Hep olayı askere getiriyorlar. Askerden ne koparabiliriz? Peki o zaman gazetelere manşet olan bu olaylardakilere ne oldu? Hiçbir şey olmadı."

Aslında durum öyle değildi. Büyükanıt'ın bu iddiasının aksine çok şey oldu. Zaman içinde araştırmalar, bir anda olayın

seyrini değiştirdi. Emniyet, Genelkurmay önünde sarı zarfı dağıtan şahsın kimliğini tespit etti. O, Sarıkaya'nın yazdığı gibi polis değil, Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda "yüzbaşı" rütbesiyle çalışan bir TSK mensubuydu.

Hava Kuvvetleri Komutanlığı binasından çıkıp üst geçitten geçerek Genelkurmay kapısında Akşam'dan Cengiz Türksoy'la buluşan sivil kıyafetli yüzbaşı, sarı zarfı verdikten sonra aynı şekilde görev yerine dönmüştü. Emniyet, "o ismi" rütbesi ve sicil numarasıyla birlikte tespit ettikten sonra Genelkurmay'a bildirdi. Hem de birkaç defa...

Sarı zarfı verenin polis değil asker çıkması, emniyeti yıpratarak Atabeyler operasyonuna gölge düşürmek isteyen senaristlerin ezberini bozdu haliyle. Ne hikmettir bilinmez, daha önce "Zarfçı polis çıktı" manşeti atanlar da ortalıktan kayboldu.

Eminim, sarı zarfı daha önce "Orduyu yıpratma çabası" olarak gören Büyükanıt'ın, bu gelişme karşısında söyleyecekleri vardır.

DİYARBAKIR PROVASI

12 Eylül 2006 günü Diyarbakır'ın Bağlar beldesindeki Koşuyolu caddesinde saat 21:15 sularında bir patlama meydana geldi. Patlamada 7'si çocuk 10 kişi hayatını kaybetti, 15 kişi yaralandı.

Son yıllarda Diyarbakır'da sivillere yönelik gerçekleştirilen en büyük eylemdi. Cep telefonu düzenekli bu eylemi, PKK üstlenmedi. Ancak Türk İntikam Tugayı'nın (TİT) internet sitesinde "Eylemi biz yaptık" dendi. Ne var ki, yapılan tüm resmi açıklamalarda, eylemin adresi olarak PKK gösterildi. TİT'in iddiası inandırıcı bulunmadı.

Aradan uzun zaman geçti ve eylemle ilgili en ufak bir ipucuna ulaşılamadı. Olayla ilgili soruşturmayı yürüten bazı emniyet görevlileriyle görüştüğümüzde, PKK dışında başka bir örgütün bu eylemi gerçekleştirmiş olabileceği yönündeki kaygılarını paylaştılar.

22 Mayıs 2007 günü Ankara Ulus'ta gerçekleştirilen bombalı eylemden üç gün sonra 25 Mayıs'ta kaleme aldığım "Ulus'taki patlamanın kodları" başlıklı yazımda, Diyarbakır'daki bu eyleme gönderme yaptım:

"Ulus'taki bombalı katliamın üzerinden 3 gün geçti. Şimdi, olup bitenleri sağduyuyla değerlendirme zamanı. Büyük devletler öfkeyle hareket edemez. Vatandaşlarımız da infiale kapılmamalıdır. Gelin, olup bitenleri birlikte anlamaya çalışalım. Kritik soru: Neden Ankara? Neden şimdi?

Ulus'taki patlamaya benzer yakın tarihteki en ciddi eylem, geçen yıl eylül ayında Diyarbakır'da yaşanan katliamdır. Bağlar beldesinde bir otobüs durağında patlayan bomba, 7'si çocuk 10 kişinin ölümüne yol açmış, 15 çocuk da yaralanmıştı.

İlk sızan bilgiler, eylemin TİT tarafından yapıldığı yönündeydi. Hatta, olaydan 6 gün önce kurulan bir internet sitesinde eylemin TİT tarafından yapıldığı duyuruldu. Ancak, resmi olarak eylemin PKK tarafından yapıldığı açıklandı.

Diyarbakır emniyetinin olay yerinde yaptığı incelemede telsiz, kilit, termos ve A-4 patlayıcı parçaları elde ettiği, telsizlerin Aselsan üretimi Kobra marka olduğu, bomba düzeneğinin PKK tarafından askerlere yönelik üç ayrı saldırıda kullanıldığını anlatıldı.

PKK ise eylemi üstlenmedi. Merak edenler için hatırlatalım; Şu ana kadar bu eylemle ilgili zanlı sıfatıyla mahkemeye sevk edilmiş bir kişi yoktur. Yakın tarihteki faili meçhul en büyük eylemdir."

Bugün de aynı endişeleri taşıyorum.

Şemdinli'nin izlerini Diyarbakır'da görebiliriz. Bu saldırıyla, Diyarbakır'da halkı galeyana getirerek iç çatışma körüklenmek istenmiştir. Böyle bir amaca, sadece PKK değil terörden beslenen başka güçlerin de yöneldiğini görüyoruz.

Çünkü kaosa sürüklenmiş bir Türkiye'nin AB müzakere sürecini yürütemeyeceği, böyle bir iklimde oluşacak milliyetçi-ulusalcı dalganın iktidarı hırpalayacağı ve askerin siyaset üzerindeki rolünün artacağını düşünenlerin, ne kadar çarpık ve hayali senaryoların peşinde koştuklarını gün geçtikçe daha iyi gözlemleyebiliyoruz.

Ayrıca, birbirinden bağımsız gibi gözükse de Ankara ve İstanbul gibi büyük şehirlerdeki çete organizasyonlarını, Şemdinli ve Diyarbakır'dan bağımsız değerlendirilmesi düşünülemez.

Yavaş yavaş parçaları birleştirmeye başlayın.

HABLEMİTOĞLU CEZASI

Daha çok terör örgütü PKK'nın eylemlerinde rastlanılan bombalı saldırılardan biri, 19 Aralık 2006 günü İzmir'de yaşandı.

İkinci Kordon'daki Alsancak Kafe'ye el bombasıyla düzenlenen saldırıda, yer altı dünyasına yakınlığıyla bilinen işadamı İbrahim Çiftçi hayatını kaybetti. 12 kişi de yaralandı.

Cinayetin faili (E.U) kısa süre sonra evinde yakalandı. PKK'lı değildi. Herhangi bir örgüte mensup değildi. Ekonomik zorluklar içinde yaşayan birisiydi.

Bir alacak verecek ilişkisine dayandırılan bu saldırıda bir el bombasının kullanılması dikkat çekiciydi. İzmir'deki bir işsiz, görünürde adi bir cinayette el bombası kullanıyordu!

Cenaze törenine katılan isimler de ilginç olduğu kadar ürkütücüydü: Susurluk ve Ergenekon sanığı Sami Hoştan, Yaşar Aktürk ve Necdet Ulucan...

O zaman bu cinayetin üzerinde pek durulmadı. Bombalı saldırıda hayatını yitiren İbrahim Çiftçi, 2001 yılında Ankara'da evinin önünde uğradığı silahlı saldırı sonucu ölen Doç.Dr. Necip Hablemitoğlu'nu öldürmek için ilk teklifin kendisine yapıldığını iddia etmişti.

İbrahim Çiftçi şöyle diyordu: "Necip Hablemitoğlu'nu öldürmek için S.H. bana 2 milyon dolar sözü verdi."

Bir sabah İbrahim Çiftçi susturuldu. Hem de bir el bombasıyla.

Oğlu Fevzi Çiftçi ise babasının ölümünden sonra şu açıklamayı yaptı: "Babamı öldüren bombayla Ümraniye'de ele geçerilen bombalar aynı seriden. Soruşturmayı yürüten savcı kimseyle konuşmamak için beni uyardı."

Bu cinayet de Ergenekon soruşturması kapsamında.

MALİYE'DE DERİN HESAP

2006 yılı içinde nereden çıktığı başlangıçta pek anlaşılmayan bir takım gizli hesaplar, servet dökümleri ve vergi bilançoları elden ele dolaşmaya başladı.

Bunlar içinde Gazeteci Emin Çölaşan'ın 9 milyon dolar servetinin olduğu iddiası göze çarpanlar arasındaydı. Çölaşan'la siyasi kavgası bilinen Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek başta olmak üzere birçok siyasi ve gazeteciye gönderilen gizli belgelerde, 9 milyon dolar iddiasını teyit eden banka dökümleri vardı.

Bu arada CHP'ye de Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'la ilgili bazı belgeler ulaştırılmıştı. Hatta CHP Milletvekilleri Atilla Kart ve Kemal Kılıçdaroğlu, Bakan Unakıtan'ı vergi kaçırmakla itham ederek, BEM Dış Ticaret A.Ş için Maliye Bakanlığı'na ihbarda bulundular.

Bu ihbar ve artan dedikodular üzerine Maliye Bakanlığı'nda Kemal Unakıtan'ın onayıyla 11 Ocak 2007 günü "Temiz Eller" operasyonu başlatıldı.

Maliye Bakanlığı Teftiş Kurulu, ilk aşamada CHP'li milletvekillerinin ihbarı doğrultusunda, BEM Dış Ticaret A.Ş için vergi incelemesi yaptı. İnceleme sonrasında hazırlanan raporda, anılan şirketin hesaplarında hukuk dışı bir işlem tespit edilemediği gibi herhangi bir vergi kayıp ve kaçağına da rastlanmadı.

Bu kez, Gelir İdaresi Başkanlığı'nın Vergi Daireleri Otomasyon Projesi'nde veri güvenliği yönünden bir sorun olup olmadığını anlamak için araştırma yapılması amacıyla Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın da onayıyla Teftiş Kurulu Başkanvekili Cemal Boyalı başkanlığında 6 müfettişten oluşturulan özel bir soruşturma komisyonu kuruldu.

Soruşturma sonunda, Maliye Bakanlığı Teftiş Kurulu'nun yanı sıra 70 ildeki çeşitli vergi daireleri ve Bilgi İşlem Merkezi'ne yasa dışı yollarla girildiği saptandı. Anlaşıldı ki, neredeyse üst düzey tüm devlet erkanının mal varlığı ve vergi bilgileri sorgulanmış. İsteyene, istediği bilgiler sızdırılmış.

Anadolu Ajansı'nın başarılı ekonomi muhabiri Türkan Al, bu operasyonu 25 Ocak 2007 günü kamuoyuna duyuran ilk gazeteci oldu.

Bu habere göre; Gizli bilgileri sorgulananlar arasında dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, ANAVATAN Partisi Genel Başkanı Erkan Mumcu, DYP Genel Başkanı Mehmet Ağar, Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer, Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, Sabah Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Fatih Altaylı, Gazeteci Yazar Emin Çölaşan ile iş adamı Remzi Gür de bulunuyor.

En fazla sorgulama yapılan kişiler arasında Başbakan Erdoğan yer alırken, sadece Cumhurbaşkanı Sezer için 50 defa sisteme girildiği anlaşıldı. Bu şekilde, Cumhurbaşkanına yönelik mükellefin işe başlama ve terk tarihleri, sicil detay bilgileri, her türlü mal edinimleri, ödediği motorlu taşıtlar vergisine kadar her türlü vergisel işlemleri ve vergi borcu olup olmadığı, herhangi bir cezai işlemi bulunup bulunmadığı gibi bilgiler sorgulandı.

Cumhurbaşkanı Sezer için sisteme giriş yapılan yerler arasında Kocaeli Körfez Vergi Dairesi, Iğdır Vergi Dairesi, Amasya-

Merzifon Vergi Dairesi, Üsküdar Vergi Dairesi, Kale Vergi Dairesi, Kartal Vergi Dairesi, Yıldırım Vergi Dairesi, Ostim Vergi Dairesi'nin de olduğu ortaya çıktı.

O dönemde mal varlığı tartışmaya açılan Emin Çölaşan için de 24 Nisan 2006'da Teftiş Kurulu'ndan sisteme giriş yapıldığı belirlendi.

Komisyon, incelemelerinin ardından ilk aşamada Maliye Teftiş Kurulu Başmüfettişlerinden Hamza Kaçar ile Ankara-Cumhuriyet Vergi Dairesi Müdürü Cemal Kartal, Etimesgut Vergi Dairesi Müdürü Saim Demirel, Keçiören Vergi Dairesi Müdür Yardımcısı Ali Adanır ile Teftiş Kurulu'ndaki bir bilgisayar programcısını görevden uzaklaştırdı.

Bir çete organizasyonu olduğu anlaşılan Maliye'deki gizli hesaplara girerek yapılan sorgulamaların, belki de bir tesadüf sonucu ortaya çıkarılması, birçok oyunu bozdu. Çünkü organize suç örgütlerini sadece kanlı eylemleriyle ele almak ve değerlendirmek eksik olur. Bu tür yasa dışı oluşumların yaşaması için finansmana da ihtiyacı vardır. Kimi zaman finans trafiğindeki çarpık ilişkiler, bu oluşumlar için hayat kaynağı haline gelebilir. Ya da "şantaj" yoluyla rakipleri "etkisiz kılma" ve "istediğini yaptırma" maksadının aracı olarak kullanılabilir.

O nedenle, Maliye'deki bu "Temiz Eller" operasyonu, Şemdinli, Diyarbakır, Santoro, Atabeyler ve Sauna gibi büyük fotoğrafın parçası olarak görülmelidir.

ÇETELER HORTLADI

Susurluk skandalının yaşandığı 1996 yılından sonra organize suç örgütlerinin sayısında ve eylemlerinde azalma olduğu sanılıyordu. Resmi veriler, aksine hem örgüt hem suç sayısında büyük artış olduğunu ortaya koydu.

Özellikle, son 5 yılda çeteler tavan yaptı.

Son yıllarda çetelerle mücadeleye büyük önem verilmesi ve önemli sonuçlar alınmasına rağmen çete ve suç sayısındaki artış, derin bir senaryonun ürünüdür. Yoksa, geçmişe göre zemin yapısı ve iklim şartları, çeteler için daha ağırdır.

İçişleri Bakanlığı'nın "gizli" verileri de bunu göstermektedir.

Son 10 yılda (1997-2007) Emniyet Genel Müdürlüğü çetelere karşı 3 bin 12 operasyon yaptı ve 24 bin 931 kişiyi göz altına aldı. Bunlardan 8 bin 602'si tutuklandı.

Aynı dönemde Jandarma Genel Komutanlığı da 771 operasyon yaparak 10 bin 437 kişiyi yargı önüne çıkardı. Bunlardan 6 bin 269'u tutuklandı.

Bu rakamlar, çetelerin hortladığının resmi ilanıdır. 10 yılda 35 binin üzerinde şahsın çete soruşturması kapsamında gözaltına alınması, 15 bini aşkın şahsın da tutuklanarak cezaevine gönderilmesi, başka türlü nasıl izah edilebilir? Üstelik, tutuklananların üçte biri yaklaşık 5 bin kişinin eylem takvimi, son üç yıla (2005,

2006, 2007) sığmaktadır. Son üç yılda 30 ilde 100'ün üzerinde çete çökertilmesine rağmen mantar gibi bitmeye devam ediyor.

Bu, derin senaryonun "çap" büyüklüğüdür.

Elbette bunlar içinde "küçük menfaat gruplarının oluşturduğu" çeteler de var. Şunu unutmayalım; Onlara göz yumularak dolaylı şekilde psikolojik harekâtın boyutları genişletilmektedir. O nedenle, bu küçük çeteler sonuçları itibariyle değerlendirilmeli ve hafife alınmamalıdır.

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi eski Başkanı Bülent Orakoğlu, *Ankara'da Gölge Oyunları* isimli kitabında, devlet içinde 25 civarında çete olduğunu söylüyor ama ben bu sayının 50'nin altına düşeceğini sanmıyorum. En azından ulaştığım veriler, bu yönde.

En ciddi ve merkezi yapılanma ise Ergenekon'dur.

Çeteler yurda yayıldı

Yeni süreçte çete ve suç sayısındaki artışın yanı sıra farklı bir durum daha var. Daha önce İstanbul ve Ankara gibi büyük şehirleri tercih eden çeteler, son yıllarda yurdun dört bir yanını eylem alanı olarak seçiyorlar.

Çetelerin kapsama alanlarına; şantaj, gasp, çek-senet tahsilatı, hırsızlık, kapkaç, ihale yolsuzluğu, kışkırtma, suikast, silahlı ve bombalı eylem gibi uçsuz bucaksız suç yelpazesindeki çok sayıda eylem planları giriyor.

Çetelerin Türkiye'nin her tarafında faaliyet gösterir hale gelmesi, sayı ve suç şekli kadar üzerinde durulması gereken önemli bir konudur.

HRANT DİNK'TE ÇUVALLADILAR

AK Parti iktidarının ilk iki yılının darbe ve muhtıra hesaplarıyla geçirildiğini, 2005 yılından itibaren çetelerin hortladığını ve yer altı faaliyetlerinin tırmandırıldığını artık biliyoruz. Ama 2007 yılı, müesses nizam için kritik bir yıldı. Hem Cumhurbaşkanlığı seçimi hem milletvekilliği genel seçimi vardı.

2004 yılındaki yerel seçimlerde tüm provokasyonlara rağmen siyasi partilerle birlikte sandığa gömülen yasa dışı oluşumlar, akıllarınca hem Çankaya Kalesi'ni kaptırmak istemiyorlar hem AK Parti'yi silmek istiyorlardı!

Kısa vadede "darbe" ihtimali de yoktu!

Nitekim Hrant Dink cinayetiyle girdiğimiz 2007 yılı felaket haberleriyle art arda sarsıldığımız bir yıl oldu.

19 Ocak 2007 günü sadece Hrant Dink öldürülmedi, Türkiye dizlerinin üzerine çökertilmek istendi.

21 Ocak 2007 günü Star Gazetesi'ndeki köşemde "Türkiye yeni siyasi cinayetlere hazırlıklı olmalı" diye yazdım.

İşte o kritik yazı:

"Cuma günü öğleden sonra Ankara haber müdürümüz Hüseyin Özalp aradı, 'Hrant Dink öldürülmüş' dedi. İlk tepkim şöyle oldu: 'Eyvah. Türkiye yine karışacak.' Bir süre sessizce koltuğa yığılıp kaldım. Sonra televizyon kanallarındaki yorumları izleyince gördüm ki

çoğunluk farklı düşünmüyor; bu cinayeti Türkiye'nin istikrarı ve bütünlüğüne yönelik provokatif amaçlı eylem olarak değerlendiriyor. Nitekim gazetelere yansıyan başlıklar da bu yöndeydi. Özellikle Hürriyet'in 'Türkiye'yi vurdular' manşeti dikkat çekiciydi.

Samimi olmak gerekirse, Hrant Dink'in şahsında değil ama böyle bir siyasi cinayet benim için sürpriz olmadı. Açık söylüyorum, Türkiye benzer siyasi cinayetlere hazırlıklı olmalıdır ve bu oyunu bozmak için el ele vermelidir. Yeni hedef Barış Konferansı'na katılanlardan biri olabilir, bir ülkücü olabilir, bir ulusalcı olabilir, yine bir gazeteci olabilir. Türkiye'yi kaosa sürükleyip kendi içine kapanık hale getirmek isteyenler, konjonktürel gelişmelere bağlı olarak hedefini seçebilirler.

Hatırlayın. MİT Müsteşarı Emre Taner'in bir grup milletvekiline yaptığı açıklamalar hala hafızalarımızda canlılığını koruyor. 12 Aralık 2006 tarihli yazımda, Taner'in bu sözlerini aktardıktan sonra şu yorumu yapmıştım: Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde bazı çevreler terörü tırmandırmak isteyebilir. Bazı sol aydınlara yönelik suikast girişimleri düzenlenerek laik-antilaik çatışması körüklenebilir. Türkiye'de istikrarın bozulması için hükümet ile asker arasında gerginliğe yol açacak eylemler düzenlenebilir. Vesaire, vesaire. Anlaşılıyor ki puslu havada avlanmayı sevenler yine işbaşında.

Şimdi buna ilaveler yapıyorum. Diyorum ki, Türkiye bölgesel güç olarak Ortadoğu'da barışın sağlanması için aktif rol üstlendikçe, ABD ve İsrail karşıtı politikalara destek verdikçe, özellikle Irak'ta farklı düşünceleri yüksek sesle konuşmaya başlayınca, Türkiye'yi hedef tahtasına oturtanların sayısı artacaktır.

Özetle; Hrant Dink cinayetine sığ tepkilerden arınıp geniş perspektiften bakılmalıdır. Mehmet Altan'ın 'Yeni bir oyun sahneleniyor' yorumunu o nedenle çok önemsiyorum.

Toplumun sinir uçlarıyla oynuyorlar

Bu tür siyasi cinayetlerden sonra şu soru yöneltilir: Bu eylemle kim ne kazanır, kim ne kaybeder? Bu soruya verilecek yanıtlar, katil/katillerin eşgalini ortaya koyar. Hakkını teslim etmek lazım. Bu tür düşünmeyi bize öğreten Mahir Kaynak'tır. Peki bu yöntem, bizi her zaman doğru yola götürür mü? Çoğu zaman doğru adresi işaret ede-

bilir. Ama kimi zaman, çok daha basit bir nedenle, öfke patlaması yaşayan bir meczubun eylemi üzerinde çok fazla komplo teorisi üretme yanlışlığına sürükleyebilir, buna da dikkat etmek gerekir.

Şu da bir gerçek, bizlere bir haller oldu. Hrant Dink cinayeti üzerinde kafa yorarken, toplumdaki tehlikeli gelişmeleri göz ardı edemeyiz. Maalesef; şiddet kültürü, çatışmacı kültür giderek prim yaparken, toplumun sinir uçlarıyla oynayanlar bunun sonucunda kabaran ve dalga boyu yükselen toplumsal öfke üzerinde sörf yapmaya başladılar. Bu sosyal ve siyasal alandaki tehlikeli gelişme, Türkiye üzerinde yeni senaryoları hayata geçirmek isteyenlerin ekmeğine yağ sürecektir.

Demokrasi, 'birbirimize tahammül' rejimidir. Farklılıklarımızı zenginlik olarak kabul edip birbirimize tahammül göstermeyi öğrenmeliyiz. Ancak o zaman bu çirkin oyunları bozabiliriz."

Hrant Dink'in sahibi olduğu Agos Gazetesi'nin Şişli Halaskargazi Caddesi üzerindeki binası önünde uğradığı silahlı saldırı sonucu ölmesi, tehlike senaryolarının boyutunu göstermesi bakımından ürkütücüydü.

1954 yılında Malatya'da dünyaya gelen, anne ve babasının 1961 yılında boşanması üzerine Gedikpaşa'daki Ermeni Yetimhanesi'ne verilen, ömrü siyasi mücadelelerle geçen Hrant ve eşi Rakel, çok sesli Türkiye korosu ve entelektüel hayatın önemli bir motifiydi. O da her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı gibi vergisini ödedi, askerliğini yaptı. Hayata veda etmeden önce TCK'nın 301. maddesinden dolayı "Türklüğe hakaret" suçlamasıyla yargılanıyordu.

Terör senaristleri, özellikle bu son dava konusu üzerinden ince bir işçilik yaptılar. Onlar için hesapta olmayan tek şey, failin yakalanmasıydı. Zanlı Ogün Samast, cinayetin üzerinden çok geçmeden iki gün sonra Samsun'da yakalandı. Samast'ın yakalanmasıyla birlikte gelişen olaylar zinciri, Türkiye'nin ne denli bir tehlikeli oyunla karşı karşıya olduğunu bir kez daha gösterdi.

Devlet erkinin de sahne aldığı bu oyun, Dink cinayetinde tüm çıplaklığıyla gözler önüne serildi.

Cuma namazı yalanı

Ogün Samast sorgulanmak üzere Samsun'dan İstanbul'a yola çıkarılırken, eş zamanlı olarak Trabzon'da da aralarında Mc Dondals bombacısı Yasin Hayal'in de bulunduğu 12 kişi göz altına alındı.

Danıştay ve Cumhuriyet Gazetesi saldırıları başta olmak üzere birçok hadisede olduğu gibi, medyaya ilk aşamada "dini" mesajlar yansıdı. Oyun aynı oyundu ama medya bunu ya göremedi ya görmek istemedi.

Ogün Samast'ın Samsun Emniyet Müdürlüğü ve Cumhuriyet Başsavcılığı'na verdiği ilk ifadede, "Cuma namazını kıldıktan sonra öldürdüm" dediği basma yansıdı. Bir mesaj mı verilmek isteniyordu? Başka bir ifadeyle, kamuoyunda uyandırılmak istenen mesaj şu muydu: Öldüren dinci!

Oysa, sonra anlaşıldı ki, Samast'ın hem böyle bir ifadesi yok hem de farklı bir mahallenin çocuğuydu.

İşte, Ogün Samast'a atfen verilen o haberler:

"İnternette haberlerde okudum. Orada 'Ben Türkiyeliyim. Ama Türk kanı pis kandır' dediği için öldürmeye karar verdim. 17 Ocak'ta Trabzon'dan otobüse bindim. 18 Ocak akşamı İstanbul terminaline indim. Geceyi de terminalde geçirdim. 19 Ocak'ta görüşmek için gazeteye gittim. Ancak görüşemedik. Daha sonra Cuma namazını kıldım. Namaz çıkışı da gazeteye gittim. Bu sırada Hrant Dink bir bankaya girdi. Bankadan çıkıp gazeteye gitti. Beni görünce irkildi. 10 dakika sonra gazeteden çıktı. Arkasından yanaştım ve 1 metre uzaklıktan vurdum. Pişman değilim."

Dindar değildi, namaz kılmazdı

Enişte Faik Samast, Hrant Dink'i öldüren Ogün Samast'ı Star Gazetesi'nden Olgun Kurt'a anlatırken, ilginç mesajlar verdi. 23 Ocak 2007 tarihli Star Gazetesi'nde yayınlanan bu röportaj, Samast'ın dindar olmadığını ve namaz kılmadığını ortaya koydu.

Soru: Aile içerisinde aşırı dinci, aşırı ırkçı diyebileceğimiz eğilimler var mıydı?

Enişte: Asla. Ben ilkokul ve Kur'an Kursu'nu birarada okudum. Yedi sene hafızlığım var. Benim hocama aynı saygım hâlâ devam eder. Bende aşırılık olmadığı için onlarda da hiç yoktur. Aşırı uçlardaki bir örgüte ya da bir partiye kaydı yok çocuğun. Bu hususta eminim.

Soru: Siyasal içerikli kitap - dergi okur muydu?

Enişte: Görmedim. Futbol ve bir de internette savaş oyunları oynardı.

Soru: Kötü alışkanlığı var mıydı?

Enişte: Son dönemlerde sigara içiyordu. Trabzon'a takıldığı zamanlar esrar olaylarını duydum.

Soru: Babayla kavgasının nedenleri neydi?

Enişte: Babasından durmadan para isterdi. Babası da 'oğlum çalış' derdi. Futbolu da bırakınca hayalleri yıkıldı, çalışmak da zor geldi tabii.

Soru: Son dönemlerde mahalledeki gruplar arasında yaşanan kavgalardan da söz ediliyor.

Enişte: Doğru ama bunun etken olduğunu sanmam.

Soru: Takıldığı insanların etkisi olabilir mi?

Enişte: Tabii ki. Çocuk kullanıldı. Daha önce oraya gidip de plan kurması, böyle bir şey yapması mümkün değil. Kendi başına değil bu çocuk.

Soru: Beş vakit namaz kılar mıydı?

Enişte: Hayır. Cuma namazlarına da sık gitmezdi.

Soru: Dindar mıydı?

Enişte: Hayır. Hayır kesinlikle.

Soru: İstanbul'da kız arkadaşı olduğu söyleniyor.

Enişte: 'Zengin bir kadın buldum, evleneceğim' gibi laflar etti ama bunlar senaryo.

Soru: Belki bir kız da vardır.

Enişte: Anladığım kadarıyla -duyumlar aldım- hatta babasına demiş ki; 'İstanbul'a gideceğim para ver...' Babası da itiraz etmiş; 'Ne yapacaksın İstanbul'da' diye; 'Orada bir kızla tanıştım evleneceğim' demiş ve bir ara gidip gelmiş. Babası herhalde para vermedi ona. O kişiler verdiler. Çocuk gitti o bayanla görüştü. Yanılmıyorsam o da o çetenin içinde olan birisidir. Çocuğu kandırdılar. Olayı yapana kadar bunu saklayan kişiler olayı yaptıktan sonra neden almıyorlar da bırakıyorlar? İstanbul'daki o bayanın polisçe bulunması lazım.

Kim kandırdı?

Enişte Faik Bey'in "Çete, çocuğu kandırdı" sözünün üzerinde durmak gerekir. "Olayı yapana kadar saklayanlar yaptıktan sonra neden bıraktılar?" sorusu da manidar.

İşsiz güçsüz bir genç. Ailesiyle sorunlu. Bir kuruşa muhtaç. Ama Trabzon'dan İstanbul'a cinayet yolculuğuna çıkarken üzerinde yüklü miktarda para var.

İşin daha garip tarafı, Samast'ın cinayet sırasında taktığı beyaz bere ve cinayette kullandığı MAP marka silahı içinde 7 mermiyle birlikte yakalanması. Yoksa, ona tetikçilik yaptıranlar yakalanmasını mı istedi? Enişte'nin feryat ettiği gibi bu genci yüzüstü mü bıraktılar?

Gelişmeler, Samast'ın kullananlar tarafından tamamen feda edildiğini gösteriyor.

Üç garip adam

Dink cinayeti soruşturması sırasında üç garip kimlik çıktı ortaya.

Erhan Tuncel, Coşkun İğci ve İhsan Kasap...

Tuncel polis muhbiri, İğci jandarma muhbiri, Kasap da MİT muhbiri. Gerçi, üç kurum da "muhbirlik" mekanizmasını kabul

etmediler ama kimseyi ikna edemediler. Kaldı ki, her şey açık beyan ortadayken "reddi miras" yapmalarının kime ne yararı var, ayrıca tartışılır.

Bakın, Erhan Tuncel, Hrant Dink cinayetini emniyete önceden bildiriyor.

Neden?

Muhbirlik yapıyor da ondan.

Nitekim Trabzon Emniyet Müdürlüğü, Erhan Tuncel'in ihbarını ciddiye alarak 17 Şubat 2006 günü hem Emniyet Genel Müdürlüğü hem İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne durumu resmi yazıyla bildiriyor. Diyor ki:

"Trabzon'da oturan Yasin Hayal adlı kişinin İstanbul'a gelerek Hrant Dink'i vuracağını söylediği duyumu alınmıştır. Hayal'in, Trabzon'dan ayrılıp İstanbul'a geldiğinde, Trabzonlu bir akrabasının yanında kalacağı öğrenilmiştir. Adı geçen kişinin Trabzon'dan ayrılması halinde tekrar bilgi verilecektir."

İlave olarak, Yasin Hayal'in adresi bile veriliyor. Coşkun İğci de irtibatlı olduğu Trabzon'daki Jandarma'ya giderek Dink cinayetini ihbar ediyor. Ama ciddiye alınmıyor.

İğci, neden söylüyor?

Muhbir olduğu için.

Kime söylüyor?

Jandarma Uzman Çavuş Veysel Şahin ve Başçavuş Okan Şimşek'e...

Bu iddiasını polis ve savcılıktaki sorgusunda dile getiren İğci, jandarma görevlileri Şahin ve Şimşek'in yargılandıkları Trabzon 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nde de tanıklık yaparak "ihbar" iddiasını çekinmeden tekrarladı. Üstelik, İğci, iki jandarma görevlisine "ağabey" diye hitap edebilecek kadar samimi. O nedenle kurumların muhbirleri sahiplenmemesini artık kimse ciddiye almıyor.

Bu arada bu şahıslar birden fazla kuruma muhbirlik de yapabilir. Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi eski Başkanı

Bülent Orakoğlu, özellikle Erhan Tuncel için "Ajan provokatör" ifadesini kullanıyor.

Nedeni, birden fazla kuruma hizmet etmesi.

Biri Emniyet, diğeri hangisi ola ki?

Kaldı ki, Hrant Dink cinayetinde ifadesine başvurulan emniyet görevlileri de Erhan Tuncel'in kendilerini yanılttığını söylediler. Polise göre, Tuncel, cinayeti Yasin Hayal'in işleyeceği yönünde bilgi vermiş ama tetikçinin değiştiği bilgisinden haberdar etmemiş!

Tuncel'in ikinci adresi MİT mi?

Yasin Hayal'in emniyetteki sorgusunda, Erhan Tuncel'le ilgili ortaya attığı bir iddia, Bülent Orakoğlu'nun "Erhan Tuncel emniyet dışında da kullanılmış olabilir" sözünü teyit edecek bir ihtimali doğurdu. Hayal, Mc Donalds'ın bombalanması eylemiyle ilgili yattığı cezaevinden tahliye olduktan sonra Tuncel aracılığıyla bir MİT görevlisiyle tanıştırıldığını söyledi.

10 Şubat 2007 tarihli Akşam Gazetesi'nin haberine göre, Hayal'in iddiası şöyle:

"Mc Donald's'ın bombalanması eylemiyle ilgili mahkeme kararını verdikten sonra dosyam temyiz için Yargıtay'a gönderildi. 2006'da reisimiz Erhan Tuncel, beni Trabzon London Palas'ta, 40-45 yaşlarında, Akçaabatlı olduğunu söyleyen biriyle tanıştırdı. Bu kişinin MİT'in kadrolu elemanı olduğunu, bana yardım etmek için Trabzon'a geldiğini söyledi. Bu kişi, Yargıtay'da bulunan Mc Donald's davasıyla ilgili olarak, yardım edebileceğini belirtti ve dosya numaramı istedi, ben de verdim."

Bu iddia doğruysa, ortada iki garip durum var. Tuncel, emniyetin yanı sıra aynı zamanda MİT muhbiri mi? Hayal de MİT'e bilgi mi taşıyordu?

Görüyorsunuz, deştikçe, akla ziyan bilgiler çıkıyor.

Dink öldürülünce "sus" dediler

Coşkun İğci'nin Dink cinayetinden jandarmayı 3 ay önce bilgilendirdiği iddiası, doğruysa çok vahimdir. Yasin Hayal'in Dink cinayetini kendisine açık açık anlattığını ve bunu cinayetten 3 ay önce jandarmaya haber verdiğini söyleyen İğci, Hayal ve arkadaşlarının Dink'in evi ve Agos Gazetesi önündeki keşiflerinden de jandarmayı haberdar ettiğini söyledi.

İğci'nin iddiaları çok önemliydi:

"Hrant Dink'in öldürüleceğini Yasin Hayal'den duyunca olaydan 2,5-3 ay önce ondan duyduklarımı jandarmadaki arkadaşlara aynen anlattım. Kendileri bir şey söylemeyip not alıp olayı takip edeceklerini söylediler. Ben her iki sanığın Trabzon jandarma istihbaratında görev yaptıklarını biliyordum. Bilgi verdikten sonra bir müddet görüşmedim. Hrant Dink öldürüldükten bir gün sonra iki arkadaş bana gelerek görüşmek istediklerini söylediler. Değirmendere'de buluştuk. Kendileri bana bu olayı benim kendilerine söylediğimi kimseye anlatmamamı tembih ettiler. Bir gün sonra yine buluştuk. Yine aynı şekilde olayla ilgili kimseyle konuşmamamı, hiçbir bilgi paylaşmamamı istediler."

"Bir Ermeni gazeteci var"

Emniyetteki sorgusunda da cinayeti aydınlatacak bilgiler aktaran İğci, halasının eski eşi olması nedeniyle Yasin Hayal'in cinayeti kendisine ayrıntılı olarak anlattığını belirtirken şöyle dedi:

"Yasin Hayal bana 'İstanbul'da Ermeni bir gazeteci var. Agos Gazetesi diye haftalık bir gazete çıkarıyor. Burada ve internette hakaret edici yazılar yazıyor. Bunu öldüreceğiz.' dedi. Ben de 'Nasıl öldüreceksiniz. Paranız, pulunuz, silahınız var mı?' diye sordum. O da bana İstanbul'a gidip öldüreceklerini, evi ile iş yeri arasındaki krokiyi çıkardıklarını söyledi. Yanında bir iki kişinin daha olduğunu ancak bunların kim olduğunu söylemedi."

İğci, Hayal'in kendisine 300 YTL vererek silah temin etmesini istediğini, jandarmaya giderek bu durumu da aktardığını öne sürdü:

"Ben de silah konusunu yargılanan iki arkadaşa söyledim. Jandarma görevlileri Yasin Hayal'den 300 YTL'yi almamı istedi. Hepsi 50'şer YTL idi. Paraların seri numaralarını almıştım. Daha sonra sanıklara parayı aldığımı, ne yapmam gerektiğini sordum. Jandarma arkadaşlar paranın bir müddet bende kalmasını istedi. Yasin Hayal de devamlı beni arayıp parayı ne yaptığımı silah alıp almadığımı soruyordu. Jandarma görevlileri ise Yasin'i oyalamamı istiyordu. Yasin ise 'Sen benim paramı aldın yedin. Ya parayı ya silahı ver' dedi. Ben de sanıklara izah ettim. Parayı geri iade etmemi istediler. Ben de parayı iade ettim."

"Düşük kodlu bakmadım"

Polis muhbiri Erhan Tuncel'in ihbarının ise en azından Trabzon Emniyeti tarafından ciddiye alındığını görüyoruz. Ne var ki, İstanbul Emniyet'inin bu konuda aynı hassasiyeti gösterdiğini söylemek çok güç.

Trabzon Emniyeti, tam 17 kez İstanbul Emniyeti'ni uyarmış. İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, "Düşük kodlu bir mesaj olduğu için ben görmedim, bana bu tür bilgiler gelmez" dedi.

Ne olursa, mesajın kodu artar bilemem tabi. Ortada ciddi bir ihmal olduğu kesin. İstanbul Emniyeti'nde İstihbarat Şube Müdürü olarak görev yapan Ahmet İlhan Güler, görevden alınarak faturayı ödedi.

İstanbul İl İdare Kurulu da Cerrah hakkındaki soruşturma talebini reddetti.

Polis meydan savaşı

1 Şubat 2007 günü Trabzon ve İstanbul Emniyeti arasındaki Dink cinayetine ilişkin bilgi yarışını Star Gazetesi'ndeki köşeme taşıdım. Başlığı "Polis meydan savaşı" idi.

İşte o yazı:

"Hrant Dink cinayeti bir nevi emniyet içindeki 'gizli' savaşı da ortaya çıkardı. Önce medyadaki şifreleri çözelim. İlk sızan bilgi: Erhan

Tuncel Trabzon'da polis muhbiri, azmettirici Yasin Hayal korunan bir zat. Enkaz altında kalan Trabzon'un eski ve yeni emniyet müdürleri. Yani Reşat Altay ve şu anda İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek. Tahmini kaynak; İstanbul Emniyeti.

Misilleme gecikmedi. İkinci sızan bilgi: Trabzon Emniyet Müdürlüğü 17 Şubat 2006'da resmi yazıyla Ankara ve İstanbul'u uyardı, işlem yapılmadı. Bu sefer enkaz altında kalan İstanbul Emniyeti. Tahmini kaynak; Trabzon'un eski emniyetçileri.

Sıra son bombada. Hrant Dink'in öldürüleceğine ilişkin 11 ay önce yapılan ihbar kontrol edildi, adres doğru çıkmadı. Tekrar başa döndük. Kafalarına taş atılan Trabzon'un eski emniyetçileri. Atan İstanbul Emniyeti.

Savaş sürüyor. Bu arada mülkiye müfettişleri tüm iddiaları topluyor. Bir nevi 'bilgi barajı' oluşturuluyor. Trabzon'da vali ve emniyet müdürünün alınması, barajı kurmaya yönelik bir setti.

Yanıtı beklenen soru şu: Şimdi ne olacak? Emniyet içindeki operasyonun Trabzon'la sınırlı kalmayacağını düşünüyorum. Başbakan Erdoğan, Etiyopya'ya giderken uçakta ipucunu verdi aslında: 'Başka şehre de sıçrayabilir.'

Nihai karar için müfettişlerin raporlarını tamamlaması bekleniyor. Yeni operasyon ufukta gözüküyor. En zayıf halka İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah. Gidici mi? Neden olmasın..."

Ama olmadı, birileri Cerrah'ı korudu.

Fotoğraf rezaleti

Hrant Dink'i öldüren Ogün Samast'ın Samsun'da yakalandığı sırada hem polis hem jandarmayla fonda Türk bayrağı olduğu halde çekilmiş fotoğrafları, tam bir rezaletti. Ulusal birliğimizin sembolü bayrak önünde bir katile "ulusal kahraman" gibi davranılmasını akıl ve mantıkla izah etmek mümkün değildi.

Polis ve jandarmadaki bu görüntüleri inceleyip "suç unsuru" bulamayan Samsun Savcılığı'nın şu yorumu daha tuhaftı: "Kamusal hizmet için birbirleriyle yarış halindeler."

Skandalla ilgili olarak sadece görüntüleri basına sızdırdığı iddia edilen komiser İbrahim Fırat ile Samsun Terörle Mücadele Şube Müdür vekili Metin Balta hakkında dava açıldı.

MİT görevlisi sırra kadem bastı

Hrant Dink, Agos Gazetesi'nde Atatürk'ün manevi kızı Sabiha Gökçen'in Ermeni olduğu iddiasının yer aldığı haber yayınlandıktan sonra İstanbul Valiliği'ne çağrıldı. Dink, burada İstanbul Vali Yardımcı Ergün Güngör ile görüşürken odada iki kişi daha vardı.

Dink'in avukatları, o görüşmede, Dink'in tehdit edildiğini öne sürdü. Kimdi onlar ve gerçekten tehdit etmişler miydi?

İstanbul Valisi Muammer Güler, kesinlikle bir tehdidin olmadığını, sadece Dink'in uyarı niteliğinde bilgilendirildiğini söyledi. O şahısların kimlikleri ise meçhul kaldı. Güler, "MİT görevlileridir ama isimlerini söyleyemem" dedi. MİT görevlileri sırra kadem bastı, Vali Yardımcısı Güngör'ün ise sadece görev yeri değiştirildi.

48 sayfalık dosya ne oldu?

Dava sürecindeki bir önemli tartışma konusu, muhbir Erhan Tuncel'in itiraflarından oluşan emniyetteki sorgusuyla ilgili 48 sayfalık rapor ve telefon konuşma kayıtlarının akıbetiydi. Trabzon Emniyeti, bu dosyayı savcılığa gönderdi ama inceleme ve değerlendirmeden sonra imha edilmesini istedi.

Neden?

"Muhbirlik" mekanizmasının deşifre edilmesinden endişe edilmiş olabilir mi? Konu çok tartışılınca, İstihbarat Daire Başkanı Ramazan Akyürek, ihtiyaç duyulduğu takdirde belgelerin arşivlerden temin edilebileceğini söyledi. Bunun üzerine Dink'in avukatları, mahkemeye başvurarak, Erhan Tuncel'in bu ifadelerine oluşmak istedi. Mahkeme, bu talebi reddetti.

48 sayfalık dosya sır oldu.

Yasin ve Erhan'ın keşfedildiği eylem

Yasin Hayal, 20 Ekim 2004 günü Trabzon Atatürk Meydanı'ndaki McDonalds'a Erhan Tuncel'in imal ettiği bombayı attı.

Erhan Tuncel, Yasin Hayal'in halasının eski kocasıydı. Bu eylem, iki akrabanın ortak eylemiydi. Ev üretimi bu bomba, binada ve çevrede hasara yol açtı. Patlama sonrası orada doğum günü kutlaması yapan beşi çocuk altı kişi yaralandı. Hayal, hemen yakalandı. Eylemin gerekçesini şöyle anlattı: "Afganistan ve Irak'a müdahale eden Amerikalıları cezalandırmak istedim."

Güya, Amerikalılara tepkisini, bir Amerikan şirketi üzerinden bombayla gösteriyordu. Oysa içeridekilerin tamamı kendi vatandaşıydı. Üstelik masum çocuklardı.

Elleri kelepçeli karakola götürülürken gazetecilere şöyle bağırdı: "Kafirlere ölüm. Amerikalılar ölecek. Üç yıl yatıp çıkarım, Rus Konsolosluğu ve HSBC'yi de bombalayacağım. Efsaneyi şimdiden çekin."

Meğer, "efsane" olmayı daha o günlerde kafasına koymuş. Hayal hakkında "bomba imali", "patlayıcı kullanma", "mala zarar verme" ve "yaralama" suçlarından dört ayrı dava açıldı. Erhan Tuncel ise dava dışında kalmayı başardı! Birileri, hem Yasin Hayal'i hem Erhan Tuncel'i bu eylemle keşfettiler. "Efsane olma" şansları, o eylemden sonra döndü.

Birden çark hızla işlemeye başladı. Yasin Hayal, "3 yılda çıkarım" diyordu ama bir anda kendini dışarıda buldu. 11 ay sonra özgürdü.

Şansı yaver gidiyordu!

Ne olduysa oldu, bombalamada zarar gören Mcdonalds'in işletmecisi ve diğer şahıslar Yasin Hayal'den şikayetçi olmadılar. Sanki, "Tanrı'nın Eli" (Maradona'nın kulakları çınlasın) ona uzanmıştı. Ve Hayal, 12 Eylül 2005 günü yapılan yedinci duruşmada serbest kaldı.

Savcının "suçun vasıf ve mahiyeti ile mevcut delil durumuna" göre tutukluluk halinin sürmesini istemesine rağmen, hakim, "şikayetçi çıkmaması, sanığın yargılandığı suçun niteliği ve tutuklu kaldığı süreyi" dikkate alarak tahliyesine karar verdi.

Derken, 16 Nisan 2006 günü yapılan duruşmada; Yasin Hayal, "yaralama" ve "mala zarar verme" suçlarından hiç kimse şikayetçi olmadığı için ceza almadan kurtuldu. Sadece "bomba imali" ve "patlayıcı kullanmak" suçlarından 6 yıl 8 ay hapis ve bin 183 YTL para cezasına çarptırıldı.

Hayal'in avukatları, bu cezayı temyiz etti. Dava dosyası Yargıtay'a taşınırken, mahkeme heyeti, verdiği bu mahkumiyet kararına ve tutuklandığı gün "Çıkınca Rus Konsolosluğu ve HSBC'yi de vuracağım" diyerek suç işleyeceğini açıklamasına rağmen, Hayal hakkında tutuklama kararı vermedi.

Yargıtay Başsavcılığı ise Yasin Hayal'in yargılandığı dava dosyasına ilişkin tebliğnamesini, dosya Yargıtay'a gönderildikten 9 ay sonra tamamladı. Yargıtay Başsavcılığı, Dink cinayetinden sonra ele aldığı dosyayla ilgili tebliğnamesini tamamladı ve Hayal'e verilen 6 yıl 8 aylık cezanın onanması talebiyle dosyayı Yargıtay 8. Ceza Dairesi'ne gönderdi.

Yasin Hayal, bu arada Pelitlispor'da futbola devam etti. Ogün Samast'la burada tanıştı. Erhan Tuncel de emniyetle flörtünü sürdürdü.

Üçü, Hrant Dink cinayetinde yeniden buluştu!

Trabzon nasıl yoldan çıktı?

23 Ocak 2007 günü Trabzon'un tartışılan emniyet müdürü Reşat Altay'ı arayıp uzun bir görüşme yaptım. Dink cinayetinde görevini ihmalle suçlanan Altay'ın eski defterleri de açılmıştı.

Gündeme gelen tüm iddiaları sordum, Altay yanıtladı.

"Trabzon nasıl yoldan çıktı?" başlıklı işte o yazı:

"Hrant Dink'in katilinin Trabzonlu çıkması, zihinlerde aynı soru-

ya yol açtı: Trabzon'da neler oluyor? Neden Trabzon? Trabzon Emniyet Müdürü Reşat Altay'ı aradım. Sorularımız belliydi. 'Trabzon'a özel olan bir şey yok' dedi. Emniyet Müdürü, genel bir tespit yaptı: 'Emniyet Genel Müdürlüğü'nün istatistiklerine baktığınız zaman görürsünüz, Türkiye'de şiddet eğilimi hızla artıyor, sorunlarını zor kullanarak çözme anlayışı yayılıyor, diyalog kopuklukları yaşanıyor.'

Altay'ın Trabzon'a özel olarak yaptığı şu tespit de çok önemli: 'Buranın toplumsal yapısı biraz daha farklı. Milliyetçi duyguların daha uç noktaya çıktığı, daha heyecanlı, asabi mizaçlı, anında tepki gösteren insan yapısı var. Basit bir örnek vereyim, buradaki asayiş olaylarının dörtte biri trafikte yaşanıyor. En ufak bir şeyde, ışıkta hemen kavga ediyorlar. Geçim sıkıntısı, işsizlik de eklenince böyle bir tablo ortaya çıkıyor.'

Altay'ın önerisi şöyle: 'Tüm sosyal bilimciler bu meseleye kafa yormalıdır. Olayın sosyal, siyasi, kültürel, ekonomik boyutları tüm yönleriyle irdelenmelidir. Kamu yöneticileri, yerel yöneticiler, sivil toplum kuruluşu temsilcileri, sorumluluk sahibi herkes üzerine düşeni yapmalıdır.'

Yasin Hayal soruşturması

Bu genel tespitlerden sonra işin emniyet boyutunu konuştuk. Altay, Trabzon'da artan asayiş olayları üzerine geçen yıl haziran ayında 'özel' olarak gönderilmiş bir isim. Nedeni ise, yıllarca terörle mücadele ve istihbarat alanında çalışmış olması. Yedi aylık dönemini şu cümleyle özetledi: 'Dönemimde sadece bir cinayet oldu, o da yılbaşı gecesiydi. Bunun dışında başka bir cinayet ve organize bir eylem meydana gelmedi. Trabzon'da huzurun sağlanması için her türlü tedbirli aldık, almaya devam ediyoruz.'

Peki, Ogün Samast nerden çıktı? Yasin Hayal'in hayallerine nasıl kurban edildi? Altay'ın yanıtı şöyle: 'Başka bir ilden de çıkabilirdi. Trabzonlu olması bu kent üzerinde yeni bir tartışma başlatmak için kullanılırsa doğru olmaz.' Ardından McDonalds bombacısı Hayal'in 11 ay tutuklu kaldıktan sonra nasıl serbest kaldığını sorduk. Altay,

önemli bir mesaj verdi: 'O dava sırasında Trabzon'da değildim. Bu hadiseden sonra bu şahısla ilgili kapsamlı bir araştırma başlattık. Her bilgiyi, iddiayı, detayı inceliyoruz. Her iddiayı mercek altına aldık. Bu soruşturma sonuçlandığında Yasin Hayal'le ilgili her şey gün ışığına çıkacaktır. Nasıl hareket ediyor, örgüt bağlantısı var mı, kimlerle işbirliği içinde, tüm bunları aydınlatacağız.'

Soruşturma henüz sonuçlanmadığı için Altay açık konuşmasa da bu ifadelerden şu sonucu çıkarmak mümkün: Yasin Hayal için çete kurmak ve adam öldürmeye teşvik iddiasıyla yeni davalar yolda. 11 ay tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldığı bombalama eyleminden dolayı da yeniden hakim önüne çıkarılması sözkonusu.

Mermiler saçlarımın arasından geçti

Altay, hakkındaki iddialarla ilgili sorularımıza da yanıt verdi. Önce sekiz öğrencinin öldüğü 16 Mart 1978 olaylarıyla ilgili iddiayı hatırlattım. Altay, şöyle dedi: 'O tarihte bir komiser yardımcısı olarak hasbelkader oradaydım. O çatışmada ölümden döndüm. Mermiler saçlarımın arasından geçti. 1995'te İstanbul'da terör şubesinde göreve başlayınca bu iddiayı gündeme getirenler bir polisin (Yahya Gergin) iddiasının peşine takıldılar. Yargılandığımız davadan da beraat ettim.'

Peki, Abdullah Çatlı ile görüştünüz mü? 'Kesinlikle hayır' deyip ekledi: 'Çatlı'nın telefon görüşmeleri incelendiğinde bizim şubeye ait telefonlar çıkmış. Bunun üzerine benim de Çatlı ile görüştüğümü iddia ettiler. Benim hiçbir zaman görüşmem olmadı. Bizim şubede Çatlı ile görüşen polisler varmış. Bunlar, Ayhan Çarkın gibi Susurluk davası sırasında ismi geçen polisler.'

Çiftehavuzlar operasyonu? Altay'ın yanıtı: 'Evet, o operasyonu ben yönettim. Sekiz ayrı noktada olan kapsamlı bir operasyondu. Gizli saklı bir şey yok. Televizyonların canlı olarak verdiği bir operasyondu. Her şey ortada.' Altay, Ümraniye Cezaevi operasyonunu ise şöyle anlattı: 'Biz oraya kolluk kuvveti olarak gittik. Cumhuriyet savcılığının yürüttüğü bir operasyondu. Savcının talimatlarını uyguladık.'

Görüşmenin sonuna doğru en kritik soruyu yönelttim: 'Mehmet Ağar'ın adamı olduğunuz söyleniyor. Doğru mu?' Sakin üslubunu

korumaya özen gösteren Altay, yine öyle devam etti: 'Sayın Mehmet Ağar emniyet teşkilatında yıllarca görev yapmış birisidir. Her emniyet mensubu gibi ben de tanıyorum.'

İspat etsinler istifa ederim

Altay, görüşmemizin sonuna doğru, sözlerini şöyle tamamladı: 'Ben hiç kimseye işkence yapmadım. Haksız bir iş yapmadım. Onun için bugüne kadar hiç kimseden ölüm tehdidi almadım. Hakkımda verilmiş bir tane kınama veya başka bir ceza yoktur. Yaptığım tüm işlerden dolayı vicdanen huzurluyum. Eğer benim söylediklerime inanmayan varsa, onunla her yerde konuşmaya hazırım. Aksini ispat etsinler, sabah gider görevimi bırakım. Çiğ yemedim, verilmeyecek hiçbir hesabım yok.'

Trabzon Emniyet Müdürü'nün ağzından Trabzon ve Reşat Altay böyle."

BBP tarlasını sürdüler

Dink cinayeti soruşturması sırasında BBP'nin kurumsal kimliği sıkça gündeme geldi. O kadar çok BBP'li fotoğraf karesine girdi ki, BBP Lideri Muhsin Yazıcıoğlu kendini savunmakta bir hayli zorlandı.

Erhan Tuncel dedi ki: "Yasin Hayal bana Hrant Dink'i öldürmek için Mustafa Öztürk'ten yardım alacağını söyledi."

Mustafa Öztürk, Alperen Ocakları Trabzon eski İl Başkanı...

Yasin Hayal dedi ki: "McDonalds olayından dolayı cezaevinde kalırken Halis Egemen ve Yaşar Cihan'dan 1000 YTL para, giyecek ve eşya yardımı aldım."

Halis Egemen BBP MKYK üyesi, Yaşar Cihan BBP Trabzon İl Başkanı...

Yasin Hayal, BBP Trabzon İl Teşkilatı'nda bir süre çaycı olarak çalıştı. Erhan Tuncel'in BBP Lideri Muhsin Yazıcıoğlu'nun arkasında yer aldığı fotoğraf, medyada yayınlandı.

Yazıcıoğlu'nun şok iddiası

Hrant Dink cinayetine BBP'li bazı isimlerin karışması üzerine BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcoğlu ile görüştüm. Yazıcıoğlu'nun iddialar karşısındaki cevabına 1 Nisan 2007 tarihli yazımda yer verdim.

"BBP tarlasını çok önceden sürmüşler" ifadesi, büyük bir itiraftı. Bu ifade, aynı zamanda komplo teorisyenlerinin çalışma yöntemlerine dair işaretler veriyordu:

"... *Yazıcıoğlu'nun 'komplo' iddiasına düşünerek, ölçerek, tartarak verdiği şu yanıt çok önemliydi: 'Bir ay içinde bu kadar şeyi yapmaları mümkün değil. Geriye doğru bakmak lazım. Bu tarlayı çok önceden işlemişler...' Sonra da bu mevzuu kapattı.*"

Ölüm emrini müdür mü verdi?

10 Şubat 2007 tarihli Akşam Gazetesi'nde önemli bir iddiaya yer verildi. Avukat Fatih Çakır'ın notlarından elde edilen bilgilerle oluşturulduğu öne sürülen haberde, Yasin Hayal'in emniyetteki sorgusunda, Dink için ölüm emrini Trabzon Terörle Mücadele Şube Müdürü Yahya Öztürk'ün verdiğini söylediği belirtiliyordu.

Yahya Öztürk, bu iddiayı anında yalanladı.

Yasin Hayal'e göre; Yahya Öztürk, Erhan Tuncel'i 2006 yılı ocak ayında evinde ziyaret ederek şöyle demiş: "Bu bayrak yere düştü, bayrağı kaldırmak Erhan ve Yasin'e düşmüş görevdir."

Pis ilişkiler

Hrant Dink cinayetinin soruşturulduğu süreçte ortaya çıkan gelişmeler, devlet içindeki yasa dışı oluşumların kirli ilişkilerini ortaya koydu. Bir nevi, çuvalladılar. Ama Hant Dink göz göre öldürüldü. Bugün gelinen noktada, tetikçi Ogün Samast'ın cezalandırılmasının kamu vicdanını rahatlatmayacağı aşikar. Jandarma-emniyet-MİT üçgenindeki karanlık alan aydınlatılmadıkça benzer olayların yaşanılması kaçınılmazdır.

MALATYA VAHŞETİ

Türkiye, 18 Nisan 2007 sabahı büyük bir vahşetle uyandı. Hıristiyanlıkla ilgili kitaplar yayınlayan Zirve Yayıncılık'ı sabah erken saatlerde basan bir grup, biri Alman üç kişiyi sandalyeye domuz bağıyla bağlayıp boğazlarını kesti. Rahip Santoro ve Hrant Dink cinayetlerinin şoku henüz atlatılmadan yaşanan bu vahim hadise, sadece ülkede değil dünyada da büyük yankı uyandırdı.

Cumhurbaşkanlığı seçim sürecine girerken ülkeyi kaosa sürüklemek ve seçimi imkansız hale getirmek isteyen kimi çevrelerin, provokatif eylemlere yönelme ihtimali hep biliniyordu. 16 Nisan'da başlayan ve 10 gün sürecek olan Cumhurbaşkanlığı adaylık sürecinin tam ortasında meydana gelen bu vahşet, vicdan sahibi herkesin tüylerini diken diken etmişti. Daha çok İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerde beklenen bu tür eylemin Malatya'da gerçekleşmesi ilk bakışta bir yönüyle sürpriz sayılabilirdi. Ne var ki; olaylar zinciri çorap söküğü gibi ortalığa döküldükçe böyle bir vahşetin hiç de sürpriz olmadığı belli oluyordu.

Vahşet anı ise kelimelerle anlatılacak türden değildi.

Medyaya yansıyan ilk bilgi, zanlıların üzerinden çıkan mektup oldu. Özellikle mektuptaki şu ifadeler: "Beşimiz kardeşiz, ölüme gidiyoruz, dönmeyebiliriz. Hakkınızı helal edin."

Yabancı haber ajansı Reuters'ın Malatya cinayetini Rahip Santoro ve Hrant Dink cinayetiyle bağlantı kurarak servis yap-

ması ve haberde kullandığı üslup, olayın dış dünyadaki algılama şeklini çok olumsuz etkileyecek türdendi:

"Çoğunluğu Müslüman olan Türkiye devleti yöneticileri geçmişte buradaki Hıristiyan misyonerlik çalışmalarını eleştirmişti. Bazı Türk milliyetçiler Hıristiyan misyonerleri, Türkiye'nin politik ve dini kuruluşlarını zayıflatmaya çalışan düşmanlar olarak görüyor."

Savcı "örgüt işi" dedi

Malatya Emniyet Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü'ne "İlk belirlemelere göre olayın terör kaynaklı olmadığı ve bir örgüt bağlantısı görülmediği" bilgisini verdi. Ayrıca konunun bir örgüt işi olmadığının altını çizdi.

Malatya Emniyeti'nin başlangıçta "örgütlü eylem" olarak görmediği bu katliamla ilgili soruşturmayı yürüten Malatya Cumhuriyet Savcıları Mehmet Badem ve Ömer Tetik, olayı, "terör örgütü eylemi" olarak vasıflandırdı, Emre Günaydın'ı ise örgütün kurucu lideri olarak tanımladı.

Günaydın hakkında "Silahlı terör örgütü kurmak, örgüt yöneticisi olmak, terör örgütünün faaliyeti çerçevesinde birden fazla adam öldürmek, işyeri dokunulmazlığını bozmak" suçlarından dava açan iki savcı, diğer sanıklar için "Silahlı terör örgütü üyesi olmak" ifadesini kullandı.

Hepsi için müebbet hapis cezası istendi.

Emre, suçu arkadaşlarına attı

Olay sırasında 19 yaşında olan Emre Günaydın, ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede sürekli polis kontrolü altında tutuldu. Sağlığına kavuştuktan sonra savcılıkta verdiği ifadede, tüm suçu arkadaşlarının üzerine attı ve hiç kimseyi öldürmediğini öne sürdü.

Diğer sanıkların tümünün "lider" olarak görüp "Eylemi planlayan ve öldüren oydu" dediği ve savcıların da "Örgüt lideri" ola-

rak tanımladığı Emre Günaydın, ifadesinde, olay öncesi ve anını anlatırken, kendini cinayetlerin dışında tuttu.

Günaydın, eylem planını şöyle anlattı:

– 2006 yılı yaz aylarında Malatya Birlik Gazetesi'nde çalışırken Bülent Varol isimli bir şahıs ile tanıştım. Hıristiyanlık ve misyonerlik ile ilgili konularda konuştuk. Kendisini Hıristiyanlık ve misyonerliğin kötü olduğunu, PKK ile bağlantısı olduğunu söylüyordu.

– Cuma, Abuzer, Salih ve Hamit olarak amacımız, Zirve Yayıncılık'a gidip oradakileri bağlayıp rehin alıp misyonerlik, Hıristiyanlık faaliyetlerinden dolayı sorgulamayı düşünüyorduk. Amacımız kesinlikle öldürmek değildi.

– Çavuşoğlu'nda bir internet kafede çalışan Bekir Öktem isimli arkadaştan bu yapacağımız olayla ilgili olarak plastik eldiven istedik, fakat bu olaydan ona bahsetmedik. Ebubekir bize yan taraftaki sağlık ocağından bir çift eldiven getirdi.

– Olayın planlamasını ve malzemelerin teminini ben, Cuma, Hamit, Salih, Abuzer birlikte gerçekleştirmek için aramızda para topladık. Kuru sıkı tabancalardan bir tanesini Kürşat'ın evinden kardeşinden aldık. Hatırladığım kadarıyla 3 tane kuru sıkı tabanca aldık, araba kiraladık. Bıçakları da postanenin arka caddesindeki bir yerden aldık. İpi hatırlamıyorum.

– Olaydan bir gün önce kiraladığımız bir arabayla Zirve yayıncılığın etrafında dolaştık. Salih arabayı sürüyordu. Planı orada düşünüp karar verdik.

– Kuru sıkı tabancaları da Orduzu mevkiinde Salih ve Abuzer'le birlikte denedik, silah sıktık.

– Olay günü sabah 07:00 sıralarında birlikte Zirve yayıncılığının yakınında kahvaltı yaptık. Sonra Zirve yayıncılığa çıktık ama kapalıydı. Oradan babamın spor salonuna gittik. Başımıza bir şey gelir düşüncesiyle 'Ben not yazacağım' dedim. Yazdım. Arkadaşlarım da yazdı, birbirimize okuduk, namaz kıldık.

– Oradan ayrıldıktan sonra tekrar Zirve yayıncılığa gittik. Yukarıya Abuzer ve ben çıktık. Abuzer'de silah ve bıçak, bende sadece bıçak vardı. İçeride Necati, Uğur ve Alman vardı. Aşağıda bekleyen arkadaşlara mesaj çektik onlar da geldi.

– Önce Hıristiyanlıkla ilgili konuşmaya başladık. Necati İslam dinini kötülüyordu, PKK'yı övüyordu. Bu konuşmalara sinir oluyordum. Lavaboya gidip bir havlu aldım, rehin alırken kullanırım diye düşündüm.

– Odaya gittiğimde birden psikolojik etkiyle Necati'nin arkasına geçip boğazına dayadım, 'yat yat' dedim. O sırada Alman bana doğru bıçakla hamle yaptı. Diğer arkadaşlar da Almanı silahı çekip yere yatırdılar. Salih iple Necati'nin boğazını sıkmaya başladı fakat öldüremedi. O sırada Abuzer Necati'ye bıçağı sapladı. Salih'in de Uğur'un beline bıçak sapladığını biliyorum. Ben kimseyi bıçaklamadım.

– Polisler gelince balkona çıkarak aşağıya inmeye çalıştım. Sonrasını hatırlamıyorum.

– 8-16 Nisan arasında İsa Mesih'in ölüm yıldönümü nedeniyle yayınevinin kalabalık olacağını düşünüp 18'inde yapmaya karar verdik.

– Olay yerindeki bilgisayar, flash disk ve bilgi ve belgeleri almamızdaki amaç, bu şahısların misyonerlik faaliyetlerini öğrenebilmekti.

Şahıs debelendi ama ölmedi

Katliamın faillerinden Hamit Çeker, diğer sanık arkadaşları gibi eylemin planlayıcısı ve baş aktörü olarak Emre Günaydın'ı gösterdi. Cinayetlerin asıl sorumluluğunu ise Emre Günaydın'la birlikte Abuzer Yıldırım ve Salih Güler'e yıktı.

Hamit Çeker'in savcılıktaki ifadesi:

– Yaklaşık 4 ay kadar önce yurdumuzda bulunan sigara içme odasında Emre Günaydın, bizleri toplayıp misyonerlik faaliyetle-

rinin çok arttığını, bu hareketin tehlikeli ve büyük olduğunu, ilimizde 39 veya 49 tane kilise açtıklarını, amaçlarının ise dinimizi değiştirmek, bacılarımızı, kızlarımızı yoldan çıkartmak olduğunu, birilerinin bunu muhakkak durdurması gerektiğini, buna kendisinin gönüllü olduğunu, bizlerin de kendisine yardımcı olmamızı istediğini söyledi. Biz bu konuşmadan çok etkilendik.

– Emre bir gün 16 nisan'da harekete geçeceğimizi söyledi. 16 Nisan tarihini sorduğumuzda bize sebebini söylemedi. Sonra işin 18 Nisan'a alındığını söyledi.

– Grubumuz içerisinde lider pozisyonunda olan Emre'ydi. Abuzer ve Salih ise bana ve Cuma'ya göre Emre'ye daha yakındı. Olayın tüm planlamasını Emre yaptı, biz onun planına uyduk.

– Ertesi gün (17 Nisan) dışarıda beyaz bir Clio içinde Emre ve Abuzer bekliyordu. Aracı 100 YTL'ye kiralamışlar. Çevre yolu üzerindeki Tekel bayiinden Emre ve Abuzer 5 adet çamaşır ipi satın aldı. PTT yakınındaki Enesler Hırdavat'tan beş adet bıçak, beş çift plastik eldiven, beş adet boyuna takılan cevşen aldık.

– Daha önce gördüğüm silahlardan birini Salı günü Abuzer ve Salih atış yaptıkları için polis yakalayıp almış.

– İş hanına vardığımızda Emre planda değişiklik yaptı. Buna göre önce arabadan Abuzer ve Emre indi, ikisinin de bıçağı vardı. Diğer silahların biri Cuma'da küçük olan da bendeydi. İş hanına girdik, en arkada Salih vardı.

– İçeride bir saat kadar konuştuk. Derken bir anda Emre bıçağını çıkartarak onlardan birinin boğazına dayadı. Bunun üzerine hepimiz ayağa kalkıp bıçakları çıkarttık. Ben üzerimdeki silahı çıkartmadım ama diğerleri çıkarttı.

– Emre, şahıslara yere yatmalarını söyledi ve seslerini çıkartmadan yere yattılar. İpleri kullanarak adamlar bağlandı. Abuzer yardım etti, Uğur'u da Emre bağladı.

– Emre, Salih'e Necati'yi öldürmesini söyledi. Salih yerdeki iplerden bir parça alarak Necati'nin boynuna doladı ve sıkmaya

başladı. Şahıs debelendi ama ölmedi. Şahsın ölmemesi üzerine Emre, yüzüstü yatmakta olan Necati'nin yanına giderek ensesine bıçağı saplamaya başladı.

– Hiç zaman kaybetmeden ikisi de Almanın başına geldiler. Emre adamın yüzünü havluyla örtüp gördüğüm kadarıyla boğazını kesti. Salih o esnada Almanın yanındaydı ama bıçakla vurup vurmadığını görmedim.

– Bu arada kapı çaldı. Kapıya giderek göz deliğinden dışarıda bir erkek ve bir kadın gördüm. Bu esnada iki şahsın telefonları çalmaya başladı. Emre, Uğur'a, Altın Kayısı Oteli'nde toplantıda olduğunu, oraya gelmelerini söylemesini istedi. Bunun üzerine kapıdakiler ayrıldılar.

– Bu konuşmadan sonra Emre, bıçakla Uğur'un üzerine yürümeye başladı ve Uğur hareketlenip bağırmaya başladı. Salih, Abuzer ve Cuma Uğur'un üzerine çöktü. Ben bu esnada pencereden dışarıya bakıyordum.

– Bu şahsın ölümünden çok kısa süre polisler geldi. Pencereden kaçmaya çalıştık, sonra Salih ve Cuma'ya birlikte kapıyı açtık.

"Emre kafana sıkarım" dedi

Sanık Cuma Özdemir de katliamın bir numaralı sorumlusu olarak Emre Günaydın'ı gösterdi. Günaydın'ın ölüm tehdidi nedeniyle eylemde yer aldığını ancak kimseyi öldürmediğini iddia etti.

Cuma Özdemir'in ifadesi:

– Bu olaya katılmamak, mümkünse vazgeçirmek için çok çaba harcadım. Emre beni tehdit ederek eğer ayrılmaya kalkarsam "kafana sıkarım" şeklinde ben ve ailem dahil yakınlarımın ve tanıdıklarımın öleceği şeklinde tehdit etti.

– Emre'nin kendilerine katılmasam bana ve aileme zarar verebileceğini düşünerek, Hamit'le birlikte bir mektup yazarak yurttaki yatağımın altına koyduk. "Eğer bana ve Hamit'e bir şey olursa bunun sorumlusu Emre, Salih ve Abuzer isimli şahıslardır" şeklinde yazdık.

– Salih elindeki bıçakla birlikte Emre'nin yanına giderek Uğur'u yere yatırdı. Hamit bıçakla bu şahsın başında beklemeye başladı. Salih ile Emre bu sefer Almanı yere yatırdı. Onun başında da Salih beklemeye başladı. Necati'yi de Abuzer yere yatırmıştı.

– Emre, Abuzer'in elindeki ipi alarak tek tek hepsinin ellerini bağladı. Emre lavaboya giderek havlu getirdi, üçe böldükten sonra yerde yatan şahısların ağızlarını bağladı.

– Emre, Salih'e 'Necati'yi öldür' dedi. Salih iple boğmaya çalıştı, boğamadı bıraktı. Emre elinde bulunan bıçakla kafa tarafına saplamaya başladı. Kısa süre sonra Necati'nin sesi kesildi.

– Daha sonra Emre, yerde yüz üstü yatan Alman şahsın üzerine çıktı ve Salih'i yanına çağırdı, Salih Alman şahsı tuttu, Emre boyun kısmına bıçakla saplamaya başladı.

– Emre, lavaboya giderek bir havlu daha getirdi, Uğur'un yüzünü kapattı. Emre, Salih ve Abuzer şahsın sırtına saplamaya çalıştılar.

"Necati'yi boğarak öldür"

Sanık Salih Güler de diğer sanıklar gibi kendini suçsuz göstermeye çalışırken, eylemin planlayıcısı olarak Emre Günaydın'ı gösterdi.

Salih Güler'in ifadesi:

– Zirve Yayıncılık'ın ismini olaydan bir ay önce öğrendim. Burada misyonerlik faaliyetlerinin yürütüldüğünü Emre söylüyordu.

– 17 Nisan 2007 günü Emre ile saat 11.00 sıralarında Eftelya kafede buluştuk. Bana 'Abuzer'i ara buraya gelsin' dedi. Abuzer'i aradım o da geldi. Üçümüz birlikte iki günlüğüne araba kiraladık. Günlüğü 80 YTL olarak anlaştık ve parayı peşin verdik. Arabayı kendi adıma kiraladım, Abuzer de kefil oldu.

– Arabayla Malatya Spor Tesisleri'nin ilerisinde Emre'nin getirmiş olduğu silahlarla üçümüz beşer, altışar kez havaya atış et-

tik. Dönüşte Battalgazi kavşağında polis bizi durdurdu, tabancayı aldılar ve Emre'ye 58 YTL ceza kestiler.

– Olay günü Emre bana "Necati'yi boğarak öldür" dedi. Yerden aldığım iple boğmaya çalıştım ama boğamadım bıraktım. Emre bu sırada bıçakla Necati'nin boyun kısmına bıçağı saplamaya başladı, sonra sesi kesildi.

– Daha sonra Emre bıçakla yerde yatan Alman şahsın üzerine çıktı ve beni yanına çağırdı. Bıçağı boyun ve sırt kısmına sapladı.

– Emre, Uğur'un yüzünü havluyla kapattıktan sonra hep birlikte üzerine çullandık, Emre bıçakla şahsın sırtına, boynuna rastgele saplamaya başladı.

"Kelime-i şahadet getir seni Müslüman yapacağım"

Sanık Abuzer Yıldırım da diğer sanıklardan farklı davranmadı. Eylem planının ayrıntıları konusundaki açıklamaları, sanık arkadaşlarının ifadeleriyle örtüştü ancak eylem anına ilişkin o da kimseyi öldürmediğini söyledi.

Abuzer Yıldırım'ın ifadesinde ilginç ayrıntılar vardı:

– Emre'yle 2005'te tanıştık. Olaydan yaklaşık iki ay önce konuştuğumuzda Emre, misyonerlerin ülkemizdeki faaliyetlerinin çok tehlikeli olduğunu, Malatya'da 50 tane ev şeklinde kiliselerinin olduğunu söyledi.

– Bir ay önce tekrar görüştüğümüzde bu bilgileri, babasının spor salonuna gidip gelen ve ülkedeki Alevilik, Misyonerlik ve Hıristiyanlık gibi bilgileri toplayarak devlete rapor yazan bir şahıstan aldığından söz etti ve adını da "Ruhi" olarak söyledi.

– Ben de kendisine şaka ile karışık "Bu senin Ruhi, Hayat dizisindeki Deli Ruhi gibi mi?" dedim. O da "Hayır soyadı gibi o Ruhi Polat" dedi.

– Olaydan önce Emre silahlı denememizi teklif etti, ıssız olacağını düşünerek YİMPAŞ'ın arkasında atış poligonuna gittik. Herhalde üçümüz (Emre, Salih, Abuzer) 30 mermi yakmışızdır.

Dönerken polis aracımızı Battalgazi kavşağında durdurdu, torpido gözünde duran silahımızı alarak fatura olup olmadığını sordu. Elimizde 20 YTL karşılığında satılmış bir fatura vardı. Onu ibraz edince polis merkezine davet edildik. Fatura Emre'nin adına olduğu için polis onunla ilgili işlem yaptı, silah ile faturayı gerekli araştırmayı yapmak için tuttuklarını söylediler.

– Olay esnasında Emre, Necati'ye hitaben "Yat yere kelime-i şahadet getir. Ben de seni Müslüman yapacağım" dedi.

– Ben ellerimi yıkarken tuvalete elinde bıçakla ve kanlı olarak Emre geldi. Ben ellerinin ve bıçağın kanlı oluşundan Necati'yi Emre'nin öldürdüğünü tahmin ettim. Odadaki diğer arkadaşların nerede olduklarını hatırlamıyorum, çünkü çok etkilenmiştim.

– Emre, Uğur'un ağzındaki havludan tutarak kafasını kaldırdı elindeki bıçağı boğazına sapladı, sonra bıçağı geri çekti.

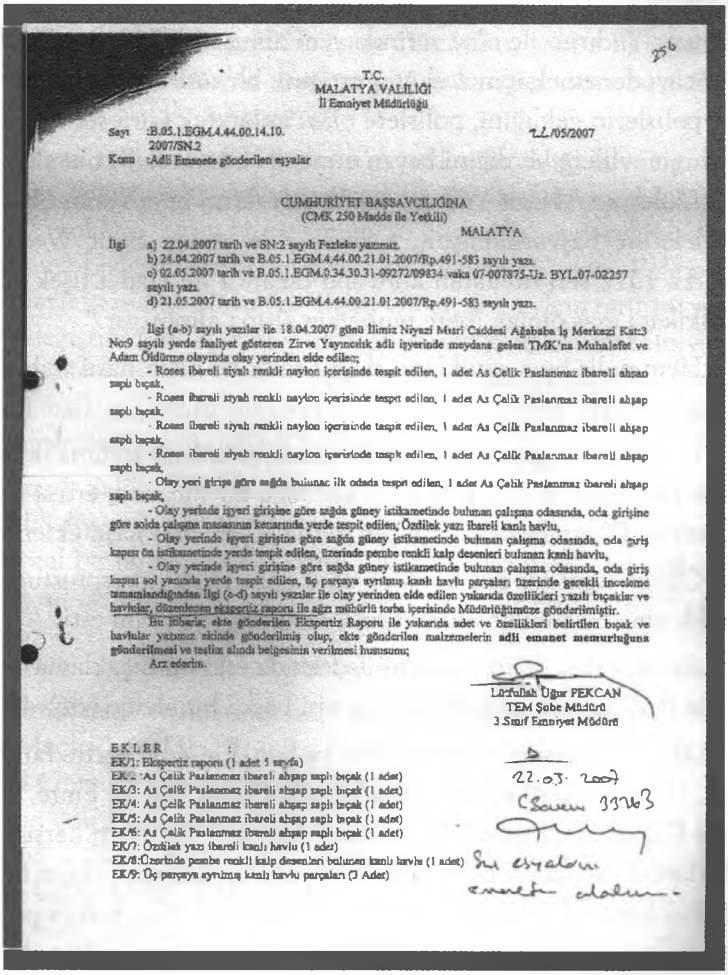
Tabancanın sırrı

Sanıkların ifadelerinde geçen ve olaydan bir gün önce Battalgazi kavşağında polisin el koyduğu kuru sıkı tabanca, olay yerindeydi.

Resmi kayıtlar da olay yerindeki tabancanın, bir gün önce polisin eline geçtiğini doğruluyordu.

Dava dosyasına eklenen, Beydağı Polis Merkezi Amiri Başkomiser Şerafettin Ateşoğlu'nun Malatya Asayiş Şube Müdürlüğü'ne olaydan bir gün sonra 19 Nisan günü gönderdiği yazıda aynen şu ifadeler var:

"17.04.2007 günü saat 16:00 sıralarında Orduzu Pınarbaşı civarında silahla havaya ateş eden şahısların bildirilmesi üzerine ekiplerimizin yapmış olduğu araştırma neticesi Battalgazi kavşağında oto içerisinde bulunan 3 şahsa tabanca ile ateş edip etmediği sorulduğunda, şahıslar kendilerinin kuru sıkı tabanca ile havaya ateş ettiklerinin anlaşılması üzerine merkezimize teslim



T.C.
MALATYA VALİLİĞİ
İl Emniyet Müdürlüğü

Sayı :B.05.1.EGM.4.44.00.14.10. 2007/SN.2 — 22/05/2007
Konu :Adli Emanete gönderilen eşyalar

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA
(CMK 250 Madde ile Yetkili)
MALATYA

İlgi a) 22.04.2007 tarih ve SN:2 sayılı Fezleke yazımız.
b) 24.04.2007 tarih ve B.05.1.EGM.4.44.00.21.01.2007/Rp.491-583 sayılı yazı.
c) 02.05.2007 tarih ve B.05.1.EGM.0.34.30.31-09272/09834 vaka 07-007875-Uz. BYL.07-02257 sayılı yazı.
d) 21.05.2007 tarih ve B.05.1.EGM.4.44.00.21.01.2007/Rp.491-583 sayılı yazı.

İlgi (a-b) sayılı yazılar ile 18.04.2007 günü İlimiz Niyazi Mısri Caddesi Ağababa İş Merkezi Kat:3 No:9 sayılı yerde faaliyet gösteren Zirve Yayıncılık adlı işyerinde meydana gelen TMK'na Muhalefet ve Adam Öldürme olayında olay yerinden elde edilen;

- Roses ibareli siyah renkli naylon içerisinde tespit edilen, 1 adet As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak,
- Roses ibareli siyah renkli naylon içerisinde tespit edilen, 1 adet As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak,
- Roses ibareli siyah renkli naylon içerisinde tespit edilen, 1 adet As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak,
- Roses ibareli siyah renkli naylon içerisinde tespit edilen, 1 adet As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak,
- Olay yeri girişe göre sağda bulunan ilk odada tespit edilen, 1 adet As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak,
- Olay yerinde işyeri girişine göre sağda güney istikametinde bulunan çalışma odasında, oda girişine göre solda çalışma masasının kenarında yerde tespit edilen, Özdilek yazı ibareli kanlı havlu,
- Olay yerinde işyeri girişine göre sağda güney istikametinde bulunan çalışma odasında, oda giriş kapısı ön istikametinde yerde tespit edilen, üzerinde pembe renkli kalp desenleri bulunan kanlı havlu,
- Olay yerinde işyeri girişine göre sağda güney istikametinde bulunan çalışma odasında, oda giriş kapısı sol yanında yerde tespit edilen, üç parçaya ayrılmış kanlı havlu parçaları üzerinde gerekli inceleme tamamlandığından İlgi (c-d) sayılı yazılar ile olay yerinden elde edilen yukarıda özellikleri yazılı bıçaklar ve havlular, düzenlenen ekspertiz raporu ile ağzı mühürlü torba içerisinde Müdürlüğümüze gönderilmiştir.

Bu itibarla; ekte gönderilen Ekspertiz Raporu ile yukarıda adet ve özellikleri belirtilen bıçak ve havlular yazımız ekinde gönderilmiş olup, ekte gönderilen malzemelerin **adli emanet memurluğuna** gönderilmesi ve teslim alındı belgesinin verilmesi hususunu;
Arz ederim.

Lütfullah Uğur FEKCAN
TEM Şube Müdürü
3.Sınıf Emniyet Müdürü

EKLER :
EK/1: Ekspertiz raporu (1 adet 5 sayfa)
EK/2: As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak (1 adet)
EK/3: As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak (1 adet)
EK/4: As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak (1 adet)
EK/5: As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak (1 adet)
EK/6: As Çelik Paslanmaz ibareli ahşap saplı bıçak (1 adet)
EK/7: Özdilek yazı ibareli kanlı havlu (1 adet)
EK/8:Üzerinde pembe renkli kalp desenleri bulunan kanlı havlu (1 adet)
EK/9: Üç parçaya ayrılmış kanlı havlu parçaları (3 Adet)

22.05.2007

Malatya'da işlenen cinayet sonrası olay mahallinde ele geçirilen tabanca hakkında, Malatya Emniyet Müdürlüğü'nden Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen rapor.

edilmiş olup konu ile ilgili olarak şüpheli Emre Günaydın alınan ifadesinde; Olay günü ve saatinde arkadaşları Salih Güler ve Abuzer Yıldırım ile olay yerinde yeni almış olduğu kuru sıkı tabancayı denemek için 2 el ateş ettiğini, bir süre sonra olay yerine polislerin geldiğini, polislere olayı anlatarak kuru sıkı tabancayı görevlilere verdiğini beyan etmiştir. Olayla ilgili olarak Salih Güler ve Abuzer Yıldırım isimli şahısların bilgi veren olarak ifadelerine başvurulmuştur. Olayda elde edilen Smit Wesson marka 1312 seri numaralı kuru sıkı tabanca ile 1 adet fişek adli tahkikata esas olmak üzere muhafaza altına alınmıştır."

Hem polis hem sanıkların doğruladığı bu olayı nasıl izah etmek gerekir?

Olaydan bir gün önce, üstelik mesai bitiminin sonuna doğru saat 16:00 sıralarında polisin el koyduğu bir tabanca, ertesi gün sabah 07:00 sıralarında başlayan katliam sürecine nasıl eklendi?

Olayla ilgili bir baş komiser ve 4 polis hakkında soruşturma açıldı ama bu sorular zihinlerimizi kemirmeye devam etti.

Sanıklardan Salih Güler'in ifadesinde eski bir bıçaklama olayıyla ilgili yaptığı şu açıklama ise bizi başka bir aleme götürdü:

"Cuma Özdemir, Hamit Çeker ve ben, Emre ile yurtta buluştuk. Hamit'in üstü müsait olmadığı için Cuma, ben ve Emre, Sümer Karakolu'na gittik. Emre karakola girdi, biz yolun karşısında durduk. Karakolun kapısında bir polisle görüştü. Çıkışta bize 'Dosya kapandı adam beni tanımıyormuş' dedi. Kendisinin polis müdürleri, amirleri ile oturup kalktığını, bunların arkadaşı olduğunu söylüyordu. Bir kısmı bize hava atar gibiydi; ama bu bıçaklama olayında karakolda buna bir şey yapılmadığını görünce söyledikleri doğru gibi diye düşündüm."

Gerçekten doğru muydu? Emre Günaydın, bazı polislerle ve polis amirleri ile oturup kalkıyor muydu?

Neden 16 Nisan?

Emre Günaydın dışındaki sanıkların ifadesinde dikkati çeken bir tarih var: 16 Nisan 2007. Emre Günaydın, onlara ilk aşamada eylemin 16 Nisan'da yapılacağını duyurmuş, sonra bu tarihi "18 Nisan" olarak değiştirmişti.

Eylem tarihi olarak 16 Nisan'ın neden seçildiği ve sonra bu tarihin değiştirildiği konusunda dava dosyasında açıklık yok. Tüm sanıklar, "Emre bize eylemin 16 Nisan'da yapılacağını söyledi ama neden o tarihte yapılacağını söylemedi" dedi. Eylemin planlayıcısı olarak gösterilen Emre Günaydın, eylem tarihini neden değiştirdiğini açıklıyor ama 16 Nisan'a açıklık getirmiyor. Acaba; 16 Nisan'ın Cumhurbaşkanlığı seçimi için adaylık sürecinin başlama tarihi olmasının, böyle bir eyleme esin kaynağı oluşturmasından söz edilebilir mi?

Sanık Salih Güler'in ifadesine göre, "Eylem tarihi 18 Nisan'a alındı" diyen Emre Günaydın'ın "aldım" yerine "alındı" demesinin özel bir anlamı olabilir mi? Yoksa eylem tarihi, Günaydın'a dikte mi ettirilmişti?

Ağabey Polat

Sanık ifadelerinde ismi sıkça geçenlerden biri, Malatya İl Genel Meclisi'nin MHP'li üyesi Ruhi Polat'tı. Sanık ifadelerinde, Emre Günaydın'ın misyonerlik faaliyetleri konusunda Ruhi Polat'tan çok etkilendiği belirtiliyordu. Eylemden önce Emre Günaydın ile Ruhi Polat'ın 18 kez mesajlaştığının ortaya çıkması da garip bir tesadüftü. Ruhi Polat, savcılıktaki ifadesinde, Emre Günaydın'la "ağabey-kardeş" ilişkisi içinde konuştuklarını söylemekle yetinirken, mesaj çekilen telefonu kızının kullandığını söyledi.

İlginç bir durum değil mi?

Baba, Emre Günaydın'a ağabeylik yapıyor, kızı ise mesaj çekiyor. Oysa sanık Abuzer Yıldırım ifadesinde şöyle diyordu: "Emre, misyonerlik ile ilgili bilgileri, Ruhi Polat adlı, babasının spor

salonuna gidip gelen, devlete rapor yazan bir şahıstan aldığından bahsetti."

Eylemle bağlantılı olduğu iddiası bir tarafa, devlete rapor yazmak da ne demekti?

Sonuç: Takipsizlik.

Olay ihbar mektubu

Malatya Savcılığı katliamla ilgili soruşturmasını sürdürürken Eylül (2007) ayında "A.A" imzalı bir ihbar mektubu ulaştı. İhbar mektubunda Emre Günaydın'ı "M.Ü" adlı alay komutanın telkiniyle öğretim üyesi "R.B."nin azmettirdiği, azmettirici "R.B." ile temas kuran kişinin ise Jandarma Üsteğmen "H.İ." olduğu iddia edildi. "Telefon kayıtları incelenirse bu irtibatın kurulacağı" şeklinde mektuba bir de özel not düşüldü.

İhbar mektubunda ismine yer verilen jandarma üsteğmenin dava soruşturmasında yer alan bir isim olması, ister istemez kafaları karıştırdı. Üstelik, bu üsteğmen, eylemin yöneticisi olarak dava dosyasında yer alan Emre Günaydın'ın kaldığı hastane odasındaki görüntülerinin kaydedildiği kasetlerle ilgili çalışmayı yürüten komutandı.

Bir savcı, bir astsubay

Sanıkların telefon dökümleri ilginç bağlantıları da ortaya çıkardı. Bu telefonlardan biri İstanbul Kartal'da görevli bir savcı, diğeri ise Ankara Özel Harekât Dairesi'nde görevli bir astsubaydı.

Sanık Abuzer Yıldırım, 8 Kasım 2006 günü bu savcıyla iki kez mesajlaştı. Yıldırım'ı 3 Mart 2007 günü arayan bir numara ise C.K.B adına kayıtlı. Kayıtlarda adres olarak, Ankara Özel Harekât Daire Başkanlığı gözüküyor. O astsubayın savunması şöyleydi: "Telefon kız kardeşimin üzerine kayıtlı. Görüşmenin yapıldığı söylenen 3 Mart 2007 tarihinde telefonu eski eşim kullanıyordu."

Ya savcı R.H.B? O da şöyle dedi: "Bu telefonu bir yakınım kullandı." Sanık Hamit Çeker'in telefon kayıtlarında ise Malatya 2. Ordu lojmanlarında oturan K.D ile çok sayıda telefon görüşmesi ortaya çıktı.

Kalaşnikoflu tanık

Dava sürecinde karşılaşılan bir ilginç sima ise Varol Bülent Aral'dı. Olaydan önce Adıyaman'da kalaşnikofla yakalanan bu şahıs, "Cinayetin perde arkasını biliyorum" diyerek Malatya Savcılığı'na dilekçe vermişti.

Aral'ın yakalandığında üzerinde ezilmiş bir flashdisk çıktı. İçinde Hizbullah Marşı ve bazı şifreli telefon işlemleriyle Vakit Gazetesi'nin kupürleri kayıtlıydı. Kendini şöyle anlattı: "Adıyaman Terörle Mücadele Şubesi beni Jitemci, Hizbullahçı olarak biliyor. Toplumda gördüğüm bazı yanlışlığı düzeltmek için de gerekli olayları bildiririm."

Aynı anda hem Jitemci hem Hizbullahcı nasıl olunur? Terörle Mücadele birimiyle ilişkisi nereden geliyor? Cevaba muhtaç sorular bunlar. Ama cevabı bulunan tek soru, şahsın durumu oldu ve hakkında dava açılmadı.

Sık sık telefon değiştirdiler

Sanıkların son 6 aylık telefon trafiği yakın takibe alındı. Sanıklar bu süre içinde 106 ayrı cep telefonu cihazı kullandı. Emre Günaydın'ın 35, Salih Gürler'in 38, Hamit Çeker'in 17 ve Abuzer Yıldırım'ın 16 ayrı telefon kullandığı saptandı.

Bu telefonların farklı sim kartlar yoluyla kullanılmış olabileceği ihtimalinin üzerine gidilmemesi ve incelemenin olaydan bir gün önce 17 Nisan 2007 günü saat 24:00'e kadar olan süreyi kapsaması tartışma yarattı.

Çünkü olay günü telefon görüşmelerinin dökümü dosyada yoktu.

Beni mahvettiler, Emre'yi kullandılar

Ülkü Ocakları'nda 8 yıl görev yaptığını ve emekli astsubay olduğunu söyleyen Metin Doğan isimli bir mahkum, kaldığı Mersin E Tipi Cezaevi'nden Malatya Başsavcılığı'na uzun bir dilekçe gönderdi. Dilekçede, Hrant Dink cinayetinden Malatya katliamına kadar ürkütücü iddialar vardı.

Bir süre önce, Dink cinayetini para karşılığı organize eden şahısları Mersin Başsavcılığı'na bildirdiğini belirten M.D., İstanbul'dan kendisini sorgulamak üzere bir ekibin cezaevine geldiğini iddia etti. M.D., "Ancak, bu ifade nereden sızdıysa, Malatya'da 30 kadar ülkücü evimi bastı" dedi.

Malatya vahşetinin faillerinden Emre Günaydın'ın öz kardeşi gibi sevdiğini anlatan M.D., şöyle devam etti: "Ülkü Ocakları'nda beraberdik. Benim hayatımı mahvedenler Emre'yi de kullandı. Bu cinayetleri kimin işlettiğini biliyorum. Başka can yanmasın diye bunları anlatıyorum."

Doğan, sonra şu öneride bulundu: "Hrant Dink cinayetini aslında bize havale etmişlerdi. Beni Malatya'ya aldırıp can güvenliğimi sağlayın, size cinayeti ayrıntısıyla anlatayım."

Sonra ne oldu dersiniz?

Metin Doğan, can güvenliğinin olmadığı gerekçesiyle tanıklık yapmaktan vazgeçti.

9 gün sonra fark edildi

Emre Günaydın'ın odasına özel güvenlik kayıt sistemi kuruldu. Bu sistemin ses alma ve kendi hafızası dışında bir kaynağa kopyalanma özelliğinin olmadığı 9 gün sonra fark edildi. Terörle Mücadele Şubesi'nin 27 Nisan 2007 tarihli yazısında şöyle dendi:

"Özel güvenliğe ait kamera kayıt sisteminin ses kayıt yapabilme özelliğinin bulunmadığı, sadece görüntü kaydına olanak sağladığı, kayıt yapılan HDD'lerin yedeklenmesinin sadece kendi

kayıt sistemi üzerinden yapıldığı anlaşıldığından Günaydın'ın odasındaki görüntülerin, ses ve görüntü kaydı yapan bir cihazla alınmasına devam edilmesi, güvenlik sistemine ait kayıt sisteminin devre dışı bırakılması, mevcut kayıtların yedeklerinin alınması, HDD'lerdeki kayıtların silinerek cihazların araştırma hastanesi görevlilerine teslim edilmesini rica ederim."

Yazının kaleme alındığı tarihte, Emre Günaydın 9 gündür hastanedeydi. Malatya Savcılığı, aynı gün, İnönü Üniversitesi Rektörlüğü'ne gönderdiği yazıda Günaydın'ın odasındaki kamera kayıt sistemiyle ilgili polise gerekli talimatların verildiği belirtilerek, talimatların yerine getirilmesi için jandarma üsteğmen H.İ ve TEM şubesi polislerine gerekli kolaylığın sağlanması istendi.

Hastane Müdürü Haydar Eflatun, savcılığa cevap yazdı. Kamera görüntülerinin bulunduğu 2 sabit diskin silinmiş olduğu ve mevcut görüntülerin teknik donanım yetersizliği nedeniyle dönüştürülemediğini bildirdi.

Medyada güvenlik kamerası görüntülerinin bulunduğu 2 sabit diskin silindiğine ve mevcut görüntülerin de teknik donanım yetersizliği nedeniyle dönüştürülemediğine ilişkin haberler medyaya yansıyınca hastane yönetimi bu iddiayı yalanladı.

Turgut Özal Tıp Merkezi Başhekimi Doç. Dr. Murat Cem Miman, yaptığı yazılı açıklamada muğlak ifadeler kullandı:

"Adı geçenin yatışı sırasında hastanemiz güvenlik kamerasıyla yapılan 4 günlük kaydı içeren sabit diskler, Malatya Cumhuriyet Başsavcılığı'nın yazılı talebi doğrultusunda ilgili birime 24 Nisan 2007 tarihinde tutanak karşılığı teslim edilmiş, daha sonra da ilgili birimden yine tutanak karşılığı 30 Mayıs 2007 tarihinde teslim alınmıştır. 35 günlük süre içerisinde görüntülerin kaydedilmesi, izlenmesi, silinmesi ve teknik sebeplerle işlenememesi gibi süreçlerden hastane yönetiminin bilgisi ve sorumluluğu bulunmamaktadır."

Yani, demek istiyordu ki, bir hata varsa bize ait değil.

Nitekim Malatya Emniyet Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürü Orhan Çağlayan'ın imzasıyla savcılığa giden 6 Haziran tarihli yazı, her şeyi anlatıyordu:

"Kamera kayıtları mevcut teknik imkanlarla medya formatına kopyalanamadığından, kayıtların bulunduğu disklerin içindeki görüntüler imha edilmiş, diskler fabrika ayarlarına çevrilerek, tekrar araştırma hastanesi görevlilerine teslim edilmiştir."

Gerçekten izahı zor bir durum.

42 video kaydı silindi

Doğru mudur yanlış mıdır bilinmez; Emre Günaydın'ın hastanede kaydedilen ve daha sonra silinen video kasetlerinde Günaydın'ın itiraflarının olduğu iddia edildi.

Ayrıca, sorgulamaya giren üç görevliden biri olan Terörle Mücadele'de görevli polis memuru Bülent Tekerek'in 10 Mayıs'ta tuttuğu bilgi notu şöyle:

"50'nci kasette Emre Günaydın'ın rezillik çıkarttığı, Zirve Yayıncılık'la alakalı konuşmaya çalıştığı, görevlinin konuyu kapatmaya çalıştığı şeklinde bilgiler olduğunu bilgilerinize arz ederim."

Emre Günaydın, 10 Mayıs'ta kendine gelmeye başladı. Bir kağıt kalem istedi ve "Size anlatacaklarımı devlet gelse söylemeyin' diye yazdı ve yeniden uykuya daldı. Günaydın, bir gün, polislere "Beni bırakırsanız sizi yaşatırım" dedi.

Tüm bu tartışmalar bir yana, kimin haklı olduğundan öte sonuca baktığımızda karşılaştığımız manzara şudur; Emre Günaydın'ın hastane odasındaki ifadesinin yer aldığı 42 video kaset, polisin üç gün geç savcılığa ulaştırması nedeniyle delil olmaktan çıktı.

Radikal Gazetesi'nin 10 Ocak 2007 tarihli sayısında haber olan bu ayrıntı çok önemliydi.

Çünkü olaydan sonra polisin adliyeye sevk ettiği 52 kasetten 42'si üç gün geç gönderilmişti. Ceza Muhakemesi Kanunu'na göre, polisin bu el koyma işlemini yasal hale getirmesi için her el

koyma işleminden sonra 24 saat içinde hakimlikten onama kararı alması gerekiyordu. Ancak Terörle Mücadele Müdürlüğü'nün 7 Mayıs'ta el koyduğu 42 kaset için hakimlikten onama kararı almadığı ortaya çıktı.

Belgelere göre, Terörle Mücadele Müdürlüğü, tüm kasetlere el koyduktan sonra, 10 Mayıs'ta Malatya Ağır Ceza Mahkemesi'ne başvurdu. Mahkeme de 'yasal süre' üzerinden üç gün geçtiği için onama kararı vermedi.

Haberdeki şu iddia çarpıcıydı:

"Günaydın'ın hastane odasındaki kayıtlarından cinayetin bir numaralı zanlısını kimlerin ziyaret ettiği öğrenilecekti. Bu kasetlerde Günaydın'ın cinayet itiraflarının bulunduğu polis tutanaklarından ortaya çıkmıştı. Günaydın'ın kasetlerde, 'Ben geçen hafta Malatya'da üç misyoner tespit ettim. Adamları ekmek bıçağıyla hatır hatur kestim' dediği iddia edilmişti. Günaydın, iki akademisyenin yaptığı psikolojik görüşmede her şeyin kamera kayıtlarında olduğunu söylemişti."

Kanlı deliller aynı torbada

Bir önemli iddia ise Emre Günaydın'ın torbadaki bazı giysilerinin inceleme listesini ifade eden müzekkereye yazılmamış olmasıydı. Daha da vahimi, olay yerinde delil olarak toplanan bıçak ve kanlı havluların aynı torbaya konarak kriminal incelemeye gönderilmesiydi.

Belki ihmal belki kasıt...

Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Polis laboratuarı Dairesi Başkanlığı uzmanlarından Zeynep Çiğdem Gökçınar ve Bilge Bişgin'in hazırladığı ekspertiz raporundaki şu tespit dikkat çekici:

"2A-3 nolu bulgunun 3a bölgesi ile 5 nolu bulgunun 5a ve 5b bölgeleri üzerinde bulunan kan örneklerinin yapılan genetik analizlere cevap vermediği..."

Malum, deliller numaralandırıldığı için sonuçlar bu şekilde ifade ediliyor. Kast edilen ifade şudur: 3 numaralı bıçağın namlu kısmı ile 5 numaralı bıçağın namlu ve kabzesi üzerinde bulunan kan örneklerinin genetik analizi yapılamadı.

Katliamda kullanılan 5 adet bıçak var. Öldürülen 3 şahsın hangi bıçaklarla öldürüldüğünü kesin bir şekilde ortaya koyabilmek için üzerindeki kan örneklerinin analizi gerekiyordu. Anlaşılıyor ki, iki bıçaktaki kan izlerinin kime ait olduğu belli değil.

Diğer sonuçlarda sorun yok. 1 ve 4 numaralı bıçakta Sanık Salih Gürler'in, 2 numaralı bıçakta sanık Emre Günaydın'ın kan izlerine rastlandı.

Bu durum, iddia edildiği gibi delillerin aynı torbaya konmasından mı kaynaklandı yoksa işin içinde başka bir iş var mı?

Dava dosyası

İlginç bir ayrıntı ise dava dosyasının dökümüyle ilgiliydi.

Dava dosyası tam 31 klasörden oluşuyor. Bunun 16 klasörü, Zirve Yayınevi'nin misyonerlik faaliyetleriyle ilgili. Öldürülen Uğur Yüksel, Necati Aydın ve Tilmann Geske'nin görüştüğü kişilerin isim, telefon ve adresleri, yayınevine gönderilen elektronik postaların içeriği ve sözkonusu şahısların misyonerlik faaliyetleriyle ilgili emniyet kayıtları ayrıntılı olarak dava dosyasında yer aldı.

Dava dosyasındaki bu ağırlık noktası, sanki öldürülenlerin yargılandığı bir dava izlenimine yol açtı. Ayrıca, misyonerlik faaliyetinin "tahrik" unsuru olarak görülüp suça verilecek cezanın azaltılabileceği kaygısını ön plana çıkardı.

Maille ihbar

Dava dosyasına eklenen ve satır aralarında kalan bir elektronik postaya da burada yer vermek isterim. Çünkü Hrant Dink cinayetine kadar uzanan bir takım iddialar içeriyor. 20 Mayıs 2007

günü Gökçe Ağladım isimli bir şahıs, mail yoluyla savcılığa şöyle bir mesaj gönderdi:

"Malatya'daki cinayetin zanlılarından Emre Günaydın'ın tekvandocu bir kız arkadaşı da bu olayın içinde. Kızın ismi Öznur Çelik. Konya'da okuyor. Selçuklu beden eğitimi bölümünde."

Malatya Emniyeti, bunun üzerine Öznur Çelik'i sorguya çekti.

Çelik, şöyle dedi:

"Bu ihbarı yapan şahsı tanıyorum. Ayaş Spor Kulübü Tekvando takımında beraber çalışmıştık. Gökçe Ağladım ile bir yıldır konuşmuyorum... Bu mesajın ne amaçla gönderildiğini bilmiyorum. Aramızda herhangi bir olay geçmedi. Yalnız 2006 aralık ayı içinde Adana'dan maçtan dönerken Gökçe Ağladım ben kendisiyle konuşmadığım için bana hitaben 'Ben adamın başına çok büyük bir bela olurum' diye arkadaşları ile konuşuyordu. Beni yakınen tanıyan biri benim hakkımda çeşitli iftiralarda bulunmaktadır."

Bu cevaptan anladığımız kadarıyla, iki kız arkadaş arasındaki sürtüşme, bu cinayet davasında intikama dönüşmüş!

Ancak ortada garip bir durum vardı.

Hrant Dink'in öldürülmesinden 5 gün sonra 24 Ocak 2007 günü turuthasan@hotmail.com adresinden İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gönderilen elektronik postada da Öznur Çelik'in ismi, şüpheliler arasında sayılıyordu.

Mail, aynen şöyle:

"Geçen hafta öldürülen gazeteci cinayetinde göz ardı edilen teşkilat ve cemaat bağlantılı iki isim daha var. Bunlardan biri Konya Selçuk Üniversitesi'nde okuyor, ismi Öznur Çelik. Ailesi Ankara'da Batıkent'te, diğeri Ankara Ülkü Ocakları'nda aktif olarak başkanlık yapan ve defalarca polisle çatışmaya giren Kamil Özer. Bu şahıs da Ankara Kayaş'ta oturuyor. Sorguladığınız zaman cinayetin gerçek sebebi ve daha altında yatan gerçek kişileri bulacağınıza inanıyorum. Saygılarımla."

Gönderen bu kez farklı isimdi. Çelik'in eski erkek arkadaşı Hasan Türüt...

Çelik, Dink cinayetiyle ilgili bu iddiayı ise şöyle cevapladı:

"Hasan Türüt ile tekvando maçı için Adana'ya gittiğimde tanışmıştım. Zaman zaman telefonla görüşmekteyim. Hasan Türüt Rize'de ikamet etmektedir. Hrant Dink'in öldürüldüğü dönemlerde Hasan Türüt'ün kullanmakta olduğu bu mail adresi çalınmıştı. Mail adresini çalan şahıs İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bana sormuş olduğunuz ihbarı atmış. Bu ihbarla ilgili olarak arkadaşım Hasan Türüt'ün Rize'de ifade verdiğini yaptığımız bir telefon görüşmesinde öğrendim.

Benim adıma 0 546 805 802 13 numaralı Telsim hat alındığını ve Tekvando Federasyonu Başkanlığı'na mesaj atıldığını öğrendim. Adıma alınan bu telefon hattıyla ilgili olarak Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundum. Yine beni kötülemek için babamın cep telefonuna mesajlar atılmıştı. Bu ihbarı atan beni yakınen tanıyan ve benimle ne sorunu olduğunu bilmediğim biri. Beni zor duruma düşünmek istiyor ama kimin neden yaptığını bilmiyorum.

İhbarda diğer ismi geçen Kamil Özer isimli şahıs Ankara Kayaş'ta Kingboks antrenörlüğü yapmaktadır. Katıldığımız maçlardan dolayı yaklaşık bir yıldır tanımaktayım. Kendisi ile zaman zaman telefonla tekvando görüşürüm, başka görüşmüşlüğüm yoktur. Benim herhangi bir örgüt ile ilgim yoktur."

Ringler tetikçi sahası

Buradan çıkardığım iki önemli sonuç var:

– Tekvando, boks, Kingboks gibi dövüş tekniğine dayalı spor branşları, çete organizatörlerinin ilgi alanı haline gelmiş. Malatya cinayeti sanığı Emre Günaydın ve Dink cinayeti sanıkları Yasin Hayal ile Ogün Samast'ın da aynı spor dallarına ilgi duyduğunu dikkate alırsak, abartılı bir yorum olmaz sanırım.

– Öznur Çelik isminin hem Dink hem Malatya cinayetlerinde, üstelik cinayetin hemen ardından gündeme getirilmesi tesadüf veya ifadesine göre birilerinin kendisiyle uğraşması olabilir. Ama arkadaş çevresinin kirli ilişkiler içinde olması, ismini haliyle dövüş alanına çekmektedir.

Malatya'nın siyasi mesajı

Hrant Dink cinayetinden hemen sonra 21 Ocak 2007 günü kaleme aldığım yazıda, Türkiye'nin yeni cinayetlere hazırlıklı olması gerektiğinin altını çizmiştim.

Çıkış noktamız, Türkiye'yi kaosa sürüklemek ve içine kapanık hale getirmek isteyenlerin Cumhurbaşkanlığı ve milletvekili genel seçimleri nedeniyle kanlı eylemlerine hız verecekleri kaygısıydı. Bu eylemin misyonerler üzerinden ve Cumhurbaşkanlığı adaylık sürecinin ilk günlerinde planlanmış olmasının, siyasi mesajı vardır.

Dava süreci de Hrant Dink cinayetinde olduğu gibi vahşete karışanların karanlık ilişkiler ağına girdiklerini ortaya koymuştur.

ÜMRANİYE ÇÖPLÜĞÜ

Türkiye, Cumhurbaşkanlığı krizinin zorunlu kıldığı 22 Temmuz'daki erken seçime hazırlanırken, 12 Haziran 2007 günü Ümraniye Çakmak Mahallesi Güngör Sokak'taki bir gecekonduya yapılan baskın, son 5 yıldaki tüm karanlık ilişkileri deşifre edecek çok özel bilgilerin yolunu açtı. Baskın, çetelerle mücadelede önemli bir kırılma noktasıydı. Bu gecekonduda emekli astsubay Oktay Yıldırım'ın parmak izlerinin bulunduğu 27 el bombası ele geçirildi.

Danıştay saldırısından sonra aranırken intihar teşebbüsünde bulunan emekli Yüzbaşı Muzaffer Tekin'i hastanede sık sık ziyaret eden Yıldırım, Tekin gözaltına alındığında "Sayın komutanım, bu abdestle bu namaz kılınmaz. Bu köprünün altından çok sular akacak" diye bağıran kişiydi. Yıldırım, Danıştay sorgusundan kurtulunca Tekin'i yanaklarından öpüp ilk kutlayan, Kuvayı Milliye Derneği'nin müdavimi ve hızlı savunucularındandı.

Emniyetteki sorgusunda "Bu bombaları Hasdal Kışlası'nın çöplüğünde buldum" diyen Yıldırım'ın ilk destekçisi de Muzaffer Tekin oldu: "Zaten onlar hurda, patlasa bile öldürmez ki..."

İkili arasındaki yakın ilişki, bu operasyonda iyice belirginleşti. Tekin o bombalardan haberdardı ya da Hasdal Çöplüğü'nde dolaşırken rastlamıştı Yıldırım'a!

El bombalarının sicili

Emniyet Genel Müdürlüğü, "Ümraniye, Çakmak Mahallesi, Samanyolu Caddesi, Güngör Sokak, No: 2" adresinde ele geçirilen ve emekli astsubay Oktay Yıldırım'a ait olduğu öne sürülen cephanelikle ilgili ayrıntılı olarak ekspertiz raporu hazırladı. Yapılan incelemeler sonucunda cephanelikle ilgili rapora şu bulgular yazıldı:

– 9 adet maşa üzerinde MKE MOD 45 KF-MKE-1-58 12-94 aynı seri numaralı el bombası fünye grubu: MKE tarafından fabrikasyon olarak üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 4 adet maşa üzerinde TAPA M204 A2KF-MKE-152 6-83 aynı seri numaralı el bombası fünye grubu: MKE tarafından fabrikasyon olarak üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 2 adet maşa üzerinde TAPA M204 A2KF-MKE-169 5-85 aynı seri numaralı el bombası fünye grubu: MKE tarafından fabrikasyon olarak üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 2 adet maşa üzerinde MKE MOD 45 KF-MKE-1-8 5-88 aynı seri numaralı el bombası fünye grubu: MKE tarafından fabrikasyon üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 1 adet maşa üzerinde MKE MOD 45 KF-MKE-1-25 10-92 seri numaralı el bombası fünye grubu: MKE tarafından fabrikasyon olarak üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 2 adet maşa üzerinde FÜZE M204A1 LOT FJZ-2-286 NOV 1953 aynı seri numaralı el bombası fünye grubu: Amerikan fabrikasyon üretimi, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 3 adet maşa üzerinde FÜZE M204 A1 LS-2-64 12-52 aynı seri numaralı el bombası fünye grubu: Amerikan imalı, NATO standartlarında fabrikasyon olarak üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

ŞÜPHELİ İFADE TUTANAĞI
(CMK madde:147)

İFADENİN ALINDIĞI YER	*İstanbul Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü*
İFADENİN TARİHİ	15/06/2007

İFADE VERENİN NÜFUS CÜZDANINA GÖRE KİMLİĞİ

ADI VE SOYADI	**Oktay YILDIRIM**
BABA ADI	Mehmet
ANA ADI VE KIZLIK SOYADI	Safiye ( ) 07001?
DOĞUM YERİ VE TARİHİ	Elazığ 28.09.1971
NÜFUSA KAYITLI OLDUĞU YER	Erzurum – Olur - Köprübaşı
C. NO –A. SIRA NO–KÜTÜK NO	0022 – 00017 - 0071
K. SERİ NO - T.C. KİMLİK NO	T07 -826410 - 11345205494
MEDENİ HALİ – CİNSİYETİ	Evli – Erkek
UYRUĞU	TC

İFADE VERENİN KENDİ BEYANINA GÖRE KİMLİĞİ

EĞİTİM DURUMU	Üniversite
SABIKA DURUMU	Olmadığını beyan eder.
İŞİ MESLEĞİ-AYLIK GELİRİ	Emekli Asker-1000 YTL
DEVAMLI İKAMET ADRESİ	Çamlık Mahallesi Bolelli Sit. D-8 Blk. Çekmeköy İstanbul
SON İŞ ADRESİ	İstanbul Güvenlik A.Ş.
İLETİŞİM (Ev-İş-Cep-Faks No.ları)	216 641 12 94- 0505 810 87 91 -0542 531 53 60
E-MAIL ADRESLERİ	erkanoian@hotmail.com-- erkanoian@mnet.net.tr-- erkanian@gmail.com
MÜDAFİ TALEP DURUMU	Eni
İMZADAN İMTİNA VARSA, NEDENİ	———

YAKALANAN KİŞİNİN KANUNİ HAKLARI:

I- Hakkınızdaki şu iddialar sebebi ile yakalandınız: **PATLAYICI MADDE BULUNDURMAK**

II- İddia edilen suç hakkında açıklamada bulunmamak kanuni hakkınızdır. Ancak kimliğinizle ilgili sorulara doğru cevap vermek zorundasınız.

III- Müdafiden yararlanma hakkına sahipsiniz. Müdafi tayin edebilecek durumda değilseniz, Baro tarafından tayin edilecek, müdafiinin hukuki yardımından faydalanabilirsiniz. İfade alma öncesinde müdafi ile görüşme ve konuşma hakkınız vardır. İsterseniz müdafiniz "ifade alma sırasında" hazır bulunacaktır.

IV- Yakalandığınız yakınınıza veya istediğinizi bir kişiye C. Savcısının emri ile bildirilecektir.

V- Yakalama, gözaltı alma ve gözaltı süresinin uzatılmasına ilişkin C.Savcısının yazılı emrine karşı, siz, müdafiniz veya 1. veya 2. derece kan hısmınız hemen serbest bırakılmanız sağlamak için, Sulh Ceza Hâkimine başvurabilir. İsterseniz dilekçeniz tarafımızdan yetkili Hâkime en çabuk şekilde ulaştırılacaktır.

VI- Şüpheden kurtulmak için somut delillerin toplanmasını isteyebilir ve lehinize olan hususları ileri sürebilirsiniz.

Yakalanan şahsa, yukarıda belirtilen hakları tam olarak AÇIKÇA anlatılması üzerine adı geçen: "YUKARIDAKİ BİLGİLER BANA AİTTİR VE DOĞRUDUR. HAKLARIMI OKUDUM ANLADIM. BANA SORULAN SORULAR İLE İLGİLİ HİÇ OLARAK İFADEMİ VERMEK İSTİYORUM VE BU İFADEM ESNASINDA MÜDAFİİNİN HUKUKİ YARDIMINDAN FAYDALANMAK İSTİYORUM" demesinin üzerine, İstanbul Barosu Avukatlarından 30895 sicil sayılı Avukat Yıldırım ÇAVUŞOVALI' nın Müdürlüğümüze ve ifade odasına intikal etti. İfadeye geçilmeden önce: "Müdafi sadece hukuki yardımda bulunabilir. Şüphelinin ifadesi alınırken şüpheliye sorulan sorulara doğrudan cevap veremez, onun yerini sadece tutanağa geçirir..." Yukarıdaki Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliğinin 23.Maddesinin (d) bendi hatırlatıldıktan sonra adı geçenin ifadesine geçildi.

Av. Yıldırım Çavuşoğlu

Oktay Yıldırım

Oktay Yıldırım'ın İstanbul Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde verdiği ifadenin tutanağı.

– 2 adet maşa üzerinde HGR Z DM 72 LOS FMP-16 aynı seri numaralı el bombası fünye grubu: Alman imali NATO standartlarında fabrikasyon olarak üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 1 adet maşa üzerinde HGR Z DM 72 LOS FMP-22 seri numaralı el bombası fünye grubu: Alman imali NATO standartlarında fabrikasyon olarak üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 1 adet maşa üzerinde HGR Z DM 72 LOS FMP-24 seri numaralı el bombası fünye grubu: Alman imalı NATO standartlarında fabrikasyon olarak üretiliyor, el bombalarında başlatıcı olarak kullanılıyor.

– 18 adet üzerinde yazı ve rakam grubu bulunmayan 32 parça baklava dilimli pik dökme demirden oluşan ağız tapaları kapalı el bombaları gövdesi: MKE tarafından fabrikasyon olarak patlamadan sonra 32 parçaya bölünebilecek şekilde askeri amaçlı savunma tipi el bombalarının gövdesi olarak üretiliyor, el bombalarında dış kap olarak parça tesiri ve basınç etkisi için kullanılıyor.

– 1 adet üzerinde içe kabartma yazı ile RFX L11 ibaresi bulunan el bombası gövdesi: ABD Deniz Kuvvetleri tarafından kullanılmak üzere fabrikasyon olarak içine TNT patlayıcı konacak şekilde kübik olarak üretiliyor.

– 1 adet üzerinde içe kabartma yazı ile RFX A12 ibaresi bulunan el bombası gövdesi: ABD Deniz Kuvvetleri tarafından kullanılmak üzere fabrikasyon olarak içine TNT patlayıcı konacak şekilde kübik olarak üretiliyor.

– 1 adet üzerinde GRENADE HAND FRAG M 26 5-53 COMP B LOT LS-14-142 ibaresi bulunan el bombası gövdesi: Amerikan imalı olup NATO standartlarında üretiliyor, asıl dolgusu TNT-RDX patlayıcılardan oluşuyor.

– 2 adet üzerinde GRENADE HAND FRAG M 26 5-53COMP B LOT LS-14-107 ibaresi bulunan el bombası gövde-

si: Amerikan imalı olup NATO standartlarında üretiliyor, asıl dolgusu TNT-RDX patlayıcılardan oluşuyor.

– 2 adet üzerinde HGR DM 41 SPLİTTER COMP-B LOS FMP-16 ibaresi bulunan el bombası gövdesi: Alman imalı olup NATO standartlarında üretiliyor, asıl dolgusu TNT-RDX patlayıcılardan oluşuyor.

– 1 adet üzerinde HGR DM 41 SPLİTTER COMP-B LOS FMP-22 ibaresi bulunan el bombası gövdesi: Alman imali olup NATO standartlarında üretiliyor, asıl dolgusu TNT-RDX patlayıcılardan oluşuyor.

– 1 adet üzerinde HGR DM 41 SPLİTTER COMP-B LOS FMP-24 ibaresi bulunan el bombası gövdesi: Alman imali olup NATO standartlarında üretiliyor, asıl dolgusu TNT-RDX patlayıcılardan oluşuyor.

– 9 adet siyah renkli her biri şeffaf koli bandı ile sarılı el bombası saklama kabı.

Yıldırım'ın parmak izi

Ümraniye'deki bu gecekonduda, hemen yanı başında manav tezgâhı bulunan Ali Yiğit oturuyordu. 1.5 yıl önce bu eve yerleşmişti. Oktay Yıldırım'la ilişkisi ise onun eski askeri olan dayısı Mehmet Demirtaş aracılığıyla kurulmuştu. Hem emniyet hem savcılıktaki sorgulamada; Oktay Yıldırım bu bombaların kendisine ait olmadığını öne sürdü, Mehmet Demirtaş bombalardan haberdar olmadığını iddia etti, ikisi birden suçu manav Ali Yiğit'e attılar.

Ancak, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ekspertiz raporunda, materyaller üzerinde Yıldırım'ın parmak izi tespit edildi. Raporda bu bölüm şöyle yer aldı: "...şeffaf bant yapışkan yüzeyinden Çamlık Mahallesi, Bolelli Sitesi B-8 Çekmeköy-İstanbul adresinde ikamet eden Elazığ 1971 doğumlu Oktay Yıldırım'ın sağ el işaret ve sol el işaret parmak izlerinin aynısı olduğu tespit edilmiştir."

Bu rapordan sonra Yıldırım'a "parmak izini" hatırlatan savcılık, şu cevapla karşılaştı: "O parmak izlerinin nasıl olduğunu hatırlamıyorum."

O bombalar piyasada bulunmaz

Dört bomba uzmanı tarafından hazırlanan ekspertiz raporunun "Netice ve kanaat" bölümünde ise söz konusu el bombalarının Türk (MKE), Amerikan ve Alman yapımı, NATO standartlarında askeri amaçlı üretildiği ve piyasada bulunmadığı belirtildi.

Raporun o bölümü:

"Yukarıda belirttiğimiz fabrikasyon MKE imali, ABD imali, Alman imali NATO standartlarında savunma tipi parça ve basınç etkili el bombaları askeri amaçlar için üretilen mühimmatlardan olup piyasadan temininin mümkün olmadığı bilinmektedir. Bu tür mühimmatları çeşitli yollarla ele geçiren şahıslar bu mühimmatlar terör amaçlı veya şahsi menfaatler doğrultusunda kullanmaktadırlar.

Bu tür el bombalarının piminin çekilerek ilgili hedeflere atılmasından sonra meydana gelen patlamadan dolayı canlılar üzerinde öldürücü, yaralayıcı, cansızlar üzerinde ise yakıcı, yıkıcı, tahrip edici özelliğe sahip olacağı fakat söz konusu el bombaları ihbar üzerine kullanılmadan operasyon sonucu elde edildiğinden dolayı TCK'nın 174 ve TCK'nın 6136 sayılı kanuna 2478 sayılı kanunla eklenen Ek-5 maddesinde mütalaa edileceği kanaatindeyiz."

Yıldırım bombaları sahiplenmedi

El bombalarının sahibi olduğu iddia edilen emekli astsubay Oktay Yıldırım, 16 Haziran 2007 günü İstanbul Cumhuriyet Savcısı Fikret Seçen'e ifade verdi. Mesleğini "güvenlik şirketinde yöneticilik" olarak anlatan Yıldırım, bombaları üstlenmedi.

Bombaların bulunduğu evin hemen dibindeki manavı işleten Ali Yiğit'i tanımadığını, dayısı Mehmet Demirtaş'ın Kilis'te astsubaylık yaptığı dönemde yanında er olarak vatani görevini ye-

rine getirdiğini söyleyip ekledi: "Bu manava çok sık olmamakla birlikte gider gelirdim."

Muzaffer Tekin'in kanaati değişti

Ümraniye soruşturmasında gözaltına alınarak tutuklanan ve daha önce bu bombaların Hasdal Çöplüğü'nde bulunma ihtimalinin yüksek olduğunu söyleyen emekli Yüzbaşı Muzaffer Tekin de savcılıktaki sorgulamasında, el bombalarında çıkan parmak izleri nedeniyle kanaatinin değiştiğini belirterek, "O bombalar Oktay Yıldırım'a ait olabilir" dedi.

Cumhuriyet dahil 14 olayda Ümraniye izi

Ümraniye'de ele geçirilen 27 el bombasıyla ilgili Bomba Bilgi Merkezi İrtibat Bürosu'nca yapılan incelemede, aynı seriden bombaların 1998–2007 yılları arasında 14 ayrı olayda kullanıldığı tespit edildi. Bu olaylar arasında, Danıştay sanığı Alparslan Arslan ve arkadaşlarınca Cumhuriyet Gazetesi'ne atılan bombalar da var.

Dava dosyasına eklenen ve altında "Ümraniye'de ele geçirilen MKE ve yabancı menşeli savunma tipi el bombaları ile ilgili bomba bilgi merkezi kayıtlarının tetkikinden aynı kafile ve stok numaralı el bombalarının kullanıldığı 14 olay tespit edilmiştir" notu düşülen rapordaki tespitlerden bazıları aynen şöyle:

Madde 3-25.03.1999 tarihinde Şırnak ilinde Hizbullah Terör Örgütüne yönelik operasyonlarda 59 kişi gözaltına alınmış ve 41 kişi tutuklanmıştır. Operasyon sonucunda 6 adet el bombası alınmış bunlardan 1 tanesinin MKE savunma tipi el bombası olduğu fünye grubunda "MKE MOD 45 KF MKE-125 10-92" ibareleri yazdığı.

Madde 11-10.05.2006 tarihinde İstanbul ili, Şişli ilçesi, Prf. Nurettin Ökten sok. No.2 Cumhuriyet Gazetesine atılan patlamış savunma tipi el bombası fünye grubunda "M 204 A2 MKE 173-9-85" ibareleri yazdığı.

GİZLİ

MAKİNA ve KİMYA ENDÜSTRİSİ KURUMU
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
ANKARA

SAYI :B042MKE760003/ 2844 18 /07/2007
KONU : Soruşturma

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

İLGİ: 06.07.2007 tarih, B.05.1.EGM.0.34.06.01.(375/271)/07 sayılı yazınız

İlgi yazıda belirtilen El Bomba Tapalarının aidiyet bilgileri aşağıda belirtilmiştir.

Bilgilerinizi arz ederiz.

Atif AKGÜL
Patlayıcılarına ve İhracat
Daire Başkanı

M.Salt DEMİRCİ
Genel Müdür Vekili

Mühimmatın Cinsi	KAFİLE NO	Prot. No	Miktarı (Adet)	Veriliş Tarihi	Aidiyeti
M204 A2 El Bomba Tapası	KF-MKE-104 12-78	1977/6	7.060	20.03.1979	K.K.K.
M204 A2 El Bomba Tapası	KF-MKE-91 12-77	1975/8	8.800	10.03.1978	K.K.K.
M205 A2 El Bomba Tapası	KF-MKE-12 10-84	1984/1	9.940	31.10.1984	Hv.K.K.K.

GİZLİ

Dava dosyasına eklenen raporda, Ümraniye'de ele geçirilen bombalar ve bu bombalarının kullanıldığı olaylar hakkında bilgi veriliyor. Bombaların kafile bilgilerinin yer aldığı belgenin altında şu not yazılı: Ümraniye'de ele geçirilen MKE ve yabancı menşeli savunma tipi el bombaları ile ilgili bomba bilgi merkezi kayıtlarının tetkikinden ***aynı kafile ve stok numaralı*** el bombalarının kullanıldığı 14 olay tespit edilmiştir.

GİZLİ

BOMBA BİLGİ MERKEZİ İRTİBAT RAPORU

BOMBA BİLGİ MERKEZİ

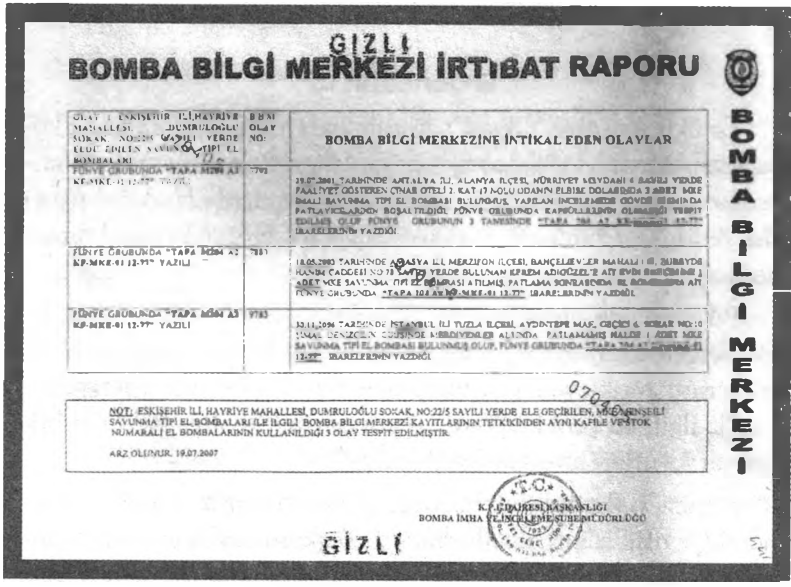
BOMBA BİLGİ MERKEZİNE İNTİKAL EDEN OLAYLAR	B.B.M. OLAY NO:
OLAY: 12.06.2007 TARİHİNDE İSTANBUL İLİ, ÜMRANİYE İLÇESİ, ÇAKMAK MAHALLESİ, SAMANYOLU CAD. GÜNCÖR SOKAK NO:2 DE ELDE EDİLEN SAVUNMA TİPİ EL BOMBALARI	6322
FÜNYE GRUBUNDA "HGRZ DM 72 LOS FMP-24" VE GÖVDE KISMINDA "HGR DM 41 SPLITTRE COM-B LOS FMP-24" YAZILI	6322
FÜNYE GRUBUNDA "HGRZ DM 72 LOS FMP-24" VE GÖVDE KISMINDA "HGR DM 41 SPLITTRE COM-B LOS FMP-24" YAZILI	7705
FÜNYE GRUBUNDA "MKE MOD 43 KF MKE 1-25 10-92" YAZILI	6501
FÜNYE GRUBUNDA "HGR Z DM 72 LOS FMP-16" VE GÖVDE KISMINDA "HGR DM 41 SPLITTRE COM-B LOS FMP-16" YAZILI	6390
FÜNYİ GRUBUNDA "HGR Z DM 72 LOS FMP-16" VE GÖVDE KISMINDA "HGR DM 41 SPLITTRE COM-B LOS FMP-16" YAZILI	7192
FÜNYE GRUBUNDA "HGR Z DM 72 LOS FMP-16" VE GÖVDE KISMINDA "HGR DM 41 SPLITTRE COM-B LOS FMP-16" YAZILI	7358
FÜNYE GRUBUNDA " MKE MOD 45 KF MKE 1-25 10-92" YAZILI	6623
FÜNYE GRUBUNDA "FÜZE M204 A1 LOT FJZ-1286 NOV 1993" YAZILI	7597
FÜNYE GRUBUNDA "HGRZ DM 72 LOS FMP-22 "VE GÖVDE KISMINDA "HGR DM 41 SPLITTRE COMP-B LOS FMP-22" YAZILI	9124
FÜNYE GRUBUNDA " M 204 A2 MKE 161-5-85" YAZILI	9086
FÜNYE GRUBUNDA " M 204 A1 MKE 151-6-81 " YAZILI	9676
FÜNYE GRUBUNDA " MKE MOD 43 KF MKE 1-25 10-92 " YAZILI	9763
FÜNYE GRUBUNDA "FÜZE M204 A1 L 5-2-84 12-52" YAZILI	9763

NOT: 12.06.2007 TARİHİNİYE İSTANBUL İLİ-ÜMRANİYE İLÇESİ, ÇAKMAK MAHALLESİ, SAMANYOLU CADDESİ, GÜNCÖR SOKAK, NO : 2 SAYILI YERDE ELE GEÇİRİLEN MKE VE YABANCI MENŞEİLİ SAVUNMA TİPİ EL BOMBALARI İLE İLGİLİ BOMBA BİLGİ MERKEZİ KAYITLARININ TETKİKİNDEN AYNI EMİLİE VE STOK NUMARALI EL BOMBALARININ KULLANILDIĞI 14 OLAY TESPİT EDİLMİŞTİR.

K.P.L. DAİRESİ BAŞKANLIĞI
BOMBA İMHA VE İNCELEME ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ

BOMBA BİLGİ MERKEZİ

970357



GİZLİ

BOMBA BİLGİ MERKEZİ İRTIBAT RAPORU

BOMBA BİLGİ MERKEZİ

OLAY : ESKİŞEHİR İLİ,HAYRİYE MAHALLESİ, DUMRULOĞLU SOKAK NO:22/5 SAYILI YERDE ELDE EDİLEN SAVUNMA TİPİ EL BOMBALARI	BİLGİ OLAY NO:	BOMBA BİLGİ MERKEZİNE İNTİKAL EDEN OLAYLAR
FÜNYE GRUBUNDA "TAPA M204 A3 KP-MKE-01 12-77" YAZILI	7791	19.07.2001 TARİHİNDE ANTALYA İLİ, ALANYA İLÇESİ, HÜRRİYET MEYDANI 4 SAYILI YERDE FAALİYET GÖSTEREN ÇINAR OTELİ 2. KAT 17 NOLU ODANIN BİLDİK DOLABINDA 3 ADET MKE İMALI SAVUNMA TİPİ EL BOMBASI BULUNDUĞU, YAPILAN İNCELEMEDE GÖVDE İÇİNİN DA PATLAYICILARDAN BOŞALTILDIĞI, FÜNYE GRUBUNDA KAPSÜLLERİNİN OLMADIĞI TESPİT EDİLMİŞ OLUP FÜNYE GRUBUNUN 3 TANESİNDE "TAPA 204 A3 KP-MKE-01 12-77" İBARELERİNİN YAZDIĞI.
FÜNYE GRUBUNDA "TAPA M204 A3 KP-MKE-01 12-77" YAZILI	7801	18.05.2003 TARİHİNDE ADANA İLİ, MERZİFON İLÇESİ, BAHÇELİEVLER MAHALLESİ 18. SOKAK CADDESİ NO:78 LOTUS YERDE BULUNAN EKREM ADIGÜZEL'E AİT EVDE 8 ADET MKE SAVUNMA TİPİ EL BOMBASI ATILMIŞ, PATLAMA SONRASINDA EL BOMBALARINA AİT FÜNYE GRUBUNDA "TAPA 204 A3 KP-MKE-01 12-77" İBARELERİNİN YAZDIĞI.
FÜNYE GRUBUNDA "TAPA M204 A3 KP-MKE-01 12-77" YAZILI	9783	13.11.2006 TARİHİNDE İSTANBUL İLİ TUZLA İLÇESİ, AYDINTEPE MAH. GEÇİCİ 6. SOKAK NO:10 İSMAİL DENİZCİLER KONUTUNDA MERDİVENLER ALTINDA PATLAMAMIŞ HALDE 1 ADET MKE SAVUNMA TİPİ EL BOMBASI BULUNMUŞ OLUP, FÜNYE GRUBUNDA "TAPA 204 A3 KP-MKE-01 12-77" İBARELERİNİN YAZDIĞI.

NOT: ESKİŞEHİR İLİ, HAYRİYE MAHALLESİ, DUMRULOĞLU SOKAK, NO:22/5 SAYILI YERDE ELE GEÇİRİLEN, MKE MENŞEİLİ SAVUNMA TİPİ EL BOMBALARI İLE İLGİLİ BOMBA BİLGİ MERKEZİ KAYITLARININ TETKİKİNDEN AYNI KAFİLE VE STOK NUMARALI EL BOMBALARININ KULLANILDIĞI 3 OLAY TESPİT EDİLMİŞTİR.

ARZ OLUNUR. 19.07.2007

T.C.
KP ÇUBUKESİ BAŞKANLIĞI
BOMBA İMHA İNCELEME ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ

GİZLİ

12-02.102006 tarihinde İzmir ili, Konak ilçesi, Alsancak 2. Kordon No.372 sayılı yerde faaliyet gösteren Alsancak isimli kahveye, 2 adet el bombası atılmış, patlama sonucu 1 kişi ölmüş, 12 kişi aralanmış, olayla ilgili olarak Erdinç Utaş isimli şahıs tutuklanmış olup, olay yerinde 2 adet el bombasına ait maşa bulunmuştur. 1 tanesinin MKE savunma tipi el bombasına ait maşa olduğu üzerinde "M204 A2 MKE 151-6-83" ibareleri yazdığı.

Ergenekon izi

Emekli Astsubay Oktay Yıldırım, bazı internet sitelerinde köşe yazıp Mesaj TV'de program yaparken, aynı zamanda İstanbul'un ünlü eğlence kulübü Reina'da bodyguard olarak çalışıyordu. Polis, Yıldırım'ın Reina'daki çalışma odasındaki tüm bilgisayar kayıtlarına el koydu.

Bu aramada ele geçirilen flashdiskte word belgesi içindeki "lobiergenekon" isimli dosya dikkat çekiciydi. Ergenekon soruşturmasını tetikleyen gelişmelerden biri kuşku yok ki, Ergenekon'la ilgili bu yeni bilgilerdi. Aynı dosya Muzaffer Tekin'in bilgisayar kayıtları arasında da çıkmıştı.

Ayrıca, o flasdiskte içi boş andıç belgesi vardı. Emekli Orgeneral Çevik Bir'in Genelkurmay 2. Başkanlığı döneminde İstihbarat Başkanlığı'ndan komuta katına gönderilmek üzere hazırlanmış bu gizli andıç belgesinin Yıldırım'da bulunması şaşırtıcıydı. Asıl bomba, "lobiergenekon.doc" isimli word sayfası içinde çıkan "LOBİ ÇOK GİZLİ ARALIK 1999" başlıklı Ergenekon yapılanmasına ilişkin özel bilgiler ve şematik yapıydı.

Lobi Organizasyon Planı

Yıldırım'a ait bu özel notlarda, Ergenekon'a bağlı olarak faaliyetleri tanımlanan Lobi'nin organizasyon planı ise şöyle tarif edildi:

– Merkez

– Araştırma ve bilgi toplama

– Analiz ve değerlendirme
– Finans ve ticaret
– Kültür ve bilim
– Teori ve senaryo
– İletişim ve propaganda
– Hukuk
– Uluslar arası ilişkiler

Organizasyon planının nasıl işleyeceği ise şöyle tarif ediliyor:

"Bu dokuz departman örgütün tümünü oluşturmaktadır. Departmanlar Ergenekon tarafından örgütün merkez üyeliğine atanmış güvenilir, beş sivil yöneticiye doğrudan bağlı olarak yönetilecektir. Beş sivil yönetici personelin Ergenekon ile teması ise atanmış ve güvenilir iki sivil personel ile sağlanacaktır. Departman başkanları merkezdeki beş yönetici tarafından seçilecek ve yönlendirilecektir."

"Danıştay'dan sonra Ergenekon'u öğrendim"

Ergenekon yapılanmasıyla ilgili bu dokümanın bir kopyası, Muzaffer Tekin'in ofisindeki aramada da ele geçirildi. Tekin, Ergenekon yapılanmasıyla ilgili dokumanı, isminin Ergenekon örgütüyle ilişkilendirilmesi üzerine meraktan araştırdığını ve bu kopyayı internetten indirdiğini öne sürdü.

"Benim Ergenekon'la hiçbir bağım yok" diyen Tekin, şunları söyledi:

"Bu Ergenekon isimli yapı veya örgütü ilk olarak Danıştay olayında gözaltına alındığımda öğrendim. Ben bu yapı veya örgütün üyesi değilim. Amacı, stratejisi ve kuruluşu hakkında herhangi bir bilgi sahibi değilim. Oktay Yıldırım'da ise bu dokümanların ne amaçla bulunduğunu bilmiyorum ancak bu dokümanlara internet aracılığıyla herkes ulaşabilir. Oktay Yıldırım'ın Ergenekon'la bir ilgisinin olup olmadığını bilmiyorum."

Şahin ve Özkan'dan mesaj

Polis, Muzaffer Tekin'in bilgisayardaki mesaj kutusunda bulunan tüm elektronik postaları tek tek inceledi. Özellikle dikkat çeken mesajlar şunlardı:

– Paşam, siyasi-milli akrabalık kan akrabalığından daha önemlidir. Bu bağlamda ben dokuz kardaşımı keser sana yedirirem. (Avukat Hasan Bakırcı)

– Tam bağımsız Türkiye'nin Allah'ı G.M.K Atatürk'tür. Peygamberi Hasan Tahsin, kitabı Nutuk, ordu da namusudur. (Avukat Hasan Bakırcı)

– AKP, ABD, Talabani, Barzani ve AB el ele seçime gidiyor. Türkiye 22 Temmuz'da buna CHP ve MHP'nin zaferi ile karşılık vermeli. (Tuncay Özkan.)

– Danıştay olayları böyle bitmez komutanım, bu şarkı böyle bitmez. Yeni sloganımız 'Bu da bizim Türk'ümüz, Muzaffer Tekin gerçek liderimiz', saygılar. (Susurluk sanığı İbrahim Şahin)

– Sizin yanınızda dava arkadaşı olan insanların ilk önce yüksek vasıflı Türk olması gerekir. Çünkü yiğide yiğit er gerekir komutanım. (İbrahim Şahin)

Tekin, Susurluk sanığı İbrahim Şahin'in bu mesajları Danıştay saldırısı sırasında yaşadıklarına tepki olarak kendisine gönderdiğini, Tuncay Özkan'dan gelen mesajın ise abonelere gönderilen rutin mesajlardan olduğunu söyledi.

Kilisede ayin

Muzaffer Tekin'in CD arşivinden Karaköy'deki Türk Ortodoks Kilisesi'nde katıldığı ayinle ilgili görüntüler de çıktı. Tekin, 2004 yılındaki Paskalya töreninde çekilen görüntüleri, polisteki sorgusunda şöyle anlattı:

"Bu kilisedeki törene Sevgi Erenerol tarafından davet edildim. Bu kilisenin Mustafa Kemal Atatürk tarafından bizzat 21 Eylül 1922 tarihinde Kayseri'de kurdurulduğunu bildiğim için bu

davete icabet ettim. O karelerde benimle birlikte bulunan şahıslardan bazıları Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'ni oluşturmak için bir araya gelen şahıslardı ama bunu başaramadılar. Taner Ünal'la aralarında birbirlerine çeşitli ithamlarda bulundular."

"Korkuyordu, saklamamızı istedi"

Ümraniye soruşturması kapsamında göz altına alınan emekli Binbaşı Mehmet Zekeriya Öztürk, 1962 doğumlu ve 2001 yılında ordudan emekli oldu. Önce Vatan Gazetesi'nde yazarlık yapan ve Prof. Dr. Ümit Özdağ'ın şirketinde maaş almadan çalıştığını söyleyen Öztürk'ün, hem ofisi hem evinde yapılan aramalarda önemli "gizli" nitelikte belgeler ve ilginç notlar bulundu.

"Gizli Türk, İçimizdeki Türk"

Zekeriya Öztürk'ün evinde yapılan aramalarda bazı dokümanlara delil olabileceği düşüncesiyle el kondu. CD'lerin birinde ayrıntılı olarak Şemdinli dosyası yer alıyordu. 29 ayrı bölüm halinde Şemdinli davasıyla ilgili tüm ayrıntılar bu CD'de kayıtlıydı. Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 24.03.2006 tarih ve 2006/45 sayılı Bitlis E Tipi Cezaevi'ne hitaben Şemdinli sanığı itirafçı Veysel Ateş hakkında yazdığı resmi yazının dijital ortamda alınmış bir nüshası bile vardı.

Öztürk'ün not defterindeki tuhaf mesajlar da mercek altına alındı. İçinde biri vardı ki, polis bir anlam veremedi:

"Emekli Albay Nazmi Erdem, Emekli Albay Necati Çankaya, Emekli Albay Necati Ulunay Ucuzsatar, Emekli Albay Necdet Kuzucu, Emekli Albay Necip Çelebioğlu, Emekli Albay Necip Uygur. Gizli Türk İçimizdeki Türk."

Bu notta; önce isimler sıralanmış sonra altına "Gizli Türk İçimizdeki Türk" notu düşülmüştü.

Polis sordu: "Nedir bu not?" Öztürk, ismi geçen şahısları tanımadığını, notu ise ne amaçla yazdığını hatırlamadığını söyle-

di. Not defterindeki bir kayıtta ise başka isimler vardı: Muzaffer Tekin, İsmail Nova, Ben, Rafet Abim, Füsun Hanım, Sevgi Erenerol, Kemal Kerinçsiz, Levent Temiz, Hanifi, Abdullah Ağar.

Not defterindeki dikkat çeken bir başka bölüm: "Danıştay-Şemdinli-Cem-Bitlis-Hablemit"

Danıştay saldırısı, Şemdinli davası, öldürülen JİTEM'ci Cem Ersever, kuşkulu uçak kazasında hayatını kaybeden Jandarma eski Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis ve faili meçhul cinayete kurban giden Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu'nun isimlerinin yan yana sıralanması ne anlama geliyordu?

Öztürk kendini şöyle savundu: "Bir yerde gündeme getirilen internet ortamı içerisinde gelen bir dizgedir. Ben oradan aldım."

"Generaller bile komutanım der"

Mahmut Öztürk, Danıştay saldırısından sonra şüpheli sıfatıyla aranırken Muzaffer Tekin'i bir gece evinde saklayan emekli astsubay. İkisi arasındaki ilişki çok eskilere uzanıyor. Öztürk'ün astsubay olmasında Tekin'in katkısı büyük. Bu iddiayı, ifadelerinde ikisi de doğruluyor.

Ümraniye soruşturmasında ifadesi alınan Mahmut Öztürk, Danıştay saldırısından sonra yaşanan o geceye ilişkin soruyu da cevapladı:

"Danıştay olayında Zekeriya Öztürk ve İsmail Paker'le birlikte yanıma geldi. O gece evimde tek başına kaldı. Sabah kahvaltılık götürmek için gittiğimde intihar ettiğini gördüm. Hastaneye götürmesi için Zekeriya Öztürk'ü çağırdım. Zekeriya, İsmail'le birlikte geldi. Hastaneye götürmeden pansuman yaptım."

Bu olaydan sonra Tekin'le ilişkilerini sınırlandırdığını anlatan Öztürk, Tekin'in sanılandan daha çok itibarlı olduğunu söyledi:

"Ancak zaman zaman görüştük. Benden 1 ay önce borç para istedi ve kendisine bin 500 YTL borç para verdim. Bu borcu evinin yanında verdim. Bürosuna önceden giderdim. Gittiğimde

her çevreden insanlar vardı, asker, polis ve her çevreden ileri görüşlü insanlar olurdu. Muzaffer Tekin'e herkes komutanım der çok saygı duyarlar. Şu anda tuğgeneral rütbesinde muazzaf konumdaki insanlar dahi kendisine 'komutanım' der. Zaman zaman general rütbesindeki büyükler de ziyaretine gelirdi. İsim olarak benim gördüğüm Tuzla Piyade Komutanı geçen sene gelmişti. Emekli General Muammer Ünal da oraya gelirdi."

Kod adı Şamil

Emekli yüzbaşı Muzaffer Tekin, Ümraniye soruşturmasında polise önemli bilgiler verdi. Özellikle evinde ele geçirilen "gizli" Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'yle ilgili "Şamil'den aldım" sözü, polise ipucu oldu.

Araştırınca görüldü ki; "Şamil", emekli Binbaşı Fikret Emek'in kod adıymış. Emek'in Ankara Balgat'ta bir ve Eskişehir'de iki adresi tespit edildi. Eş zamanlı olarak üç adrese baskın düzenlendi.

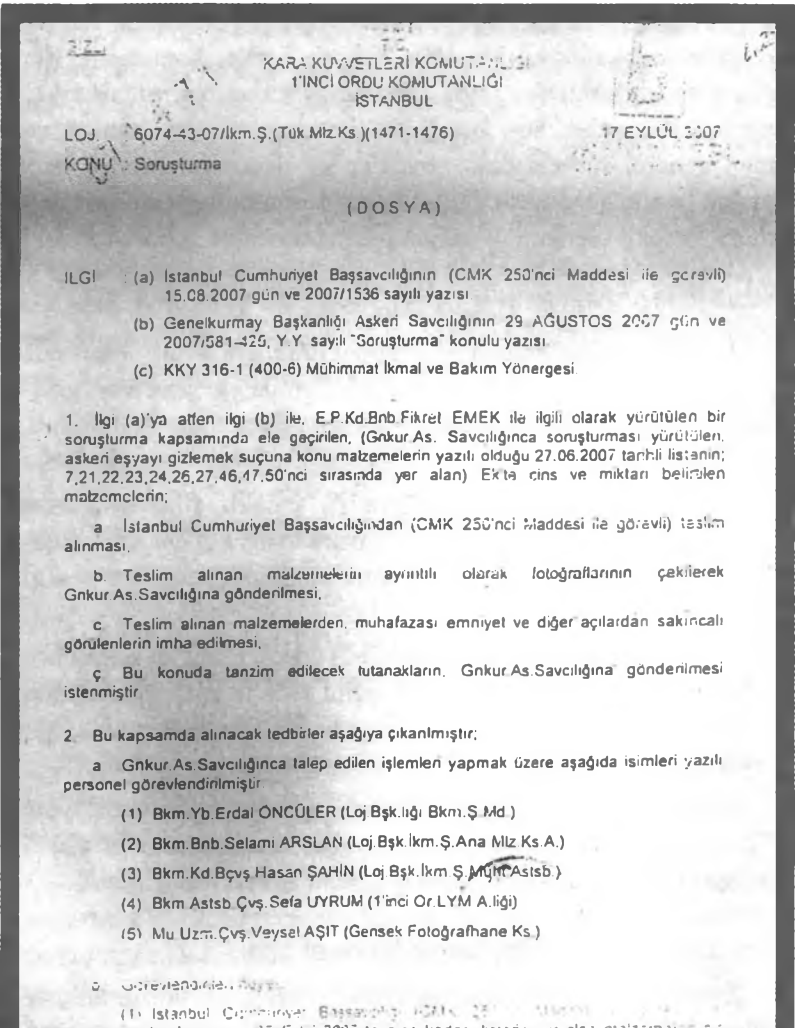
Eskişehir Hayriye Mahallesi'ndeki adres, Emek'in annesinin eviydi. Bu eve 27 Haziran 2007 günü sabaha karşı düzenlenen baskında, herkes büyük bir şok geçirdi. Ev, âdete cephanelik gibiydi.

Eskişehir Valisi Kadir Çalışıcı, operasyondan mutluydu: "Türkiye çapında ses getirecek, uzantısı kamuoyunun yakından bildiği Muzaffer Tekin'e kadar giden bir operasyon yapıldı."

TSK, bombalara el attı

Eskişehir'de emekli Binbaşı Fikret Emek'e ait olduğu öne sürülen el bombaları ve diğer askeri mühimmatla ilgili soruşturmaya TSK da müdahil oldu. Genelkurmay Askeri Savcılığı, olayla ilgili "Askeri eşyayı gizlemek" suçundan ayrı bir soruşturma açtı.

Ordu Komutanlığı ise soruşturmayı yürüten İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'ndan söz konusu askeri mühimmatla ilgili bilgi ve fotoğrafların Genelkurmay Askeri Savcılığı'na gönderilmek üze-



GİZLİ

KARA KUVVETLERİ KOMUTANLIĞI
1'İNCİ ORDU KOMUTANLIĞI
İSTANBUL

LOJ : 6074-43-07/İkm.Ş.(Tük.Mlz.Ks.)(1471-1476) 17 EYLÜL 2007

KONU : Soruşturma

(DOSYA)

İLGİ : (a) İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının (CMK 250'nci Maddesi ile görevli) 15.08.2007 gün ve 2007/1536 sayılı yazısı.

(b) Genelkurmay Başkanlığı Askeri Savcılığının 29 AĞUSTOS 2007 gün ve 2007/581-425, Y.Y. sayılı "Soruşturma" konulu yazısı.

(c) KKY 316-1 (400-6) Mühimmat İkmal ve Bakım Yönergesi.

1. İlgi (a)'ya atfen ilgi (b) ile, E.P.Kd.Bnb.Fikret EMEK ile ilgili olarak yürütülen bir soruşturma kapsamında ele geçirilen, (Gnkur.As. Savcılığınca soruşturması yürütülen, askeri eşyayı gizlemek suçuna konu malzemelerin yazılı olduğu 27.06.2007 tarihli listenin; 7,21,22,23,24,26,27,46,47,50'nci sırasında yer alan) Ekte cins ve miktarı belirtilen malzemelerin;

a. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığından (CMK 250'nci Maddesi ile görevli) teslim alınması,

b. Teslim alınan malzemelerin ayrıntılı olarak fotoğraflarının çekilerek Gnkur.As.Savcılığına gönderilmesi,

c. Teslim alınan malzemelerden, muhafazası emniyet ve diğer açılardan sakıncalı görülenlerin imha edilmesi,

ç. Bu konuda tanzim edilecek tutanakların, Gnkur.As.Savcılığına gönderilmesi istenmiştir.

2. Bu kapsamda alınacak tedbirler aşağıya çıkarılmıştır;

a. Gnkur.As.Savcılığınca talep edilen işlemleri yapmak üzere aşağıda isimleri yazılı personel görevlendirilmiştir.

(1) Bkm.Yb.Erdal ÖNCÜLER (Loj.Bşk.lığı Bkm.Ş.Md.)

(2) Bkm.Bnb.Selami ARSLAN (Loj.Bşk.İkm.Ş.Ana Mlz.Ks.A.)

(3) Bkm.Kd.Bçvş.Hasan ŞAHİN (Loj.Bşk.İkm.Ş.Müh.Astsb.)

(4) Bkm.Astsb.Çvş.Sefa UYRUM (1'inci Or.LYM A.liği)

(5) Mu.Uzm.Çvş.Veysel AŞIT (Gensek Fotoğrafhane Ks.)

b. Görevlendirilen [illegible]

(1) İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı [illegible] koordine ederek en geç 25 Eylül 2007 tarihine kadar, listede yer alan malzemeler [illegible] tutanak ile teslim alacak.

GİZLİ -1-

Kod adı "Şamil" olan emekli binbaşı Fikret Emek hakkında Birinci Ordu Komutanlığı tarafından yapılan soruşturmaya ait belge.

re kendilerine teslim edilmesini istedi. Kurmay Başkanı Tümgeneral İbrahim Onbay imzasıyla gönderilen yazıda, bu işlemleri takip etmek üzere Yarbay Erdal Öncüler, Binbaşı Selami Arslan, Kıdemli Başçavuş Hasan Şahin, Astsubay Çavuş Sefa Uyrum ve Uzman Çavuş Veysel Aşit'in görevlendirildiği belirtildi.

Doğuş Factoring skandalı

Doğuş Factoring'de Ümraniye sanığı Muzaffer Tekin'in "hissedar", Danıştay Davası Sanığı Alparslan Arslan'ın da "şirket avukatı" olarak görev yaptığının ortaya çıkması, 2003 yılında öldürülen ve uyuşturucu kaçakçılığı yaptığı iddia edilen şirket hissedarlarından Ertuğrul Yılmaz'ın ölümüyle ilgili iddiaları Ümraniye soruşturmasına taşıdı.

Gerçekten ilginç bir kombinezon.

Bu ilişkiler ağı tüm yönleriyle ortaya çıkarılır ve iddialar kanıtlanabilirse; kutsal değerler üzerinden devleti yeniden yapılandırma projesini yürüten Ergenekon, kilise ayininden sonra uyuşturucu pazarında boğulabilir. O açıdan, 24 Haziran 2006 tarihinde İstanbul İstihbarat Şubesi'nce hazırlanan ve Ümraniye soruşturmasına eklenen rapor, tarihî nitelikte. Kuşkusuz bu rapor, istihbarî bilgileri içeriyor ve hukukî açıdan delil olarak kullanılması mümkün değil. Ancak, iddialar üstü örtülecek türden iddialar değil.

Özellikle rapordaki şu bölüm çok çarpıcı:

"Nezahat Keleş isimli bayanın hem Doğuş Factoring Hizmetleri A.Ş'nin ortağı hem de Ertuğrul Yılmaz'ın imam nikâhlı eşi olduğu, kardeşi Müzeyyen Keleş'in ise Ayhan Parlak'ın imam nikâhlı eşi olduğu, 2000 yılı içerisinde Ertuğrul Yılmaz'ın uyuşturucu madde kaçakçılığından elde ettiği düşünülen bir miktar parayı değişik zamanlarda bazı bankalar üzerinden Nezahat Keleş adına transferini gerçekleştirdiği,

Ayrıca, 17.05.2006 günü saat 10.00 sıralarında Danıştay 2. Dairesi üyelerine yönelik yapılan silahlı saldırının faili olan Al-

parslan Arslan'ın Doğuş Factoring'in avukatlığını yaptığı, şirketin yönetim kurulu başkanı olan Ahmet Çekelkıran'ın bütün bu gayri meşru işlerden bilgisinin olduğu, Ayhan Parlak tarafından bildiği konularla ilgili olarak herhangi bir yasal merciye başvurmaması konusunda tehdit edildiği şeklinde istihbarî mahiyette bilgiler derlenmiştir."

Bu rapor, Doğuş Factoring olayına yeni bir boyut kazandırmıştır. Muzaffer Tekin ifadesinde sembolik olarak şirkete hissedar olduğunu ve Arslan'ın bu şirkete avukatlık yaptığından haberdar olmadığını söylemesi ne kadar akla yatkındır, tartışılır. Burada önemli olan bir başka nokta, ulusalcı akımın uyuşturucu trafiğinde bulunan bir şirketin içinden geçmesi ve türban yüzünden Danıştay saldırısını düzenlediğini iddia eden Arslan'ın ajandasına kayıtlı çok özel bilgileri açıklamaması için Ayhan Parlak tarafından tehdit edildiği iddiasıdır. Ayrıca, şirket hissedarlarından Ertuğrul Yılmaz'ın uyuşturucu paralarını imam nikâhlı eşi üzerinden kaçırmaya çalıştığı için öldürüldüğü iddiasına bakarsak, Doğuş Factoring etrafındaki kümelenmenin garip koordinatları daha da karmaşık hâle geliyor.

Nitekim şirketin Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Çekelkıran'ın 30 Haziran 2006 tarihli İstanbul Emniyeti'ne yaptığı şikayet başvurusu da bu durumu gösteriyor.

Çekelkıran emniyetteki ifadesinde; Ertuğrul Yılmaz'ın 1998 yılında Ankara'da banker Yalçın Doğan'ın öldürülmesi olayının faili olarak aranması nedeniyle Almanya'ya kaçtığını, Yılmaz'ın Almanya'dan gönderdiği parayla 1999 yılında bu şirketin kurulduğunu, kendisinin yüzde 25, Ertuğrul Yılmaz'ın da yüzde 75 hissedar olduğunu anlattı.

Çekelkıran, Ertuğrul Yılmaz'ın talimatları doğrultusunda zaman içinde Doğuş Factoring ve bağlı şirketlerin ortaklık yapısının değiştiğini anlatırken şöyle dedi:

"Kurulan diğer şirketlerin ortakları Müzeyyen Keleş, Nezahat Keleş, Mehmet Okan Yılmaz, Rıza Yılmaz, Uğur Yılmaz, Tamer

Yaprak, Sezen Çekelkıran, Abdülkadir Çelik, M. Tanış, Muzaffer Tekin'dir. Ayhan Parlak, İlhan Parlak ve Hasan Parlak sık sık şirketlere gelirdi. Ertuğrul Yılmaz uyuşturucu ticaretinden elde ettiği parayı illegal yollardan ülkemize getirir, Doğuş Factoring aracılığıyla aklanırdı. Bu şekilde yaklaşık 38 trilyon lira kara para factoring yöntemiyle aklandı. Ertuğrul Yılmaz'ın öldürülmesinden sonra Ayhan Parlak şirketin başına geçti. Şirketler resmi kayıtlarda faal görünmesine rağmen hepsi kapatıldı. Ertuğrul Yılmaz'ın imam nikâhlı eşi Nezahat Keleş şirketin tüm malvarlıklarını ve gayrimenkullerini etrafındaki adamlarla birlikte meşru ve gayrimeşru yollardan kendi adına toplamaya başladı.

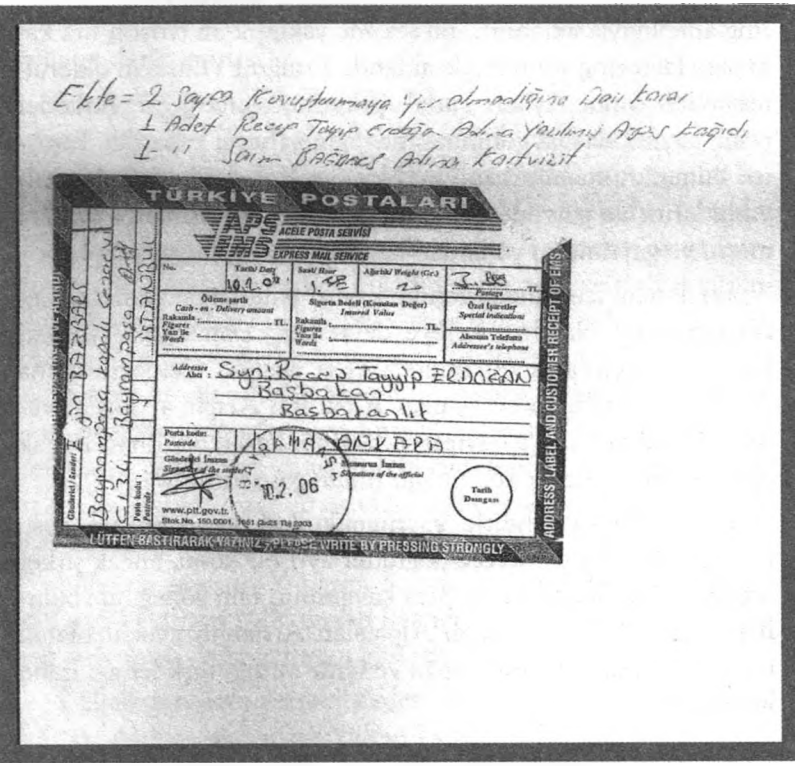
Bu dönem içerisinde üzerime kayıtlı bulunan gayrimenkullerin tamamını Nezahat Keleş'e devrettim. Damadım Aydoğan Karaman kaçırılarak alıkonunca eşim Meliha Dereoğlu adına Ataşehir'de bulunan evi avukat Alparslan Arslan'a vekâlet vererek Nezahat Keleş'e devrettim. Ayhan Parlak ve İlhan Parlak ölümle tehdit ederek 160 milyar liramı gasp ettiler."

Çekelkıran'ın tehditle gayrimenkulleri ve parasının gasp edildiği iddiaları ne derece doğrudur ayrı bir konu, ancak şirket ortakları arasındaki mal ve para kavgasının tam göbeğinde bulunan Danıştay Davası sanığı Alparslan Arslan'ın avukat olarak bu sürece nasıl müdahil olduğu ve içine girdiği ilişkiler ağı izaha muhtaçtır.

AK Parti'ye darbe yapılacak!

Uyuşturucu kaçakçılığından dolayı 1 Ocak 2006 günü tutuklanarak Tekirdağ Cezaevi'ne konan Engin Bağbars, İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na dilekçe vererek Ümraniye soruşturması kapsamında görüşlerine başvurulmasını istedi. Savcı Zekeriya Öz, 1 Ekim 2007 günü Bağbars'ı "tanık" sıfatıyla dinledi. İddiaları, "yenir, yutulur" cinsten değildi:

"Bu suçtan önce ben İstanbul Jandarma İl Komutanlığı'nın haber elemanıydım. Süreyya başçavuş isimli şahısla görüşüyordum.



Uyuşturucu kaçakçılığından dolayı tutuklanarak cezaevine konan Engin Bağbars'ın Başbakan Erdoğan'a yazdığı mektubun zarfı.

Hakan Mutlu isimli Üsküdar'ın emniyet müdür yardımcısı olan şahıs kendisini istihbaratçı olarak tanıtıp beni yanına çağırdı. Haberi daha önceden tanıdığım Gökhan Başoğlu ile gönderdi.

– Gökhan Başoğlu, İrfan, Fadıl gibi şahıslarla Hakan Mutlu'nun yanına gittik. Bana uyuşturucu konusunda yardımcı olmamı söyledi.

– Bu arada Hakan Mutlu 10–15 tane silah gösterdi ve bana almamı söyledi. Bu olay 2005 yılının 11. ayında oldu. Bu olaydan 15 gün sonra evim soyuldu. Daha önce hırsızlık yapmış şahıslardan aldığım Glock marka tabancam evimden alındı.

– Hakan Mutlu ile tanıştıktan sonra Muzaffer Tekin'le tanıştıracaklarını söylediler. Ben, Gökhan ve İrfan, Tekin'in Fenerbahçe'deki ofisine gittik. Gökhan, benim cezaevinde yattığımı, daha önce jandarmada çalıştığımı, şimdi kendilerine yardımcı olduğumu söyledi. Tekin memnun oldu, yanına gidip gelmemi söyledi.

– Gökhan ve İrfan kendilerini 'derin devlet' olarak tanıtıyordu, Tekin'e de 'komutanım' diyorlardı.

– Daha sonra tutuklandım. Tutuklandıktan sonra da 10.02.2006 tarihinde başbakana bir mektup yazdım. AK Parti'ye karşı bir darbe yapılacağını, beni kullanmak istediklerini, bu konuları anlatmak istediğimi söyledim. Bunun üzerine cezaevinde beni tehdit etmeye başladılar.

– Danıştay saldırısından bir gün sonra başbakana yazdığım mektupla alakalı olarak 18.05.2006 tarihinde savcılıkça ifadem alındı. Bir hafta sonra Tekirdağ savcısı cezaevine geldi. İfadedeki bazı olayların tarihlerinin tutarlı olduğunu, bu sebeple ek ifade verip vermeyeceğimi sordu. 'İstihbarat da gelecek, kameraya alınacak' dedi. Ben de kabul ettim. Orada da 20 sayfalık ifade verdim. Orada birçok konu ve Muzaffer Tekin konusunu anlattım. Hakan Mutlu konusunu anlattım. Daha sonra Hakan Mutlu tutuklandı, Atabeyler ve Sauna Çeteleri ortaya çıkarıldı.

– Ben başbakana mektup yazdığım sırada Hanifi Avcı'ya da mektup yazmıştım. Bana cevap yazdı. Mektubu ilgili yerlere ileteceğini söyledi. Benim ifade suretlerim de mektubumda vardır. Hatta bir mektupta anlattığım Murat Aksu'ya suikast yapılacağı hususunu daha sonra yakalanan Atabeyler çetesi de itiraf etmiş.

– Ben Muzaffer Tekin'in yanına gittiğimde Türkiye'nin çok yakından bildiği derin devletin adamı olarak bilinen bir şahıs vardı. Ben aileme bir şey yapılmasından korktuğum için bu ismi açıklamıyorum. Ancak kendisi hemşehrimdir.

– Muzaffer Tekin'le ilgili söylediğim her şey çıktı. Şimdi örgütçülükten tutuklandı. Ayrıca aklıma gelmişken söyleyeyim, Gökhan bana Ankara'ya Özel Harp Dairesi'nde eğitim almaya gideceğimizi söyledi ama ben gitmedim. Son zamanlarda da beni öldürmeye çalışıyordu. Gece ormanda bekçiyle birlikte otururken Gökhan yanında tanımadığım adamlarla geldi, huylandım, arabayla kaçtım. Peşimden aradılar. Ormanda sabahladım."

Çok vahim iddialar.

Engin Bağbars, bu açıklamaları yaptı ama can güvenliğinin olmadığını belirterek, "tanık koruma" programına alınmasını ve Tekirdağ'dan Kandıra'ya naklini istedi. Ancak emniyet ilgili yasa çıkmadığı için talebe olumlu cevap vermedi.

Piyon operasyonu

2 Nisan 2007 günü, Semih Tufan Günaltay'ın kurduğu Ulusal Birlik Harekâtı Platformu'na yönelik "Piyon" adıyla bir başka operasyon düzenlendi. Karaköy'deki Şibiroğlu İş Merkezi'ndeki adreste yapılan baskında Günaltay'a ait iki adet bilgisayar kasasına ve bazı dokümanlara el konuldu.

Operasyon bilgileri, Ergenekon'a kadar uzanınca Ümraniye soruşturmasına aktarıldı. Daha çok mafya usulü çek-senet tahsilâtıyla ilgili iddialar üzerine yürütülen soruşturmada, Başbakan Erdoğan'a yönelik suikast planlarına kadar ürkütücü projelerin varlığı ortaya çıkarıldı.

36 üyeli Ulusal Birlik Komitesi listesinde 36. sırada Muzaffer Tekin'in yer alması ise polis için sürpriz oldu.

Eruygur, onursal başkan

Ayrıca, bu merkezde el konulan dosyalarda, 29 Aralık 2006 günü Ulusal Birlik Hareketi Platformu temsil heyeti tarafından yapılan ve emekli orgeneral Şener Eruygur'un onursal başkan olarak seçildiği toplantının tutanakları, birçok siyasi ve bürokrat hakkında istihbari mahiyette özel notlar çıktı.

Semih Günaltay, 5 Nisan 2007 günü İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'ndeki sorgulamasında lise mezunu olduğunu söyledi ancak mesleğini "Tarih felsefecisi" olarak tarif etti.

Kendisini almaya gelen polislere Günaltay, "10 gün önce haber almıştım, geleceğinizi biliyordum" dedi. Polisler şaşırdılar; "Nereden biliyorsun?"

Günaltay: "Biliyorum, daha fazla şey söyleyemem."

Başbakana suikast girişimi

Semih Günaltay'dan şikâyetçi olan Esra Feride Gökçimen, polisteki ifadesinde, önemli bir iddiada bulundu: "Günaltay ve arkadaşları 2006 yılı haziran ayında Başbakan Erdoğan'a suikast planladılar."

Bir anda soruşturmanın boyutu daha da büyüdü.

Esra Feride Gökçimen:

"2006 yılı haziran ayında Başbakan Erdoğan Maltepe'de bir dizi açılış yapmak için bölgeye geldi. Açılıştan bir gün önce Günaltay'ın suç örgütünün tetikçi kanadı ofisinde toplandı. Aralarında Ahmet Fulin, Emre Günaltay ve Dursun Güler de vardı. Ofiste aralarında suikast planladılar, 'Sen şurda, sen burada dur' şeklinde görev dağılımı yaptılar."

Ancak Günaltay, bu iddiayı kabul etmedi, "iftira ve yalan" dedi.

Bu kez Günaltay'a, 7 Şubat 2005 tarihli Türk Solu Dergisi'nin 75. sayısında yayınlanan şu röportajı hatırlatıldı:

"Türkiye'nin Dışişleri bürokratlarını devre dışı bırakarak kapalı kapılar ardında Türk halkının ulusunun kaderine imza atan insanlar zannediyorum ki tarihte Adnan Menderes'in başına gelenlerden hiç ders almadılar."

Soru şuydu: "Adnan Menderes'i neden hatırlattınız?"

Günaltay, Başbakan Erdoğan'a birçok siyasi gibi aba altından sopa gösterdi:

"Tayyip Erdoğan'ın izlediği dış politika Türkiye'yi adım adım bir harp tehdidine götürmektedir. Ülkesini dış güçlerin doğrultusunda felakete sürükleyen bir başbakanın sonunun Adnan Menderes'e benzeyeceğini söylemekteyim."

VATANSEVERLER GİRDAP'A KAPILDI

Albaydan ihbar mektubu

İstanbul'da Ümraniye soruşturması sürerken Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne bir ihbar mektubu ulaştı. İsmi bizde saklı, mektubun altında emekli bir albayın imzası vardı. Mektup; ilk satırından son satırına kadar Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi Derneği'nin faaliyetleri ve Genel Başkan Taner Ünal başta olmak üzere dernek yöneticileriyle ilgili vahim iddialarla doluydu. Taner Ünal'ın sürekli Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'la görüştüğü yalanını söyleyerek dernekte nüfuzunu arttırdığı iddiasıyla başlıyordu mektup:

"Genel Başkan Taner Ünal, ekim ayında Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt komutanımızı ziyaret etmiş ve kendisiyle yaklaşık üç saat kadar görüşmüştür. Görüşme sonrası Taner Ünal, yaptığı görüşmenin bütün detaylarını bizlere anlatmıştı.

Taner Ünal bu görüşmede, Yaşar Büyükanıt komutanımıza

teşkilat çalışmaları hakkında bilgi verdiğini ve komutanlarımızın da dernek çalışmalarını her şeyiyle desteklediğini, yapılması gerekenlerin haklı olduğunu, hızlı davranılmasını, ileride şubeleşmenin özellikle İstanbul'da teşkilatlanarak sayısını hızla 25 bin kişiye çıkarılmasının gerekliliği konuşulmuş.

Bu görüşme ilk başlarda her ortamda bir övünç ve manevi destek olduğu söylense de ilerleyen günlerde bu görüşmenin hiç olmadığının ifade edilmesi de beni dernekten uzaklaştırıcı bir faktör olmuştu."

Sorun çıkınca emekli paşa arıyorlardı

Emekli albay devam ediyor:

"Derneğin karşılaştığı ve çözemediği her türlü problem karşısında hemen bir emekli veya muvazzaf paşa aranıyor, gerekli maddi veya manevi tam destek rahatlıkla alınabiliyordu.

Özellikle Oyak'tan gizlice çok para ve mal yardımı yapılıyordu. Yapılan faaliyetler ucuz faaliyetler değildi. Bir şube açmanın derneğe 10 milyara yakın maliyeti vardı. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök paşamız için 'pısırık, askeri düşünmeyen, sadece kendi geleceğini düşünen, misyonunun adamı olmayan' şeklindeki üzücü sözleri de ne yazık ki emekli paşalarımızdan ve muvazzaf komutanlarımızdan duyuyorduk."

Bilgiler jandarmaya gidiyor

Satırlar ilerledikçe mektup daha ürkütücü hal alıyordu:

"Yürütülen çok gizli bir bilgi çalışması vardı. İllerdeki VKGBHD'nin şubelerince toplanan şahıs ve olay bilgileri vakit geçirilmeden jandarmaya veya bizim bilmediğimiz birilerine detaylarıyla elden teslim ediliyordu. Köylerdeki imamlardan illerdeki valilere kadar herkes hakkında bir bilgi toplama ağı vardı. Bu bilgiler illerden el yazılarıyla geliyor, taşınan çanta bilgisayar ile CD'lere aktarılıyor ve muhafaza edilmeden dernek dışına çıkarılıyordu.

Bu işlemler ise hep muvazzaf subaylar üzerinden yapılıyor, bu işleme Taner Ünal bile müdahale edemiyordu. Yani özetle jandarmanın toplayıp illerdeki dernek şubelerine verdiği bilgiler buradaki yine kendi adamları üzerinden dernek merkezine aktarılıyordu. Bu durum açığa çıksa veya bir şekilde deşifre olsa bile hiçbir şekilde jandarma veya başka bir askeri kurum töhmet altında kalmayacaktı. Genel olarak bilinen kişiler haricinde perde gerisinde iş yapan derneği yöneten ve dernekte aktif olan kişiler ve konumları ise şu şekildedir.

Burada isimleri geçen şahıslar konumlarından dolayı sadece gizlice Taner Ünal'le görüşme yaparlardı fakat Taner Bey güven ortamından dolayı bu şahıslardan detaylı bahsederek bağlı olduğu kurumdan maksimum yararlanma için gayret gösterirdi."

34 kişilik liste

İhbar mektubunda, yakından takip edilmesi gereken Taner Ünal dışında 34 kişilik bir de liste vardı. Listedeki isimlerin tamamı dernek üyesi değildi. Aralarında MİT, Emniyet, Jandarma görevlilerinin yanı sıra işadamı ve gazeteciler de vardı.

1-Vehbi Şanlı: Genel başkan yardımcısı ve Konya şubesi başkanı.

2-Kemal Canay: Genel başkan danışmanı ve güney iller ile Mersin Şube Başkanı, emekli emniyet müdürü.

3-Mehmet Kalın: Genel başkan yardımcısı ve Güneydoğu bölge sorumlusu.

4-Mustafa Alpay: Teşkilatlardan sorumlu genel başkan yardımcısı.

5-Siyasi Yıldırım: Gaziantep Şube Başkanı.

6-Mehmet Ali Aygül: Kurucu üye ve Ankara Kızılcahamam Müftülüğü.

7-Nihat Gürkan: Kurucu üye.

8-Halit Bozkurt: Turizm Bakanlığı baş müfettişi. MİT ve Ge-

nelkurmay dahil bütün devlet kurumlarına el altından personel alımı işini dernek adına takip ediyordu. Değişik kurumların sınav formları devamlı derneğe getirilir, çevremizden sınava girebilecek ve özellikle de kurumlar arası geçiş için insanlar tespit edilirdi.

9-Aytekin Özen: Emekli jandarma yarbay. Derneğin sokak organizelerini yürütmekteydi. Mersin'deki bayrak yakma olayı ile Bozüyük olaylarındaki başarıyı, burada yapılanların ileride başka illerde de planlandığını, önümüzdeki günlerde VGKBHD'nin sokak gösterileri ile çatışma ortamı oluşturacak eylemlere yöneleceklerini, başta Mersin olmak üzere Diyarbakır, İskenderun gibi illerde provokatif eylemler ortaya koyulacağını bizlerle paylaşmıştı.

10-Hasan Oğuz: Öğretmen binbaşı-atılma.

11-T.K: Hakim. (Açık ismi yazılı)

12-A.G: MİT'te Konya'da görevli. (Açık ismi yazılı)

13-A.A: Jandarma yüzbaşı. (Açık ismi yazılı)

14-Cahit Üre: Ural-Altay Kültür Derneği. Bu dernekle bazı ortak çalışmalar yapılmıştı. Şahıslar ve olaylarla ilgili detaylı bilgi bazen bu dernek üzerinden geliyordu. Sadece bazı muvazzaf subayların Cahit Üre ile teması vardı.

15-Recep Değer: Türkeli dergisi haber müdürü.

16-O.U: Albay. (Açık ismi ve görevi yazılı)

17-A.Ö: MİT'te müdür. (Açık ismi yazılı)

18-S.E: Başbakanlıkta müfettiş. (Açık ismi yazılı)

19-İskender Özbey: VKGBHD genel başkan yardımcısı.

20-Tarkan Toper: Avukat.

21-Aziz Sakin: Avukat.

22-N.G: Gazeteci. (Açık ismi yazılı)

23-İ.G: Gümrükte hukuk müşaviri. (Açık ismi yazılı)

24-B.U: Jandarma yüzbaşı. (Açık ismi yazılı)

25-K.D: Ankara'da savcı. (Açık ismi yazılı)

26-Z.A: Jandarma yüzbaşı. (Açık ismi yazılı)

27-Fikret Gültekin: Dadaş Turizm Müdürü.

28-K.B: Başkomiser. (Açık ismi yazılı)

29-A.G: Sivil Havacılık'ta müdür. (Açık ismi yazılı)

30-Hayrettin Kesti: İşadamı.

31-Selami Özmen: İşadamı.

32-Osman Özmen: Avukat.

33-Muammer Sertoğlu: İşadamı.

34-Bekir Yılmaz: İşadamı.

Vatanseverler'i gammazlayacaklar

Emekli albay, isim listesini sıraladıktan sonra mektubunun son bölümünde, Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'nin misyonunu tamamlamak üzere olduğu ve bu hareketin içinde bulunanların yakında tasfiye edileceğini bildirdi.

O nedenle "Elinizi çabuk tutun" diyordu:

"Bu kadar geniş alanda hareket eden bu derneğin asıl amacı, gerçek görüntüsünden çok farklıdır. Çok aktif olarak içinde bulunup genel idareci kadrosunda görev yaparak bu insanların asıl maksatlarının görme imkanım olmuştur.

VGKBHD'de etkin görev yapmış insanlar, şu anda noter yoluyla bağlantılarına son vermektedirler. Bunun nedenini, irtibatlı olduğum muvazzaf olan birisinden öğrendim. VGKBHD her yerde gammazlanacak, burada bulunanlar hakkında ise savcılığa suç duyurusunda bulunulacakmış. Bu derneği kurduran ve perdenin asıl gerisinde bulunan insanlar VGKHBD'nin kapatılmasını sağlayarak bu işlerin bittiği izlenimini verecek, böylelikle bazı insanlardan kurtulacaklar, bu arada yeni bir dernek ve oluşumla gizlice faaliyetlerini yürüteceklerdir.

Sizlerden ricam, bu kadar hainlik içinde bulunan ve adeta bir kesimin illegal birliği gibi hareket eden insanlar hakkında detaylı bilgi toplama ağı kuran bu derneğin perde gerisinde olan insanların bulunup çıkartılması adına devletin ilgili birimlerini harekete geçirmenizdir."

Seçimden önce darbeyi vurdular

22 Temmuz milletvekili seçimlerine kısa süre kala 3 Temmuz'da Türkiye'nin değişik bölgelerinde "Girdap" adı verilen kapsamlı bir operasyon yapıldı. Yaklaşık bir yıldır alt yapısı oluşturulan operasyon, Ankara, Mersin, Antalya, İstanbul, Konya, Giresun, Muğla, İzmir ve Diyarbakır'da eş zamanlı olarak yapıldı.

Ankara Organize Polisi'nin öncülüğünde yürütülen operasyonda Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi Derneği Genel Başkanı Taner Ünal'ın da aralarında bulunduğu 19 dernek üyesi göz altına alındı.

Görüldü ki, emekli albayın ihbar mektubunda yer verdiği iddiaların büyük bölümü doğruydu.

Zanlıların göz altına alınma gerekçesi, "Suç işlemek amacıyla örgüt kurdukları, yönettikleri, suç örgütüne üye oldukları, Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmaya veya görevlerini yapmasını kısmen veya tamamen engellemeye yönelik provokatif eylemler düzenledikleri" iddiası oldu.

Ev ve işyerlerinde yapılan aramalarda 1 el bombası, 5 değişik çap ve markada tabanca ve bunlara ait şarjörler, 4 av tüfeği, 3 kuru sıkı tabanca, resmi kurumlara ait mühür ve soğuk damgalar ile çok sayıda çek, senet, Özel Kuvvetler Komutanlığı'na ait düzenlenmiş sahte kimlik, sahte askeri kimlikler, basın kartı ve polis kimliği ele geçirildi.

Ele geçirilen üç önemli doküman daha vardı. Derin devletin anayasası olarak bilinen "Ergenekon", "Devleti Yeniden Yapılandırma Raporu" ve AK Parti hükümetine yönelik yıpratma çalışmalarına ilişkin "Ayrık Otu Master Planı", bu derneğin nasıl bir organizasyon içinde olduğunu gösteriyordu.

Dava 5 savcı gördü

9 ilde gerçekleştirilen bu büyük operasyonla ilgili yargı sürecinde ne hikmetse garip tuhaflıklar yaşandı. 5 savcı arasında gidip gidip gelen dava dosyası, bazen de başsavcılıkta bekletildi. İlk aşamada Savcı Alp Arslan'ın ilgilendiği dosya, kısa süre sonra Danıştay soruşturmasını da yürüten terör ve organize suçlara bakmakla görevli Cumhuriyet Savcısı Şemsettin Özcan'a verildi. Bir iki gün sonra Cumhuriyet Başsavcı Vekili Hamza Keleş sürpriz bir kararla, "Dosyayı ben inceleyeceğim" dedi. Keleş, dosyayı 20 gün savcılıkta beklettikten sonra Savcı Alp Arslan'ı yeniden görevlendirdi.

Sonunda Savcı Mehmet Tamöz'de karar kılındı. Tamöz, organize suçlarla ilgili pek tecrübeli değildi. Daha çok mali suçlara bakıyordu. Tamöz, iddianamesinde şüphelilerle ilgili "çete" muamelesi yaptı ama davayı, Ankara 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açtı.

Mahkeme, görevsizlik kararı verdi. Bunun üzerine dosya, DGM yerine kurulan ve çete suçlarının görüldüğü Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderildi.

Hamza Keleş'in dosyayı beklettiği yaklaşık 20 günlük zaman zarfı içerisinde ivedilikle yapılması gereken birçok yazışma yapılamadı. Dosya kapsamında adları geçtiği için ifadelerine başvurulması gereken emekli ve muvazzaf askerlerden hiç birine zamanında müzekkere yazılamadı. Askeri suçlar ve istismarlarla ilgili olarak Genelkurmay Askeri Başsavcılığı'na iletilmesi gereken evrakın postalanması ve zanlıların para trafiğinin tespit edilmesi için Merkez Bankası'na gönderilmesi gereken talimat gecikti. Hal böyle olunca 14 ay büyük bir gizlilik içinde yürütüldükten sonra 40 klasörlük yaklaşık 100 bin sayfalık evraktan oluşan dosya, adliye koridorlarında uzun süre kendine yer aradı.

Vatansever değil suçsever

Cumhuriyet Savcısı Mehmet Tamöz tarafından açılan davanın iddianamesinde, VKGB Hareketi Derneği Genel Başkanı

Taner Ünal'ın da aralarında bulunduğu 19 dernek üyesi hakkında 23 yıldan 57 yıla kadar hapis cezası istendi.

İddianamede; Taner Ünal ve Ahmet Cinali'nin liderliğinde ve diğer sanıklardan Vehbi Şanlı, Salih Zeki Balaban, Halit Bozdağ Güngör, Mesut Sezer, Savaş Karabali, Levent Bakıray, Yasin Alparslan ve İlhami Demirtaş'ın katılımıyla Nisan 2006 tarihinde VKGB adı altında, TCK'nın 220. maddesinde tanımı yapılan "suç işlemek amacıyla örgüt kurulduğu" kaydedildi.

Bu örgütlenmeye, Fatih Koçak, Ferhat Şahin, Veli Baz, Hüseyin Ten, Osman Aydoğmuş, Mehmet Esen ve Recep Köse'nin üye olduklarının anlaşıldığı belirtildi.

"Sanıkların suç işlemek amacıyla örgütlenme içinde oldukları Nisan 2006 tarihinden sonra, VKGB Hareketi Derneği'nin, düşünce kuruluşu olmaktan çıktığının anlaşıldığı" ifade edilen iddianamede, şöyle denildi:

"Sanıkların TCK'nın 220. maddesinde belirtilen örgütlenme içine girmelerinden sonra, söz konusu derneğin toplum önündeki imajını ve gücünü de kullanarak, iş adamlarını koruma adı altında maddi menfaat temin ettikleri, cebir ve tehdit uygulamak suretiyle para aldıkları, izinsiz kazı yapmak ve ticaretini yaparak 2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'na muhalefet ettikleri, ihalelere fesat karıştırdıkları, cebir ve tehdit yoluyla baskı kurdukları tespit edilmiştir."

Genelkurmay soruşturma izni vermedi

Ankara Cumhuriyet Başsavcı Yardımcısı Hazma Keleş, Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde Girdap Operasyonu kapsamında yargılanan Vatansever Kuvvetler Güçbirliği Hareketi Derneği yöneticileri Salih Zeki Balaban, Ahmet Cinali ve Halit Bozdağ ile telefon görüşmelerinde suç işledikleri gerekçesiyle bazı subaylar hakkında soruşturma izni istedi.

Genelkurmay Hukuk Müşavirliği, askerlerin çete elemanlarıyla ihale pazarlığı yaptığı telefon konuşmalarının bulunduğu

Girdap Operasyonu'nda adı geçen subaylarla ilgili "Soruşturmaya gerek olmadığı" şeklinde görüş bildirdi.

Genelkurmay Adli Müşaviri Hakim Tuggeneral Hıfzı Çubuklu imzasıyla gelen cevapta, dosyanın incelendiği ancak adı geçen subaylarla ilgili soruşturma açılmasını neden olabilecek nitelikte bir suç unsuru bulunmadığı belirtilerek, talebin reddine karar verildiği kaydedildi.

Sicilleri bozuk çıktı

VKGB Derneği Hareketi üyelerinin daha önce haklarında birçok suçtan dolayı işlem yapıldığı ortaya çıktı. Vatanseverler'in sicilleri bir hayli bozuktu.

1-Taner Ünal (Genel başkan): 6136 sayılı kanuna muhalefet, dolandırıcılık, iflas ve çok sayıda çek kanununa muhalefet.

2-Ahmet Cinali (Genel Başkan Yardımcısı): Cürüm işlemek amacıyla teşekkül oluşturmak. Silah zoruyla alacak tahsili. 6136 sayılı kanuna muhalefet, TCK 313. maddeye muhalefet ve hırsızlık.

3-Vehbi Şanlı (Genel başkan yardımcısı): Çıkar amaçlı suç örgütü kurmak, gaspa teşebbüs, 2821 sayılı Sendikalar Kanunu'na muhalefet.

4-Salih Zeki Balaban (Genel başkan yardımcısı): Çok sayıda çek kanununa muhalefet.

5-Levent Bakıray (Kaynak sorumlusu): Çıkar amaçlı suç örgütü kurmak, el bombası temin etmek ve başkasına vermek, 6136 sayılı kanuna muhalefet.

7-Mesut Sezer (Mersin Şubesi Başkanı): 6136 sayılı kanuna muhalefet, müessir fiil ve emniyeti suistimal suretiyle hırsızlık.

8-Ahmet K (Antalya Şubesi Başkanı): Yağma ve tehditle para temini.

9-Halit Bozdağ Güngör: Karşılıklı etkili eylem.

10-Savaş Karabali: Zimmet ve neticesinde memuriyetten men ile suç uydurma, resmi makamları aldıtma, unvan gaspı, sahte kimlik kullanma, dolandırıcılık.

"Zıbartılan adam bizimkilerin işi mi?"

Dernek üyelerinin telefon konuşmalarında insanın kanını donduracak türden bir değerlendirmeye rastlandı.

Polis kayıtlarına göre; Konya'da yaşayan Genel Başkan Yardımcısı Vehbi Şanlı'nın Hrant Dink'in öldürülmesinden hemen sonra 20 Ocak günü saat 22.00 sıralarında Nejat Mete isimli bir şahısla telefon görüşmesi yaptı.

İşte o kayıt:

Mete: Selamünaleyküm, napıyorsun?

Şanlı: Aleykümselam, çarşıdayım, toplantı vardı. Akın'la dolaşıyorum.

Mete: Bizim arkadaşların işi mi dün zıbartılan adam?

Şanlı: Bizim arkadaşlar.

Mete: Bizim arkadaşlar bulunurlar mı?

Şanlı: Yok yok bulunmazlar.

Mete: Elleri dert görmesin.

Şanlı, sorgulama sırasında bu telefon görüşmesini hatırlamadığını söyledi.

5 Temmuz 2007 günü Tolga Şardan'ın Milliyet'te yayınlanan haberine göre, "Bizim arkadaşların işimi dün zıbartılan adam?" diye soran Nejat Mete'nin Konya'da görevli bir yüzbaşı olduğu öne sürülüyordu.

"Emekli General Parmaksız, Danıştay'ın arkasında"

Taner Ünal, emniyetteki sorgusunda, Danıştay saldırısıyla ilgili olarak da açıklamalar yaptı. Danıştay cinayetini işleyen Alparslan Arslan için daha önce "Gladio'nun kullandığı meczup" diyen Ünal, bu saldırının gerisinde üç kritik ismin olduğunu söyledi.

Ünal: "Halit Bozkurt, Danıştay saldırısından 2-3 gün önce beni arayıp '2-3 gün içinde Türkiye'yi sarsacak bir eylem olacak.

Sizin üzerinize yıkılacak. Kaç kendini kurtar' dedi. Emekli general Alaattin Parmaksız, emekli Albay Fikri Karadağ ve Muzaffer Tekin, Danıştay saldırısının arkasındadır."

Ünal'ın, kendisini Danıştay saldırısından önce uyardığını söylediği Halit Bozkurt ise Kültür ve Turizm Bakanlığı'nda görevli bir başmüfettiş. Bakanlıkta yakın arkadaşları ona "Paşam" veya "Komutanım" diye hitap ediyor.

Onu tanıyan herkesin izlenimi, "Derin adam" şeklinde.

Cezaevinde hesaplaşma

Soruşturmada ilginç bir hesaplaşma ortaya çıktı. 2006 yılında bir başka suçtan dolayı cezaevine giren Taner Ünal, çete lideri Mustafa Taştan ile aynı koğuşa düştü. İddiaya göre; Ünal, Taştan'ın baskısıyla karşı karşıya kaldı. Ünal, baskıdan kurtulmak için eşi aracılığıyla eski DGM Savcısı Nusret Demiral'la görüşerek yardım istedi.

Ne hikmetse, kısa süre sonra yardım eli uzandı. 'Kürt Ahmet' lakaplı Ahmet Turgut, Mustafa Taştan'ı arayarak Taner Ünal'ı rahat bırakmasını istedi.

Nusret Demiral ve Kürt Ahmet'i aynı yardım sarmalına ekleyen bu iddia doğru muydu? Polisler bu iddiayı sorduklarında Ünal, hiç itiraz etmedi, "Doğrudur" dedi.

Cinali, jandarma muhbiri mi?

Derneğin genel başkan yardımcılarından sanık Ahmet Cinali, genel başkan Taner Ünal gibi bu davada "çete resi" olarak yargılanan diğer isim. Tarih eser koleksiyoncusu Yakup Bilir'i kaçırıp dövdüğü ve zorla senet imzalattığı iddia edildi. Evinde el bombaları bulundu. Sürekli askerlerle irtibat halinde. Hatta Van'daki bir arkadaşına yardım için bir generalden ricacı olmuştu.

Ayrıca Mersin'de cezaevi komutanlığı yapan bir askeri yetkiliyle, bazı hükümlü ve tutuklularla görüşmesi telefon konuşmala-

rına yanısıdı. Bu kadar karışık kimliğinden dolayı mıdır, yoksa bizim bilmediğimiz başka bilgilerden midir bilmiyorum, Vatanseverler'in davasına bakan Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Orhan Karadeniz, 9 Kasım 2007 günkü duruşmada, Cinali'ye çok açık sordu: "Sen jandarmanın resmi elemanı mıydın?"

Cinali'nin verdiği cevap daha ilginçti: "Ben jandarmanın haber elemanı değilim. Vatanım için bütün birimlere çalıştım."

"Vatan için bütün birimlerde çalışmak" ne anlama geliyor, siz tasavvur edin.

Yakup Bilir'in kaçırıldığı, dövüldüğü ve zorla senet imzalattırıldığı iddiasını reddeden Cinali, tarihi eser koleksiyoncusu olduğunu ifade eden Yakup Bilir ile Hüseyin Ten ve Fatih Koçak arasında yaşanan sorunun çözülmesi için olaya müdahil olduğunu anlattı.

Niyetini ise şöyle açıkladı: "Tarihi eserlerle ilgili işe devletin vereceği ikramiyeden faydalanmak için girdim."

Tam Cinali değil mi?

Silah, devlet sırrı mı?

İstanbul'da gözaltına alınan dernek yöneticisi Halit Bozdağ Güngör, bir iddiaya göre, silah ticaretiyle uğraşıyordu. Genel Başkan Yardımcısı Salih Zeki Balaban'la yakın temasta olan ve onun adamı olarak söylenen Bozdağ, silah ticaretiyle ilgili iddialar karşısında "Bunlar devlet sırrı, konuşamam" dedi.

Hakkında çok sayıda suçlama bulunan Bozdağ'ın yürüttüğü silah ticareti, nasıl bir devlet sırrı olabilirdi? Öyle ki; İran ve Suriye'den şahıslarla ilgili sürekli silah ticaretiyle ilgili konuşmaları saptanan Bozdağ'ın, İran'dan Suriye'ye giderken transit geçtiği Bingöl'de PKK'nın bombalı saldırısına maruz kalan silah yüklü trenle ilgili ilk haber kendisine ulaştığında hemen telefona sarılıp Balaban'ı araması anlamlıydı:

"Bunlar bizim silahlar değil mi?"

Bozdağ, saldırı haberini duyar duymaz paniğe kapılmıştı. O silahların kendi silahları olmasından endişe duyuyordu? Balaban, arkadaşını sakinleştiriyordu: "Değil, değil..."

"Taner Ünal elini öptü"

Hüseyin Görüm, Danıştay saldırısından sonra şüpheli olarak tutuklanıp sorgulanırken, poliste verdiği ifadede, Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi Derneği hakkında önemli açıklamalar yaptı:

– Derneğin ilk kuruluşu bundan yaklaşık 1-1.5 yıl önce Ankara'da gerçekleşmiştir. Bu dönemde kurucusu Taner Ünal, Nihat Gürkan, Onursal Genel Başkan Hasan Kundakçı, Halit Bozkurt idi.

– Ankara'ya genel kurul için geldiğimde kurulun, ismini bilmediğim bir otelde toplandığını gördüm. Yaklaşık 35-40 kişi vardı. Bu toplantı esnasında Halit Bozkurt isimli şahsı tanıdım. Taner Ünal onun elini öptü. Ben Nihat Gürkan'a 'Bu kim' diye sorduğumda '1 numara' dedi.

– Genel kuruldan 10 gün önce Taner Ünal benden İstanbul'da konferans vermek istediğini söyledi. Ben de Erol Çakır Öğretmenevi'nde bir organizasyon düzenledim. Bu organizasyona Muzaffer Tekin, Hüseyin Beyazıt, Nihat Gürkan gibi şahıslar katıldı. Muzaffer Tekin'le Taner Ünal'ı burada ben tanıştırdım. Tekin, Ünal'a 'Hasan Kundakçı paşamıza selam söyle. Her zaman arkasındayız, destekleyicileriyiz' dedi.

– Dernek Başkanı Taner Ünal'ın kooperatif işlerinden dolayı insanları dolandırdığına şahit oldum. Derneğe vatansever duygularımla girdim. Buradaki insanlardan kimisi paşa, kimisi bürokrasinin üst kademelerinde görev yapan saygın kişiler oldukları için derneği hiç sorgulamadan girdim. Ancak yaşanan ve basından takip ettiğim yolsuzluk iddiaları ve çıkar çatışmaları nedeniyle bu dernekten ayrılmaya karar verdim.

– Taner Ünal kendisinin bu dava için 9 kurşun yediğini, ille-

gal örgütler tarafından vurulduğunu iddia ediyordu. Oysa Taner'in vurulmasının nedeninin alacak verecek davası olduğunu öğrendim.

"Paşalar arkamda"

– Muzaffer Tekin, askeriyede etkin biri olduğunu, birçok albay ve paşanın arkadaşı olduğunu söylüyordu. Bürosunda Can Özeray isimli albay vasıtasıyla Sedat Peker'i tanıdığını çeşitli konuşmalar esnasında duydum.

– Hasan Kundakçı'nın onursal başkanı olması, Halit Bozkurt'un 1 numara olması, Nusret Demiral'in de Cumhuriyet Derneği'nin Vatanseverler'e katıldığını söylemesi, benim bu derneğe katılmamda etkili oldu.

– Ayrıldıktan sonra Mehmet Fikri Karadağ ile birlikte halen teşkilat başkanlığını yaptığım Kuvayı Milliye Hareketi'ni kurduk.

– Erol Çakır Öğretmenevi'ndeki konferansta Alparslan Arslan yoktu. Olsaydı ben hatırlardım. Alparslan Arslan, Muzaffer Tekin'in şirketinin avukatıydı. Eğer ortamda olsaydı Tekin'in yanına otururdu.

– "Gerektiğinde milis güçleri kurulur" gibi ifadelerin yer aldığı dernek tüzüğü yasaldır. Ben bu yasal girişimler sırasında bir şey yapmadım. Dernekte asker şahıslar çok olduğundan bu milis güçlerin askeri yapılar olacakları anlaşılıyordu. Bu anlamda verilecek olan eğitimde askeri bir eğitim niteliğinde olması gerekmekteydi. Bu milis güçlerin kime karşı mücadele edeceği ve faaliyetlerinin neler olacağı konusunda bilgi sahibi değildim."

"Derin devletim, paşayım diyenleri uzaklaştırdık"

Girdap operasyonuyla ilgili 19 sanıklı dava 9 Kasım 2007 günü Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başladı.

Taner Ünal, iddianamede kendisine atfedilen iddiaların haksız ve mesnetsiz olduğunu savunarak, "Hiçbir şekilde organize

suç teşkil edecek bir eyleminin söz konusu olmadığını" söyledi ve ekledi: "Bana iftira atıldı, komplo kuruldu."

Ünal, şöyle devam etti:

"Hukuk dışı şeyler yapmak isteyen, derneğin amaç ve faaliyetlerine aykırı davranışlarda bulunan bazı üyeleri vardı, onları dernekten attık. 'Derin devletim, paşayım' diyerek derneğe müdahale etmek isteyen kişileri dernekten uzaklaştırdık."

Derneğin genel başkan yardımcılarından Salih Zeki Balaban'ın kendisine "Komutanım" diye hitap etmesinin anlamı var mı?

Ünal: "Balaban asker çocuğudur, babasına bile 'komutanım' diye hitap eder. Bana bu şekilde hitap etmesinin herhangi bir örgütsel bağ anlamında bir karşılığı yok. Bu, tamamen Balaban'ın günlük yaşantıdaki hitap şeklidir."

Vatanseverler'in 1 numarası kim?

Bu davada yargılanan sanıkların telefon görüşmelerinde veya ifadelerinde sıkça "1 numara" tanımlamasına rastlandı.

Kimdi bu 1 numara?

Operasyonla ilgili haberlerin medyada geniş yer bulduğu o dönemde, 1 numara ile ilgili yapılan tahminler dört noktada toplandı:

– Derneğin onursal başkanı emekli general Hasan Kundakçı.

– Emekli tuğgeneral Veli Küçük.

– Genel başkan Taner Ünal.

– Kültür ve Turizm Bakanlığı Başmüfettişi Halit Bozkurt.

Hüseyin Görüm'ün ifadesinde geçen "1 numara Halit Bozkurt" iddiası üzerine dönemin Kültür ve Turizm Bakanı Atilla Koç'u aradım ve müfettiş hakkındaki iddiaları söyledim: "Bu müfettiş hakkında yapılan bir işlem var mı?"

Bakan Koç; "Hiç bilmiyorum, bir bakayım, seni sonra ararım" dedi.

Bir daha beni arayan olmadı. Ayrıca, iddiaların bu kadar ayyuka çıktığı dönemde bir devlet memuruyla ilgili hiçbir işlem yapılmaması garipti. Hele bir bakanın sessiz kalmasına anlam veremedim.

Veli Küçük, "1 numara" iddiası basında yazılır yazılmaz hemen yalanladı. Kundakçı Paşa ise sessiz kalmayı tercih etti. Ama bu meçhul patron kim olursa olsun, daha sonra ortaya çıkacak olan merkezî yapılanma Ergenekon içinde sadece bir daldı.

600 KİLO PATLAYICI MESAJ MIYDI?

11 Eylül 2007 günü tüm Türkiye, müthiş bir operasyonla uyandı. Ankara Sıhhiye'deki Kurtuluş Kapalı Otoparkı'nda 06 VMP 011 sahte plakalı VİTO marka bir minibüsün içinde 600 kilogram Potasyum Nitrat patlayıcı etkisiz hale getirilmişti. Eğer bu bomba patlatılsaydı, başkentte binlerce kişi ölebilir, yüzlerce bina hasar görebilirdi. Düşüncesinin bile herkesi ürküttüğü bu eylem planının önlenmesi, herkesi rahatlatmıştı.

Ama cevabını aradığımız iki soru vardı:

– Bu eylem planı nasıl fark edildi?

– Bu eylemi kim planladı?

Bu operasyonla yakından ilgilendim. Ankara Emniyeti'ndeki üst düzey yetkililerden sürekli bilgi almaya çalıştım.

Söyledikleri özetle şuydu: "11 Eylül, New York'taki ikiz kulelere yapılan saldırıların yıldönümüydü. Ayrıca, bir gün sonra 12 Eylül askeri darbesinin de yıldönümüydü. İki sebeple eylemler olabileceğini düşünerek teyakkuzdaydık. Son iki gün, özellikle 11 Eylül sabahı Ankara'nın tüm kritik noktalarını taradık."

Bize anlatılanlara göre, eylemin önlenişi, ikiz kulelere saldırı ve 12 Eylül ihtilalinin yıldönümleri nedeniyle alınan olağanüstü önlemlere bağlıydı.

Eylemi hangi örgütün planladığı konusunda ise resmi kaynaklardan gösterilen adres, PKK idi. Ankara Emniyeti'nden üst düzey bir yetkili, olaydan çok sonra yaptığı bir değerlendirmede, "Otoparkta ele geçirilen cep telefonu düzeneği ve diğer deliller üzerinden yaptığımız incelemelerde, eylemi planlayanların yurtdışı bağlantılı olduğunu ortaya çıkardık."

Yurtdışından kasıt neresiydi?

Şöyle dedi aynı yetkili: "Tüm işaretler Kuzey Irak'ı gösteriyor."

Bu ifade, aslında ikinci soruya da cevap gibiydi.

İstanbul'daki HSBC ve İngiltere Konsolosluğu'na yapılan bombalı saldırıda Potasyum Nitrat kullanıldığını dikkate alanlar "El Kaide olabilir" dedi. Bomba düzeneğinde ele geçirilen Nokia 3310 marka telefon üzerinden senaryo geliştirenler "PKK, Doğu'daki eylemlerde bu cep telefonunu kullanıyor, bu bomba da PKK'ya ait" tezini işlediler.

Resmi açıklamalarda da bombanın PKK'ya ait olduğu iddiası ön plana çıktı. Ankara Valiliği'nden yapılan yazılı açıklamada şöyle dendi:

"İlimizde ele geçirilen patlayıcı maddeler, cep telefonlarının tipleri, düzeneğin hazırlanma biçimi, bunların anahtar sistemi olarak kullanılmaları, shfer marka elektrikli kapsüller, mavi renkli karteks patlayıcı ve küçük tüplerin kullanılıyor olması; 03.05.2005 günü Mersin'de, 05.05.2006 günü Şırnak-Uludere İlçesinde PKK'ya karşı yapılan operasyonlar sonucu ele geçirilen malzemelerle örtüşmektedir."

Ancak şu ana kadar tatmin edici bilgilere ulaşılamadı. Operasyon günü, Ankara polisinin inanılmaz bir başarıya imza attığını yazıp, bu başarıları karşısında saygıyla eğildiğimi ifade ettim. Ne var ki, zaman içinde ulaştığım bazı ipuçları, beni farklı düşüncelere sevk etti. Şu soru zihnimi kemirip durdu sürekli:

– Eğer 600 kilogram bomba patlatılacaksa neden bir araca yüklenerek otoparkta beklemeye alınsın?

Her ne kadar bomba düzeneği, PKK'yı çağrıştırsa da bu kadar acemilik yapacağını düşünmek çok zor. Geliştirdiğim tez şudur; o bomba, otoparka patlatılmak üzere değil, mesaj vermek üzere yerleştirildi. Bulunması istendiği için bulundu.

Kim mesaj vermek isteyebilirdi?

22 Ocak 2008 günü Ümraniye soruşturması kapsamında gerçekleştirilen Ergenekon Operasyonu'nda elde edilecek bilgiler, bu soruya cevap olabilir. Kurtuluş otoparkındaki bomba düzeneğinden Ergenekon çıkarsa hiç kimse için sürpriz olmamalıdır. Nitekim soruşturmayı yürüten savcılığın bu ihtimal üzerinde de yoğunlaşması, önemli bir işarettir.

ALTIN VURUŞ ERGENEKON

Ümraniye soruşturması, Bursa ve Eskişehir'deki baskınlarda elde edilen bilgi ve belgelerle daha da genişletildi. Girdap Operasyonu'nda ele geçirilen belgelerin de bu sürece çok önemli katkısı oldu. Uzun süredir telefon görüşmeleri, MSN yazışmaları, mail trafiği de yakın takipteydi. Daha da önemlisi, işin başında Susurluk tecrübesi bulunan İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin vardı. Cengiz Engin, Susurluk soruşturmasında görev almış, özel timci üç polisi sorgulamış ve devlet içindeki derin yapılanma konusunda uzman birisiydi. Bu savcının, soruşturmanın sonuç alıcı noktaya gelmesinde önemli etkisi oldu.

Soruşturma ürkütücü boyutlara ulaşınca, siyasi iradenin desteğine ihtiyaç duyuldu. İstanbul'da Başbakan Erdoğan'la konu hakkında daha önce birkaç kez görüşen Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, operasyondan önce Başbakan'la son bir görüşme daha yaptı. Erdoğan'ın "Ucu nereye uzanıyorsa oraya kadar gidin" talimatı üzerine düğmeye basıldı.

Başbakanın bu talimatı üzerine Cerrah; Terörle Mücadele Şube Müdürü Selim Kutkan ve İstihbarat Şube Müdürü Ali Fuat Yılmazer ile birlikte operasyon planını hazırladı. Operasyonun başlatıldığı 03:00'e kadar tüm bilgiler gizli tutuldu. Operasyona katılan polisler, hareketten kısa süre önce bilgilendirildiler.

İstanbul, Adana, İzmir, Düzce ve Malatya'da eş zamanlı olarak 43 adrese baskın düzenlendi. Gözaltına alınan 35 şüpheli, 24

saat soyunca avukatlarıyla görüştürülmedi. 22 Ocak 2008 günü, Ümraniye soruşturması kapsamında dördüncü ama "Ergenekon" adında en güçlü adım atıldı.

İstanbul ve dışındaki 43 adrese yapılan baskınlarda, emekli Tuğgeneral Veli Küçük, Kemal Kerinçsiz, Hrant Dink cinayetini azmettirdiği iddiasıyla yargılanan Yasin Hayal'in avukatı Fuat Turgut, gazeteci Güler Kömürcü, Türk Ortodoks Patrikhanesi Basın Sözcüsü Sevgi Erenerol, Kuvayı Milliye Derneği Başkanı Fikri Karadağ, "Drej Ali" lakaplı Ali Yasak ve Sami Hoştan'ın da aralarında bulunduğu 35 kişi gözaltına alındı.

Ergenekon Operasyonu, Ümraniye soruşturmasının devam olarak ortaya çıkmış gibi gözükse de son beş yıldaki tüm çete organizasyonlarında elde edilen ip uçlarının kuyumcu titizliğiyle işlenerek oluşturuldu. Çünkü bu merkezi yapının şifreleri; bombalı Cumhuriyet eylemi, Danıştay baskını, Malatya katliamı, Hrant Dink cinayetinde ve nice sokak eylemlerinde göze çarpıyordu.

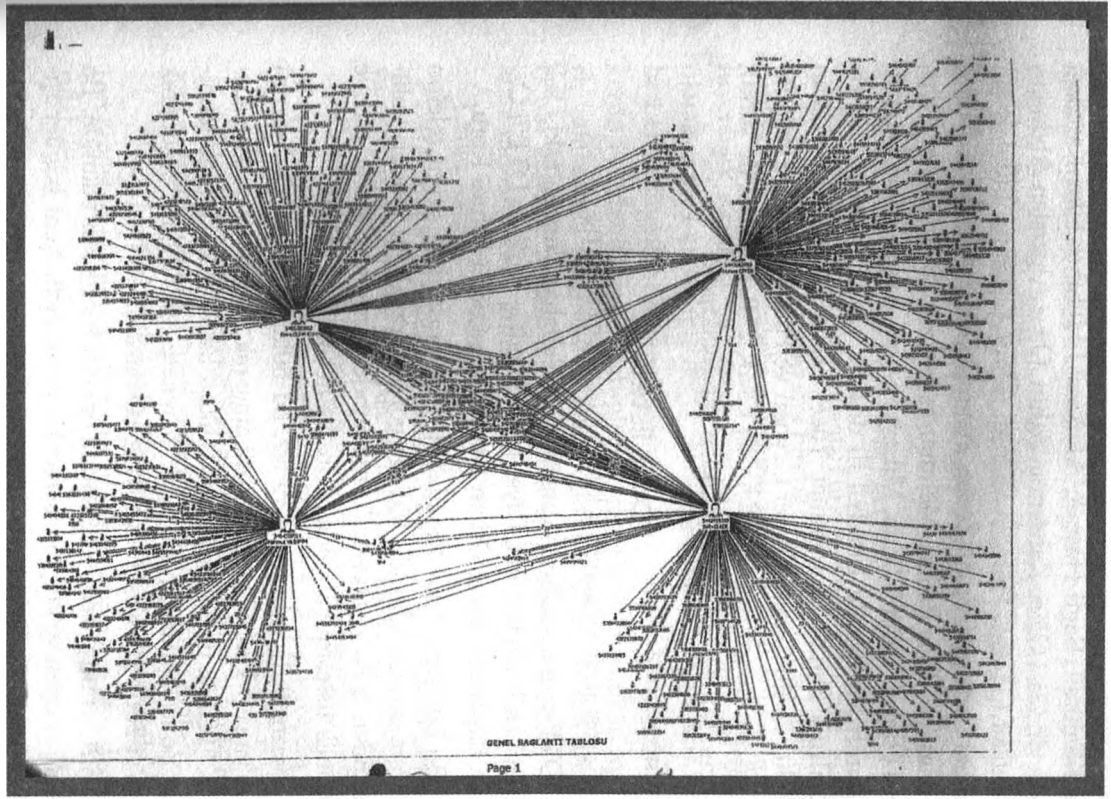
Bu operasyon, son beş yılın "altın vuruşu"dur.

Silahlı terör örgütü

İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin, operasyonla ilgili yaptığı ilk yazılı açıklamada, "Ergenekon" için "Silahlı terör örgütü" sıfatını kullandı.

Açıklama aynen şöyle:

"12.06.2007 tarihinde Ümraniye ilçesinde ele geçirilen el bombaları ile ilgili olarak başlatılan ve 'silahlı terör örgütü kurmak ve yönetmek, bu örgüte üye olmak, askeri itaatsizliğe teşvik etmek, devletin güvenliğine ilişkin bilgileri temin etmek, sayı ve nitelik bakımından vahim olan silah ve mermileri bulundurmak, patlayıcı madde bulundurmak' suçlarından 15 kişinin halen tutuklu bulunduğu soruşturma kapsamında ve bu soruşturmanın devamı olarak; İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın CMK 250. maddesi ile yetkili cumhuriyet savcıları tarafından verilen talimatla ve 22.01.2008 tarihi itibariyle toplam 33 kişi gözaltına



İstihbarat birimlerinin, Ergenekon üyesi kişiler hakkında hazırladığı "Genel Bağlantı Tablosu". Tabloda görünen telefon numaraları, örgüt üyelerinin yaptığı telefon görüşmeleri hakkında bilgi veriyor.

alınmıştır. İstanbul ilinde yapılan operasyonlarda gözaltına alınan Veli Küçük, Mehmet Zekeriye Öztürk, Sevgi Erenerol, Güler Kömürcü, Sami Hoştan, Ali Yasak, Mehmet Fikri Karadağ, Hüseyin Gazi Oğuz, Kahraman Şahin, Oğuz Alparslan Abdülkadir, Raif Görüm, Hüseyin Görüm, Ümit Oğuztan, Erdal İrten, Kemal Kerinçsiz, Engin Zorba, Asım Demir, Atilla Aksu, Murat Özkan, Satılmış Balkaş, Mehmet Boğazkaya, Emin Caner Yiğit, Erol Ölmez, Yusuf Görüm, Müzeyyen Şen, Ayşe Ceylan Geçyol, Anatoli Madjar ile İstanbul ili dışında yapılan operasyonlarda gözaltına alınan Muhammet Yüce, Erkut Ersoy, Yaşar Arslan köylü, Tanju Okan, Ahmet Ceyhan ve Fuat Turgut haklarındaki gözaltı ve soruşturma işlemleri CMK 250. maddesi ile yetkili iki cumhuriyet savcısı tarafından yapılmaktadır."

Ölüm listesi

Soruşturma sırasında 6 kişilik ölüm listesi çıktı.

DTP milletvekilleri Ahmet Türk, Sebahat Tuncel, eski DEP milletvekili Leyla Zana, Diyarbakır Belediye Başkanı DTP'li Osman Baydemir, yazar Orhan Pamuk ve gazeteci Fehmi Koru...

Bu bilgilere, Fikri Karadağ ile S.A arasındaki şifreli telefon görüşmesinden ulaşıldı. İddiaya göre, Karadağ bir telefon kulübesinden S.A.'yı arayarak orduevinde görüşmeye davet etti ve "Yemek listesini yanımda getireceğim" dedi.

Sonra ikili buluştu. Karadağ, bu buluşmada yemek listesini S.A'ya verirken, telefonla birini arayarak teslimatı yaptığını söyledi. "Yemek listesi" ifadesini "suikast listesi" olarak değerlendiren polis, suikast planı için harekete geçildiğini düşünerek S.A'yı 2007 yılı Kasım ayında gözaltına aldı.

S.A, emniyetteki sorgusunda önemli itiraflarda bulundu. Bu itiraflar, operasyona yön verecek nitelikteydi. Yeni bilgiler ışığında takip, iki ay daha devam etti.

Ergenekon nedir?

Aslında bu konuda çok sağlıklı bir veri tabanı yok. Son yıllardaki operasyonlarda elde edilen bilgi ve belgeler ışığında bazı önemli ip uçlarına ulaşıldı ama Ergenekon yapılanmasının şifreleri tümüyle çözülemedi. Çünkü; Ergenekon, köklü bir mekanizma. Bu konuda belki de tek ciddi çalışma, Can Dündar ve Celal Kazdağlı'nın "Ergenekon" adını verdiklerini kitaptır.

Bu yoldan kimler gelmiş kimler geçmiş...

Bu iki değerli yazar; Alparslan Türkeş, Abdullah Çatlı, Haluk Kırcı, Korkut Eken'in yanı sıra birçok ülkücü kökenli kişinin Ergenekon'da misyon sahibi olduğunu yazdı. Kimin görevi neydi, hiyerarşik yapıdaki sıralaması kaç numaraydı, bu bilgiler kesin olarak ortaya çıkarılmış değil. Ama bu kitabın ortaya koyduğu bazı enstrümanlar oldukça düşündürücü. Çünkü; kendilerini ülkenin ve rejimin gerçek sahipleri olarak gören Ergenekon üyeleri, kafalarında şekillendirdikleri "Türkiye Cumhuriyeti Devleti"nin genetik yapısının mutasyona uğramaması için her türlü aracı mübah olarak görüyor.

Onlar için;

– Rejim için tehdit oluşturan iç düşmanları pasifize etmek veya ortadan kaldırmak için her türlü eylem yapılabilir.

– Suikastlar, silahlı korkutma ve bayrak yakma gibi provokatif eylemler, iç çatışma, yangın, şantaj gibi yasa dışı her yola başvurulabilir.

– Aydınları, medyayı ve sivil toplum kuruluşlarını kullanmak için her türlü dezenformasyon ve girişim sözkonusu olabilir.

– Yasa dışı faaliyetler için düşman gruplar içinden bile taşeron örgütlerle geçiçi işbirliği yapılabilir veya naylon görütler kurulabilir.

– Finansman sorunun çözümü için işadamları ve ticari kuruluşlarla işbirliği yapılabilir, çek-senet tahsilatı yoluyla taşeron çetelerle dirsek temasına geçilebilir.

– Örgüte doğrudan bağlı holding, banka ve medya kuruluşu oluşturulabilir.

– İhtiyaç duyulduğunda devreye sokulacak operasyon grubu için gerekli silah ve mühimmat ihtiyaçının giderilmesi için asker ve emniyet içinde güçlü bir lojistik desteğe ihtiyaç duyulabilir.

– Misyonerlik faaliyetlerini sürdüren ve AB sürecine destek veren yabancı sivil toplum kuruluşlarına karşı direnç oluşturmak için harekete geçilebilir.

Nitekim Ergenekon'un son 5 yılda bu eylem planını aktif hale getirdiğini görüyoruz.

Ergenekon teşkilat yapısı

Medyada Ergenekon'un örgüt şemasıyla ilgili olarak birbirinden farklı çok sayıda haber yapıldı. Bu farklılık, Ergenekon'un hâlâ gizliliğini büyük ölçüde korumasından kaynaklanıyordu.

Ama zırhın delindiğini söyleyebiliriz.

Birinci Model:

Başkana doğrudan bağlı dört daire komutanlığı ile iki sivil başkanlık var. Toplam altı ünitenin komutan ve başkanlarının bir asistanı, bir de bölüm uzmanından oluşan iki yardımcısı bulunuyor. Örgütteki yönetim şeması şöyle: Ergenekon Başkanlığı, Daire Komutanlığı, Analiz ve Değerlendirme Dairesi Komutanlığı, Operasyon Dairesi Komutanlığı, Finansman Daire Başkanlığı (sivil), İçi Araştırma Dairesi Komutanlığı, Teori Tasarım ve Planlama Dairesi Başkanlığı (sivil).

İkinci Model:

Örgütün tepesinde Başkanlık Konseyi var. Veli Küçük'ün başkanlığını yürüttüğü Konsey; Örgütlenme (Fikri Karadağ), Finans (Sami Hoştan), İstihbarat (Erkut Ersoy), Operasyon (Zekeriya Öztürk), Propaganda (Kemal Kerinçsiz), Din ve Tarikatlar (Sevgi Erenol) olmak üzere 6 bölüm başkanlığından oluşuyor.

Üçüncü Model:

Başkana bağlı askeri kanat, sivil kanat, eleman temini ve finans konularında yetkili 4 kurmay heyeti var. Askeri kanat; istihbarat, suikast timi, diğer örgütlerle ilişki ve mafya bağlantısından oluşuyor. Sivil kanat, kuvayı milliye dernekleri, dezenformasyon birimi, sivil istihbarat, medya, karşı propaganda ve teori üretiminden sorumlu. Eleman temininde; ajan, köprü personel, sivil istihbaratçı, medya mensupları, finans uzmanları ve ilaç kimya uzmanları bulunuyor. Finans bölümü; naylon şirketler, yurtdışı kaynaklar, ticari faaliyetler ve spekülatif kaynaklardan besleniyor.

Omurga emekli paşalardan kurulu

Emekli askerler ile istihbaratçılar örgütün omurgasını teşkil ediyor. Toplumsal muhalefetin örgütlenmesi faaliyetiyle sorumlu iki sivil çalışma ise grubun elleri ve kolları olarak görülebilir.

Örgütte gençlerden seçilmiş yeteneklerin yanında, profesyonellerden de yararlanılması öngörülüyor. Özellikle toplumun her kesiminden insanla temasta olan belediye başkanı, polis, doktor, avukat, gazeteci ve psikologlar tercih ediliyor.

1 numara kim?

Eğer, karşımızda kökleri bu kadar derinlerde olan bir örgüt varsa, onu kim yönetiyor? Yani, "1 Numara" kim?

Medyadaki Ergenekon haberlerine baktığımda, genelde "1 Numara" olarak tutuklu bulunan emekli tuğgeneral Veli Küçük'ün adı sıkça telaffuz edildi.

Kimi haberlerde Veli Küçük için "2 Numara" dendi.

Sonra bu iş, tombalaya dönüştü: "Hurşit Tolan olabilir" veya "Kesin Şener Eruygur" gibi yorumlara rastladım.

Albay rütbesiyle emekli olan Prof. Dr. Nevzat Tarhan ise eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı'nın ismini ima etti.

30 Ocak 2008 günü Star Gazetesi'nde "1 Numara Kim?" başlığıyla, bu tartışmaların yersiz olduğunu anlatan bir yazı kaleme aldım:

"...

Tahmin kapasitemizi arttırmak için bir örnek vereyim: ***Derin kulislere göre 12 Eylül döneminin "1" numarası merhum Turgut Sunalp'di.***

Ya şimdi?

Baş harflerini bile versem hemen tahmin edilir. Sadece "orgeneral" rütbesinde emekli biri olduğunu bilmekle yetinelim. Bir yerde İsmail Hakkı Karadayı ismini okudum, onunla uzaktan yakından ilgisi yok.

"2" numarayla ilgili tahminim ise "D.S" rumuzlu emekli bir paşadır.

Şimdilik bu kadar."

Bu yazıdan sonra "Kim bu 1 Numara?" diye soran çok dostum oldu. Hepsine, "Bu ismi ispat noktasına geldiğimde yayınlayacağım" dedi.

Farklı spekülasyonları önlemek için güvendiğim bazı dostlara, "Bu ismi bilin ama benden onay alana kadar asla açıklamayın" dedim.

Ve ismi, onlara emanet ettim.

Bir küçük not daha ekleyeyim.

Sözkonusu "1" Numara, bir gün İstanbul'da orduevinde otururken Tercüman Gazetesi'nde Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'a atfen çıkan bir haberin üzerini renkli kalemle çizerek, altına not düştü:

"Olmadı Yaşar, olmadı."

Sonra eleştirilerini belirten bir not yazıp, Büyükanıt'a gönderdi. Bu not ulaştı mı ulaşmadı mı, bilgi sahibi değilim. Ama notu gördüm.

Küçük'ü Avcı avladı

Her şeye rağmen Ergenekon yapılanmasının kilit isimlerinden biridir, Veli Küçük. Onu deşifre eden ise Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi Eski Başkan Yardımcısı Hanifi Avcı'dır. Şimdi Edirne Emniyet Müdürü.

Avcı, 4 Şubat 1997 günü, TBMM Susurluk Komisyonu'nda 4 saat süreyle ifade verdi. İlk kez Veli Küçük ismini orada telaffuz etti. Avcı'nın bu açıklaması, sonun başlangıcı oldu ve 11 yıl sonra Küçük kendini cezaevinde buldu.

İşte o kritik görüşme:

Hanifi Avcı: İzmit bölgesinde Veli Küçük, şu anda Karadeniz Bölgesinde general zannediyorum. Bütün bu mafyacılarla çok sıkı irtibatı var. Mafyacıların telefonlarını, bağlantılarını incelediğiniz zaman çok sıkı diyalogu olduğunu da görürsünüz.

Başkan Mehmet Elkatmış (Nevşehir): Bu Veli Küçük asker mi?

Hanifi Avcı: General.

Başkan Mehmet Elkatmış: Bu kanun dışı örgütlenmeyi mi yaptı?

Hanifi Avcı: Jandarmada, jandarma kendi sistemi içinde yaptı. Başlarını o zamanlar Cem Ersever çekiyordu. Emniyette; Mehmet Bey, İbrahim Şahin ve Korkut Eken başlattı ve devam ettiler. MİT'te ise Mehmet Eymür tarafından kuruldu.

Başkan Mehmet Elkatmış: Peki Çiller'in bunlarla irtibatı var mı? Veya haberi var mı? Veya Özer Bey.

Hanifi Avcı: Emin değilim. Diyorum ki, herhalde insanlar tek başına bu işi yapamaz. Bir takım yerlerden "okey" aldılar. Belki şu görevle "okey" aldılar ama başka şeyler yaptılar.

Başkan Mehmet Elkatmış: Korkut Eken'in grubunda kimler var.

Hanifi Avcı: Çatlı'nın kendisi. Gazetelere yansıdı. Yine işte o zamanlar Drej Ali, Sedat Peker.

Bedri İncetahtacı (Gaziantep): Bu General Veli Küçük ile ilgili meseleyi biraz daha açabilir misiniz?

Hanifi Avcı: Efendim, General Veli Küçük, Albay olarak İzmit Alay Komutanı'ydı. İzmit Alay Komutanı olduğu dönemde, öyle mafyacı diyebileceğimiz, bir ucu mafya işleriyle uğraşan, bir ucu demin anlattığım grupla irtibatta olan insanlarla görüştüğü ve paslaştığını duyuyordum. Mesela, Çatlı'nın, Sami'nin, işte Hadi'nin; Veli Küçük ile görüştüğü şeklindeydi. Daha sonra olan olaylarla birleştirerek çözdüğüm bazı şeyler. Büyük bir kısmını Susurluk sonrası çözdük.... Sami denilen birinin Veli Küçük ile konuştuğunu duyuyordum. Sami kim?. Şimdi biliyorum ki, Sami, Sami Hoştan...

Hayrettin Dilekcan (Karabük): Vatan, Millet, Sakarya derken bu Veli Küçük; yani, ben, orada bağlantı kuramadım. Şimdi, bu adamlar, tahsilatı yaparken vatan, milleti kurtarmak için mi yapıyorlar?

Hanifi Avcı: Değil. Bu tahsilatı yapanların büyük bir kısmı geçmiş dönemde ülkücülükten, o davalardan yatmış, çıkmış, damgalı insanlar. Bakın bugün o işe kim karışmışsa, hepsi geçmiş dönem, 12 Eylül öncesinin aşırı ülkücü faaliyetlerine katılmış, mahkûm olmuş, yatmış, çıkmış. Şimdi o kimliği, dışarıya karşı kendini masum göstermek için kullanıyorlar. Sorduğunuz zaman ben bucuyum diye öne atarak çıkıyorlar; kendini iyi pazarlıyor yani..."

Küçük'e Çiller koruması

Veli Küçük Ergenekon kapsamında tutuklanınca bir başka tartışma konusu doğdu. Dendi ki, Susurluk sürecinde meclisi kaale bile almayan Küçük, şimdi sorguda!

Ahmet Hakan, 28 Ocak 2008 günü Hürriyet'teki köşesinde Küçük için "Susurluk Komisyonu'na ifade vermeye gitmeyecek kadar burnundan kıl aldırtmayan bir adam" diye yazdı.

Nazlı Ilıcak, 25 Ocak 2008 günü Sabah'taki yazısında "Son gelişmelerde en flaş isim, emekli Tuğgeneral Veli Küçük. Mec-

lis'in kurduğu Susurluk Komisyonu'na bile gelmeyi reddetmiş ve ifade vermemişti" dedi.

Umur Talu, 28 Ocak 2008 günü Sabah'taki köşesinde şöyle yazdı: "10 yıl önce Veli Küçük'ün koskoca Millet Meclisi iradesini reddetmesine, gidip ifade dahi vermeye tenezzül etmemesine, hakiki hukuk devletinin bir cevabı olsaydı... Hiç düşündünüz mü, belki neler olmazdı bu ülkede?"

Mehmet Altan, 28 Ocak 2008 günü Star'da Veli Küçük'ü şu cümleyle anlattı: "TBMM Komisyonuna posta koyan ve hiç yargı önüne çıkmayan..."

Sanıyorum ortada bir yanlış anlama var veya bilgi eksikliği sözkonusu. Bu ters durumu düzeltelim ki, bundan sonra yapılması muhtemel yanlışlıkları önleyelim.

Veli Küçük, hiçbir zaman Susurluk Komisyonu tarafından ifade için çağrılmadı, daha doğrusu çağrılamadı.

Hadisenin özü şu:

54 kişiyi dinleyen komisyon, incelemeyi daha da genişletmek için 5 Mart 1997 günü toplandı. O ana kadar çağrıldığı halde mazaret bildirip gelmeyen üç kişi vardı. MİT eski Müsteşarı Teoman Koman, emekli Orgeneral Necdet Üruğ ve dönemin Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Osman Nuri Oduncu.

Komisyon, o günkü toplantıda, 8 kişiyi dinleme kararı aldı: Tansu Çiller, Özer Çiller, Veli Küçük, Atilla Aytek, Aliye Kara, Murat Topal, Elif Topal ve Safiye Benli.

Tansu Hanım o dönemde Başbakan Yardımcısı'ydı. Veli Küçük, tuğgeneral rütbesiyle aktif görevde. Safiye Benli, öldürülen kumarhaneler kralı Ömer Lütfü Topal'ın eski karısı. Murat ile Elif de çocukları...

Bu karar, RP-DYP koalisyonunu sarstı. Tansu Hanım, hemen Başbakan Erbakan'a giderek çok açık konuştu: **"Ben bu komisyona ifade vermem. Eşim de öyle. Bu kararı kaldırmazsanız koalisyona birlikte devam etmemiz imkansız hale gelir."**

Ya o, ya ben?

Erbakan, komisyonun partili başkanı Mehmet Elkatmış'a talimat verdi "**Durum kötü, o kararı kaldırın.**"

Daha iki gün önce alınmış bu kararda imzası olan Elkatmış, itiraz eti ama çaresizdi. Komisyonu yeniden topladı, utana sıkıla "**Tekrir-i müzakere**" yoluyla kararın 4'e karşı 5 oyla kaldırılmasını sağladı.

Elkatmış'ı iyi tanırım. Siyaset ahlakı olan biridir. **O kararı bir türlü içine sindiremedi ve kısa süre sonra şeker hastası oldu. Daha doğrusu hastalığını tetikledi.**

Kısacası, Susurluk Komisyonu hiçbir zaman Veli Küçük'ü dinlemek için girişimde bulunamadı.

Komisyona böcek yerleştirdiler

Şimdi öğreniyoruz ki, o tarihte cumhuriyet tarihinin en büyük çete operasyonunun araştırıldığı Susurluk Komisyonu da BBG Evi gibi izlenmiş. Meğer, komisyona bir böcek yerleştirip olup biten her şeyi izlemişler.

O tarihte bunu fark edip sessiz kalmayı tercih eden Elkatmış, Ergenekon operasyonundan sonra bu durumu açıklama ihtiyacı duydu. TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu Başkanı ve AK Parti Nevşehir eski milletvekili Mehmet Elkatmış, 11 yıl sonra şu itirafta bulundu:

"Bizim komisyonumuzda tüm konuşmalar, tutanağa geçiriliyordu. Ancak tutanakların çıkması ve bana ulaşması en az 2 gün sürerdi. Komisyonda en uzun ifade veren Mesut Yılmaz ve Hasan Celal Güzel oldu. Bu ifadelerin alındığı günün gecesi ben bir yere davetliydim. Oradaki kişiler, bilgisayarlarını açıp komisyonda verilen ifadeyi satır satır bana gösterdiler. Oysa daha tutanaklar çıkmamıştı. O zaman komisyon odasına dinleme cihazı yerleştirildiğine kanaat getirdim. Ertesi gün TBMM Başkanı Mustafa Kalemli'ye durumu bildirdim. Ancak kendisi böyle bir şeyin

mümkün olamayacağını söyledi. Ben de Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundum. Yapılan incelemeden sonuç çıkmadı ve takipsizlik verildi. Ancak ben eminim, komisyon odasındaki konuşmalarımız dinleniyordu."

Komisyonu kim dinlemiş olabilir? Veya böyle bir cüreti gösterecek kim var? Ya da böyle bir teknolojiye kim sahip? Mesela, derin devletle bağlantılı biri olabilir mi?

Elkatmış, şöyle dedi:

"Benim şüphelendiğim bir kişi vardı. Sonra rahmetli oldu. Ama artık ispatı da mümkün değil."

Komisyon üyesi CHP Mersin eski milletvekili Fikri Sağlar da, Elkatmış'ın bu kuşkusuna katıldığını belirterek, şunları söyledi:

"Dinlendiğimiz kesindi. Bu konuda da bir toplantı yaptık, sadece milletvekili olan üyeler katıldı. Toplantı sonrası içeride ne konuşulduğu hemen öğrenildi. Hatta şüphelendiğimiz kişi bana gelip 'Benim adımı vermişsiniz' diye sitem etti."

O şüpheli Akyürek mi?

O dönemde Susurluk Komisyonu'nun çalışmaların içinde dolaylı ve doğrudan yer alan, ancak daha sonra vefat eden iki kişi vardı: Ertuğrul Berkman ve Akman Akyürek...

Elkatmış'ın komisyon odasına dinleme cihazı yerleştirdiğinden şüphelendiği kişi, bunlardan biri olabilir. Muhtemelen de Akyürek...

Ertuğrul Berkman, eski MİT görevlisi. Terör ve dış bağlantıları konusunda uzman biriydi. O dönemde Fikri Sağlar'la irtibat kurarak dışarıdan ona yardımcı olmaya çalıştı. 1997'de tuhaf bir trafik kazasında hayatını kaybetti.

Akyürek ise komisyonda raportör olarak bizzat görevli başbakanlık elemanıydı. 9 Aralık 1997 sabahı saat 04.15 sularında TEM'in Maslak bölümünde bir kamyona arkadan çarparak 36 yaşında öldü.

Akyürek, öldüğünde çantası hayli yüklüydü:

– Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım için "Sorgulanırsa pek çok olay çözülür" diyen Yüksekovalı uyuşturucu kaçakçısı Hurşit Han'la ilgili 88 sayfalık dosya.

– Ömer Lütfü Topal'a ait ifade tutanağı.

– 100'ü aşkın DGM, savcılık ve Yargıtay kararları.

– Siyah renkli çanta içinde 9 teyp kasedi.

– Burberys, Ermenigildo Zegna, Pier Cardin gibi ünlü markalara ait kıyafetler.

– 14 bin dolar ve bin 510 mark.

– Adına 43 bin mark alacak kaydedilmiş Alternatifbank dekontu.

– 4 milyar 55 milyon 700 bin lira tutarlı 18 Eylül 1997 tarihli dekont.

– 15 Kasım 1997 tarihli 1.5 milyar liralık senet.

– 9 adet 9 mm çapında mermi.

– Silah ruhsatı.

– 2 cep telefonu.

Akyürek'in aracından çıkan eşyalar arasında ruhsat olmasına rağmen silahın çıkmaması dikkat çekiciydi. Yakınları, Akyürek'in sürekli tehdit aldığı için silahı yanında olmadan evden ayrılmadığını söylüyorlardı.

Komisyonda görev yaptığı sürece Akyürek için "MİT elemanı" şüphesi hep dile getirildi. Akyürek, bu iddiaları sürekli yalanladı. Ona o tarihte sahip çıkan tek gazeteci ise ne hikmetse Tuncay Özkan'dı.

Neden şüphelendiler?

Akyürek'in üzerinden çıkan iki cep telefonundan biri, Abdullah Çatlı'nın kimliğini kullandığı Mehmet Özbay'ın avukatı

Mehmet Deniz adına kayıtlı çıktı. Çatlı'nın ortaklarından Turgay Maraşlı ve Haluk Kırcı ile ilişkisi tespit edildi.

Tereke Hakimi Yılmaz Uğurlu'nun, Akyürek'in evinde yaptığı arama sırasında karşılaştığı manzara da onun sıradan biri olmadığını gösteriyordu. Evde iki sahte pasaport bulundu. İki pasaportta da Akyürek'in fotoğrafları yapıştırılmış ama birinde "Seydo Cansıya", diğerinde "Murat Uslu" isimleri yazılı.

Peki kim bunlar?

Pasaporttaki nüfus bilgilerine göre; Seydo Cansıya, Şanlıurfa doğumlu ve duvar ustası. Murat Uslu ise Ankara doğumlu bir mühendis.

Kutsal ittifak

2003-2004 yıllarındaki darbe projeleri suya düşünce 2005 yılından itibaren yer altına inen Ulusalcılar, orada Veli Küçük, Sami Hoştan, İbrahim Şahin, Korkut Eken gibi ortak dostların bulunduğu Susurluk ekibiyle karşılaştılar.

"Kutsal İttifak" kurdular. Farklı saiklerle de olsa hedef aynıydı.

Eylem güçleri, daha da artmıştı.

4'ü politikacı, 4'ü işadamı, 14'ü mafya bağlantılı eski Ülkücü, 5'i TSK mensubu, 13'ü emniyet mensubu, 1'i din adamı, 1'i MİT mensubu, 1'i MİT bağlantılı şahıs, 2'si İran uyruklu, 8'i mafya bağlantılı ve uyuşturucu kaçakçısı, 2'si Kürt kökenli avukat, 1'i genelev işletmecisi olmak üzere 59 kişinin adının karıştığı Susurluk, zamanla Ergenekon çatısı altında devşirildi.

Zaman ilerledikçe, Türkiye'nin dört bir yanından hücre tipi yapılar olan çeteler, ufak ufak hortlamaya başladı. Yukarıda belirttiğim gibi; 1997-2007 tarihleri arasında emniyet ve jandarmanın yaptığı ortak operasyonlarda 35 binin üzerinde şahsın, "çete üyesi" olarak yargı karşısına çıkarılması, bu vahim durumun resmidir.

Susurluk sürecinde daha çok faili meçhul cinayetler ve uyuşturucu kaçakçılığıyla öne çıkan çeteler, yeni dönemde "Bayrak",

"Atatürk", "Vatanseverlik" gibi kutsal kavramlar üzerinden yol almaya çalıştılar. O nedenle, 10 yıl önce sayıları bir elin beş parmağını geçmeyen Ulusalcı dernek sayısı, bir anda patladı. Sayıları 70'i geçti. Vatansever Kuvvetler Güçbirliği Hareketi Derneği, Kuvva-i Milliye Derneği, Kuvayi Milliye Derneği, Toplumcu Budun Derneği, Vatanseverler Derneği, Yeniden Müdafaa-i Hukuk Hareketi Derneği, Yurttaşlık Hareketi Derneği, Büyük Hukukçular Birliği gibi hareketler çoğalmaya başladı.

Toplumsal muhalefeti tırmandırmak için zaman zaman Atatürkçü Düşünce Derneği, Emekli Subaylar Derneği, Emekli Astsubaylar Derneği gibi oluşumlardan da yararlanma yoluna gittiler. Çoğunun başında emekli asker veya yer altına inmiş eski Ülkücü takımdan isimler vardı. Emekli general Hasan Kundakçı'nın Vatansever Kuvvetler Güçbirliği Hareketi Derneği'nin onursal başkanı olması, Kuvayı Milliye Derneği Başkanlığı'nı emekli albay Mehmet Fikri Karadağ'ın yürütmesi basit bir örnektir.

Amaç, psikolojik harekât yürütmekti.

Çatlı'nın sır çantası

Susurluk 1997 yılında kamyona çarparak deşifre olurken, Ergenekon'u Malatya, İstanbul, Trabzon, Bursa, Şemdinli, Diyarbakır, Mersin başta olmak üzere birçok ilde bıraktığı ayak izleri ortaya çıkardı. Ümraniye ise Ergenekon üzerindeki deniz feneri gibiydi.

Şimdi Ergenekon'un emelleri üzerinde hummalı çalışma var. Umarım, Susurluk gibi deliller yok edilmez. Çok çarpıcı bir örnek olduğu için aktarmak istiyorum. Susurluk'un tüm şifrelerinin yazılı olduğu bildirilen Abdullah Çatlı'ya ait çanta hala bulunamadı, sır olarak kaldı.

Oysa, o çanta, kaza anında 06 AC 600 plakalı mercedesteydi.

Haluk Kırcı, 12 Ocak 1999 günü İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şubesi'ndeki ifadesinde şöyle dedi:

"Bu çanta, Abdullah Çatlı'nın sürekli üzerinde taşıdığı ve yanından hiç ayırmadığı bir çantaydı. İçinde Mikro Uzi marka bir silah, telefon fihristi, şahsi belgeleri ve günlük benzeri bir defteri vardı. Bordo kaplı telefon fihristinde bütün ilişkilerini yansıtan telefon numaraları yazılıydı. Çanta ise şifreli ve kahverengi deri kaplıydı. Eğer çanta bulunursa Susurluk çözülür. Çatlı, bütün ilişkilerini o deftere yazıyordu."

Hala, Çatlı'nın "kara kutusu" o çanta kayıp. Halbuki elde bazı ip uçları vardı.

Kaza sırasında mercedesin arkasında bulunan Sedat Bucak'ın koruması Ercan Ersoy, TBMM Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede, kayıp çantayı, Bucak'ın özel şoförü Gani Kızılkaya'nın beyaz bir poşete koyarak sakladığını söyledi.

Ersoy şunları anlattı:

"Mercedesteki kazanın ardından koruma arkadaşlarla birlikte Sedat Bucak ve Mehmet Özbay'ı alıp Susurluk Sağlık Ocağı'na götürdük. Şoför Gani Kızılkaya, olay yerinde kaldı ve mercedesteki özel eşyaları beyaz bir poşetin içine koydu. Bu özel eşyalar arasında Sedat Bucak, Mehmet Özbay (Abdullah Çatlı) ve Hüseyin Kocadağ'ın çantaları da vardı. Hatta Sedat Bucak Bey'in çantasının içinde 230 milyon lira vardı. Hastane masraflarını da bu parayla karşıladık."

Olayın üzerinden 8 yıl, bu ifadenin üzerinden 5 yıl geçtikten sonra 2004 yılında ilginç bir gelişme yaşandı. Sedat Bucak yargılandığı İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne Abdullah Çatlı'ya ait kayıp çantadaki bazı belge ve fotoğrafları teslim etti.

Olay yerinden beyaz poşet içinde kaçırılan kayıp çanta açılmıştı. Peki içinde neler vardı?

– Korkut Eken, Abdullah Çatlı ve Sedat Bucak'ın birlikte çektirdiği fotoğraf.

– Abdullah Çatlı'nın bazı generallerle çektirdiği fotoğraflar.

– Sakıp Sabancı'nın Mehmet Özbay adına imzaladığı "Değişen ve Gelişen Türkiye" adlı kitabı.

– Telefon fihristi.

– Yabancı bir başbakan tarafından Mehmet Özbay adına imzalanmış bir belge.

– Korkut Eken'in 21 sayfalık gizli istihbarat raporu.

– Bir pasaport.

Haluk Kırcı'nın Çatlı'nın çantasında olduğunu söylediği o "günlük", Bucak'ın mahkemeye sunduğu bu zarftan çıkmadı.

Acaba, o günlük hala Bucak'ta mı? Diğer belge ve generalli fotoğrafları mahkemeye veren Bucak, günlüğü saklayarak kendini yıllarca koruyan güçlere mesaj mı verdi?

Umarım, Ergenekon, Susurluk gibi olmaz.

2009'da darbe planı

Ergenekon soruşturmasında basına yansıyan iddialara göre; Örgüt, Kürt kökenli milletvekilleri ve işadamları, DTP'li milletvekili ve belediye başkanları, üst düzey bürokratlar ile Orhan Pamuk ve Fehmi Koru gibi tanınmış yazarlara suikast düzenleyecek, bombalı eylemler yapacaktı. Hatta, Orhan Pamuk'u öldürmek için Glcok marka tabanca ve 2 milyon YTL aramaya başlamışlar bile!

Sonra?

Türkiye'de iç çatışma çıkacak, piyasalar alt üst olacak ve bu kaotik ortamda Türk Silahlı Kuvvetleri darbe yapmak zorunda kalacak!

Takvim bile belli: 2009 yılı...

Neden 2009?

Bu soruya cevabımı, Star Gazetesi'ndeki 28 Ocak 2008 tarihli köşemde basit gerekçelerimle birlikte yazdım.

O yazı:

"Soruşturmayı yürüten İstanbul Savcılığı'nın 'Terör örgütü' olarak tanımlayıp üyelerini cezaevine postaladığı 'Ergenekon' yapılanmasının, 2009 yılında darbe planladığı iddiası medyaya yansıdı.

Aslında bu plan, doğrudan darbe yapmak değil muhtemel bir darbenin alt yapısını oluşturma projesinden ibarettir. Herkesin bildiği gibi bu kesimde 'darbe' fikri, yeni bir proje değildir. Yeni olan tarafı, projenin uygulanma takvimiydi.

Soru şu: Neden 2009 yılı?

Bu soruya cevap vermeden önce hafızalarımızı yeniden kontrol edelim. Fotoğrafın bütününü görebilmek için pazılın parçalarını yerli yerine oturtmak gerekir.

AK Partili günlere hazırlık

Yakın tarihte komuta kademesindeki köklü değişiklik, AK Parti'nin iktidara geldiği 3 Kasım 2002 seçimlerinden önceki Ağustos Şurası'nda yapıldı. Şuranın yapıldığı günlerde (Temmuz 2002), erken seçim kararı alınmış ve ufukta AK Parti iktidarı gözüküyordu.

O tarihte Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu idi. Kıvrıkoğlu, TSK içinde 'Milliyetçi' olarak bilinen, Ülkücü kesimde ise büyük sempati toplayan bir isimdi.

Dönemin TBMM Başkanı MHP'li Ömer İzgi, emekliliğe hazırlanan Kıvrıkoğlu'nun görev süresinin uzatılması için devreye girdi. Kıvrıkoğlu'nun görev süresi uzatılırsa, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hilmi Özkök emekliye ayrılacak ve komuta kademesi farklı bir şekilde yapılandırılacaktı.

Başka bir ifadeyle, muhtemel AK Partili günlere yön verdikleri komuta kademesiyle girilecekti!

MHP'li İzgi'ye en büyük desteği, DSP'li Başbakan Yardımcısı Hüsamettin Özkan verdi. O da Ecevit'i ikna etti. İki isim karşı çıktı: Mesut Yılmaz ve Devlet Bahçeli.

İzgi ve Özkan'ın pişirdiği bu proje yatınca, Özkök, 2002 yılı Ağustos ayında Genelkurmay Başkanlığı koltuğuna oturdu.

Ancak, beklemediği bir sürprizle karşılaştı. Kıvrıkoğlu, giderayak Özkök'ün elini kolunu bağladı. Tarihte ilk kez bir Jandarma Genel Komutanı'nı (Orgeneral Aytaç Yalman) Kara Kuvvetleri Komutanı ola-

rak atadı. Daha kıdemli olduğu için bu göreve gelmesi beklenen 2. Ordu Komutanı Orgeneral Edip Başer, emekli oldu. Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Şener Eruygur da Yalman'dan boşalan koltuğa oturtuldu.

Özkök Paşa'nın zor günleri

2002 yılı Ağustos'undan sonra komuta kademesi şöyle oluştu: Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök, Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman, Deniz Kuvvetleri Komutanı Bülent Alpkaya, Hava Kuvvetleri Komutanı Cumhur Asparuk, Jandarma Genel Komutanı Şener Eruygur...

Özkök, yeni görevinde daha önce birlikte çalıştıkları Alpkaya ve Asparuk ile daha iyi anlaştı. Kıvrıkoğlu ekibinden Yalman ve Eruygur'la yıldızları hiç barışmadı.

Ne var ki, 2003 yılı Ağustos şurasından sonra Özkök yalnız kaldı. Bülent Alpkaya'nın yerine Özden Örnek, Cumhur Asparuk'un yerine İbrahim Fırtına atanınca, tepedeki denge 'bire karşı dört' oldu.

'Sarıkız' ve 'Ayışığı' isimleri verilen darbe projeleri, işte o dönemde pişirildi. Bugün daha iyi anlıyoruz ki, Özkök, bu paşalara karşı tek başına direnmiş.

Nefesinin tükenmek üzere olduğu o günlerde, imdadına 2004 yılındaki Ağustos Şurası yetişti.

Görev süreleri dolan Aytaç Yalman ve Şener Eruygur emekli oldu. Darbe projelerinde isimleri sıkça geçen bu iki ismin emekliliği, Özden Örnek ve İbrahim Fırtına'yı da sakinleştirdi. Onlar da yanlışların farkına varmaya başladı.

2005 yılı Ağustos ayında bu iki paşanın da emekli olup yerlerine Oramiral Yener Karahanoğlu (Deniz Kuvvetleri Komutanı) ve Orgeneral Faruk Cömert'in (Hava Kuvvetleri Komutanı) atanmasıyla yapı tümden değişti.

Susurluk'la ittifak kurdular

O yıllar darbe projelerinin derin dondurucuya konduğu yıllar olurken, kimileri yer altına inerek faaliyetlerini sürdürdüler. Susurluk'la kutsal ittifak kurdular. Ergenekon, bu yapının ürünüdür.

Yeni proje şuydu: Eylemlerle iç çatışma körüklenir ve ülkede kaotik durum yaratılabilirse, darbe fikrine karşı olan generaller harekete geçebilirdi!

Danıştay saldırısından sonra fail Alparslan Arslan'ın pek konuşmaya yanaşmayıp 'Zaten yakında darbe olacak' diye bağırması, arka plandaki bu düşünceden kaynaklanıyordu.

Darbe heveslileri, Özkök Paşa'dan nefret ediyorlardı. 2004'te Aytaç Yalman'dan Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nı devralan ve 2006 yılı Ağustos ayında Genelkurmay Başkanı olacak Orgeneral Yaşar Büyükanıt, onlar için büyük umuttu. Büyükanıt'ın o tarihteki bazı sert çıkışları, sanki yüreklerine su serpiyordu!

Evdeki hesap çarşıya uymadı. Büyükanıt da kimi zaman eleştirilen açıklamaları ve 27 Nisan bildirisine rağmen, böyle bir oyunun parçası olmadı.

Darbe planı revize edildi

22 Temmuz 2007 seçimlerinden sonra Çankaya'ya Abdullah Gül'ün çıkmasıyla birlikte, darbe projesinin revize edildiğini görüyoruz.

Çünkü bu zavallılar, Büyükanıt'tan da umutlarını (!) kestiler. Büyükanıt'a şimdi 'Özkök muamelesi' yapıyorlar. Son dönemde Ulusalcı kesimde artan Büyükanıt düşmanlığına, bu yönüyle de bakmakta yarar var.

Büyükanıt, bu yıl Ağustos'ta emekliye ayrılıyor. Büyük sürpriz olmazsa, yerine Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral İlker Başbuğ getirilecek. Başbuğ, 2010 Ağustos'una kadar bu görevde kalacak.

Yeni hesaplar, 'Başbuğ' üzerine.

Onlara göre; 2008 yılının şuradan sonraki ilk 6 ayı hazırlık evresi, 2009 yılının ilk çeyreğinden sonraki en uygun takvimde eylem zamanı...

Anlaşılan kolay kolay uslanmayacaklar. Allah akıl fikir versin, başka ne diyelim."

Jitem, TİT ve Milli Dernekler

Buraya kadar sahneye konan oyunun kodlarını çözmeye çalıştığımızda karşılaştığımız manzara şudur:

– 2004 yılında askıya alındıktan sonra 2009 olarak revize edilen yeni darbe hedefi için öncelik, alt yapı faaliyetlerinde.

– Psikolojik harekât, alt yapı çalışmalarının nirengi noktası.

– Bu projenin en önemli ayakları medya ve sivil toplum kuruluşları. Medya desteği sağlanırken, sivil toplum kuruluşlarının öncülüğünde toplumsal muhalefeti hızla oluşturmak zorunlu.

– İktidara yönelik sokak gösterilerine yüksek katılım şart.

– Provokatif eylemlerle iç çatışmanın körüklenmesi, süreci hızlandırır.

– Batıda daha çok hücre tipi (çete) yapılar ve ulusalcı dernekler, doğuda ise JİTEM ve TİT aracılığıyla yasa dışı eylemlerin yoğunlaştırılması, darbe sürecini kısaltır.

– Finansman sorunun çözümü için ihalelerin bu maksada yönelik olarak kullanılması, iş adamlarından haraç toplanması ve şantaj, mübahtır.

– Gerek görüldüğünde PKK, DHKP-C ve Hizbullah ile işbirliği yapılmalı, istihbarat için hayat kadınları bile kullanılmalıdır.

Ergenekon soruşturmasında bu eylem planı doğrultusunda atılan tüm adımlar, mercek altında. Titizlikle inceleniyor.

Doğu ve Güneydoğu'da ağırlıklı olarak JİTEM ve TİT'in, diğer bölgelerde ise son yıllarda mantar gibi çoğaltılan "milli" derneklerin rol üstlendiğini görüyoruz.

10 Ocak 2007 günü İstanbul Pendik'te ruhsatsız tabanca ve 81 mermi ile yakalanan, üzerinde ayrıca 5 telefon SIM kartı, 23 CD, eski tarihli borç senetleri, 7 kroki çıkan Kuvayı Milliye Derneği Genel Başkan Yardımcısı Murat Çağlar'ın, Fethullah Gülen cemaati ile ilişkisi olduğu düşünülen emekli bir albayı öldürmeyi planladığı iddiası bile aslında çok şeyi anlatıyor.

El bombalarıyla suçüstü olan Vatanseverler Güç Birliği Hareketi, Kur'an ve silah üzerine yemin ettiren Kuvayı Milliye Derneği yöneticilerinin marifetleri ise zaten malum.

Gladio-Kontrgerilla

Ergenekon yapılanması, NATO menşeli Gladio tipi oluşumları, Kontgerilla tartışmalarını yeniden alevlendirdi. Yakın tarihi kötü tecrübelerle dolu Türkiye'nin böyle bir endişeye sürüklenmesine şaşırmak gerekir.

"Kontrgerilla" varlığını ilk olarak deşifre eden Bülent Ecevit'ti. Ecevit, başbakanlık yaptığı dönemde 26 Eylül 1973 günü "Kontgerillanın örtüsü kaldırılmalıdır" dedi. 6 Şubat 1974'te bazı terör olaylarında Özel Harp Dairesi'nin sivil ve gizli uzantısının rol oynadığından duyduğu kuşkuları dile getirdi.

Bülent Ecevit, daha sonraki yıllarda başbakanlık koltuğuna otursa da hiçbir zaman "iktidar" olamadı. Turgut Özal da derin devleti sorgulayan ve üzerine giden isimlerdendi. 1998 yılında Kartal Demirağ'ın silahlı saldırısına uğradı.

Susurluk Komisyonu Üyesi Fikri Sağlar, bir özel sohbette şunları söyledi: "Ahmet Özal'a hastanede babasının kanındaki değerlerin çok farklı olduğunu söylemişler. İncelenmesi için aileden birinin başvurusu gerekiyor demişler. Hastaneye gittiklerinde 'hemşire kan tüpünü düşürüp kırmış' demişler. Olacak iş mi? Öldürülmüş olacağını düşünüyorum. Kim? Tabii derin güçler."

Sağlar, Özal'ın Cumhurbaşkanı olduğu dönemde kendisini Okluk Koyu'nda ziyaret ettiğinde Özal'ın bu konudaki bir nasihatını ise şöyle aktardı:

"Bir gün Okluk Koyu'nda Özal'ın yanına gittim. 'Seni vuran yakalandı, kimin azmettirdiğini de biliyorsun, ismini tespit ettin, neden hesap sormuyorsun' dedim. Elini omzuma koyup şöyle dedi: Sen daha genç bir politikacısın. Bu işlerle uğraşma."

Sağlar bir dönem yıldızı en parlak siyasetçilerdendi. Şimdi aktif siyasetin dışında. Kendine yeni bir siyasi kulvar açamıyor.

Sağlar, bu durumunun, Susurluk Komisyonu'ndaki göreviyle bağlantılı olduğunu düşünüyor.

Şimdi Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, çetelerle mücadelede ısrarlı bir tavır sergiliyor. Zaten, siyasi irade olmadan emniyetin ve yargının böyle bir operasyonu sonuçlandırması asla mümkün olmaz. Erdoğan'ın belki bir şansı, Genelkurmay Başkanı Büyükanıt'ın da son dönemde Ergenekon'la mücadelede istekli olmasıdır. Ergenekon baskınında, bu ortak iradeyi görmek mümkündür. Kişisel kanaatim, düğmeye basmadan önce başbakanlık ile genelkurmay karargahı arasında kontak kurulduğu yönündedir.

"Bakıyorsunuz bir yerden bir emniyet elemanı çıkıyor, bir yerden bakıyorsunuz bir asker, bakıyorsunuz devlette yargıda ve şurada, burada bir bağlantı çıkıyor. Bütün bunların hepsi bunun (derin devletin) çok açık delili" diyen Erdoğan, nereye kadar devam edebilir, bunu önümüzdeki süreçte göreceğiz.

JİTEM'in şifreleri

Ergenekon soruşturması, kısa adı "JİTEM" olan Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Teşkilatı'ın varlığı üzerindeki tartışmaları yeniden alevlendirdi. İlk ciddi sorgulama, Susurluk skandalından sonra da yapıldı ama pek üzerine gidilemedi.

Kutlu Savaş'ın Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı olduğu dönemde kurul tarafından hazırlanan ve 10 Ocak 1997'de açıklanan Susurluk Raporu'nda JİTEM'e geniş yer ayrıldı. Raporda, "JİTEM'in varlığı unutulabilir bir gerçek değildir" tespitine yer verildi.

Susurluk, aynı zamanda "kontrgerilla" olarak tanımlanan gayri kanuni kamusal teşekküllerin "JİTEM" olarak anılmaya başladığı dönemin de adı oldu.

Raporun "Jandarma" başlığı altında şu ifadelere yer verildi:

"Doğu ve Güneydoğu Anadolu Asayiş Kolordusu'nun kontrolündedir. Terörün askeri mücadele yönü ilgi, bilgi ve yetki

alanımız dışındadır. Ama bölgede cereyan eden olayları da jandarmadan bağımsız bir şekilde ele almanın mümkün olmadığı bir gerçektir. Susurluk olayının bir trafik kazası olmadığı, Ankara merkezli bir dizi oluşturduğu cihetle karışıklığın had safhada olduğu, OHAL yöresi ve yörede bulunan görevlilerin dikkate alınmaması ciddi bir eksiklik olurdu. Jandarma Genel Komutanlığı reddetse de JİTEM'in varlığı unutulabilir bir gerçek değildir. JİTEM kaldırılmış, tasfiye edilmiş, personeli başka birimlerde görevlendirilmiş, evrakları arşive gönderilmiş olabilir. Ama JİTEM'de görev yapan pek çok görevli hayattadır."

JİTEM'in bir ihtiyaçtan (!) doğduğu belirtilen raporda, şu ifadeler de önemli:

"Zaman içinde JİTEM bünyesinde görev alan sivil ve askeri şahısların faaliyetleri yörede dikkat çeker hale gelmiştir. Bünyesinde çok miktarda korucu ve itirafçı bulunması sebebiyle ferdi suç oranı yükselmiştir. Bölgeden zaman içinde ayrılan bu unsurlar, faaliyetlerine uygun ortamda devam etmişlerdir. Bu gruptan iki kişi kamuoyunda olağanüstü tanınmıştır. Birisi Binbaşı Cem Ersever, diğeri Mahmut Yıldırım'dır (Yeşil)."

Peki JİTEM'in mimarı kimdi, nasıl kurulmuştu?

Raporu okumaya devam edelim:

"Jandarma istihbaratı geçmişte çok küçük, güçsüz hatta illerdeki asayiş istihbaratı mertebesindeydi. Hulusi Sayın Paşa'nın Kurmay Başkanlığı döneminde JİTEM geliştirilmiştir. Mahalli lisanları konuşan insanlarla takviye edilmiş ve yavaş yavaş güçlenmiştir. Ama hiçbir zaman MİT veya askeri istihbarat seviyesine ulaşamamıştır. Zaten buna ihtiyaç da yoktu.

Ancak JİTEM'e alınan itirafçılar ve mahalli unsurlar zaman içinde başıboş ve serbest kalınca, başlı başına büyük bir problemin kaynağını oluşturmuşlardır. Sadece mahalli unsurlar değil istihbaratta çalışanlar da askeri hiyerarşinin dışında kalmışlardır. Binbaşı Cem Ersever, daha yüksek rütbelilerin bulunduğu bir ortamda müstakilen hareket edebilmiştir. Mahalli unsurların ve

itirafçıların teşkil ettiği gruplar ise jandarma tarafından her zaman kullanılmıştır. Ateşi maşayla tutmak haklı ve yerinde bir davranış olsa da oluşan hava içinde itirafçı grupları zaman içinde serbest ve başıboş kalmışlardır."

Susurluk Komisyonu Üyesi Fikri Sağlar da 11 Nisan 1997 günü rapora muhalefet şerhi koyarken, JİTEM'le ilgili şu tespiti yaptı:

"JİTEM adı verilen kuruluş resmen yoktur ancak JİTEM adı altında bir örgüt kurulmuş ve bunun istihbarat içinde kalmadığı, uygulama ve infaz da yaptığı anlaşılmıştır. Ayrıca, varlığı tartışılan kurumun elemanları devletin resmi unvanını ve silahını kullanarak kişisel çıkarlar sağlamak adına, eylemlere girişmiş ya da eylemcileri korumuştur. Cem Ersever olayı, Mustafa Deniz ve Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ın faaliyetlerinde devletin kullanılması ve bazı devlet yetkililerinin koruma ve çıkar sağlamadaki pervasızlıkları ülke yönetimindeki zafiyeti ortaya koymuştur."

Raporda emekli korgeneral Hulusi Sayın tarafından kurulduğu belirtilen JİTEM'in kısa tarihinde öne çıkan iki kişi var; Cem Ersever ve Mahmut Yıldırım. Ergenekon soruşturmasında, Veli Küçük'ün Bilecik Gölpazarı İlçesi Türkmen Köyü'ndeki çiftlik evinde ele geçirilen arşiv arasında, Cem Ersever'in "kayıp arşivi"nin de olduğu iddiası var. Cem Ersever'in arşivi, JİTEM'in şifreleri ve faali meçhul cinayetleri gösteren işaret fişeği gibidir.

O nedenle, bu arşivi çok önemsiyorum.

MİT'e operasyon gibi

Ergenekon soruşturmasında önemsediğim bir başka gelişme ise Türk Ortodoks Patrikhanesi Basın Sözcüsü Sevgi Erenerol'un tutuklanması ve merkez karargahına baskın düzenlenmesidir. Çünkü; bu patrikhanenin, Fener Rum Patrikhanesi'ne alternatif olarak devlet eliyle kurdurulduğu aşikar. Nitekim Son Patrik Selçuk Erenerol, 1995 yılında Siyah Beyaz Dergisi'ne verdiği röportajda, MİT ile her 15 günde bir görüştüklerini söylüyordu.

Kemal Kerinçsiz ve Muzaffer Tekin gibi Ergenekon sanıklarının kilise ayinindeki görüntüleri de basına yansıdı.

Türk Ortodoks Patrikhanesi'nin mercek altına alınması, büyük iştir. Ya ilişkileri iyice deşifre edildiği için bu ekip tasfiye edildi ya da MİT'e rağmen operasyon yapıldı.

Benim kanaatim, ilk şıkta olduğu gibi safraların atıldığı yönündedir.

Tuncay Güney Olayı

Umut Bağbek ve Süleyman Gürleyen isimli şahıslar, bundan 7 yıl önce (2001) gazeteci Tuncay Güney'den şikâyetçi oldular. Dediler ki; "Bu şahıs bizi JİTEM elemanı olarak tanıtıp dolandırdı."

İddia, basit bir dolandırıcılık şikâyetiydi. Ancak İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şubesi, savcılık kararıyla, Gazeteci Güney'in Taksim'deki bürosuna baskın düzenlediğinde, gördüklerine inanamadı. Raflarda binlerce sayfalık doküman vardı. Güney'in bilgisayar kayıtları incelendiğinde, bugün soruşturması devam Ergenekon yapılanmasının ayak izlerine ilk kez orada rastlandı. Ya da (şimdilik) bu isimle resmî kayıtlara ilk kez o tarihte girildi.

24 sayfalık belgede Ergenekon yapılanması; "Analiz, Yeniden Yapılanma, Yönetim ve Geliştirme Projesi" başlıkları altında inceleniyordu. Emekli Tuğgeneral Veli Küçük'ten Sami Hoştan'a kadar birçok şahsın, yapı içindeki pozisyonlarına dair ayrıntılar vardı.

Bir süre sonra Tuncay Güney, Adem Taşdemir, Gökhan Kasap ve Ergenekon soruşturmasında gözaltına alınan Ümit Oğuztan hakkında "Cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak" suçlamasıyla dava açıldı.

Ergenekon dosyası ise kapatıldı.

Ne var ki; İstanbul polisinin 2004 yılı ocak ayında bir ihbar üzerine Gaziosmanpaşa'da bir depoya düzenlediği baskında, Ga-

zeteci Tuncay Güney'in 2001 yılındaki polis sorgulamasının video kayıtları ve o soruşturma kapsamında el konulan Ergenekon belgeleri, büyük bir tesadüf sonucu yeniden bulundu. Deponun sahibi ise 2001'de soruşturmayı yürüten dönemin İstanbul Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürü Adil Serdar Saçan'dı. Meslekten ihraç edilen Saçan'ın o belgeleri neden özel arşivine aldığını bilmiyoruz.

Hürriyet'e (31.01.2008) "Ergenekon yapılanmasıyla ilgili soruşturmayı, biz altından kalkamadığımız için İstihbarat Şube'yle görüştük. DGM'den yapılanmanın takip edilmesi için izin aldık. İstihbarat Şube 1 yıl bunları takip etti ama suça yönelik somut bir delil elde edilemediği gerekçesiyle soruşturmayı bitirdiler" diyen Saçan'ın, belgeleri özel arşivine neden aldığına açıklama getirmemesi manidar. O tarihte Tuncay Özkan'la yakınlığı bilinen Saçan'ın, bu belgelerin birer örneğini başka mahfillere dağıtıp dağıtmadığı sorusuna verilecek cevap da çok önemli.

Burada dikkatimi çeken başka bir nokta var. 7 yıl önce emniyette Ergenekon dosyasını kapatanlar, şimdi yine sahnede. Bu kez, Ergenekon soruşturmasına önemli katkılarda bulunması beklenen dosyanın sahibi Gazeteci Tuncay Güney üzerinden "ince işçilik" yapıyorlar. Başta Aydınlık Grubu olmak üzere bazı yayın organlarında "Tuncay Güney'i Ergenekon'un içine Fethullah Gülen bilinçli olarak soktu" gibi iddialar dillendiriliyor.

İlkokul mezunu çocukların bile gülüp geçeceği türden bu iddialarla Ergenekon'un üstünü örtme çabaları, anlaşılıyor ki, önümüzdeki süreçte daha da artarak devam edecektir.

ERGENEKON-PKK İLİŞKİSİ

Ergenekon soruşturması, "Derin devlet-PKK" ilişkisi ekseninde "PKK'yı MİT kurdurdu", "PKK ile bazı komutanlar işbirliği yaptı", "Abdullah Öcalan aslında eski MİT muhbiridir" şeklinde geçmişte gündeme gelen birçok iddiayı yeniden pişirdi. Bunların birçoğu "komplo teorisi" olabilir, ama PKK'nın 1978 yılında kurulduğu tarihte MİT'nin doğrudan veya dolaylı olarak bu sürece katkıda bulunduğu tezinin doğruluk derecesi giderek artmaktadır.

Buradaki koordinatlar kesin olarak ortaya konabilirse, bu gelişme, PKK'yı kuran Abdullah Öcalan'ın o tarihte "MİT muhbiri" olduğu iddiasına da gerçeklik kazandırabilir. MİT'in neden PKK'yı kurdurmuş olacağı sorusuna verilen cevaplar içinde en çok dikkatimi çeken, AK Parti eski Diyarbakır Milletvekili Cavit Torun'un Eve Dönüş Yasası nedeniyle 23 Temmuz 2003 günü TBMM Genel Kurulu'nda yaptığı konuşma oldu. Bu tezin, meclis çatısı altında işlenmiş ve tutanaklara geçmiş olmasının da ayrı bir önemi olduğunu düşünüyorum.

Torun, 12 Eylül sonrası Diyarbakır Askeri Mahkemesi'nde görülen PKK davasından hareketle şunları söyledi:

"PKK merkez komite üyelerinin de içerisinde bulunduğu 576 kişilik ilk grup yargılamasını, Askeri Hâkim Emrullah Kaya yapıyor. Salonda merkez komite üyelerinden Mehmet Hayri Durmuş ve Mazlum Doğan da var. Siyasi savunma yapıyorlar. Kürtlerden, tarihlerinden,

konuşma haklarından, eğitim isteklerinden, cumhuriyeti birlikte kurmalarından, ona rağmen ikinci sınıf insan muamelesi görmelerinden, tutuklu oldukları halde -onlar esir diyorlar- maruz kaldıkları işkenceden, cezaevinden getirilip götürülürken bile yedikleri dayaktan söz ediyorlar. Gözümüzün önünde yine saldırıya maruz kalıyorlar.

Zaten, birkaç celse sonra ölümler sebebiyle sanık sayısında azalmalar meydana geliyor.

O günün sanıklarının eylemleri devlete yönelik değildi. İzledikleri strateji, önce diğer Kürt örgütlerini enterne etmekti. Zaten, bir iki yıl içerisindeki çatışmalar sonrasında Rizgari, Ala Rizgari, Kawa, Denge Kawa, Tekoşin, DDKD, DHKD gibi örgütler birer birer ortadan kalktılar.

Bu örgütler, başlangıçta PKK'yı, Kürt hareketini sabote etmek amacıyla kurulmuş derin bir kuruluş olarak değerlendirmişlerdi. Abdullah Öcalan'ın eşi Kesire'nin bir MİT ajanının kızı olması bu iddianın delili olarak gösteriliyor, hatta Kesire'nin doğum yapmak için Bekaa'dan alınarak Diyarbakır Dicle Üniversitesi Hastanesi'ne getirilmesi iddialara değişik bir anlam katıyordu.

1983 yılına gelindiğinde, Kürt Kürt'ü iyice kırmıştı, PKK'nın silahlı gücündeki yükselişin önü iyice açılmıştı. Eruh Jandarma Karakolu'nun baskınını, diğer baskınlar izledi. Ordu, örgütle savaşıyor; ancak, gece baskınları biçimindeki saldırıların önü alınamıyordu. Uçaklardan ayetler ve hadisler atılıyor; halkın, devletin yanında yer alması isteniyordu. Cami önlerinde sakallı kişiler tarafından bantlar çalınmaya başlandı. Ortaya yeni bir örgüt çıkmıştı.

'Marksist-Leninist felsefenin sahibi PKK, Kürt halkını dinsizleştirip, vatansız bırakma mücadelesi veriyor' diyen Hizbullah örgütü, savaş kararı alıyordu. Kızıltepe, Nusaybin, Derik, Mardin, Diyarbakır, Çınar, Silvan, Batman, Kurtalan çevresinde PKK'lı bilinen veya ona destek verdiği ifade edilen insanlar vurulmaya başlandı. Bu eylemlerin failleri bir türlü yakalanamadı.

Şehirdeki mücadelenin bir başka Kürt örgütüne havale edilmesi, kırsaldaki mücadelenin başarısını getirdi. Kırsalda ilerleme kaydedilirken, gerinin sağlam tutulması lazımdı.

Hizbullah, İlim ve Menzil gruplarına bölündü. İlim grubu 'bizimle niye PKK'ya karşı savaşmadınız' diye, Menzil'i vurmaya başladı; onlar da diğerlerini...

Bütün bunları anlatmamın sebebi, Prof. Dr. Mahir Kaynak'ın dediği gibi 'devlet, olan bitenden en geç bir sene sonra haberdar olur, sonra olayların önüne geçer ve işi tamamıyla kontrolünde tutar' biçiminde formüle edilen görüşün yabana atılmamasıdır."

Bu açıklamada ortaya çıkan iki önemli tespit var:

– PKK, o dönemde daha güçlü olan diğer Kürt örgütlerini tasfiye etmek amacıyla kuruldu ve derin devlet tarafından desteklendi.

– 1983 yılından itibaren PKK kontrolden çıkmaya başlayınca, bu kez karşısına Hizbullah çıkarıldı.

Yani, ikisi de derin projeydi ama zamanla devlete karşı canavara dönüştü!

Ağar, Kesire'yi neden öldürmedi?

Abdullah Öcalan'ın MİT'le bağlantısı konusundaki en önemli referans noktaları, eski eşi Kesire'nin babası Ali Yıldırım'ın MİT muhbiri olduğu ve kendisinin öğrencilik yıllarında yargılandığı davadan kurtulmasıdır. Ali Yıldırım'ın MİT muhbiri olduğuna dair iddialarda neredeyse bir içtihat oluştu, kimsenin bir itirazı yok.

Öcalan, 1972 yılında Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi 1. sınıf öğrencisiyken fakültede bildiri dağıtmak ve dersleri boykot etmek suçundan gözaltına alındığında askeri savcı Baki Tuğ tarafından sorgulandı. Savcı, bu öğrenciler içinde en ağır cezayı Abdullah Öcalan ve iki arkadaşı için istediği halde dava sürecindeki mütalaasında iddianamesini değiştirdi. Öcalan üç ay hapis cezası ile kurtuldu.

Bu dava sürecinde MİT'in devreye girerek Öcalan'ı koruduğu iddiası, günümüze kadar şehir efsanesi şekilde hep söylenip durdu. Kesire'yle ilgili şu hikâye de kafaları karıştıran bir başka örnek:

Mehmet Ağar, Emniyet Genel Müdürü. Korkut Eken, Ağar'ın danışmanı. Mehmet Eymür de MİT Kontr-Terör Daire Başkanı.

Emniyet, Kesire'nin öldürülmesi için hazırlık yapıyor. Kesire'nin İsveç'te kaldığı adres, tüm koordinatlarıyla belirleniyor. Operasyon için bir tim kuruluyor. Operasyon hazırlığını duyan Eymür, hemen Ağar'ı arayarak müdahale ediyor:

"Ne yapıyorsunuz? Kesire, zaten Apo'nun da ölüm listesinde. Kesire'yi öldürürseniz Apo'ya iyilik yapmış olursunuz."

Eymür, sonunda Ağar'ı ikna etmeyi başarıyor, operasyon durduruluyor. Bu öyküyü, Mehmet Ağar doğrulamadı. Ancak Mehmet Eymür, her yerde anlatmaya devam ediyor. Sadece baba Ali Yıldırım değil kızı Kesire'nin de aynı havuza bir dönem bilgi taşıdığı iddiası yabana atılır gibi değil. Ayrıca, Cavit Torun'un konuşmasında geçen "Kesire, 1983 yılında doğum yapmak için Bekaa Vadisi'nden alınarak Diyarbakır Dicle Hastanesi'ne götürüldü" iddiası ve Öcalan'ı Ankara'dan Diyarbakır'a götüren uçaktaki pilot Necati'nin MİT elemanı olması, aynı kapsamda değerlendirilebilir.

Birçok kitap ve dergiye de malzeme olan tüm bu şüpheler, birer iddiadan ibaret ama açıklamaya muhtaç konular. Bu iddialara "tesadüf" veya "komplo" gibi yaklaşımlarla tepki göstermek, açıklayıcı olmaktan öte komik kaçar.

Ergenekon soruşturması, bu soru işaretlerine cevap oluşturacak bilgi ve belgeleri ortaya koyar mı, onu göreceğiz. Ancak, hafızaları yeniden canlandırdığı kesin.

DAĞLICA İNTİKAMI

Büyük bir yönetim zaafı ve istihbarat eksikliğinin yaşandığı Dağlıca, 24 yıllık bölücü terörle mücadele tarihimizde pilot dava olarak görülebilecek nitelikteydi. 22 Ekim 2007 günü, yani saldırıdan bir gün sonra, öz eleştiri mekanizmasının geliştirilmesi ve zaaflarımızı görerek sonraki saldırıların bertaraf edilmesi adına periyodik olarak Dağlıca faturasını çıkardım.

Cevap bulunması gereken kritik soru şuydu: Sınır ötesi operasyon için herkesin teyakkuzda olduğu bir sırada 200 terörist elini kolunu sallayarak sınırdan sızıp böylesine büyük bir vahşeti nasıl gerçekleştirdi?

Bu yazı, yukarıdaki soruya cevap arama çabasıydı:

"... Binlerce askerimiz, tankımız, topumuz sınıra sevk edilmiş durumda. Tüm Irak sınırı boyunca teyakkuz halindeyiz. Uçak ve helikopterlerle operasyon bölgeleri sürekli taranıyor. Ama bir grup hain gece yarısı sınırdan içeri giriyor, askeri birlikler arasındaki bağlantıyı koparmak için önce Dağlıca köprüsünü havaya uçuruyor, sonra aynı bölgedeki askeri birliğe ağır silahlarla saatlerce saldırıyor.

Bu durumda sormak lazım: Sınırda teyakkuzda olduğumuz, sınır ötesi operasyona hazırlandığımız sırada bir grup teröristin Kuzey Irak'taki kamplardan kalkıp saatlerce dağda yürüyerek sınırdan iki kilometre içeri sızıp bu eylemi gerçekleştirmiş olması nasıl izah edilebilir?

... Adını açıkça koyalım: Maalesef Türkiye, çok ciddi istihbarat zaafının pençesindedir. Sorumlu kimler? İster MİT, ister askeri istihbarat veya JİTEM, kimse sorumlu onlar da hesap vermelidir.

PKK'yı ve İmralı sakinini, Türkiye'nin başına bela eden de zaten istihbarat kuruluşlarımız içindeki kimi vatanseverler (!) değil mi?'

8 asker kaçırıldı mı, teslim mi oldu?

Şunu itiraf etmeliyim, bu yazı "hamaset" ambalajlı nutuk ve yazıların ezberini bozdu. İlk günlerin duygusallığı içinde nefretini kusan, orduyu yıpratmakla suçlayan ve hatta ihanete varan ağır suçlamalarda bulunanlar, gerçekler bir bir ortaya çıkmaya başladıkça gecikmeli de olsa bize hak vermeye başladılar.

Hakikat, ateşten top gibidir. Şahsımı hedef alan öfkeli seli kabarırken, hakikate ulaşmak için biz sormaya devam ettik: 8 asker kaçırıldı mı, teslim mi oldu?

24 Ekim 2007 günkü yazımda ise bu soruya cevap arayıp durdum:

"Pazar sabahı 04.45 sularıydı. Muhsin Yazıcıoğlu'nun telefonu çaldı. Büyük bir telaşla uyandı. Karşısındaki ses, Dağlıca'daki PKK saldırısını anlatıyordu. Dehşete kapıldı.

Konu henüz basına yansımamıştı. Hatta devlet erkânından çok kişinin olaydan haberi bile yoktu. Bir daha gözüne uyku girmedi. Başka haber kaynaklarından kendisine ulaşan bilgileri teyit etmeye çalıştı. Maalesef doğruydu. Ortaya şu tablo çıktı: 12 şehit, 16 yaralı ve 14 kayıp var. Terörist sayısı ise 210 civarında.

Bu rakamların ötesinde iki vahim iddia vardı: 1- Kaybolan askerler (veya bir kısmı) kaçırılmadı, teslim oldular. İçlerinde en az birisi köstebek olabilir. 2- Saldırı sırasında telsiz ve telefonlara uydudan kararma uygulandı. PKK böyle bir teknolojiye sahip değil. Acaba ABD bu saldırının içinde mi?

Yazıcıoğlu, kendisine ulaşan özel bilgileri Çankaya'da Cumhurbaşkanı Gül ile paylaştı. Gül, düşünceliydi. Bu konulara girmek istemiyordu ama Yazıcıoğlu'nun bu ayrıntılı sunumu karşısında ağzından bir cümle döküldü: 'Haber kaynakların sağlammış.'

PKK'lı teğmen

"... Bölgeyi yakından tanıyan ve yıllarca buralarda terör örgütüyle çatışan subaylarımız, istisnasız 'Haklısınız' dediler.

Bu emekli subaylar arasında biri var ki, anlattıklarını sizlerle paylaşmak istiyorum. Çünkü bu konuşma, köstebek kuşkusu, terör örgütüne Amerikan yardımı ve yöntem yanlışlığına ilişkin önemli ipuçları verir nitelikteydi.

Şöyle başladı sözlerine: 'Maalesef TSK içinde de PKK'ya yardım edenler var. Bir devre arkadaşım Mehmet Ali Kaya isimli bir teğmen, 1989'da PKK'ya katıldı. Teçhizatıyla birlikte PKK'ya katıldıktan sonra 1989–1992 arasında örgütte sözde tabur komutanlığı yaptı. 1992'de Tunceli'deki bir çatışmada öldürüldü. Devre arkadaşlarımız telsizden 'namusumuzu temizledik' diye anons yaptılar.'

... ABD'nin rolü olabilir mi? Cevabı ilginçti: 'Mümkündür. Yıllardır mücadele ettiğimiz PKK'nın bu tür eylemleri tek başlarına yapmaları mümkün değil. Benim kuşkum, saldıran grubun içinde profesyonel Amerikalı askerler de olabilir.'

Şimdilik bu kadar, başımızı kumdan çıkarmaya devam edeceğiz."

O gece bir Apache

Toplum olarak yaramız kabuk bağlamaya başlayınca, daha sağduyulu düşünmeye ve sorgulamaya başladığımızı bir kez daha gördüm. İlk günkü öfke kabarcıkları yerini sakin sulara bırakmaya başlamıştı.

Özellikle; Doğu ve Güneydoğu'da yıllarca terörle mücadele eden subay, astsubay, uzman çavuş ve erler, beni daha iyi anladılar. Bu kesimin mesajları, sıcak yatağında milliyetçilik yapan internet efelerinin tepkileriyle karşılaştırılmayacak kadar sağduyulu ve gerçekçi yaklaşımları içinde barındırıyordu.

Bu, bize cesaret verdi. Sorgulamaya devam ettik. 26 Ekim 2007 tarihli üçüncü yazımda, bir başka ayrıntıya dikkat çektim:

"Üzerinde durulması gereken başka bir iddia daha vardı: Cuma gecesi sınırda (kimi zaman ihlalde bulunarak) dolaşan Amerikan ordusuna ait bir Apache taarruz helikopterine rastlandı. Amerikalılar, bu olayı rutin bir keşif uçuşu olarak açıkladılar. Oysa durum, hiç de anlatıldığı gibi değildi.

200 civarında teröristin Kuzey Irak'taki kamplardan kalkarak Dağlıca'ya saldırısının ardından ABD'nin bu eylemle ilgili Türkiye'ye neden istihbarat vermediği tartışılırken, ortaya atılan iddia şu: Gece görüşlü Apache sınırda keşif yaparken Dağlıca ve çevredeki askerin konuşlanma şekli, uydu bilgilerine ek olarak bu Apache tarafından detaylandırılıp PKK'ya ulaştırıldı."

ABD'nin B planı, darbe mi?

Kamuoyu anlattıklarımızı algılamaya başlamıştı ama sınır ötesi operasyon projesini hızlandıracak ve Türkiye'yi çileden çıkaracak böylesine bir eylemi, PKK neden gerçekleştirmiş olabilirdi?

Öyle ya, bir taraftan operasyonu durdurmak için her türlü lobi gücünü kullanmaya çalışırken, diğer taraftan tezkere meclisten geçtikten üç gün sonra sınıra ağır yığınak yaparak tabur basmanın PKK'ya ne gibi katkısı olabilirdi?

Gördük ki, tetikçiler ayrı, projenin mimarı ayrıydı. 29 Ekim 2007 tarihli yazıda, bu detayı inceledim:

"Başından beri söylüyorum, ABD'nin Türkiye'yi Kuzey Irak'a çekmek gibi bir hesabı yok. ABD, tüm hesaplarını, Türkiye'nin kendisine rağmen bölgeye girmeyeceği varsayımı üzerine kurmuş. O nedenle Kuzey Irak'ta muhtemel bir sınır ötesi operasyona ilişkin ciddi ölçülerde karşı hazırlığı yok. ABD, Türkiye'yi masaya çekmek istiyordu, terörü tırmandırarak onu da başardı.

Başbakan Erdoğan'ın 5 Kasım'daki Washington ziyareti o açıdan çok önemli. Bush'a sorulacak soru şu: 'Ne istiyorsun?'

Çünkü; yaklaşık 10 yıl önce 'yerli' özelliğini iyice yitiren PKK'nın artık bir 'Kürt örgütü' olmaktan çıktığı ve uluslar arası güçlerin taşeronu olarak kullanıldığını orta derecede zekaya sahip herkes görüyor.

Son olarak Kandil'e giden İngiliz Sunday Times Gazetesi muhabiri Hala Jaber'in şu gözlemi her şeyi anlatmaya yetiyor: 'PKK'da İngilizler, Ruslar, Almanlar, Yunanlılar, İranlılar ve Araplar var.' Bu gözleme, PKK'daki Suriyeli sayısının binin üzerine çıktığı ve silahlı eylem organizasyonunun başındaki Feyman Hüseyin'in bir Suriyeli olduğunu, bu süreci yakından izlemeyenler için ekleyelim.

ABD'nin Türkiye'den iki konuda beklentisi var. Uzmanlığın çoğunluğu bu konuda hem fikirler. Nedir bunlar? 1- İran operasyonunda yanımızda ol. 2- Kuzey Irak'taki Kürt Devleti'nin ağabeyi ol.

Türkiye 'evet' derse

İddia o ki, Türkiye bu konuda 'evet' derse, PKK'nın tasfiye süreci hemen başlayacak. Türkiye'nin pazarlık şartlarına göre, Talabani ve Barzani de PKK ile birlikte tasfiye olabilir. Yeni Kürt Devleti yeni isimlerle yoluna devam eder.

Talabani ve Barzani'nin tasfiye edileceği tezini ilk ortaya atan isim ise Mahir Kaynak. Ona göre, bu iki isim yıllarca ABD tarafından kullanıldı ve şimdi misyonlarını tamamladılar.

Eğer, Türkiye'nin temel problemi, PKK terörünü 'şimdilik' sonlandırmak ise 'makul' gibi gözüken bir senaryo bu. Tabi, İran'la vuruşmanın ve Irak'ın üçe bölünmesine seyirci kalmanın ne gibi sonuçlar doğuracağını hesaba katmazsanız.

Her şeye rağmen; Türkiye'nin ABD ile sözkonusu iki konuda tam mutabakata varması halinde doğabilecek müspet-menfi her türlü gelişmeyi üç aşağı beş yukarı tahmin etmek belki kolay olabilir.

Asıl belirsizlik ve flu olan durum, masadan el sıkışmadan ayrılma ihtimalinin yol açacağı çok bilinmeyenli senaryolardır.

Yeni stratejik işbirliği

Bu karanlık koridorlarda dolaşmadan önce şu tespiti yapalım; 1 Mart 2003 tezkeresinden sonra dağılan ve bir daha toparlanamayan Türk-Amerikan ilişkileri, aradan geçen 4.5 yıl sonra yeniden dizayn ediliyor.

11 Eylül saldırısından sonra tüm dünyaya 'Ye benimlesin ya hedefimsin' diye rest çeken Bush'un bu tekerlemesi, şimdi Türkiye için de geçer akçe oldu: Ya benimlesin ya hedefimsin...

5 Kasım'da kurulacak Washington Masası'nda müzakereler sürerken, fondaki siyasi müzik bu tekerlemeden izler taşıyacak.

Varsayalım, masada tokalaşma olmadı. PKK'ya karşı ABD ve Irak yönetimi somut hiçbir adım atmadı. Böyle bir atmosferde anket yapılsa ve sorulsa: Sınır ötesi operasyon olsun mu? Eminim ki, sonuç yüzde yüz 'evet' olur. Böylesine sert esen rüzgara karşı siyasi irade direnebilir mi? Çok zor...

B planı devreye girebilir

Asıl problem de burada. Masada siyasi otoriteye istediklerini yaptıramayan ABD, 'B' planını devreye sokabilir. Bu planda askerlerle ilişkiler vardır.

ABD, 1 Mart tezkeresinden bu yana Türkiye ile ilişkileri iki eksende yürütmeye başladı. Nedeni, Büyük Ortadoğu Projesi'nde sadece siyasi iktidarla sorunu çözemeyeceğini düşünmeye başladı. Beyaz Saray ve Dışişleri Bakanlığı üzerinden kurulan sivil ilişkilere ilave olarak Pentagon, Genelkurmay Başkanlığı ile daha sıcak ilişkilere yöneldi.

Atılan her adımda, hükümet-TSK dengesi gözetildi. Murat Karayılan gibi PKK'nin lider kadrosunun Türkiye'ye tesliminin tartışıldığı Pentagon menşeli özel toplantılarda, 'Hükümetin elini güçlendirir' diyenlerin varlığından haberdarız.

Lafı daha fazla dolaştırmadan söyleyelim; Irak'ta AK Parti'yi yanında bulamayan ve bağımsız politika izlediği için kırgın olan ABD, yeni süreçte Türkiye ile el sıkışamazsa AK Parti'nin tasfiyesini öngören 'B' planına yönelebilir.

Bunun için en uygun araç, askeri darbedir. Çünkü, sandık yoluyla bunun mümkün olmadığını gördüler. En uygun iklim ise savaş halidir.

Mümkün müdür?"

Ecevit'in yıkıldığı an

ABD'nin rolünü küçümseyenlere aynı yazıda, ara başlıktaki ifadeyi kullanarak bir de anektod aktardım.

"Bu soruya cevap ararken, 33 yıl öncesine dönelim. Ecevit Başbakan, Erbakan Başbakan Yardımcısı. Türkiye, Kıbrıs Barış Harekatı'nı gerçekleştirmiş, tüm dünya ayakta. Dönemin ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger, Ecevit'i arıyor: 'Harekatı başlattınız, başarılı da oldunuz. Ama buraya kadar. Hemen ateşkes ilan edin. Zaten Genelkurmay Başkanınız az sonra size ateşkes teklifiyle gelecek.'

Ecevit, bu sözleri çok ciddiye almıyor. 'Bakarız' türünden kaçamak cevap veriyor. Telefonu kapattıktan birkaç dakika sonra içeriye dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar giriyor. Elinde 'ateşkes teklifi' var. Ecevit'in nutku tutuluyor.

Karanlık koridorlarda dolaşmaya devam edeceğiz. Şunu bilin; Türkiye'nin karşısındaki sorun, sadece terör sorunu değil."

Bu yazım yayınlandıktan sonra kimileri, "Biz hiçbir kitapta bu anektodu okumadık, bu da nereden çıktı? Atıyorlar?" gibi suçlamalarda bulundular.

Burada ilk defa açıklıyorum. Yukarıdaki anektodu Gazeteci Yazar Ardan Zentürk'e bizzat aktaran Bülent Ecevit'in kendisidir. Zentürk'ün ileride anılarında yer vereceği bu kısa notu, kendisinden izin alarak yazıma aktardım.

Dağlıca komutanının çelişkileri

PKK, Dağlıca baskını sırasında kaçırdığı 8 eri, 4 Kasım 2007 günü DTP'li milletvekilleri aracılığıyla Türkiye'ye teslim etti. Van Askeri Savcılığı, 8 erle ilgili emre itaatsizlik, izinsiz bir başka ülkenin toprağına geçmek gibi düşük oranda ceza gerektiren suçlardan dava açtı.

Ancak savcının Ramazan Yüce için ilave olarak vatana ihanetten ömür boyu hapis cezası istemesi yoğun tartışmaya neden oldu. Er'le ilgili iddianamenin ağırlaştırılmasındaki en önemli

faktör ise Dağlıca Tabur Komutanı Kurmay Yarbay Onur Dirik'in bu erle ilgili ifadeleriydi.

Dirik'in 24 Kasım 2006 günü verdiği ifadenin yer aldığı 8 erle ilgili dava iddianamesi, 12 Ocak 2008 günü bazı haber ajansları tarafından servise konduğunda, kamuoyu Dağlıca baskınıyla ilgili detayların bu kadar ürkütücü olduğunu sanmıyordu.

Bir gün sonra, 13 Ocak'ta Dağlıca'da şehit düşen uzman çavuş Selçuk Gürdal'ın ikizi Celalettin Gürdal, aradı. Tevizyonlarda Dirik'in ifadelerini izleyince dayanamayıp Dağlıca'yı aradığını söyledi.

Kendisini şehit kardeşi olarak tanıtınca Dirik'e bağlamışlar. Şehit ikizi, söze sitem ederek başlamış: 'Sayın komutanım, daha önce sizinle konuştuğumda bu 8 askerle ilgili şüphelerimi söylediğimde siz bana kızıp bu askerlerin kahramanca çatıştığını söylemiştiniz. Şimdi neden böyle konuşuyorsunuz?'

Gürdal, komutanın cevabını ise şöyle aktardı: 'Böyle konuşunca 'Sen kimsin lan?' diye sordu. 'Benim senin gibi adamlarla konuşacak bir şeyim yok' diyerek telefonu yüzüme kapattı.'

Zihnim, telefon tartışmasını doğuran soruya takıldı haliyle. Komutanla daha önce ne zaman görüşmüştü?

Gürdal şöyle dedi: 'Kardeşimin şehit düştüğü olayın üzerinden 40-50 gün geçmişti. Bölük komutanını aradım, o da tabur komutanına söylemiş. Bana döndü. Yargılanan 8 askerle ilgili şüphelerimi anlattım. Bana o zaman, 'Sen o askerlerin hangi şartlarda görev yaptığını biliyor musun? Bilmeden nasıl böyle konuşursun? Benim tüm askerlerim kahramanca orada savaştı. Giden askerlerin kafasına silah dayayıp zorla götürülmediklerini nereden biliyorsun?"

Gürdal haklıydı. Aradan geçen sürede ne değişti de savunurken suçlar hale gelindi?

Soru işaretleri

İddianame ortalığa dökülüp dava süreci yaklaştıkça hem Dağlıca Komutanı Onur Dirik hem yargılanan askerlerin ifadeleri medyada geniş bir şekilde yer aldı. Erlerin ifadesi ise yarbayın ifadesinin aksine çok ağır iddialar içeriyordu. Üstelik, er Ramazan Yüce'nin avukatları Zeki Yüksel ve Dinçel Arslan, Yarbay Onur Dirik başta olmak üzere Dağlıca komutanları hakkında suç duyurusunda bulundu. Bu dilekçede şunlar vardı:

– Baskına uğrayan mevzide kaydedilen, PKK'lılara ait telsiz konuşmaları, yaklaşık 3 saat mesafedeki tabura korucular tarafından taşındı.

– Saldırı öncesi ve sırasında korucular PKK'lılarla hareket etti. Telsiz konuşmaları ile PKK'lılarla koruyucuların bağlantısı açık bir şekilde saptandı. Tabur içinde ve üs bölgesinde rahatlıkla hareket edebilen korucular, bir telsiz konuşmasının kodlarını 4 gün süreyle kaybedip, bulduktan sonra getirdi. Buna rağmen iddianamede koruyucularla ilgili bu konulara hiç değinilmedi.

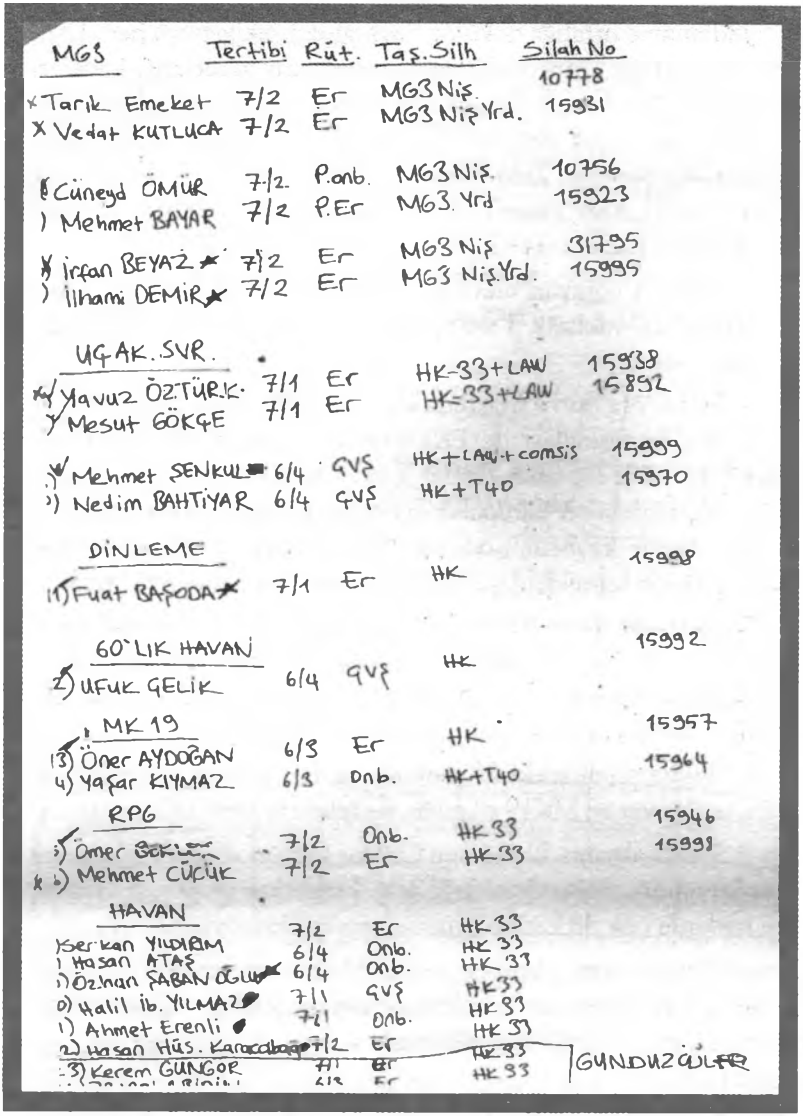
– Ramazan Yüce, 12 Haziran'da saldırı için 'Suya gidiyoruz' ifadesini kullanan teröristlerin, 20 Ekim'de yine aynı ifadeyi kullandığını telsizden saptadı ve bunu üstlerine bildirdi, ancak rütbeliler, 'Bir şey olmaz' yanıtıyla önlem almadılar.

– Hakim tepelerdeki 24 mevzide sadece 8 asker bulunduğundan, uçaksavar ve MK19 silahları, teröristlere karşı kullanılamadı.

– Saldırı akşamı, Üsteğmen Çağdaş Cücünoğlu, askerlere, tabur komutanı düğünde olduğu için kendisine ulaşamadıklarını, bu nedenle çok dikkatli olunması gerektiğini söyledi.

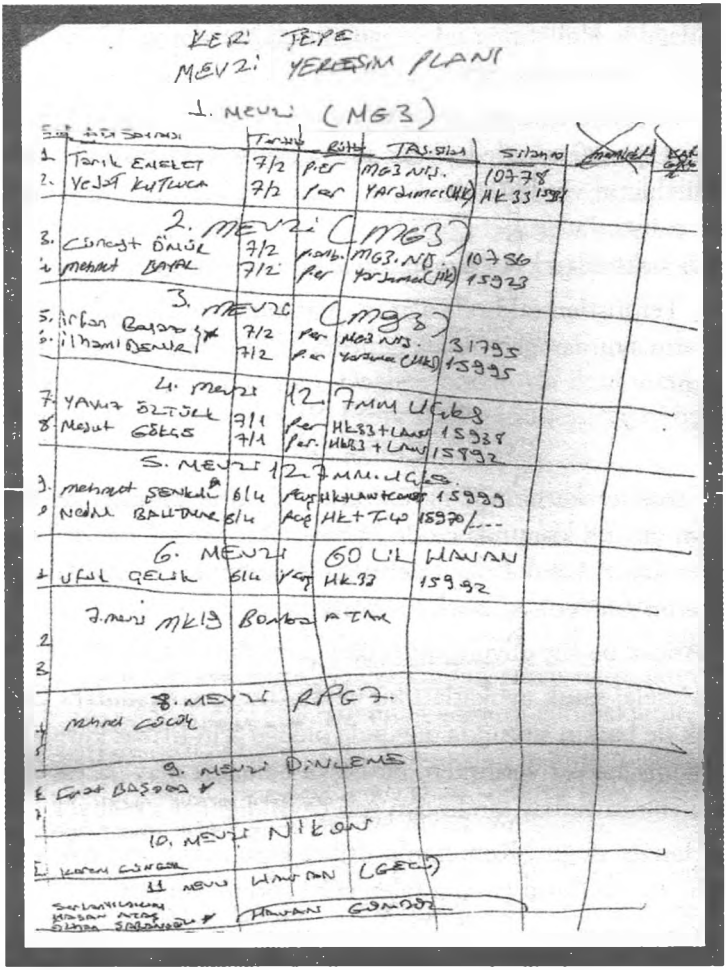
– Olaydan önce, dinleme ve kestirme cihazındaki ses kayıtları ile termal kamera görüntülerinden saldırı olabileceği anlaşıldığı halde, gerekli önlemler alınmadı.

– Dağlıca Tabur Komutanlığı'ndan gelen belgelere göre, saldırının meydana geldiği Keri Tepe Üs Bölgesi'nde bir astsubay dışında sadece er ve erbaşlar görevliydi. Meri Tepe Üs Bölgesi'nde ise sadece iki rütbeli vardı.



MG3	Tertibi	Rüt.	Taş. Silh	Silah No
				10778
Tarık Emeket	7/2	Er	MG3 Niş.	15931
Vedat KUTLUCA	7/2	Er	MG3 Niş Yrd.	
Cüneyd ÖMÜR	7/2	P.onb.	MG3 Niş.	10756
Mehmet BAYAR	7/2	P.Er	MG3 Yrd	15923
İrfan BEYAZ	7/2	Er	MG3 Niş	31795
İlhami DEMİR	7/2	Er	MG3 Niş Yrd.	15995
UÇAK. SVR.				
Yavuz ÖZTÜRK	7/1	Er	HK-33+LAW	15938
Mesut GÖKÇE	7/1	Er	HK-33+LAW	15892
Mehmet SENKUL	6/4	GVŞ	HK+LAW+comsis	15999
Nedim BAHTİYAR	6/4	GVŞ	HK+T40	15970
DİNLEME				
Fuat BAŞODA	7/1	Er	HK	15998
60`LIK HAVAN				
UFUK GELİK	6/4	GVŞ	HK	15992
MK 19				
Öner AYDOĞAN	6/3	Er	HK	15957
Yaşar KIYMAZ	6/3	Onb.	HK+T40	15964
RPG				
Ömer [illegible]	7/2	Onb.	HK 33	15946
Mehmet CÜCÜK	7/2	Er	HK 33	15991
HAVAN				
Serkan YILDIRIM	7/2	Er	HK 33	
Hasan ATAŞ	6/4	Onb.	HK 33	
Özkan ŞABAN OĞLU	6/4	Onb.	HK 33	
Halil İb. YILMAZ	7/1	GVŞ	HK 33	
Ahmet Erenli	7/1	Onb.	HK 33	
Hasan Hüs. Karaca[illegible]	7/2	Er	HK 33	
Kerem GÜNGÖR	7/1	Er	HK 33	GÜNDÜZ GÜLER

Dağlıca saldırısının olduğu gece, bölgede görevli askerlerin nelerde görevlendirildiğine dair bilgilerin yazılı olduğu mevzi planı. Plan, askerlerden sorumlu olan komutanın cebinden çıktı.


KERİ TEPE
MEVZİ YERLEŞİM PLANI

1. MEVZİ (MG3)

1.	Tarık ENGELET	7/2	Per	MG3 NİŞ.	10778	
2.	Vedat KUTLUCA	7/2	Per	Yardımcı (HK)	HK 33 15992	
	2. MEVZİ (MG3)					
3.	Cüneyt DİNÇEL	7/2	Per.	MG3. NİŞ.	10756	
4.	Mehmet BAYAL	7/2	Per	Yardımcı (HK)	15923	
	3. MEVZİ (MG3)					
5.	Erdal Başaran	7/2	Per.	MG3 NİŞ.	31795	
6.	İlhami DENİZ	7/2	Per	Yardımcı (HK)	15995	
	4. MEVZİ	12.7MM UÇAK				
7.	YAVUZ ÖZTÜRK	7/1	Per	HK33+LMG	15938	
8.	Mesut GÖKÇE	7/1	Per.	HK33+LMG	15992	
	5. MEVZİ	12.7MM. UÇAK				
9.	Mehmet ŞENKUL	6/4	Per	HK+LMG+Cephane	15999	
10.	Nedim BALTACI	6/4	Açığ	HK+T-40	15970/...	
	6. MEVZİ	60 LIK	HAVAN			
1.	Ufuk GELİK	6/4	Açığ	HK 33	15992	
	7. Mevzi MK19	Bomba Atım				
2.						
3.						
	8. MEVZİ RPG7.					
4.	Mehmet CÖCÜK					
5.						
	9. MEVZİ DİNLEME					
6.	Cüneyt BAŞOĞUL					
7.						
	10. MEVZİ NİŞAN					
8.	Kerem CÜNGÖR					
	11 MEVZİ HAVAN (GEÇİCİ)					
	Sorumluluğun Kısaca Nedeni Olması Gerekmeyen	HAVAN GÜMÜŞ				

Keritepe'deki askerlerin mevzi yerleşim planı.

– Olayın olduğu gece, üs bölgesinden Cobra tipi helikopter talebinde bulunuldu, ancak Yarbay Dirik, talebi uygun görmedi. Saldırıdan 3-4 saat sonra helikopterler gelince, teröristler kaçarak dağıldı. Helikopter talebi zamanında karşılansa, 12 asker hayatını kaybetmeyecekti.

– Saldırıya uğrayan bölüğün mevcudu, 250 kişilik taburu koruması için 80 askerle kurulan Buğra Bölük Timi'ne en iyi asker ve silahların verilmesiyle düştü. Aynı bölükten 10 kişi de inşaatta çalıştırılmak üzere bölükten alındı. Buğra Bölük Timi, taburda bekletilerek, saldırı sırasında görev yapmadı.

– Teröristler, saldırıda ağır silahlar kullandı. Bu kadar ağır silahların sınırdan geçirilerek getirilmesi, güvenlik zafiyetinin kanıtıdır.

Çelişkiler

Sanık avukatlarının suç duyurusunda dile getirdiği bu iddiaların önemli kısmında ciddi şüpheler var. Mutlaka araştırılması gerekiyor. Çünkü olayı derinliğine araştırdıkça istihbarat ve yönetim zaafı çok açık şekilde görünüyor.

Ancak bu suç duyurusunda bazı çelişkili bölümler de var.

Mesela; sanık avukatları bir yerde "Dağlıca Komutanı Onur Dirik ile baskın sırasında düğünde olduğu için irtibat kurulamadı" görüşüne yer verilirken, bir başka bölümde olay gecesi Cobra talebinin yarbay tarafından geri çevrildiği iddia ediliyor.

Hangisi doğru? Komutanla irtibat kurulamadı mı, yoksa kuruldu da askerlerin yardım taleplerini geri mi çevirdi?

Yine suç duyurusunda erlerin gerekli silah donanımına sahip olmadığı iddiası işleniyor. Oysa şehit uzman çavuş Celalettin Gürdal'ın cebinden çıkan ve bir örneği bende de bulunan mevzii planına göre, durum hiç de öyle değil.

Yukarıda da söz ettim. O plana göre; çatışmanın yaşandığı Keri Tepesi'nde keskin nişancılar tarafından MG3 kullanılan 3

mevzii var. PKK'ya teslim olan İrfan Beyaz ve İlhami Demir, bu kritik üç mevziden birinde görevliydiler. Bu mevzide doğan boşluğun diğer askerleri nasıl zor durumda bıraktığını söylemeye herhalde gerek yok. Nitekim, diğer iki mevzideki dört askerden ikisi (Tarık Emeket, Vedat Kutluca) şehit oldu, ikisi (Cüneyd Ömür, Mehmet Bayar) yaralı kurtuldu.

Haklarında dava açılan erlerden Fuat Başoda ile Ramazan Yüce telsiz dinlemede görevli, Mehmet Şenkul da uçaksavar (HK-LAW-COMSİS) kullanıcısı. Dolayısıyla; Dağlıca, hem komuta kademesi hem erler açısından açıklaması çok güç sorularla dolu.

Genelkurmay'ın açıklaması

Genelkurmay Başkanlığı, Dağlıca baskınıyla ilgili artan haber ve yorumlar karşısında 19 Ocak 2008 günü sessizliğini bozarken, çok ağır bir üslup kullandı:

"Ordu karşıtlığını siyasi ve ekonomik rant aracı yapan bazı çevreler, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne seviyesiz bir şekilde saldırmak için, bu olayı saptırarak kendi amaçları doğrultusunda kullanmaktadırlar. Olayda şüphe, önyargı ve kinle üretilmiş iddialar ön plana çıkarılmakta; Dağlıca'da aynı zamanda, hain bir saldırının 12 vatan evladının kan ve canları pahasına püskürtülerek, bir fedakârlık örneği sergilendiği göz ardı edilmektedir."

Açıklama biraz daha uzun. Kurgudaki mantığın esası, bu cümlelerde saklı. Gerçeği arama çabası, orduya karşı siyasi ve ekonomik rant aracıydı!

Nitekim, 1 Şubat'taki Dağlıca davasının ilk duruşmasında da basına yayın yasağı kondu. 8 er tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Hakkında ömür boyu hapis cezası istenen Ramazan Yüce de dâhil.

Büyükanıt'ı kim yanılttı?

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, 9 Kasım 2007 günü karargâhta akredite gazetelerin Ankara temsilcilerini

davet edip açıklamalar yaptı. Sorulardan biri şuydu: 'Dağlıca'da köstebek var mı?'

PKK'nın kaçırdığı askerlerden bir veya bir kaçının köstebek olduğu iddialarına cevap aranıyordu. Büyükanıt şöyle dedi: "Bana gelen böyle bir bilgi yok." Ne zaman söyledi bunu? 9 Kasım'da. Dağlıca saldırısından 19 gün, 8 askerin Türkiye'ye iade edildiği tarihten 5 gün sonra. Dağlıca Tabur Komutanı'nın er Ramazan Yüce'yi suçladığı tarih ne zaman? 24 Kasım. Saldırıdan 34 gün, 8 askerin iadesinden 20 gün, Büyükanıt'ın açıklamasından 15 gün sonra.

Diğer bölümlerde aktardığım gibi; Dağlıca mevzuuna ilk sortiyi '200 terörist sınırdan nasıl sızdı?' başlıklı yazıyla 22 Ekim'de yaptık. '8 asker kaçırıldı mı, teslim mi oldu?' başlıklı yazım da 24 Ekim'de yayınlandı.

Soru şu: Tüm bu uyarılara rağmen aradan geçen 19 günlük süre içinde köstebek bilgisine ulaşılamadı mı? Dağlıca Tabur Komutanı Yarbay Onur Dirik'in ifadelerine bakılırsa, bu soruya 'evet' denemez.

O halde, Büyükanıt'ı kim yanılttı? Genelkurmay'ın Dağlıca açıklamasına bir de bu gözle bakılmasında yarar var.

Komutanlara suç duyurusu

Celalettin Gürdal...

Dağlıca'da şehit düşen piyade uzman çavuş Selçuk Gürdal'ın ikiz kardeşi. Dağlıca'da canının yarısını kaybetti. Dağlıca baskınıyla ilgili her gelişmeyi yakından takip etti. Hakkâri ve Van arasında mekik dokudu, Ankara'da Genelkurmay'ın kapısını çaldı. 8 askerle ilgili soruşturma sürecini yakından izledi. Kardeşinin silah arkadaşlarıyla tek tek görüştü.

Hiçbir cevap, ona yetmedi. Kafası, soru işaretleriyle doluydu.

Yargılanan sanık askerlerin yanı sıra, 3 Aralık 2007 günü Antalya Kemer Başsavcılığı'na bir dilekçe vererek, suç duyurusunda

bulundu. 8 ere ilave olarak Dağlıca Tabur Komutanı Yarbay Onur Dirik, Bölük Komutanı Yüzbaşı Gürkan Işıl ve operasyonda yer alan Üsteğmen Çağdaş Cücünoğlu'ndan şikâyetçi oldu.

Gürdal, şehit düşen kardeşi Selçuk'un böbrek hastası olduğunu, Van Askeri Hastanesi'nden rapor aldığını ve yakında emekliliğe hazırlandığını belirterek, dilekçesinde şu görüşlere yer verdi:

"Dağlıca'da şu anda görev yapan Topçu Kurmay Yarbay Onur Dirik tabur komutanı, Yüzbaşı Gürkan Işıl bölük komutanından görevlerini suistimal ettikleri ve kardeşime hasta olmasına rağmen bu operasyonda görev verdikleri için ve o 8 vatan hainin geçmiş istihbaratlarını araştırmadıkları, ellerine silah verip önemli görevlerde bulundurdukları için şikâyetçiyim."

Şehit kardeşinin, dilekçenin son kısmına eklediği bir şikâyeti daha vardı ki, insanın kanını donduracak türdendi:

"Bu operasyonda yer alan Piyade Üsteğmen Çağdaş Cücünoğlu'ndan operasyonda bulunmasına rağmen operasyon bitene kadar mevzisinde yattığı ve hiçbir şekilde olaya müdahale etmediği için şikâyetçiyim."

Bu ifade üzerine, hakkında 3 yıldan 5 yıla kadar hapis cezası istenen Çavuş Mehmet Şenkul'un babası Ali Şenkul'un 'Çatışmadan kaçanlar kahraman oldu, 3 saat çatışan oğlum şimdi hapishanede' sözleri geldi aklıma.

Dağlıca'daki 3 komutanın yanı sıra şikâyetçi olduğu 8 askerden 6'sının (İrfan Beyaz, Ramazan Yüce, Mehmet Şenkul, Fuat Başoda, İlhami Demir, Halis Can) DTP Gençlik Kolları üyesi olduğunu iddia eden Celalettin Gürdal, bu askerlerle irtibatlı olduğunu iddia ettiği korucular İdris Seven, Cemal Demir, Burhan Ediş, Tayip Ecer, Hacı Çetin ve Enver Demir ile askerlerin kurtarılmasına aracılık eden DTP'li Ahmet Türk (şifahi olarak), Osman Özçelik, Aysel Tuğluk ve Fatma Kurtulan hakkında da suç duyurusunda bulundu.

Suç duyurusu bana ulaşınca iddia sahibi Gürdal'ı aradım. Telefonla uzun bir görüşmemiz oldu. "Bu davanın peşini bırakma-

yacağım, sonuna kadar savaşacağım" dedi. Gerçek sorumluların hesap vermediğini düşünüyor.

Albay bana "konuşma" dedi

Diyor ki; "Benim kardeşime ilk kurşunu, teslim olmalarına karşı çıktığı askerlerden biri dizinin altına sıkarak atmıştır. Helikopterle ilk kurtarılan ise operasyon bitene kadar mevzisinde yatan üsteğmen (Çağdaş Cücünoğlu) olmuş."

İnanılacak gibi değil. "Nasıl olur?" diye sordum. Devam etti:

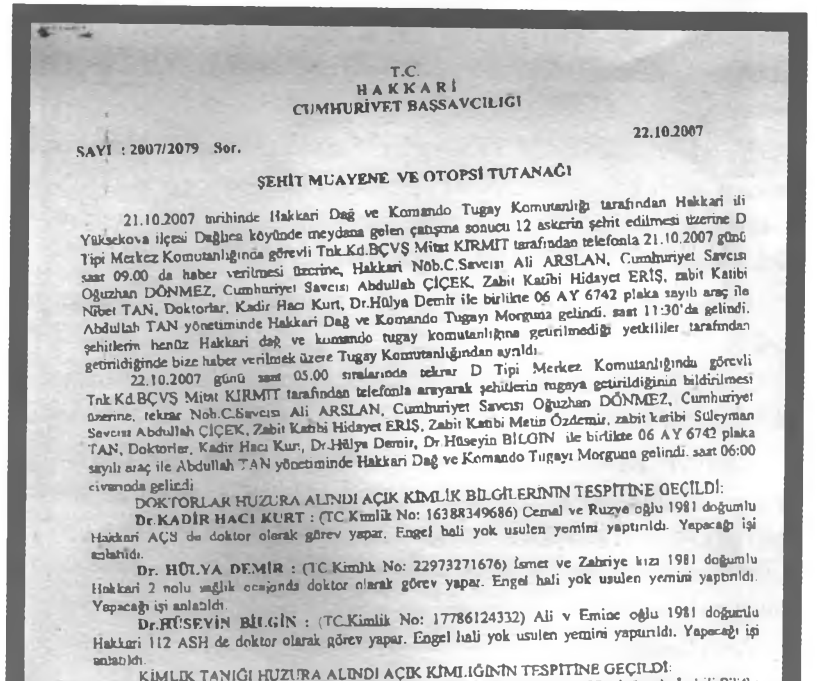
"Bunların hepsini şehit kardeşimin kahraman silah arkadaşlarından dinledim. Ama kimseyi konuşturmuyorlar. Geçenlerde Genelkurmay'a gittim, orada bir albay bana 'Çeneni sıkı tut, bu konuları konuşma' dedi."

Şehit ikizi, kardeşinin cebinden çıkan mevzii planından da söz etti. O plana göre; çatışmanın yaşandığı Keri Tepesi'nde keskin nişancılar tarafından MG3 kullanılan 3 mevzii var. İlkinde Tarık Emeket ile Vedat Kutluca, ikincisinde Cüneyd Ömür ile Mehmet Bayar, üçüncüsünde ise İrfan Beyaz ile İlhami Demir görevli.

İlk mevzideki iki asker şehit düştü, üçüncü mevzideki iki asker ise PKK'ya teslim oldu. Diğer erler ise yaralı olarak çatışmadan kurtuldu. Haklarında dava açılan erlerden Fuat Başoda telsiz dinlemede görevli, Mehmet Şenkul da uçaksavar (HK-LAW-COMSİS) kullanıcısı.

Dağlıca'da şehit düşen 12 askerimizle ilgili otopsi raporlarını da inceledim. Bir kısmı, gözünden ve ensesinden vurulmuş. Bu durum, teröristlerin nasıl bir teknolojik altyapıya ve eğitime sahip olduklarını göstermesi bakımından dikkat çekici.

Bir ara çok tartışılan, Amerika'nın 5 bin civarında peşmergeyle birlikte bir grup PKK'lıyı eğitmek üzere Guam Adası'na götürdüğü iddiası yabana atılmamalıdır.



T.C.
HAKKARİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

SAYI : 2007/2079 Sor. 22.10.2007

ŞEHİT MUAYENE VE OTOPSİ TUTANAĞI

21.10.2007 tarihinde Hakkari Dağ ve Komando Tugay Komutanlığı tarafından Hakkari ili Yüksekova ilçesi Dağlıca köyünde meydana gelen çatışma sonucu 12 askerin şehit edilmesi üzerine D Tipi Merkez Komutanlığında görevli Tnk.Kd.BÇVŞ Mitat KIRMIT tarafından telefonla 21.10.2007 günü saat 09.00 da haber verilmesi üzerine, Hakkari Nöb.C.Savcısı Ali ARSLAN, Cumhuriyet Savcısı Oğuzhan DÖNMEZ, Cumhuriyet Savcısı Abdullah ÇİÇEK, Zabit Katibi Hidayet ERİŞ, zabit Katibi Nihat TAN, Doktorlar, Kadir Hacı Kurt, Dr.Hülya Demir ile birlikte 06 AY 6742 plaka sayılı araç ile Abdullah TAN yönetiminde Hakkari Dağ ve Komando Tugayı Morguna gelindi. saat 11:30'da gelindi. şehitlerin henüz Hakkari dağ ve komando tugay komutanlığına getirilmediği yetkililer tarafından getirildiğinde bize haber verilmek üzere Tugay Komutanlığından ayrıldı.

22.10.2007 günü saat 05.00 sıralarında tekrar D Tipi Merkez Komutanlığında görevli Tnk.Kd.BÇVŞ Mitat KIRMIT tarafından telefonla arayarak şehitlerin tugaya getirildiğinin bildirilmesi üzerine, tekrar Nob.C.Savcısı Ali ARSLAN, Cumhuriyet Savcısı Oğuzhan DÖNMEZ, Cumhuriyet Savcısı Abdullah ÇİÇEK, Zabit Katibi Hidayet ERİŞ, Zabit Katibi Metin Özdemir, zabit katibi Süleyman TAN, Doktorlar, Kadir Hacı Kurt, Dr.Hülya Demir, Dr Hüseyin BİLGİN ile birlikte 06 AY 6742 plaka sayılı araç ile Abdullah TAN yönetiminde Hakkari Dağ ve Komando Tugayı Morguna gelindi. saat 06:00 civarında gelindi

DOKTORLAR HUZURA ALINDI AÇIK KİMLİK BİLGİLERİNİN TESPİTİNE GEÇİLDİ:

Dr.KADİR HACI KURT : (TC Kimlik No: 16388349686) Cemal ve Ruzye oğlu 1981 doğumlu Hakkari AÇS de doktor olarak görev yapar. Engel hali yok usulen yemini yaptırıldı. Yapacağı işi anlatıldı.

Dr. HÜLYA DEMİR : (TC.Kimlik No: 22973271676) İsmet ve Zahriye kızı 1981 doğumlu Hakkari 2 nolu sağlık ocağında doktor olarak görev yapar. Engel hali yok usulen yemini yaptırıldı. Yapacağı işi anlatıldı.

Dr.HÜSEYİN BİLGİN : (TC.Kimlik No: 17786124332) Ali v Emine oğlu 1981 doğumlu Hakkari 112 ASH de doktor olarak görev yapar. Engel hali yok usulen yemini yaptırıldı. Yapacağı işi anlatıldı.

KİMLİK TANIĞI HUZURA ALINDI AÇIK KİMLİĞİNİN TESPİTİNE GEÇİLDİ:

KİMLİK TANIĞI : GÜRKAN IŞIL: Nihat ve Hatice oğlu Mersin 1974 doğumlu İçel ili Silifke ilçesi nüfusuna kayıtlı 3.Mot.P.Taburunda Piyade Yzb.olarak görev yapar.. Dağlıca/Yüksekova/HAKKARİ

Engel hali yok usulen yemini yaptırıldı soruldu:

KAMERA VE FOTOĞRAFÇI BİLİRKİŞİ HUZURA ALINDI KİMLİK BİLGİLERİNİN TESPİTİNE GEÇİLDİ :

KAMERA BİLİRKİŞİSİ : MUHAMMET ACAR : Ahmet oğlu 1983 Hakkari Dağ ve Komando Tugay komutanlığında görevli er. Engel hali yok usulen yemini yaptırıldı.

FOTOĞRAF BİLİRKİŞİSİ :AHMET ULUDAĞ : Hasan oğlu 1986 doğumlu Hakkari Dağ ve Komando Tugay komutanlığında görevli er. Engel hali yok usulen yemini yaptırıldı.

Şehit morgdan çıkarılarak ölü muayenesinin yapıldığı yere konuldu.

1 - **ŞEHİT P.ASTGM.MEHMET BOZKUŞ** :

HARİCİ MUAYENESİNE GEÇİLDİ : Cesedin 1,80 cm boylarında 70 kg ağırlığında, siyah saçlı, asker tıraşlı,buğday tenli, ela gözlü, sünnetli bir erkek şehide ait olduğu görüldü. Yukarıda kimliği

Dağlıca'daki baskında şehit olan Hakkâri Dağ ve Komando Tugay Komutanlığı'na bağlı askerlerimiz hakkında hazırlanan otopsi raporu.

Dağlıca mektubu

Ocak'ta bir mektup ulaştı bana. İsmi ve rütbesi bizde saklıdır. Mektupta, Dağlıca baskınının tüm ayrıntılarını anlatmış. Ayrıca komuta kademesindeki zaaflarla ilgili çok önemli iddialara yer veriyor.

Bu iddialar arasında; PKK'ya içeriden bilgi sızdıran köstebeklerden silah odasının kapısında nöbet tutan erin etkisizleştirilmesine, askeri birlikler arasındaki irtibatsızlıktan nöbet yerlerindeki ihmallere kadar bir dizi önemli ayrıntı var.

Konu yargıya intikal ettiği için bu mevzuu burada noktalayacağım.

Ancak, komutanın neden böyle bir mektup yazmaya ihtiyaç duyduğunu anlatırken yazdığı şu cümlenin altını çizmek istiyorum:

"Kuvvet Komutanımız Orgeneral İlker Başbuğ'un konuyla ilgili basın açıklamalarının tarafımıza imza karşılığı tebliğ edilerek bu olay hakkında konuşulmaması konusunda emir verilmesi, beni derinden yaralamış ve bu mektubu kaleme almama neden olmuştur."

Ve komutan soruyor:

"Biz de insanız ve hata yapabiliriz. Hatalarını görüp itiraf etmek, onlarla yüzleşmek istemeyenlerin hatalarını telafi etmeleri düşünülemez. Telafi edilmeyen hatanın, kusur ve ihmalin ortaya çıkardığı zarar ve can kaybının hesabını vermeyenlerin aynı hatayı tekrarlamamalarını kim garanti edebilir?"

İki sayfalık mektupta son söz medyaya:

"Milletçe canımızı acıtan ve onca ailenin evladını koparan bu olayla ilgili gerekenlerin yapılmasını özgür ve tarafsız olan sizler, hiç olmazsa takip ediniz ve sahipsiz bırakmayınız."

Yerinde tespitler.

Hukuk devleti, hatalarıyla yüzleşmekten asla korkmaz. Bilir ki, korkular, yüzleşerek aşılır.

BASKINDA 300 PKK LININ ETRAFI ÇEVİRENLERLE BERABER TÜM SAYI OLDUĞU, YANİ 300 KİŞİNİN HEPSİNİN BASKINA KATILMADIĞI VE FARKLI GELİŞMELERE GÖRE ÇEVREDE YEDEKTE BEKLEDİKLERİ...

KAÇIRILAN 8 ASKERİN BİLGİ SIZDIRANLAR OLDUKLARININ DÜŞÜNÜLDÜĞÜ VE KAYIP OLDUKLARI...

SAATLERCE SÜREN ÇATIŞMALARA BİR TÜRLÜ BEKLEDİKLERİ DESTEĞİN GELMEDİĞİ...

ASKERLERİYLE İRTİBATLARININ KOPTUĞU VE DAĞILDIKLARI...

TABUR KOMUTANI DA DAHİL OLMAK ÜZERE KOMUTANLARINA ULAŞAMADIKLARI...

ŞEHİT SAYISININ OLAYIN KARIŞIKLIĞI İÇERİSİNDE 30 UN ÜZERİNDEDİR DİYE DÜŞÜNDÜKLERİ... VB. KONULAR SICAĞI SICAĞINA ARKADAŞIM TARAFINDAN İFADE EDİLDİ.

SAYIN TAYYAR,

BURADA YAŞANAN İHMALLERLE İLGİLİ SINIRLI BİLGİMLE BEN DAHİ BİRÇOK TESPİTLER YAPABİLİRİM. BÖYLE VAHİM BİR OLAYLA İLGİLİ ELBETTEKİ GEREKLİ SORUŞTURMA YAPILMALI VE İLGİLİ İNSANLARA SORULMALI İDİ. (EMEKLİ PAŞAM OSMAN PAMUKOĞLU'NUN DA İFADE ETTİĞİ GİBİ... SONRA ONLARINDA AÇIKLAMALARINA YASAK GETİRİLDİ) AMA NE YAZIK Kİ BÖYLE BİR SORUŞTURMAYA İHTİYAÇ BİLE DUYULMADIĞI GÖRÜLÜYOR VE BİZLERE DE KONUŞMA, HATTA MESAİ ARKADAŞLARIMIZLA ARAMIZDA DAHİ DEĞERLENDİRME YAPMAYA YASAK GELİYOR VE İMZA KARŞILIĞI TEBLİĞ EDİLİYOR.

SAYIN TAYYAR,

MİLLETÇE CANIMIZI ACITAN VE ONCA AİLENİN BAĞRINDAN EVLADINI KOPARAN BU OLAYLA İLGİLİ GEREKENLERİN YAPILMASINI, ÖZGÜR VE TARAFSIZ OLAN SİZLER HİÇ OLMAZSA TAKİP EDİNİZ VE SAHİPSİZ BIRAKMAYINIZ. İÇİNDE BULUNDUĞUM VE MENSUBU BULUNMAKTAN ŞEREF DUYDUĞUM TSK'YA KARŞI SAYGIMI, GÜVENİMİ VE EN ÖNEMLİSİ DE MESLEK HAYSİYETİMİ KAYBETMEMİ ADINA DÜŞÜNCELERİMİ SİZİNLE PAYLAŞIYORUM.

ANCAK BİR EMRİ DE ÇİĞNEMİŞ BULUNMAKTAYIM. BU NEDENLE ŞAHSINIZINDA ANLAYIŞINA SIĞINIYOR VE KİMLİĞİMİN GİZLİ TUTULMASINI RİCA EDİYORUM. BASIN MENSUBU OLARAK HABER KAYNAĞININ GİZLENMESİ BİR MESLEKİ TEAMÜL OLDUĞU GİBİ GAZETECİLİĞİN DE ŞEREFİ OLDUĞUNA İNANIYORUM. AKSİ DURUMDA BU SATIRLARIN TARAFIMDAN YAZILDIĞI'NI İNKAR ETMEK ZORUNDA OLDUĞUMU DA ÜZÜLEREK BELİRTMEK İSTERİM...

SAYGILARIMLA...

Dağlıca'daki hain saldırı sonrası, bölgede görevli rütbeli bir asker tarafından Şamil Tayyar'a gönderilen mektup. Mektuptaki ilginç cümlelerden biri: "Ne yazık ki böyle bir soruşturmaya ihtiyaç bile duyulmadığı görülüyor ve bizlere de konuşma, hatta mesai arkadaşlarımızla aramızda dahi değerlendirme yapmaya yasak geliyor ve imza karşılığı tebliğ ediliyor."

İSTİHBARATTA GÜÇ DENGESİ

Bugün geldiğimiz noktada karanlık ilişkilerin şifrelerini çözebilmek ve daha sağlıklı analizler yapabilmek için dün ile bugünün mukayesesi önemlidir.

Dün; ülkedeki en ciddi istihbarat ve operasyonel güç merkezi Milli İstihbarat Teşkilatı'ydı. Kısa adıyla MİT. O nedenle MİT'in devlet içinde göreceli bir üstünlüğü vardı. Askerler kurduğu ve yönettiği için, doğrudan Başbakanlık'a bağlı olsa da yıllarca TSK ile eşgüdüm içinde çalıştı.

Her darbe ve muhtıradan sonra, Süleyman Demirel gibi, kimi siyasilerin "MİT bize bilgi vermedi" diye yakınması da bundandır.

Ama durum, bugün çok farklıdır.

İstihbarat ve operasyonel güç kullanımı bakımından MİT'in yanı sıra öne çıkan üç önemli kurum daha var: Jandarma İstihbarat Teşkilatı, Emniyet ile Genelkurmay İstihbarat ve Özel Kuvvetler.

Dolayısıyla bu dört kurum; istihbarat toplayabiliyor, telefon dinleyebiliyor ve gerektiğinde gizli operasyonlar yapabiliyor.

Son yıllarda tırmanan PKK terörü karşısında güçlendirilen bu yapılar, zamanla sistem içinde varlık nedenlerinin ötesinde kendilerine güç vehmetmeye başladılar.

Yeni pozisyon, ister istemez devlet içindeki dengeleri de değiştirdi. Eski Jandarma Genel Komutanı emekli Orgeneral Şener Eruygur'un 2004 yılında isminin sıkça darbe senaryolarında geçmesinin, bazı Özel Kuvvetler mensuplarının çete oluşumlarına isimlerinin karışmasının bir nedeni de budur.

Bu özel durumun, Türk Silahlı Kuvvetler içindeki güç dengesini de değiştirdiğini düşünüyorum. İdari açıdan İçişleri Bakanlığı'na bağlı olan ve hiyerarşide üç kuvvet komutanlığından sonra gelen Jandarma Genel Komutanlığı'nın hepsinin önüne geçtiğini söyleyebilirim. Çünkü; Kara, Deniz ve Hava'da olmayan en özel bilgilere Jandarma sahiptir. Bölücü terörle mücadeledeki önemli rolü nedeniyle de sorgulanamaz hale gelmiştir.

Ancak Genelkurmay karargâhı, hala bir numaralı güçtür. Bu pozisyon, sadece Genelkurmay Başkanlığı makamından kaynaklanmamaktadır. Başkanlık makamı bir numaralı güçtür ama İstihbarat ve Özel Kuvvetler, karargâhın en önemli silahlarıdır. Eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral Hilmi Özkök'ün görüş ayrılığına düştüğü kuvvet komutanlarıyla tek başına mücadele edebilmesi tesadüfî değildir.

Emniyet için de ayrı bir parantez açmalıyım. İstihbarat ve Özel Tim de Emniyet içinde "imtiyazlı" güçtür. Hem istihbaratın bugünkü yüksek donanımlı seviyeye ulaşmasında, hem Özel Tim Kuvvetleri'nin güçlenmesinde Mehmet Ağar'ın Emniyet Genel Müdürü olarak büyük katkısı olmuştur. 28 Şubat sürecinde bu yapının güçlendirilmesine daha da ağırlık verilmiştir.

Dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Çevik Bir'in İçişleri Bakanlığı'na yazı göndererek, Emniyet'ten "ağır silahları" istemesi, bu birimin güçlenmesinden duyulan kaygıdan kaynaklanıyordu.

Bu güç savaşının devlet içinde nasıl bir çatışmaya dönüştüğünü göstermek için çok yakından tanık olduğum bir anektodu aktarmak istiyorum. 28 Şubat sürecinde, 2. Zırhlı Tugay Komutanı olarak İstanbul Sultanbeyli'de diktirdiği Atatürk heykeliyle

gündeme gelen ve Tümgeneral rütbesiyle 2005 yılında emekli olan Doğu Silahçıoğlu'nu kamuoyu kısmen tanıyor.

Silahçıoğlu, "ağır silah" tartışmasının yaşandığı dönemde Mehmet Ağar'a bir aracıyla mesaj gönderdi: "O Mehmet'e söyle, Türkiye'de iki ordu olmaz, tek ordu vardır, o da Türk Silahlı Kuvvetleri'dir. Ellerindeki silahları teslim etsinler."

O aracı koşa koşa Ağar'a gitti, mesajı aktardı. Ağar, hiç oralı olmadı: "Sen canını fazla sıkma. Herkes kendi işine baksın."

Emniyet, ağır silahları teslim etti, terörle mücadeledeki rolünü sınırlandırdı ama istihbarat gücünü korumasını bildi. Bugün Atabeyler, Sauna, Ümraniye gibi büyük çete operasyonlarının yapılmasında emniyetin istihbarat ağı büyük rol oynamıştır. Ayrıca, 2004 yılındaki kimi komutanların darbe ve muhtıra hazırlıklarından hükümetin haberinin olması bu sayede sağlanmıştır.

Yeni pozisyonlar, haliyle MİT'in gücünü büyük ölçüde kırmıştır. Artık, MİT eskisi gibi güçlü değildir. Ya da başka bir ifadeyle, en az MİT kadar güçlü üç kurum daha vardır.

Bu kurumlar arasında yüksek performanslı bir işbirliğinden ve koordinasyondan söz etmek de mümkün değildir.

Özel Kuvvetler, MİT ve Jandarma arasında kısmen sağlanan işbirliğinin yanında, Emniyet'in biraz daha dışarıda olduğu söylenebilir. Zaman zaman MİT ile Emniyet'in dirsek temasına girdiği işbirliği konuları doğmaktadır.

Geçmiş dönemdeki "tekli yapı" yerine ikame olan bu yeni "güç dengesi", sivil iktidarların elini güçlendirmiştir.

FOTOĞRAFIN ASLI

Kitap formatındaki bu uzun makalenin sonuna geldiğimizde pazılın parçaları yerli yerine oturdu.

Fotoğraf, artık flu değildir.

AK Parti iktidarıyla birlikte "müesses nizam" harekete geçmiştir. Bu partinin "Muhafazakâr" dokusu "rejim tehdidi" olarak algılanmış, AB süreci ise tehdit algılamasının sinyal gücünü arttırmıştır.

Müesses nizamdaki iki korku (!), iç içe geçmiştir.

AK Parti'nin sürekli "gizli ajandası" olduğu öne sürülmüş ve AB sürecinde "kışla" sınırlarına çekilme zorunluluğu "Vatan elden gidiyor" paranoyası ile kamufle edilmiştir.

Diğer konular ise teferruattır.

AK Parti'nin iktidardaki ilk dönemi olan 2003–2004 yıllarında "Sarıkız" ve "Ayışığı" adı verilen darbe girişimleri başarısızlığa uğrayınca, 2005 yılından itibaren yeraltına inilmiştir.

Devletin derin dehlizlerinde meşale olarak kullandıkları "Atatürk", "Bayrak", "Millet", "Şehit", "Vatan" gibi kutsal değerler üzerinden kendilerine çıkış yolu arayan Ulusalcılar, burada 3 Kasım 1996'daki kamyon kazasıyla birlikte göreceli olarak "kış uykusu"na dalan Susurluk uzantılarıyla karşılaştı.

"Kutsal İttifak" kurdular. Zaten Veli Küçük ve Sami Hoştan gibi ortak dostlar vardı. Pek zorluk çekmediler.

Son 3 yılda meydana gelen birçok cinayet ve sokak gösterisinde, onların ayak izlerine rastlandı. Hücre tipi örgütlendiler. Bazılarının birbirlerinden haberi bile yoktu.

Eski İstihbaratçı Bülent Orakoğlu, sayılarını "25" olarak açıklıyor ama ben, devlet içindeki gayri kanunu oluşumların 50'in altında olduğunu sanmıyorum.

Ergenekon ise deşifre olanlar içinde en merkezi ve köklü olanıdır.

Bu operasyon büyük başarıdır. Ancak burada göz ardı edilmemesi gereken husus, Veli Küçük ve Sevgi Erenerol'a kadar uzanan geniş kapsamlı tutuklamalardır.

Sivil ve asker uzlaşması olmadan, böylesine büyük çaplı bir operasyonun başarıya ulaşma şansının olmadığını biliyoruz.

Ergenekon'da böyle bir mutabakatın izlerini görüyorum.

Böyle bir mutabakatta, devlet üzerine "yük" olmaya başladığı düşünülerek deşifre olmuş bu safraların bünyeden atılma ihtiyacı rol oynamış olabilir.

Bu, asla "derin" yapılanmanın sonu değildir.

İŞTE O TELEFON GÖRÜŞMELERİ

Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi Derneği yöneticilerinin kendi aralarında ve bazı şahıslarla yaptıkları görüşmeler, sivil toplum kuruluşlarının birer milis hareketi gibi nasıl örgütlendiğini çok açık şekilde ortaya koyuyor. Genelkurmay'ın haklarında soruşturma açılmasına izin vermediği kimi subayların, dernek yöneticileriyle ilişki boyutu gözler önüne seriliyor.

Hiçbir yoruma girmeden o telefon görüşmelerinden bir kısmını –deşifre edildiği gibi- aynen yayınlıyorum.[1]

(Salih Zeki Balaban, polisteki ifadesinde, görüştüğü kişinin kimliği askerde bölük komutanlığını yapan Albay Cemil Avdan olduğunu söyledi.)

"GENELKURMAY'DAKİ TOPLANTI MORALİMİ BOZDU"

Salih Zeki Balaban, 14 Haziran 2006 günü saat 21.17'de 0 533 718 85 14 numaralı telefondan 0 532 771 52 52 numaralı telefonu arayarak Nazım Kabakçı ile görüştü.

NAZIM: Efendim.

ZEKİ: Nazımcığım nasılsın iyi misin?

NAZIM: Sağol iyiyim, teşekkür ederim.

1 Telefon görüşmelerinin deşifrelerinin yer aldığı metinlerde çok fazla küfürlü ifade vardır. Yayıncı, gerçek metinler üzerinde hiçbir oynama yapmamış, yalnızca deşifre metinlerindeki küfürlü ifadeleri "..." şeklinde yayınlamıştır.

ZEKİ: 110 km. mesafedeyim şu an İstanbul'a.

NAZIM: He he.

ZEKİ: Genelkurmay'da bir toplantıya girdik bütün moralim bozuldu.

NAZIM: Noldu

ZEKİ: Resmen herifler seçimi alacaklar "..." koduğumun "..." leri.

NAZIM: Kim alacak?

ZEKİ: AKP, AKP.

NAZIM: Alacak.

ZEKİ: Alacak öyle görünüyor.

NAZIM: Alsın sonuçta belli olmayacak mı?

ZEKİ: Bir tanede o genç partimi nedir bi tane o telefoncu "..." var ya.

NAZIM: Kim?

ZEKİ: Cem UZAN mı ne?

NAZIM: He he he.

ZEKİ: O "..." ile birleşecekmiş ya

NAZIM: Vay adiler vay.

ZEKİ: Adi şerefsizler.

NAZIM: Yani Ak Parti'yi sevmem ama Cem UZAN' ı ondan daha çok sevmem.

ZEKİ: Yani şimdi gelirken bir şere girdim, beş araba başı örtülü karı vardı türbanlı hepsinin ağzına "...", taktım harp okulu marşını, bi de patinaj yaptım nasıl kaçıyorlar biliyor musun?

NAZIM: (Gülüyor).

ZEKİ: Eşek oğlu eşekler "..." koduğumun "..." tövbe estağfurullah ya.

NAZIM: Valla onlar daha çok fazla "..." biliyor musun?

ZEKİ: Abi iş "..."a sarıyor, anlatılan şeyler hiç güzel şeyler değil. O Pavıl'la yaptığı gizli anlaşması var "...."nin, "..."nun Türkiye'yi

herif resmen Sevr Anlaşması olarak satmış, aldım fotokopisini gösteririm sana yarın.

NAZIM: Tamam sen nerdesin Bolu tarafında mısın?

ZEKİ: Hee?

NAZIM: Bolu tarafında mısın?

ZEKİ: Yok İzmit'e yaklaştım ben.

NAZIM: Heee, tamam.

ZEKİ: 110 KM kaldı.

NAZIM: Anladım eee?

ZEKİ: Sabah getiriyim de mi?

NAZIM: Öyle yapalım şimdi yoğun da oluruz.

ZEKİ: Sen bu saatten sonra götüremezsin yani.

NAZIM: Doğru sabaha kalsın ya.

ZEKİ: Dosya geldi, hadi işi bağladık, ona sevindik. Genelkurmaya gittik toplantıya "..." olduk bu kadar dört senedir savaşıyoruz bu ağzına "..." "..."leri ile.

NAZIM: Darbe kaçınılmaz o zaman ya.

ZEKİ: Vallahi abi ben dedim hiç şey yapmayın. İlk defa ihtilal gerekiyor tamam mı, eğer yüzde 50 seçim olup da yüzdelerini görürlerse bi daha işin içinden çıkamazsın.

NAZIM: Yani

ZEKİ: O nedenden işi bitirmek lazım. Söyledik işte Komutan'a da söyledik, bilmem neye de söyledik, suratıma bakıyor. Bu halktan bir şey bekleme, bu halk koyun sürüsü.

NAZIM: Şimdi doğru. Halk nerde rüzgar eserse oraya kapılıyor, bilinç yok ki halkta.

ZEKİ: Bakalım artık şu 22 Temmuz ya giderler ya da darbe marbe olur. bu işten kurtuluruz bir daha.

NAZIM: Aynen öyle.

ZEKİ: Başka çözüm yok. sabah görüşürüz abi oldu mu?

NAZIM: Oldu Zekiciğim.

ZEKİ: Hadi öpüyorum, iyi bak kendine.

NAZIM: İyi akşamlar.

Salih Zeki Balaban, 5 Ekim 2006 günü saat 15.06'da Selahattin Saygan'la birlikte 0 537 952 76 62 numaralı telefondan, 0 555 489 44 06 numaralı telefonu arayarak Ahmet Cinali ve Ahmet Kuy ile görüştü.

ZEKİ: Efendim abi.

AHMET: Zeki ne haber?

ZEKİ: İyilik abi, sağol, teşekkür ediyorum, sizden ne haber?

AHMET: İyi. Bu Mesut dingili ordan adam götüremiyor mu ki de şeyden, Ağrı'dan, şeyden otobüs paraları bilmem ne muhabbetine giriyor Mersin'den.

ZEKİ: Şimdi komutanım, o, o şekilde de buradan da istiyorlar, kalabalık istiyorlar onu bi şekilde çözeceğim yani.

AHMET: Kalabalık.

ZEKİ: Oraya bin kişiyi bi şekilde atacam otobüsle götürmüycem belki trenle götürcem.

AHMET: Evet o faizci, faizci ne anlatıyo, faizci ne söylüyo, yardımcı olmuyo mu?

ZEKİ: Evet.

AHMET: He oluyosa tamam, güzel.

ZEKİ: Yani şimdi şu var, ben şeyden de takviye alabilirim, Kara Kuvvetleri'nden de takviye alabilirim

AHMET: He o ayrı yaptırabiliriz

ZEKİ: Evet

AHMET: He orada bir değişik bi hava yapmak lazım

ZEKİ: He he, çünkü Mersin yürüyüşünde de dört bin tane asker vardı kimse farkında değildi

AHMET: Evet, evet, ordan aynı şekilde askerleri organize ettirebiliriz, onu askerlere ettirelim

ZEKİ: Yani

AHMET: ... Sivilleri çektirelim sivilleri çektirelim

ZEKİ: Çünkü, çünkü garnizonda aşağı yukarı 14 bin tane asker var, kolordu karargahı var

AHMET: He onlara sivili çektirelim yürüyüşe kattıralım

ZEKİ: He aynen komutanım

AHMET: He öyle yapacaz, gerisine girme adam taşıma maşıma işiyle uğraşmayız tamam mı

ZEKİ: Doğru

AHMET: Gelirler illa, yürüyüşü yapar dağılırlar

ZEKİ: Evet

AHMET: Aynen öyle yapacaz, aynen öyle yapacaz

ZEKİ: Aklıma o geldi, çünkü başkanın haberi yok Taner Bey'in

AHMET: Öyle yapacaz biz seninle zaten akşam buluşacaz

ZEKİ: O Mersin'deki 70 bin, 70 bin kişinin nasıl döküldüğünü bilmiyo sokağa

AHMET: Aynen doğrudur öyle yapacaz

ZEKİ: Yani öyle olacak o

AHMET: Aynen doğrudur

ZEKİ: O Mersin'de de askerler başladı almaya bayrağı sivillere devretti, çektik ondan sonra çocukları

AHMET: Aynen öyle yapacaz, konu bu başka alternatifi yok

ZEKİ: Tamam komutanım tam bir ... inletecez orda

AHMET: Aynen o Selahattin'le ne yaptın görüştün mü?

ZEKİ: Beraberim şu anda

AHMET: Çok selam söyle, buuu Ahmet Kuy'un dünürüne verecez o şeyin işini ha, bi tanker işini

ZEKİ: Günü geliyo

AHMET: He, günü geliyo. Bak şimdi Ahmet yanımda şu anda, ben zaten söyledim, sen şimdi onun bak veriyim bi dakka hemen şey

yap da ne gerekiyosa nerden şartname alacaksa aldıttıralım

ZEKİ: Ver

AHMET KUY: Selamün aleyküm

ZEKİ: Aleyküm selam, naber

AHMET KUY: Zeki, nassın kardeşim? Allah razı olsun sağol

ZEKİ: Sağol sen nassın?

AHMET KUY: Allah razı olsun, kulağını çınlattık biraz da onun için reis aradı seni.

ZEKİ: Allah razı olsun, sağolasın.

AHMET KUY: O konuyu artık akşam beni bilgilendirecek.

ZEKİ: Tamam, akşam sen de bu numaradan beni ararsan

AHMET KUY: Ha

ZEKİ: Olayı çözeriz

AHMET KUY: Şimdi ben diyeceğim, yarından sonra gidiyorum, İstanbul'dayım şu anda, ne dersime çalışmak üzere ivedi ne yapacaksak hızlandıralım, hata yapmayalım tamam mı kardeşim?

ZEKİ: ... Orda bir iki konu daha var, sana yazdıracam

AHMET KUY: Tamam, ben ne zaman diyosam tamam yani

ZEKİ: Tamam yani

AHMET KUY: Benim telefonum sende var, 24 saat açık benim telefonum da

ZEKİ: O bölgede çünkü yapmak istediğim çok şey var benim, operasyonel olarak da var

AHMET KUY: Güzel kardeşim, 24 saat cebim açık, 24 saat bu konuda bilgi bekliyorum senden anladın mı canım kardeşim reise veriyorum, bişey söyleyecekmiş sana akşam ayrıntıları senden bekliyorum Allah'a emanet kolay gelsin

ZEKİ: Sağol sen de, komutanımı ver

AHMET KUY: Allah razı olsun

ZEKİ: Alo

AHMET: Alo

ZEKİ: Efendim komutanım

AHMET: Ver Selahattin Bey'i de bi merhaba diyeyim

ZEKİ: Tabi veriyorum ben

SELAHATTİN: Alo

AHMET: Kardeşim ne haber, nasılsın

SELAHATTİN: Sağol teşekkür ederim, sen nasılsın

AHMET: Napalım uğraşıyoz işte. Diyarbakır'da bir tantana çıkartacaz, biliyorsun sen işi, Zeki sana haber vermiştir, şöyle bi şey yapalım, bi ses gelsin

SELAHATTİN: Hadi kolay gelsin

AHMET: Güzel bi şekilde ee yalnız bu Hilmilerle görüşmeye gidecez şeye, Malatya'ya

SELAHATTİN: Evet

AHMET: Bu bakırlan ilgili

SELAHATTİN: Evet

AHMET: Allahın izniyle oranın düğmesine basacaz

SELAHATTİN: Evet

AHMET: Tamam mı, senden hızlı şekilde cevap bekliyorum ben, tamam mı

SELAHATTİN: Tamam tamam, onu demin ben

AHMET: Her şey on numara yürüyo şu anda, full full

SELAHATTİN: Güzel güzel, yarın bilgi veririm ben sana

AHMET: Tamam tamam

SELAHATTİN: Allaha emanet olun

AHMET: Öpüyorum gözlerinden, Allah'a emanet ol, sağolasın

Salih Zeki Balaban, 16 Ekim 2006 günü saat 10.13'de 0 537 952 76 62 numaralı telefondan 0 533 527 31 20 numaralı telefonu arayarak Tekin isimli şahısla görüştü.

TEKİN: Alo

ZEKİ: Tekin Bey, ben Zeki BALABAN, günaydın

TEKİN: Merhaba, merhaba, günaydın

ZEKİ: İzmir'de tanışmıştık hoca ile beraber

TEKİN: Hatırladım, hatırladım Zeki Bey

ZEKİ: Şimdi ben sizden ayrıldıktan sonra Ankara'ya geçtim

TEKİN: Evet doğrudur

ZEKİ: İnceleme yaptım, şimdi siz bu ayın 30'undaki ihaleyle yetişmeşsiniz

TEKİN: Heeee, bu ayın 30'dakine he

ZEKİ: Çünkü bayram da giriyor araya, tam bayramdan hemen sonra bu namussuzlar bayramı falan birleştiriyorlar, dolayısı ile çalışma günü az kalıyor

TEKİN: Evet

ZEKİ: Doğru mu

TEKİN: Doğrudur

ZEKİ: Şimdi bu Bolu'da 2. Komanda Tugayı'nın 1200 kişilik yemekhane binası inşaatı var

TEKİN: Evet

ZEKİ: Hemi de konu olarak daha da uygun gibi geliyor bana, size

TEKİN: Çok iyi olur öyle bir şey, ihalesi var mı bunun

ZEKİ: 7.11.2006 tarihinde yapılacak

TEKİN: 7

ZEKİ: 11.2006

TEKİN: He, he

ZEKİ: Ondan sonra, bir de bunun işi üç yüz takvim süresi

TEKİN: Evet

ZEKİ: 3. Kolordu Komutanlığı kuzey kışla er pavyonu inşaatı var

TEKİN: Bolu'da mı?

ZEKİ: İstanbul'da

TEKİN: İstanbul'da

ZEKİ: Girer misin bunlara?

TEKİN: Abi Bolu'daki kaç iş günü buranın

ZEKİ: Bolu'daki Bolu Komanda Tugayı 300 iş günü, Er pavyonu inşaatı 180 gün, 3. kolordu kuzey kışla

TEKİN: Nasıl öyle Bolu biraz mevsim olarak çetin değil mi?

ZEKİ: Yo zaten şeyde başlayacaksın... İhaleyi alacaksın 7'sinden sonra Kasım'ın, 45 gün sonra başlayacaksın

TEKİN: Anladım

ZEKİ: Sen bana her yere girerim dedin abi

TEKİN: Abi ben sana bir şey deyim mi

ZEKİ: Heeee

TEKİN: Bak sana bir şey deyim, şunu deyim, bana Fizan'da iş ver Fizan'a gidiyim

ZEKİ: Tamam Bolu'ya da git

TEKİN: Hangisini diyorsan ben oraya gidiyim, bana deme gider misin

ZEKİ: Yani Bolu ile ikisinin toplamı iş bitirmeni karşılıyor

TEKİN: Tamam bana deme gider misin diye, de ki git

ZEKİ: Git diyorum sana da

TEKİN: Tamam abi

ZEKİ: Ben sana dosyamı kendim göderiyim

TEKİN: Tamam abi

ZEKİ: Eeeeee şimdi bu dosyadan 200'er lira bedeli var

TEKİN: Evet

ZEKİ: Onu bana havale edersin toplam 400 lira yapıyor

TEKİN: Evet

ZEKİ: Bi incelersin dosyaları

TEKİN: Hı hı

ZEKİ: Tamam mı

TEKİN: Tamam abi

ZEKİ: Şeylerini karşılıyor, bana şeyini göndermen lazım, vergi levhanı numarasını

TEKİN: Evet

ZEKİ: Ticaret sicil numaranı, iş yerinin posta adresini, telefon numaralarını

TEKİN: He he onu bugün mü sana göndermem lazım

ZEKİ: Bugün gönder havaleyi de yap, eeee ben sana iletiyim onu

TEKİN: Çünkü bu sıkıntı yetiştiremeyebilirim onu, sözünü sana vermiyim, ama yarın ben sana göndersem

ZEKİ: Tamam o zaman akşam telleşelim senlen konuşalım

TEKİN: Tamam ben senden o zaman telefon bekliyorum

ZEKİ: Geçmiş olsun babana da

TEKİN: Teşekkür ediyorum sağol

ZEKİ: Bu iki işi sana bağlıyorum kabul mü?

TEKİN: Tamam abi, tamam

Salih Zeki Balaban, 15 Mayıs 2007 günü saat 19.45'de 0 506 437 12 35 numaralı telefonla, numarası tespit edilemeyen telefon hattından "X" erkek şahısla görüştü.

...

ZEKİ: Bizim yaptığımız da o zaten, bizde kalkıp şey değil, bizim ilk tabi şeyimiz Toroslar'da başladı, Toroslar'daki köylülerle başladı, Anadolu'nun çocukları ile başladı, Kırıkkale, Yozgat, o bölgeler, Çankırı, yani çok şey yaptık çok

X: Biliyom Zekiciğim ya, eksik olma

ZEKİ: Şu anda 3.800 kişiye yaklaştık, yani üç milyon sekiz yüz bin üyeye ulaştık

X: Ya biliyom, tahmin ediyom

ZEKİ: Şey olmazsa eğer, bu namussuzlar birleşmezse UKC' yi ku-

ruyoruz, Ulusal Kurtuluş Cephesi, yirmi tane birim birleşip seçime girecez öyle

X: İnşallah ya kurun değişik bir şey, ee bi insan olsun ya, bak şeyi değerlendirmek lazım, Hikmet ÇETİN'i

ZEKİ: Yani

X: Hikmet ÇETİN ayrı bir şekilde, sol birleşmiyor hala artistlik peşinde Baykal

ZEKİ: Baykal artistlik yapıyor evet, Hikmet ÇETİN bizle görüşüyor devamlı artı Tuncay ÖZKAN bizle, Hulki CEVİZOĞLU bizle, ee şeylerle görüştük

X: Onları birleştirmeniz lazım

ZEKİ: Efendim

X: Onları birleştirmeniz lazım

ZEKİ: Birleştiriyorum zaten

X: Yani tahmin ediyorum da

ZEKİ: Göğsümü gere gere birleştirebiliyorum diyebiliyorum yani

X: Zaman az kalıyor yani, o arada malı alan götüre bilir

ZEKİ: Tabi bak vakitsiz öten horozu kesebilirler, biz de kesilmemek için haziran başına bıraktık o işi ama yapılanmayı cephelenmeyi oluşturduk

X: Tabi mutlaka

ZEKİ: Savaş bu artık, şey değil, yani artık resmen savaş

X: Tabi canım savaş olması lazım yoksa ukelalıkla olmaz iş lafta olacak iş değil bunlar

DÖRT GÖREVLİ AYARLADIM ANLADIN MI?

Salih Zeki Balaban, 18 Haziran 2007 günü saat 22.07'de 0 533 718 85 14 numaralı telefondan 0 533 843 28 10'dan Mustafa isimli şahısla görüştü.

ZEKİ: Efendim Mustafa Bey

MUSTAFA: Zeki merhaba, nasılsın gardaşım?

ZEKİ: İyiyim gardaş sağ ol, sen nasılsın, Ankara nasıl

MUSTAFA: İyiyim valla uğraşıyoruz, bir şey yok şeyi naptın bi etüt edebildin mi

ZEKİ: Etütü yaptım emir verdittiriyom çıkıyor tamam ile

MUSTAFA: Öyle mi

ZEKİ: Evet

MUSTAFA: Tamam

ZEKİ: Tamam mı

MUSTAFA: Tamam

ZEKİ: Aynen çıkıyor orası o dört tane de yer çıkıyor, onla ilgili de görevli ayarladım, anladın mı sen Mahtepe Zırhlı Tugayı

MUSTAFA: Zaten hepsini vereceklermiş aynı adama öyle duyum aldım

ZEKİ: Aynı adama verilmiyor hepsi, aynı adama verilmiyor, biz kime dersek ona veriliyor o sen Mahtepe'yi istedin ben sana Mahtepe'yi veriyorum

MUSTAFA: Tamam

ZEKİ: Tamam mı gardaş

MUSTAFA: Tamam, ne zaman gelelim

ZEKİ: Çarşamba dedim ben sana, Çarşamba günü akşam netleşecek olay

MUSTAFA: Tamam tamam

ZEKİ: Gelirken bütün şirket evraklarını ne var ne yoksa getireceksin, biz onlara ortaklık belgesi imzalayacaz

MUSTAFA: Tamam

ZEKİ: Tamam mı kardeş

MUSTAFA: Tamam

ZEKİ: Hadi Allah'a emanet ol

MUSTAFA: Hadi sağol sağol

İLHAMİ DEMİRTAŞ'IN GÖRÜŞMELERİ

İlhami Demirtaş, 14 Haziran 2007 günü saat 11.48'de 0 539 250 25 25 numaralı telefondan teknik takibi yapılan Halit Güngör Bozdağ isimli şahsın 0536 362 68 26 numaralı telefonuyla görüştü.

BİR NUMARAYLA KONUŞMAYA GİDİYORUM

HALİT: Sen ne iş yaparsın

İLHAMİ: Abi seni

HALİT: He

İLHAMİ: Özledim

HALİT: Biliyom zaten beni özlemiyon len parayı özlüyon sen oğlum

İLHAMİ: Yok valla seni özlüyom şey bu Foçayla ilgili randevü yapacaktık ya

HALİT: He

İLHAMİ: Ee ben yarın gelecem yarın bi randevü ayarlıyayım mı abi snaa

HALİT: Yarın gelme benim işim var

İLHAMİ: Öyle mi

HALİT: Hani BİR NUMARA ile buluşmaya gidiyorum anladın

İLHAMİ: Hee

HALİT: Telefonda şey etme şeye

Kim bu I numara?

Polis, İlhami D'ye, bu telefon görüşmesine gönderme yaparak, "Halit bir numara ile buluşmaya gideceğini söylüyor. Bir numara olarak adlandırdığı kim?" diye sordu. Ama cevap vermedi: "Halit'in bana bahsettiği ve 'bir numara' olarak nitelendirdiği şahsın kim olduğunu ben bilmiyorum. Bir numaranın kim olduğunu hiç sormadım."

timaş yayınları

tel / (0.212) 511 24 24 • faks / (0.212) 512 40 00



İHANET ÇEMBERİ

Bülent Orakoğlu

"Abdullah Öcalan, ABD güdümlü Ergenekon örgütünün bir üyesiydi. İlk eğitimini bu örgütün içinde almıştır. ABD, İngiltere ve İsrail derin devletleri ile bizim Ergenekon'un ortak kararıyla, Türkiye'deki ayrılıkçı iç dinamikleri kontrol etmek amacıyla, Öcalan'a bir terör örgütü kurma görevi verilmiştir."

D&R, Dünya Aktüel, Net Kitabevi, Remzi, Dost, Nil-Tuna ve tüm seçkin kitapçılarda Kitapçımızdan isteyiniz.

OPERASYON ERGENEKON

GİZLİ BELGELERDE KARANLIK İLİŞKİLER

"Kuvvet komutanları Ak Parti'ye darbe yapmayı kararlaştırmışlardı. O gece İlker Başbuğ'u arayan Aytaç Yalman'ın kafasına takılan tek bir soru kalmıştı: Hilmi Özkök'ün hazırlattığı gizli ve özel rapor!"

"O gün, Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman'ın kapısını çalan kişi MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'du. Atasagun, Yalman'ı iki konuda uyardı ve son sözünü söyledi. Aytaç Yalman, bu görüşmeden sonra oyunun dışına çıktı ve kuvvet komutanlarının planı alt üst oldu!"

"Ergenekon'un 1 Numara'sı, İstanbul Orduevi'nde otururken önündeki gazeteden Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın isminin üstünü çizdi ve yanına bir not yazdı: 'Olmadı Yaşar, olmadı'. Sonrası mâlum, istihbarat servisleri Ergenekon Operasyonu için düğmeye bastılar."

Dağlıca Baskını'nın perde arkasını araştıran ve kamuoyuna en doğru bilgileri veren Gazeteci Şamil Tayyar, Türkiye'yi sarsacak gizli belgeleri ilk kez bu kitapta yayınlıyor. Dağlıca Baskını'nda görevli komutanın cebinden çıkan el çizimi mevzi planları, Cumhuriyet Gazetesi'ne atılan bombalar hakkında Makine Kimya Enstitüsü tarafından hazırlanan tetkik raporları, Ergenekon üyelerinin kendi aralarında yaptıkları telefon görüşmeleri, Başbakan Erdoğan'a emekli bir albay tarafından gönderilen gizli mektup ve kuvvet komutanlarının hazırladığı darbe planları...

OPERASYON ERGENEKON, karanlık ilişkilerin perde arkasını belgeleriyle ortaya koyuyor.

ISBN 978-975-263-713-9
TIMAŞ
9 789752 637139